

Seminár zakladania zborov

5.

Manuál

Praktický výcvik pre zakladateľov zborov
Omega kurz

The Alliance

Vydala: The Alliance for Saturation Church Planting
v spolupráci s Peter Deyneka Russian Ministries
Preklad do slovenčiny: Dagmar Badiarová

Omega kurz:

Praktický výcvik pre zakladateľov
zborov

Manuál piaty

vydala

The Alliance for Saturation Church Planting

v spolupráci s

Peter Deyneka Russian Ministries

**Omega kurz:
Praktický výcvik pre zakladateľov zborov
Manuál piaty**

Vydala

The Bible League, 16801 Van Dam Road, South Holland, IL 60473 USA
Tel: (800) 334-7017 E-mail: BibleLeague@xc.org www.bibleleague.org

Copyright ©1999 by *The Alliance for Saturation Church Planting*.
Tento materiál bol pripravený v spolupráci s Peter Deyneka Russian Ministries, Project 250.

Povoľujeme a doporučujeme reprodukovanie a distribúciu tohto materiálu akoukoľvek formou, za predpokladu, že:

(1) uvediete meno autora, (2) označíte, ak ste urobili nejaké zmeny, (3) cena jedného výtlačku neprekročí náklady na jeho tlač a (4) nevydáte viac, než 1.000 výtlačkov.

Ak by ste chceli tento materiál šíriť prostredníctvom internetu, alebo ak zamýšľate jeho iné použitie, než je uvedené vyššie, prosím, kontaktujte

The Alliance for Saturation Church Planting, H-1111 Budapest, Budafoki út 34/B III/2, HUNGARY,
Tel: +(36-1) 466-5978 and 385-8199 Fax: +(36-1) 365-6406 E-mail: SCPAlliance@compuserve.com.

Povzbudzujeme vás taktiež k prekladu a upraveniu tohto materiálu na vaše podmienky. Opäť, prosíme, kontaktujte *The Alliance*, aby sme mohli dať odporúčanie a informovať ďalších, ktorí by mali záujem o použitie materiálu vo vašom jazyku.

Pre ďalšie informácie o jej konkrétnej službe prosíme, kontaktujte



P.O. Box 843
Monument, CO, USA 80132-0843
Toll-free: (800) 649-2440
E-mail: Contact_USA@AllianceSCP.org
www.AllianceSCP.org
Europe Field Office E-mail: SCPAlliance@compuserve.com



Peter Deyneka

Russian Ministries

Project 250
P.O. Box 496, 1415 Hill Avenue
Wheaton, IL, USA 60189
Tel: (630) 462-1739 Fax: (630) 690-2976
E-mail: RMUSA@ASR.ru
www.russian-ministries.org

Všetky biblické citáty, pokiaľ nie je uvedené inak, pochádzajú z prekladu prof. Roháčka.

Vytlačené na Slovensku.

POĎAKOVANIE

Vyjadrujeme srdečné a úprimné poďakovanie všetkým, ktorí sa podieľali na príprave týchto výcvikových manuálov. Títo ľudia boli veľmi nápomocní v procese písania a vydávania týchto materiálov. Pane, buduj svoju cirkev ... až do posledných končín zeme!

Jay Weaver, hlavný vydavateľ, *World Team*

Richard Beckham	<i>Greater Europe Mission</i>
David & Lisa Bromlow	<i>Christ For Russia</i>
Ron Brunson	<i>World Witness and United World Mission</i>
Don Crane	<i>Greater Europe Mission</i>
Bea Crane	<i>Greater Europe Mission</i>
Hunter Dockery	<i>World Harvest Mission</i>
Mike Elwood	<i>Greater Europe Mission</i>
Jeff Geske	<i>United World Mission</i>
Dave Henderson	<i>C B International</i> <i>-- Project 250 of Peter Deyneka Russian Ministries</i>
Bob Mackey	<i>United World Mission</i>
Bob Martin	<i>United World Mission</i>
Paul Michaels	<i>Grace Brethren Intl. Mission</i>
Norie Roeder	<i>United World Mission</i>
Ki Sanders	<i>World Team</i>
Larry Sallee	<i>UFM International</i> <i>-- Project 250 of Peter Deyneka Russian Ministries</i>
Eric Villanueva	<i>United World Mission</i>
David Westrum	<i>Interlink Ministries</i> <i>-- Project 250 of Peter Deyneka Russian Ministries</i>

OSOBITNE ĎAKUJEME ZA ADMINISTRATÍVNU A TECHNICKÚ POMOC:

Edith Bondovej	<i>The Alliance Regional Resource Team</i>
Davidovi Gálovi	<i>The Alliance Regional Resource Team</i>
Nellovi Hardenovi	<i>profesorovi angličtiny na dôchodku</i>

MANUÁL PIATY

Obsah

PREDSLOV	IX
O ALIANCIÍ	XI
CYKLUS ZAKLADANIA ZBORU	XII
DÔRAZY	XIII
PREHĽAD LEKCIÍ	XV
VÍZIA ZZS	1
LEKCIA 13: Vízia a pohľad cez ďalekohľad	3
I. Definícia vízie a pohľadu cez ďalekohľad.....	3
II. Hľadiť na Božiu žatvu s víziou.....	4
III. Hľadiť cez ďalekohľad na Božiu žatvu.....	4
IV. Duchovná moc a autorita.....	7
LEKCIA 14: Mobilizácia	9
I. Čo je mobilizácia? Súčasťou mobilizácie je:	9
II. Prečo by sa mali veriaci mobilizovať?	10
III. Biblické príklady mobilizátorov	10
IV. Vlastnosti efektívnych mobilizátorov	11
V. Príklady mobilizácie	12
LEKCIA 15: Ďalšie kroky	15
I. Cyklus zakladania zboru	15
II. Úloha nového zboru: znásobovanie – zakladanie dcérskych zborov.....	16
III. Úloha pôvodného zakladateľského tímu: začať odznova – zakladať nové zbory	18
LEKCIA 16: Výcvik ako súčasť hnutia zakladania zborov	21
I. Výcvik ako súčasť hnutia	21
II. Základy výcviku zakladateľov zborov	23
III. Proces výcviku zakladateľov zborov	24
IV. Mentoring zakladateľov zborov	25
LEKCIA 17: Mobilizácia vodcov prostredníctvom národných iniciatív	27
I. Stratégia DAWN	28
II. Podmienky potrebné pre stratégiu DAWN.....	29
III. Dvanásť prvkov stratégie DAWN	29

CIRKEV	35
LEKCIA 15: Napomínanie a káznenie v cirkvi	37
I. Biblické princípy napomínania a káznenia v cirkvi	38
II. Prípadové štúdie.....	39
LEKCIA 16: Spoločné uctievanie v miestnom zbore	41
I. Funkcia uctievania	42
II. Ako určiť vhodné formy uctievania.....	44
III. Spoločné uctievanie a zakladanie zborov	44
LEKCIA 17: Ako viesť spoločné uctievanie	47
I. Úloha vedúceho uctievania.....	47
II. Vlastnosti vedúceho uctievania.....	48
III. Usmernenia pre vedenie uctievania	48
IV. Príprava plánu bohoslužieb s uctievaním - cvičenie.....	50
LEKCIA 18: Miestny zbor a Telo Kristovo v širšom zmysle	55
I. Argumenty pre partnerstvo.....	55
II. Úrovne záväzku pre partnerstvo	57
III. Desať znakov efektívneho partnerstva.....	58
LEKCIA 19: Historický vplyv cirkvi na Slovensku	61
I. Počiatky kresťanstva.....	61
II. Rast kresťanstva.....	62
III. Súčasný stav kresťanstva	62
DUCHOVNÝ CHARAKTER	63
LEKCIA 14: Služba zmierenia	65
I. Úvodné myšlienky o riešení konfliktov	66
II. Riešením konfliktov sa zaoberá evanjelium	67
III. Učenie nového zákona o riešení konfliktov	67
IV. Milovať druhých	69
V. Praktické rady pre riešenie konfliktov	69
LEKCIA 15: Morálna bezúhonnosť zakladateľov zborov	71
I. Populárne trio: peniaze, sex, a moc	72
II. Všeobecné princípy morálnej bezúhonnosti	74
III. Úžitok morálnej bezúhonnosti	75
IV. Morálna bezúhonnosť niečo stojí.....	75
MODLITBA	77
LEKCIA 10: Vedenie modlitieb za hnutie zakladania zborov	79
I. Prieskum	80
II. Formovanie vízie – čo chce boh pre toto miesto?	80
III. Robte výcvik ľudí a vyzbrojte ich, aby sa modlili za zakladanie zborov saturáciou	81
IV. Hľadajte vodcov modlitebnej siete	81
LEKCIA 11,12: Koncert modlitieb	85
I. Chváľte Boha za to, že je verným Bohom	85
II. Pripomínajte si Božie požehnanie v minulosti	85
III. Modlite sa za pokračovanie služby zakladania zborov.....	86
IV. Oslavujte Božiu dobrotu piesňami a uctievaním.....	86

VODCOVSTVO	87
LEKCIA 11: Uvoľnenie vodcov do služby	89
I. Zakladatelia zborov musia uvoľniť ďalších do služby	89
II. Problémy pri uvoľnení do služby	91
III. Princípy uvoľňovania do služby.....	92
IV. Udržiavajte kontakt s tými, ktorých ste uvoľnili do služby	93
LEKCIA 12: Vedenie hnutia	95
<i>Príloha: Vodcovia hnutia</i>	<i>97</i>
BUNKOVÉ SKUPINKY	99
LEKCIA 12: Bunky, ktoré saturujú cez miestne zbory	101
I. Vyhodnocovanie	102
II. Plánovanie a fungovanie	103
LEKCIA 13: Dohľad nad bunkami	107
I. Dohľad nad bunkovými skupinkami.....	108
II. Štruktúra dohľadu pri rôznych modeloch služby bunkových skupiniek	111
III. Aplikácie pre vašu službu bunkových skupiniek	112
<i>Príloha: Bunkové skupinky: Posledný krok.....</i>	<i>115</i>
KÁZANIE	119
LEKCIA 1: Biblické kázanie I	121
I. Induktívne štúdium Biblie – pevný základ	122
II. Hlavná myšlienka	122
III. Štruktúra kázania.....	123
IV. Typy kázaní	126
LEKCIA 2: Biblické kázanie II	129
I. Kázanie v Novom zákone	130
II. Zamerajte sa na poslucháčov	131
III. Pomôžte poslucháčom objaviť	132
LEKCIA 3: Biblické kázanie III	135
I. Duchovný stav	135
II. Emocionálny stav	137
III. Fyzické prvky.....	138
RODINA	141
LEKCIA 3: Služba rodine	143
Ako viesť tento workshop.....	144
I. Príbeh jedna – Igor a Danko	144
II. Príbeh dva – Andrea a Tibor	145
III. Príbeh tri – Peter a jeho rodina	145
IV. Príbeh štyri – Anička a Miro	146
V. Príbeh päť – Renáta a jej rodina	147

PREDSLOV

CIEĽ TOHTO MATERIÁLU

Zakladatelia zborov bývajú často postavení do služby so slabým alebo žiadnym výcvikom pre úlohy, ktoré sú pred nimi. Vodcovia zborov, ktorí sú premáhaní ťažkosťami v službe, často postrádajú jasnú víziu toho, čo Boh chce prostredníctvom nich vykonať. Zakladatelia zborov aj vodcovia zborov potrebujú výcvik a víziu, ale biblické školy a semináre nie sú pre mnohých z nich reálnou možnosťou.

Tento materiál je určený na to, aby poskytol nielen víziu pre zakladateľov a vodcov zborov, ale aj praktické schopnosti, ktoré umožnia, aby sa ich vízia stala skutočnosťou. Toto nie je to vyučovací "program". Poskytuje skôr potrebné biblické základy a praktické schopnosti, ktoré si vyžaduje zakladanie zborov. Hoci *Omega kurz* bol zostavený pre potreby Strednej a Východnej Európy a bývalého Sovietskeho zväzu, boli sme povzbudení priaznivými ohlasmi, keď bol užitočný aj v inom prostredí.

Obsah tohto kurzu bol vytvorený tak, aby napíňal dva ciele:

1. Zabezpečiť výcvik, potrebný pre zakladanie zborov
2. Zmobilizovať celé Kristovo Telo do hnutia zakladania zborov.

Dnes vidíme, že hnutie zakladania zborov prebieha v mnohých krajinách sveta, vrátane Brazílie, Rumunska, Filipín, Nigérie a iných. Veríme tomu, že miestny zbor je prvoradým Božím nástrojom pre celosvetovú evanjelizáciu, a že zakladanie zborov s víziou znásobovania je najefektívnejší prostriedok na napĺňanie Veľkého povolania. Nové zbory majú byť zakladané s víziou znásobovania a so schopnosťou zakladať ďalšie zbory. Keď sa toto uskutočňuje, vzniká potenciál pre hnutie zborov, ktoré má schopnosť rozšíriť sa do celej krajiny a premieňať životy ľudí.

Hnutie zakladania zborov si vyžaduje ľudí, ktorí slúžia vo všetkých fázach zakladania zboru, od mladých veriacich, ktorí sú nadšení zo svojej novej viery, až po vodcov denominácií. Tento materiál sa môže rôzne aplikovať a môžu ho využiť pracovníci a vedúci zborov na rôznych úrovniach. Vodcovia existujúcich zborov môžu priamo alebo nepriamo podporovať úsilie zakladateľov zborov pri napĺňaní služby, do ktorej ich povolal Boh.

PREHĽAD LEKCIÍ

Tento manuál je jeden z piatich, každý z nich pozostáva približne z 26 jednogodinových lekcí. Preto, aby mohli byť naplnené ciele, ktoré sme vyjadrili vyššie, obsah materiálov pokrýva široký rozsah tém, ktoré sú potrebné pri napĺňaní úloh zakladania zboru. Patria sem – vízia ZZS, služba bunkových skupiniek, učeníctvo, cirkev, evanjelizácia, induktívne štúdium Biblie, vodcovstvo, duchovný charakter a iné.

Obsah je rozložený do piatich manuálov, aby sa zabezpečil širší záber vyučovania. Po preštudovaní jedného manuálu na seminári má každý účastník čas do ďalšieho seminára, aby uviedol do praxe princípy, ktoré sa na seminári naučil. Preto mnohé z nasledujúcich lekcí budujú na princípoch a schopnostiach, ktoré sa vyučovali a nacvičovali v lekciami predošlých manuálov.

Inými slovami, obsah vyučovania manuálov je zostavený tak, aby paralelne prebiehalo učenie a zároveň aplikácia v praxi zakladania zborov. Ak účastník seminára aktívne pracuje na zakladaní zboru, bude potrebovať určité poznanie aj schopnosti, keďže v tomto procese naráža na množstvo problémov. Schopnosti a vedomosti, potrebné pri začiatkoch zakladania zboru sú obsahom prvých manuálov, kým aktivity a princípy, potrebné v ďalších fázach zakladania zboru, sú obsahom posledných manuálov. Každý manuál je určený na to, aby budoval schopnosti, odpovedal na otázky a rozobral prípadné problémy, ktoré sa môžu vyskytnúť v tej fáze zakladania zboru, na ktorej účastník seminára v praxi aktívne pracuje. Za týmto predslovom nasleduje prehľad dôrazov jednotlivých manuálov, na ktoré sa môžu účastníci pripraviť, a ktoré budú aplikovať v čase medzi jednotlivými výcvikovými seminármi.

Lekcie sú zoradené podľa predmetov (tém) a každý manuál obsahuje lekcie z týchto predmetov (tém). Niektoré predmety, napr. Vízia a Cirkev, sú zaradené do všetkých piatich manuálov. Iné, ako napr. Učeníctvo sú v neskorších manuáloch, zameraných na tú fázu zakladania zboru, v ktorej je táto téma potrebná.

AKO POUŽÍVAŤ MATERIÁL

Rady účastníkom

Do prípravy všetkých piatich manuálov bolo vložených veľa modlitieb, veľa času a úsilia. Každý manuál je určený na rozvoj konkrétnych vedomostí a schopností, ktoré si vyžaduje proces budovania nového zboru. Preto vám veľmi odporúčame, aby ste začali s prvým manuálom, a nie s niektorým z posledných. Každá lekcia je totiž starostlivo vybraná a zostavená tak, aby bola aplikovateľná a nevyhnutne zaradená do procesu zakladania zboru. Pre vlastný prospech nevynechávajte lekcie.

Buďte si vedomí, že skutočne sa učíme vtedy, keď vedomosti z týchto lekcí aplikujeme v osobnom živote a službe. Väčšina lekcí má na konci "akčný plán". Je určený na to, aby vám pomohol aplikovať myšlienky lekcie a mali by ste ho uskutočniť skôr, než začnete na ďalšom seminári študovať ďalší manuál. Je veľmi užitočné, ak máte duchovného učiteľa (mentora), ktorý vás môže povzbudzovať a poradiť vám pri aplikáciách. Je osobou, ktorej sa zodpovedáte za aplikovanie toho, čo sa učíte, vo svojom živote a službe. Ak máte niekoho, kto ide spolu s vami, nie je to iba dobrá výchova, ale mnohí zakladatelia hovoria, že je to pre nich potrebná pomoc v ich živote aj službe. Preto vás silne povzbudzujeme k tomu, aby ste na modlitbách hľadali nejaký spôsob mentoringu, ktorý prispeje k posilneniu vašej služby zakladania zboru.

Rady inštruktorom

Tento materiál môžete používať v rôznych situáciách – v biblických školách, teologických seminároch alebo na seminároch na úrovni zboru. Avšak toto nie je primárne učebný materiál, je to najmä výcvikový materiál. Výuka sa totiž zameriava predovšetkým na vedomosti a informácie. Zámerom tohto materiálu nie je iba odovzdávanie vedomostí, ale motivácia ku konaniu v službe podľa biblických princípov. Tento materiál je pre tých, ktorí pracujú.

Hoci metóda, ktorú si zvolíte na vyučovanie lekcí každého manuálu závisí od vášho prostredia a situácie, osvedčilo sa vyučovanie na 5-dňovom seminári. Na mnohých miestach však využili aj iné spôsoby, ktoré vyhovovali behu života a služby, napr. možnosť výberu medzi dvomi víkendami intenzívneho vyučovania alebo pravidelnými stretnutiami raz do týždňa. Odporúčame vám, aby ste zdôrazňovali úlohy "akčných plánov" na konci každej lekcie, aby ich účastníci mohli splniť do nasledovného seminára. Odporúčame taktiež, aby medzi jednotlivými seminármi bol časový odstup aspoň 4-6 mesiacov. Výhodou tohto typu seminára je, že umožňuje dostatok času na aplikovanie princípov jedného seminára do praxe pred tým, než sa účastníci začnú učiť ďalšie princípy na ďalšom seminári.

Počas seminára nie je nutné učiť každý bod každej lekcie, keďže účastníci si môžu sami prečítať lekcie zo svojich manuálov. Niekedy je dobrou metódou, keď si účastníci prečítajú lekciiu a potom sa zdieľajú o tom, aká je ich vlastná skúsenosť v danej oblasti. Ak máte možnosť, pozvite si na konkrétnu lekciiu niekoho, kto je odborníkom v tejto oblasti. **SNAŽTE SA VYHNÚŤ PREDNÁŠKOVÉMU ŠTÝLU** pri preberaní lekcii. Snažte sa byť tvoriví a používajte rôzne metódy na vyjadrenie princípov lekcii. Niektorí inštruktori používajú rôzne spôsoby, ako napr. diskusné skupiny, workshopy, atď., aby prešli lekciiu čo najzaujímavejším spôsobom.

Máte posvätnú dôveru. Pán cirkvi si želá mať učeníkov vo všetkých národoch, a k tomu sú potrební vodcovia. Máte ohromný potenciál vystrojovať ďalších, ktorí môžu podporovať hnutie zakladania zborov a môžete viesť ďalších ľudí v službe znásobovania zborov.

Ďalšia pomoc

Kontaktujte sa s nami, ak potrebujete ďalšiu pomoc pri šírení vízie saturačného zakladania zborov, alebo pri praktickom výcviku zakladateľov zborov.

Jay Weaver, hlavný vydavateľ
Budapest, Maďarsko, január 2000
JayWeaver@compuserve.com

O ALIANCII

Tento materiál pripravila *The Alliance for Saturation Church Planting* v spolupráci s Project 250 of Peter Deyneka Russian Ministries. *Aliancia* je partnerský zväzok zborov a misijných agentúr, ktoré sa venujú mobilizovaniu veriacich, aby zakladali evangelikálne zbory v krajinách Strednej a Východnej Európy a bývalého Sovietskeho zväzu. Saturačné zakladanie zborov je stratégia, ktorej zámerom je zakladať miestne zbory v každom meste a dedine tak, aby tí, ktorí prijali Ježiša Krista, mali miestne spoločenstvo, v ktorom duchovne rastú a sú vystrojovaní do služby. *Aliancia* stojí na predpoklade, že spojené sily zvyšujú efektívnosť, redukujú duplicitu a demonštrujú jednotu v Tele Kristovom.

ČOMU VERÍME

- Miestny zbor je prvoradým Božím nástrojom evanjelizácie a učeníctva.
- Partnerstvo so zborními a misijnými organizáciami je kľúčovou vecou pri znásobovaní miestnych zborov a pri rozvoji hnutia saturačného zakladania zborov.
- Výcvik vodcov je zásadným faktorom zakladania zborov a rastu zborov.
- Lausanská dohoda je vyznaním viery *Aliancie*.

ČO ROBÍME:

Výcvik zakladateľov zborov a mentoring

Aliancia zabezpečuje výcvik vodcov na seminároch, na ktorých môžu získať praktické schopnosti pre službu zakladania reproduktívnych zborov.

Zhromažďovanie informácií

Presné informácie vedú k dobrým rozhodnutiam v službe zakladania zborov. *Aliancia* môže pomôcť s výcvikom a poradenstvom pri vašom zhromažďovaní informácií o oblastiach zakladania zborov a rastu zborov.

Pomoc v modlitebnom hnutí

Hnutie zakladania zborov začína s víziou, ktorú objavujeme a upresňujeme pri hľadaní Božieho srdca na modlitbách. *Aliancia* vám môže pomôcť lepšie porozumieť úlohe modlitebného hnutia v rámci zakladania zborov, ako aj v tom, ako môžete založiť modlitebné hnutie vo vašom regióne.

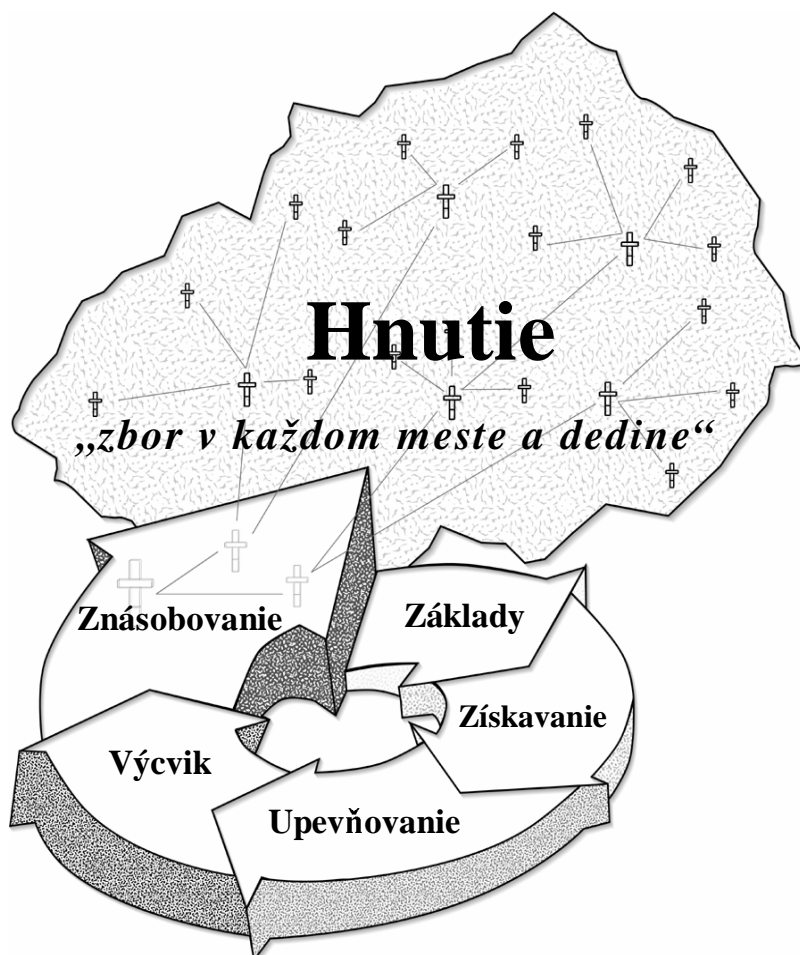
Zdieľanie vízie

Čo chce Boh pre vašu krajinu? Chce mať zbory všade! *Aliancia* môže pomôcť novým zborom pri budovaní vízie pomocou seminárov, zameraných na princípy saturačného zakladania zborov.

PRE ĎALŠIE INFORMÁCIE KONTAKTUJTE:

The Alliance for Saturation Church Planting
Regional Resource Team
H-1111 Budapest
Budafoki út 34/B III/2, MAĎARSKO
Tel: +(36-1) 466-5978 or 385-8199
Fax: + (36-1) 365-6406
E-mail: SCPAlliance@compuserve.com

CYKLUS ZAKLADANIA ZBORU



Zakladanie zborov nie je náhodne pospájaná séria udalostí a aktivít, je to cieľavedomý proces. Tento proces si vyžaduje koordinovanie činnosti, skombinovanie zručností, spoločnú filozofiu a kompetentných vodcov. Rozvoj v týchto dôležitých oblastiach je cieľom výcviku zakladania zborov. „Cyklus zakladania zborov“ je ilustrácia procesu zakladania zborov, ktorá z konkrétneho uhla pohľadu názorne ukazuje vzájomné vzťahy kľúčových princípov a praktík, ktoré fungujú v tomto procese. Pre zakladateľa zboru predstavuje určitý druh mapy, ktorá mu umožňuje určiť, odkiaľ vyšiel a kam smeruje.

DÔRAZY

Omega kurzu – praktického výcviku pre zakladateľov zborov

Dôrazy sú konkrétne oblasti služby, ktoré sú súčasťou vyučovania jednotlivých manuálov. Každú oblasť môžete vyučovať ako samostatný krok v rámci širšieho procesu zakladania nového spoločenstva. Dôrazy upozorňujú na konkrétne oblasti služby a majú pomôcť účastníkom výcviku orientovať sa v obsahu vyučovania jednotlivých manuálov *Omega kurzu*, ako aj v jeho praktickom aplikovaní. Sú akoby míľnikmi, ktoré označujú, ako napredujeme, ale aj značkami, ktoré pomáhajú udávať ďalší smer. Na tomto mieste uvádzame prehľad dôrazov jednotlivých manuálov *Omega kurzu*.

MANUÁL PRVÝ: Dôraz na víziu ZZS, cieľ cirkvi, induktívne biblické štúdium a prieskum

Konkrétne body:

- Skúmanie cieľa cirkvi vo svetle Veľkého povolania
- Zostavenie celkovej misijnej stratégie, založenej na vízii „Z“-myslenia
- Skúmanie “formy a funkcie” v prvej cirkvi a v dnešnej cirkvi
- Výuka a praktický nácvik používania induktívnej metódy štúdia Biblie
- Zostavenie a zdieľanie osobného svedectva
- Založenie podpornej modlitebnej skupiny pre evanjelizáciu a zakladanie zborov
- Zostavenie celkového prieskumu cieľovej oblasti

MANUÁL DRUHÝ: Dôraz na evanjelizáciu a bunkové skupinky

Konkrétne body:

- Zdieľanie výsledkov prieskumu cieľovej oblasti ostatným
- Určenie a vyjadrenie cieľov zboru
- Zostavenie filozofie služby zakladania zboru
- Zostavenie osobnej evanjelizačnej stratégie, osobná evanjelizácia
- Ako začať bunkové skupinky s dôrazom na evanjelizáciu
- Používanie induktívneho biblického štúdia osobne aj v bunkových skupinkách

MANUÁL TRETÍ: Dôraz na učeníctvo, duchovný boj, tímy, tímová práca**Konkrétne body:**

- Identifikovanie a výcvik potenciálnych vodcov bunkových skupiniek
- Ako tráviť čas na modlitbách a v pôste
- Hodnotenie svetonázoru zakladateľa zboru v porovnaní so svetonázorom Biblie
- Ako používať pravdy Písma pri odolávaní duchovným útokom v živote a službe zakladateľa zboru
- Vytvorenie individuálneho plánu činenia učeníkov pre ľudí, zapojených do služby zakladania zboru
- Ako uskutočňovať budovanie a rozvoj tímu, hodnotiace aktivity
- Rozpoznávanie duchovných darov zakladateľa zboru a zakladateľského tímu

MANUÁL ŠTVRTÝ: Dôraz na vodcovstvo a spravovanie**Konkrétne body:**

- Hodnotenie silných a slabých stránok štýlu vodcovstva zakladateľa zboru s dôrazom na metódy osobnej interakcie s ostatnými
- Ako začleňovať princípy slúžiaceho vodcovstva do života a služby zakladateľa zboru
- Sledovanie využívania času v živote a službe zakladateľa zboru, stanovovanie priorít, časový rozvrh
- Hodnotenie dávania zakladateľa zboru, ako aj dávania v zbore
- Zhrnutie biblických úloh muža a ženy a zodpovednosti, ktorú má zakladateľ zboru voči svojej rodine
- Ako viesť bunkové skupinky prostredníctvom procesu znásobovania
- Príprava strategického plánu práce pre saturáciu (nasyčovanie) v službe zakladania zboru

MANUÁL PIATY: Dôraz na znásobovanie, mobilizovanie ďalších a zabezpečenie hnutia ZZS**Konkrétne body:**

- Ako iniciovať spoluprácu v službe s ostatnými evangelikálnymi skupinami v cieľovej oblasti
- Ako plánovať a uskutočňovať štruktúru dohľadu nad bunkovými skupinkami, aby sa zabezpečil ich nepretržitý rast a znásobovanie
- Ako učiť ľudí modliť sa za saturačné zakladanie zborov; mobilizovanie k modlitbám na miestnej, regionálnej a národnej úrovni
- Ako zostaviť a uskutočňovať plán výcviku a osobného vedenia nových zakladateľov zborov
- Ako uschopňovať a uvoľňovať do služby nových vodcov v službe zakladania zborov
- Ako podporovať nové zbory, aby mali víziu pre misijnú angažovanosť nielen v ich cieľovej oblasti, ale až do "posledných končín zeme"

Určený predovšetkým pre fázu **ZÁKLADY** cyklu zakladania zboru

Prehľad PRVÉHO MANUÁLU

Vízia ZZS (VI)	CIRKEV (C)	Duchovný charakter (DCH)	Modlitba (M)	Metódy štúdia Biblie	Evangelizácia (E)
<p>Lekcia 1: "Z"-myslenie</p> <p>Lekcia 2: Veľké poverenie a zakladanie zborov</p> <p>Lekcia 3 (3A): Cyklus zakladania zboru</p> <p>3A: <i>Modely zakladania zboru</i></p> <p>Lekcia 4 (4A,4B): Princípy prieskumu</p> <p>4A: <i>Ako porozumieť cieľovej oblasti</i></p> <p>4B: <i>Vzorové dotazníky</i></p>	<p>Lekcia 1: Biblické základy pre cirkvi</p> <p>Lekcia 2 (2A): Cieľ cirkvi</p> <p>2A: <i>Veľké poverenie – Pracovný list</i></p> <p>Lekcia 3 (3A): Forma a funkcia</p> <p>3A: <i>Aplikácia formy a funkcie</i></p> <p>Lekcia 4: Definícia miestneho zboru</p>	<p>Lekcia 1: Ospravedlnenie z viery</p> <p>Lekcia 2: Život podľa evanjelia</p> <p>Lekcia 3: Kresťanský rast</p> <p>Lekcia 4: Premieňajúca moc evanjelia</p> <p>Lekcia 5: Vedenie duchovného denníka</p>	<p>Lekcia 1, 2: Koncert modlitieb: Modlitby za prebudenie</p> <p>Lekcia 3 (3A): Ako viesť k modlitbám</p> <p>3A: <i>Modlitebné trojice</i></p>	<p>Lekcia 1 (1A): Úvod do indukívnej metódy štúdia Biblie</p> <p>1A: <i>Ako sme dostali Bibliu</i></p> <p>Lekcia 2 (2A): Pozorovanie Božieho slova</p> <p>2A: <i>Reč Biblie</i></p> <p>Lekcia 3: Pozorovanie - Workshop</p> <p>Lekcia 4 (4A): Výklad Božieho slova</p> <p>4A: <i>Biblické tabuľky</i></p> <p>Lekcia 5: Výklad - Workshop</p> <p>Lekcia 6: Aplikácia Božieho slova</p> <p>Lekcia 7 (7A): Aplikácia - Workshop</p> <p>7A <i>Efez - I.Š.B.</i></p>	<p>Lekcia 1: Úvod do evangelizácie</p> <p>Lekcia 2, 3: Zostavenie vášho osobného svedectva</p>
4	4	5	3	7	3

Čísla v zátvorkách () označujú prílohy

Určený predovšetkým pre fázu ZÍSKAVANIE cyklu zakladania zboru

Prehľad DRUHÉHO MANUÁLU

Vízia ZS (Vi)	Cirkev (C)	Duchovný charakter (DCH)	Modlitba (M)	Vodcovstvo (V)	Bunkové skupinky (BS)	Metódy št. Biblie (MŠB)	Evanjelizácia (E)
<p>Lekcia 5: Biblické základy pre zakladanie zborov saturáciou</p> <p>Lekcia 6: Prieskum - Workshop</p> <p>Lekcia 7: Mobilizovanie zdrojov skrze prieskum</p>	<p>Lekcia 5: Podstata cirkvi</p> <p>Lekcia 6 (6A): Kolektívne funkcie cirkvi</p> <p>6A: Krst v Novom zákone</p> <p>Lekcia 7: Zostavenie prehlásenia o cieľi zboru</p> <p>Lekcia 8 (8A): Filozofia služby zakladania zboru</p> <p>8A Zostavenie filozofie služby zakladania zborov</p>	<p>Lekcia 6: Žijeme ako synovia, nie ako siroti</p> <p>Lekcia 7 (7A): Učíme sa byť synmi</p> <p>7A: Siroti vs. Synovia</p>	<p>Lekcia 4: Koncert modlitieb: Uctievanie a rozjímanie</p>	<p>Lekcia 1 (1A): Biblické princípy vodcovstva</p> <p>1A: Vodcovstvo – prípadové štúdie</p> <p>Lekcia 2 (2A): Profil vodcu</p> <p>2A Vodca</p>	<p>Lekcia 1: Funkcie a význam bunk.skupiniek</p> <p>Lekcia 2 (2A, 2B): Princípy vedenia bunk.skupinky</p> <p>2A: "Lámače bariér"</p> <p>na bunk.skup.</p> <p>2B: Príklady aktivít</p> <p>Lekcia 3 (3A): Ako začať bunkovú skupinku</p> <p>3A: Plánovanie – Pracovný list</p> <p>Lekcia 4 (4A): Evanjelizácia bunk.skupinky</p> <p>4A: "Oikos"</p> <p>Lekcia 5: Bunková skupinka - ukážka</p> <p>Lekcia 6: Filozofia služby</p>	<p>Lekcia 8 (8A): Rôzne možnosti používania ind. štúdia Biblie</p> <p>8A: Životopisné štúdium - Barnabáš</p> <p>Lekcia 9 (9A, 9B): Ako viesť ind. štúdium Biblie</p> <p>9A: Štúdium Mat 20:17-28</p> <p>9B: Štúdium Luk 15: 1-7</p> <p>Lekcia 10,11 (10A): Ako viesť ind. štúdium Biblie - workshop</p> <p>10A: Texty na /ŠB</p>	<p>Lekcia 4 (4A): Evanjelizácia a zakladanie zborov</p> <p>4A: Hodnotenie evanjelizačných stratégií</p> <p>Lekcia 5 (5A, 5B): Prekážky efektívnej evanjelizácie</p> <p>5A: "Cirkev vo všetkých národoch"</p> <p>5B: Ako odpovedať na bežné námietky</p> <p>Lekcia 6, 7 (6A, 6B, 6C): Proces obrátenia človeka, ktorého chcete oslovit' evanjeliom</p> <p>6B: Tri princípy</p> <p>6C: Skúmanie Ježišovoho prístupu</p>

Čísla v zátvorkách () označujú prílohy

Určený predovšetkým pre fázu **UPEVNŔOVANIE** cyklu zakladania zboru

Prehľad TRETIEHO MANUÁLU

Vízia ZZS (Vi)	Cirkev (C)	Duchovný charakter (DCH)	Modlitba (M)	Vodcovstvo (V)	Bunk. skupinky (BS)	Evanjelizácia (E)	Činenie učeníkov (U)	Duchovný boj (DB)
<p>Lekcia 8: Počiatky šírenia evanjelia</p> <p>Lekcia 9: Prvky hnutia zakladania zborov</p>	<p>Lekcia 9, 10: Cirkev a duchovné dary</p> <p>Lekcia 11: Dynamika cirkvi v spoločnosti</p>	<p>Lekcia 8,9: Zákon a evanjelium</p> <p>Lekcia 10: (10A): Pokánie ako spôsob života 10A: Miesto hriešnika</p>	<p>Lekcia 5: Modlitba a pôst</p> <p>Lekcia 6, 7: Koncert modlitieb: Modlitby za šírenie evanjelia</p>	<p>Lekcia 3: Sféry vodcovstva</p> <p>Lekcia 4: Úvod do tímovej práce</p> <p>Lekcia 5: Budovanie tímu</p>	<p>Lekcia 7 (7A): Dynamika diskusie v bunkovej skup. 7A: Otázky na diskusiu</p> <p>Lekcia 8: Ako sa starať o ľudí v bunkovej skupinke</p> <p>Lekcia 9: Príprava nových vodcov bunk.skupiniek</p>	<p>Lekcia 8: Evanjelizácia prostredníctvom vzťahov</p>	<p>Lekcia 1: Úvod k čineniu učeníkov</p> <p>Lekcia 2(2A): Vaša úloha v činení učeníkov 2A: Vlastnosti kresť.lásky</p> <p>Lekcia 3(3A), 3B): Duchovný boj 3A: Biblické štúdium 3B: Prípadové štúdie z celého sveta</p>	<p>Lekcia 1: Svetonázor</p> <p>Lekcia 2 (2A): Dynamika duchovného boja 2A: Štúdium Ef. 4:17-5:21</p> <p>Lekcia 3 (3A, 3B): Duchovný boj 3A: Biblické štúdium 3B: Prípadové štúdie z celého sveta</p>
2	3	3	3	3	3	1	5	3

Čísla v zátvorkách () označujú prílohy.

Určený predovšetkým pre fázu **VÝCVIK** cyklu zakladania zboru

Prehľad ŠTVRTÉHO MANUÁLU

Vízia ZZS (V)	Cirkev (C)	Duchovný charakter (DCH)	Modlitba (M)	Vodcovstvo (V)	Bunk. skupinky (BS)	Činenie učeníkov (U)	Spravovanie (S)	Rodina (R)
Lekcia 10 (10A, 10B): Prvky stratégie hnutia zakladania zborov 10A: Viera a poslušnosť vs. strach a nedôvera 10B: Veci, ktoré podporujú prirodzený rast	Lekcia 12: Dynamika začínajúceho zboru Lekcia 13: Typické znaky rastúcich zborov Lekcia 14: Vedenie v cirkvi a úrady v cirkvi	Lekcia 11: Láska je základom služby Lekcia 12: Ako rozumieť Otcovmu srdcu Lekcia 13: Milosť je pre pokorných	Lekcia 8,9: Koncert modlitieb: Ako sa modliť biblicky	Lekcia 6 (6A): Služiace vodcovstvo 6A: Zoznam vodcov Lekcia 7: Dynamika vodcovstva Lekcia 8: Spôsoby interakcie Lekcia 9: Potreby vodcovstva Lekcia 10 (10A): Výcvik nových vodcov 10A: Vlastnosti, ktoré treba u nového vodcu podporiť	Lekcia 10: Diskusia v bunkovej skupinke Otázky a problémy Lekcia 11: Znásobovanie bunkovej skupinky	Lekcia 6: Ako činiť učeníkov - Workshop	Lekcia 1: Úvod k spravovaniu Lekcia 2: Spravovanie financií Lekcia 3: Časový manažment Lekcia 4: Proces strategického plánovania Lekcia 5: Proces strategického plánovania - Workshop	Lekcia 1: Biblické úlohy v rodine Lekcia 2: Rodičovstvo
3	3	3	2	5	2	1	5	2

Čísla v zátvorkách () označujú prílohy.

Určený predovšetkým pre fázy **ZNÁSROBOVANIE A HNUTIE** cyklu zakladania zboru

Prehľad PIATEHO MANUÁLU

Vízia ZZS (V)	Cirkev (C)	Duchovný charakter (DCH)	Modlitba (M)	Vodcovstvo (V)	Bunk.skupinky (BS)	Kázanie (K)	Rodina (R)
<p>Lekcia 13: Vízia a pohľad cez teleskop</p> <p>Lekcia 14: Mobilizácia</p> <p>Lekcia 15: Ďalšie kroky</p> <p>Lekcia 16: Výcvik ako súčasť hnutia zakladania zborov</p> <p>Lekcia 17: Ako mobilizovať vodcov cez národné iniciatívy</p>	<p>Lekcia 15: Disciplína v zbere</p> <p>Lekcia 16: Kolektívne uctievanie v miestnom zbere</p> <p>Lekcia 17: Ako viesť worship</p> <p>Lekcia 18: Miestna cirkev (zbor) a väčšie Telo Kristovo</p> <p>Lekcia 19: Historický vplyv cirkvi na Slovensku (História cirkvi v našom prostredí)</p>	<p>Lekcia 15: Služba zmierenia</p> <p>Lekcia 16: Morálna bezúhonnosť zakladateľa zboru</p>	<p>Lekcia 10: Ako viesť k modlitbám za hnutie zakladania zborov</p> <p>Lekcia 11, 12: Koncert modlitieb: Ďakujeme Bohu za Jeho vernosť</p>	<p>Lekcia 11: Uvoľnenie nových vodcov</p> <p>Lekcia 12: Vedenie hnutia</p> <p>12A: Vodcovia hnutia</p>	<p>Lekcia 12: Bunky, ktoré saturujú cez miestne zborny</p> <p>Lekcia 13 (13A): Dohľad nad bunkami</p> <p>13A: Posledný krok</p>	<p>Lekcia 1: Biblické kázanie I: Ako porozumieť zvesti</p> <p>Lekcia 2: Biblické kázanie II: Ako rozumieť poslucháčom</p> <p>Lekcia 3: Biblické kázanie III: Ako rozumieť sebe</p>	<p>Lekcia 3: Služba rodine</p>
5	5	2	3	2	2	3	1

Číslo v zátvorkách () označujú prílohy
CELKOVÝ POČET HODÍN: 127

VÍZIA ZZS

VÍZIA ZS

LEKCIA **13**

Vízia a pohľad cez ďalekohľad AKO NIEŠŤ EVANJELIUM DO SVETA

☞ Ciel' lekcie

Cielom tejto lekcie je motivovať miestne zbory k miestnej, regionálnej, medzikultúrnej a celosvetovej evanjelizácii.

☞ Hlavné body

- Kresťania sa musia pozerat' na svet s víziou pre Božiu žatvu.
- Zbory by sa mali angažovať v službe na miestnej, regionálnej, medzikultúrnej a medzinárodnej úrovni.

☞ Požadované výsledky

Po preštudovaní tejto lekcie by každý účastník mal ...

- Rozumieť, ako získať biblickú víziu pre šírenie evanjelia, začínajúc na miestnej úrovni až do "posledných končín zeme".
- Poznať princípy používania pohľadu cez ďalekohľad, aby mohli maximálne využívať prostriedky zboru v evanjelizácii sveta.
- Participovať na realizácii biblickej vízie na miestnej, regionálnej, medzikultúrnej a celosvetovej úrovni.

☞ Doporučenia pre inštruktorov

Na konci lekcie dajte účastníkom čas na premýšľanie a vyplnenie ilustrácie ďalekohľadu na obr.13.3. To im pomôže, aby videli svoju "Judeu", "Samáriu" a "posledné končiny zeme". Nech Pán použije túto lekciu, aby niektorí z účastníkov seminára prijali výzvu k medzikultúrnej misii, alebo aby sa modlili za pracovníkov, ktorých by mohli na túto misiu vyslať z ich začínajúcich zborov.

ÚVOD

Cirkev musí byť poslušná Veľkému povereniu tým, že bude činiť učeníkov *vo svojom vlastnom, aj vo všetkých národoch*. Táto lekcia vychádza z textu Skutky 1:8, ktorý vyzýva cirkev, aby bola Ježišovým svedkom v Jeruzaleme (miestne), Judei (regionálne), Samárii (medzikultúrne) a až do posledných končín zeme (nové kultúry, jazyky a miesta).

I. DEFINÍCIA VÍZIE A POHĽADU CEZ ĎALEKOHĽAD

Preto, aby sa miestne zbory efektívne zúčastnili Veľkého poverenia, potrebujú **víziu**. Vízia je schopnosť hľadieť **za** to, čo existuje k tomu, čo by mohlo existovať. Duchovná vízia získania sveta pre Ježiša Krista je schopnosť vidieť ľudí, regióny, národy sveta ako miesta a národy, kde bude prenikať evanjelium prostredníctvom evanjelizácie a zakladania zborov.

Cirkev, ktorá sa rozširuje je ako ďalekohľad ... ktorý stále viac a viac zaostruje na predmet.

Vízia zostáva iba peknou myšlienkou, pokiaľ sa nestane realitou. Pohľad cez ďalekohľad je metafora, ktorá ilustruje rôzne typy prenikania do sveta (geograficky aj kultúrne), čo cirkev má robiť, ak má naplniť Veľké poverenie. Cirkev, ktorá sa šíri a vystiera k svetu je ako ďalekohľad, ktorý sa vysúva a predlžuje, aby viac a viac zaostril na predmet. Každý spôsob prenikania si vyžaduje, aby miestne zbory robili konkrétne kroky obete a záväzku šíriť evanjelium. Miestne zbory majú niesť evanjelium ľuďom v ich komunite, národe aj za hranice.

II. HL'ADIEŤ NA BOŽIU ŽATVU S VÍZIOU

Ježiš povoláva cirkev, aby mala víziu pre Jeho žatvu ľudských duší. Ježiš tiež používa metaforu žatvy v Matúšovi 9:38, kde prikazuje svojim učeníkom, aby sa modlili za to, aby bolo dosť pracovníkov na túto žatvu. S príchodom Svätého Ducha a zrodom cirkvi sa žatevná vízia zmenila. Namiesto radosti zo žatvy cirkev hlása Božiu slávu národom v ich vlastných jazykoch a "žne" ľudské duše – tritisíc v prvý deň! Títo ľudia, ktorí prišli ku Kristovi sú novým zmyslom Božej žatvy a stávajú sa súčasťou novej cirkvi.

Môžeme použiť terminológiu zakladania zborov a povedať, že Letnice boli prvým založeným novozákonným zborom? Zbor, ktorý vznikol na Letnice sa reprodukoval miliónkrát na všetkých obývaných kontinentoch zeme! Žatva musí stále pokračovať, avšak je potrebné založiť ešte niekoľko ďalších miliónov zborov. Jim Montgomery vo svojej knihe DAWN 2000 hovorí, že musí byť založených ešte asi sedem miliónov zborov, aby bol zasiahnutý celý svet. Vízia, ktorú máme je kázať evanjelium, zakladať zbory a privádzať ľudí do zborov ako nasledovníkov Ježiša Krista. Cirkev získava víziu pre Božiu žatvu tým, že "otvorí oči" a "vidí polia" sveta. Vízia je počiatkom dobrodružstva cirkvi pri naplňaní Veľkého poverenia.

... je potrebné založiť ešte asi sedem miliónov zborov, aby bol celý svet získaný pre Ježiša.

III. HL'ADIEŤ CEZ ĎALEKOHĽAD NA BOŽIU ŽATVU

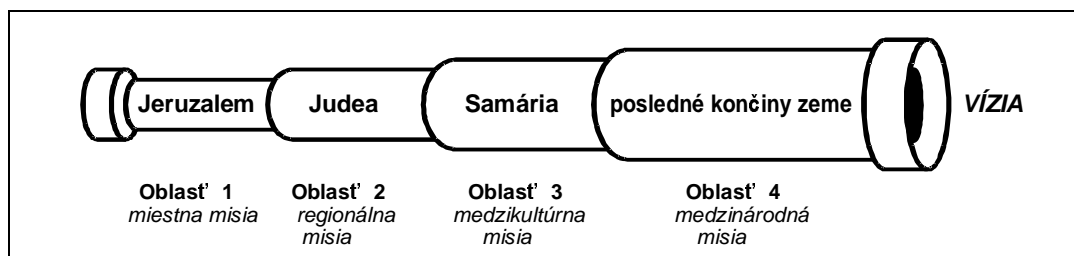
Text Skutky 1:8 opisuje progresívny rast cirkvi z Jeruzalema do celého sveta a tiež naznačuje rámeček celej knihy Skutkov (viď Tabuľka 13.1).

Tabuľka 13.1 Skutky 1:8

Skutky 1:8:	"Jeruzalem"	"Judea"	"Samária"	končiny zeme
Rozsah	mesto	región	susedný región	svet
Rámeček Skutkov	Skutky 1-8 (Sk 5:28)	Skutky 8-12 (Sk 8:5)		Skutky 13-28 (Rim.15:19)
Biblický príklad	"Tessaloniky" 1Tes 1:6	"Macedónia" 1Tes 1:7	"Achaja" 1Tes 1:7	"všade" 1Tes 1:8

Za dávnych dní mohol schopný moreplavec posunúť ďalej svoju víziu tak, že použil ďalekohľad. Ako ho rozťahoval, vzdialené miesta, ako ich videl voľným okom, sa stávali bližšími a jasnejšími. Aby sme aplikovali túto analógiu na naplnenie Veľkého poverenia, predstavme si ďalekohľad so štyrmi vysúvacími časťami (Obr.13.2). Všimnite si na obrázku, že každá časť ďalekohľadu sa vzťahuje na Ježišov príkaz Jeho učeníkom v texte Skutky 1:8:" ... ale prijmete moc Svätého Ducha, ktorý príde na vás, a budete mi svedkami i v Jeruzaleme i po celom Judsku i v Samárii a tak až do poslednej končiny zeme."

Obrázok 13.2 Svet preniknutý evanjeliom (pohľad cez ďalekohľad)



A. Oblasť 1: Miestna misia

Keď vytiahneme ďalekohľad v prvej časti, môžeme sa pozrieť na miestnu službu cirkvi. Učeníci, ktorí prví počuli tento príkaz, poslúchli ho miestne – lokálne tým, že naplnili Jeruzalem učením o Ježišovi (Sk.5:28).

Jednou z vašich prvých úloh na tomto výcvikovom seminári bolo identifikovať vašu "cieľovú oblasť", kde sa usilujete založiť zbor (Manuál prvý, Vízia, Príloha 4A "Ako porozumieť cieľovej oblasti"). Vaša služba zakladania zboru sa sústredila na dedinu, mesto alebo okolie mesta v rámci tejto cieľovej oblasti. Keď už ste založili zbor, budete pokračovať v službe ľuďom tejto zemepisnej oblasti. Toto je "Jeruzalem" miestneho zboru.

Charakter vášho Jeruzalema určuje, ako zasiahnete ľudí. Je len veľmi málo homogénnych miest. Väčšina miest pozostáva z ľudí rôzneho veku, vzdelania, kultúry, etnického pôvodu, jazyka, atď. Je nepravdepodobné, že by jediný zbor mohol naplniť široké spektrum potrieb, ktoré takáto situácia predstavuje. Taktiež, mnohé mestá sú tak veľké, že cestovanie do centra a späť môže brzdiť návštevnosť zborov. Našou úlohou je miestny zbor dostupný pre každého.

Prítomnosť jedného miestneho zboru v meste zriedkakedy znamená, že úloha je splnená.

Prítomnosť jedného miestneho zboru zriedkakedy znamená, že úloha je splnená. Z násobovanie zboru preto, aby sme zasiahli ďalších je najlepšou metódou naplnenia úlohy.

Naše poverenie je jasné. Máme zasiahnuť stratených. Nie je zodpovednosťou stratených, aby prišli k nám. S Božou pomocou sa rastúci zbor začne modliť za stratených vo svojom meste, ktoré nemá žiadne svedectvo a aktívne sa sám stáva svedectvom.

B. Oblasť 2: Regionálna misia

Keď vyťahujeme ďalekohľad ďalej, do druhej časti, umožní nám to vidieť ďalej za miestny kontext zboru, do širšej geografickej oblasti. Tento princíp súvisí s tým, že máme byť svedkami v Judei, ako je to napísané v Sk.1:8. Tento druh misie mobilizuje Telo Kristovo založiť nový zbor v neďalekej geografickej oblasti, kde kultúra a jazyk sú pravdepodobne rovnaké ako u členov miestneho zboru. Výsledkom tejto práce by mal byť "dcérsky" zbor pôvodného zboru.

Pravým ovocím zboru – v istom zmysle - nie je nový veriaci, ale nový zbor.

Každý zbor by mal od svojho začiatku vedieť, že jeho cieľom je reprodukovať sa. Všetko živé v prírode skôr či neskôr dosiahne vrchol rastu a potom zomiera, kým ovocie alebo potomkovia žijú ďalej. Podobné sú aj princípy v službe zboru. Pravým ovocím zboru – v istom zmysle – nie je nový veriaci, ale nový zbor. Najlepší spôsob, ako mať regionálny vplyv je reprodukovať zbor zakladaním dcérskych zborov.

Príklad

Jeden zbor v Brazílii zaplnil v priebehu dvadsiatich rokov svoju geografickú oblasť 200 zbormi. Misionár, ktorého tieto zbory vyslali do Albánska vyučovať zakladateľov zborov, povedal: "Rast nášho zboru bol v porovnaní s inými pomalší, ale napriek tomu, keď založíme zbor, tento nový dcérsky zbor plánuje čo najskôr založiť ďalšie dcérske zbory. Naše zbory vedia, že naším cieľom je zakladať nové zbory od samého začiatku." Tento spôsob myslenia a cieľ môže mobilizovať zbory od ich počiatku byť misijne zameranými vo svojom vlastnom spoločenstve aj mimo neho.

Keď zbor má túžbu a vieru naplniť víziu pohľadu cez ďalekohľad zakladaním dcérskych zborov, bude musieť urobiť niekoľko potrebných krokov. Chce to väčší záväzok členov existujúceho zboru založiť nový dcérsky zbor. Tieto kroky zahŕňajú výcvik a vyslanie pracovníkov, zabezpečovanie prostriedkov a čo je najdôležitejšie, neustále sa modliť za naplnenie našej vízie.

C. Oblasť 3: Medzikultúrna misia

Vysunutie tretej časti ďalekohľadu môžeme prirovnať k svedectvu v Samárii. Toto je opisom šírenia evanjelia medzikultúrne. Hoci Samaritáni zemepisne neboli ďaleko od židovských veriacych z Jeruzalema a Judey, boli odlišní kultúrne aj etnicky. Mali množstvo odlišných zvyklostí a tradícií, ako aj svoje odlišné náboženské praktiky. Hoci Židia mali odpor voči Samaritánom, Ježiš ich všetkých miloval! Prví učeníci, konkrétne Filip, pri naplňaní Veľkého poverenia niesli evanjelium aj do Samárie (Sk.8:4-25).

Cirkev je zodpovedná za medzikultúrnú evanjelizáciu odlišných skupín ľudí. Môžeme evanjelizovať susedné etnické skupiny, aj keď môže existovať politické alebo národnostné napätie. To si často vyžaduje, aby tí, ktorých zbor vyšle, absolvovali medzikultúrny výcvik, učili

sa jazyk, študovali kultúru ľudí, medzi ktorými budú zakladať zbor. Toto úsilie navyše často pomôže, aby nová práca rástla a reprodukovala sa.

D. Oblasť 4: Medzinárodná misia

Vysunutie ďalekohľadu do jeho celej dĺžky sa vzťahuje na posledné končiny zeme spomínané v Sk.1:8. Toto je rozšírenie služby cirkvi ľuďom, ktorí sú vzdialení zemepisne, kultúrne aj jazykovo. Najlepší príklad poslušnosti prvej cirkvi tomuto prikázaniu nachádzame v Sk.13 a ďalej, kde Pavol a Barnabáš (neskôr ďalší) boli vyslaní, aby slúžili zakladaním zborov medzikultúrne a medzinárodne.

Modlitbami, dávaním a vysielaním misionárov do všetkých končín zeme napĺňa miestny zbor celý proces pohľadu cez ďalekohľad. Vtedy má službu, ktorá sa deje na všetkých úrovniach – “Jeruzalem, Judea, Samária a všetky končiny zeme.”

Naša úloha nie je splnená, pokiaľ evanjelium nepreniklo celú zem, hlásajúc posolstvo spasenia pre každého. Nie je “prirodzené” starať sa o stratených cudzincov. Je to však Božia túžba a naša zodpovednosť. Ak sa nová skupina pretransformovala do zboru, neskončila svoju prácu. Urobila skôr svoj prvý krok na vzrušujúcej ceste za Pánom, ktorú podniknúť sa oplatí.

Je dôležité a biblické modliť sa za skupiny ľudí (Rim.10:1; 1Tim.2:1-2; Ef.6:19). Zbory by sa mali modliť od svojho začiatku za to, aby evanjelium prenikalo do všetkých národov (Mat.28:18-20) a za robotníkov do žatvy. Majú ľudia vo vašom zbore takúto víziu? Sú tu ľudia, ktorí sa modlia za národy?

Pri tejto vízii misie je tiež možné nazerať akoby cez ďalekohľad tak, že finančne podporujeme potreby misie (Filip.4:17-19). Týmto spôsobom môže zbor pozerieť ďalekohľadom tak, že finančne podporuje misionárov pracujúcich na vzdialenom mieste aj vtedy, ak títo nepochádzajú z daného zboru.

PRÍKLAD

Luis Bush (viedol hnutie v Južnej Amerike za vysielanie misionárov zo zborov) a iní cestovali po celej Južnej Amerike a hlásali víziu pre misie ako súčasť hnutia COMIBAM (akronym pozostávajúci zo slov Ibero American Cooperation in Missions – Iberijsko-americká spolupráca v misii) Ich slogan znel: “Južná Amerika – z misijného poľa misijnou silou”. V tom čase krajiny Južnej Ameriky prechádzali ekonomickými ťažkosťami a mnohí nevideli možnosť vyslať misionárov do iných krajín, keď sami mali finančné problémy. Luis používal príklad Abraháma, ktorého telo bolo súčasťou akurát tak zomrieť, ale jeho viera žila. Jeho vieru oživilo zasľúbenie syna. Luis takto prirovnával finančnú bezmocnosť k Abrahámovmu telu, hovoriac: “V Južnej Amerike nemáme peniaze – ALE MÁME VIERU! Zbor za zborom prijali toto misijné volanie a po kampani COMIBAM v roku 1987 boli zborami v Južnej Amerike vyslané tisíce misionárov, ktorí mali vieru a Boh zabezpečil aj peniaze!

Je to veľká a radostná skúsenosť, kedy zbor posielajú zo svojho a z najlepšieho – misionárov do sveta. Spoločenstvo si hlbšie privlastní a identifikuje sa s Božou láskou pre národy, keď vysielajú niekoho, kto mu je drahý. Nie každý zbor môže byť schopný podporovať misionára z vlastných zdrojov. Je však možné spolupracovať s inými miestnymi zborami pri vysielaní misionárov z vlastných spoločenstiev. Vysielaním misionárov môžu členovia miestneho zboru cítiť radosť aj ťažkosti súvisiace so šírením evanjelia medzi nespasených ľudí.

IV. DUCHOVNÁ MOC A AUTORITA

Od zakladania zboru v miestnej cieľovej oblasti k zakladaniu zboru v iných končinách zeme postupuje zbor v autorite Krista a s mocou Ducha Svätého. Keď Ježiš dal Veľké poverenie svojim nasledovníkom, začal slovami: "Daná mi je všetka moc na nebi i na zemi ..." (Mat.28:18). Zakončil tým, že ich uistil: "... ja som s vami po všetky dni až do skonania sveta." (Mat.28:19). Medzi týmito dvomi zaslúbeniami je úloha učeníkov – činiť učeníkmi všetky národy.

Krátko pred svojím odchodom do neba Ježiš zaslúbil svojim učeníkom: "... ale prijmete moc Svätého Ducha, ktorý príde na vás ..." (Sk.1:8). Výsledkom prijatia tejto moci bolo, že učeníci boli svedkami Krista vo všetkých končinách zeme. Autorita a moc Božia sú dané Jeho deťom, aby boli schopné činiť učeníkov až do posledných končín zeme. Zvyšok knihy Skutkov nám ukazuje, ako veriaci vyšli v tejto autorite napriek tomu, že pozemskými autoritami boli varovaní, aby tak nerobili. Boli rozhodnutí poslúchať radšej Boha, než ľudí. Keď takto konali v moci Ducha Svätého, slovo Božie sa šírilo po celom regióne.

S dôverou môžeme evanjelizovať naše okolie a ísť ešte ďalej vďaka tomu, že Boh nám dá všetko, čo potrebujeme, aby sme činili učeníkmi národy.

Ako veriaci máme tiež autoritu Krista, ktorý žije v nás. Máme moc Ducha Svätého. S dôverou môžeme evanjelizovať naše okolie a ísť ešte ďalej vďaka tomu, že Boh nám dá všetko, čo potrebujeme, aby sme činili učeníkmi národy.

ZÁVER

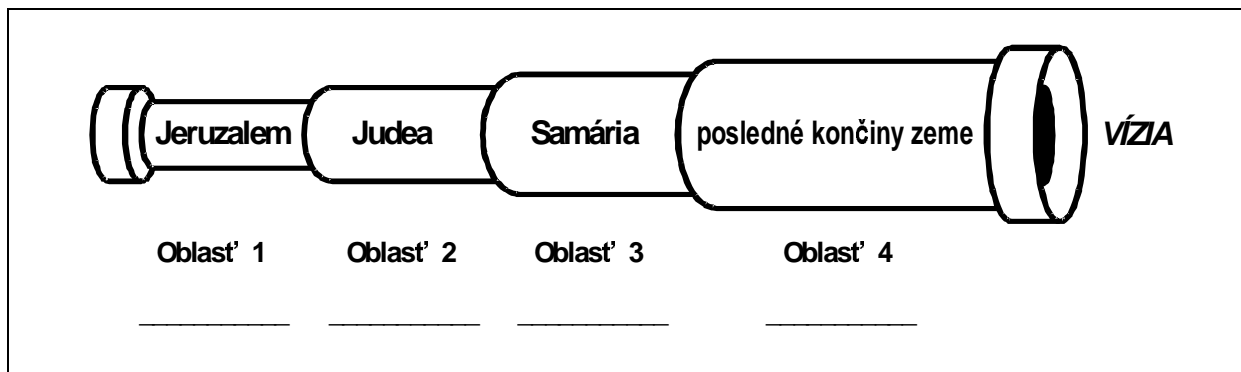
Vízia a pohľad cez ďalekohľad sú črtami poslušnej cirkvi. Vízia sa pozerá do budúcnosti naplniť veľkú úlohu, ktorú dal Pán svojej cirkvi, aby šírila evanjelium až do posledných končín zeme. Pozeráť cez ďalekohľad je ilustráciou poslušnej cirkvi, poslušne prenikajúcej do sveta. Je to obraz miestneho zboru, ktorý robí konkrétne kroky (modlí sa, dáva, ide) a nesie evanjelium v zemepisnom aj kultúrnom zmysle, aby videl "známosť Božiu, ktorá pokrýva zem" (Iz.11:9). Miestny zbor nemusí úplne zasiahnuť svoje okolie ešte pred tým, než sa začne modliť a konať smerom k zakladaniu ďalších zborov a vysielat' misionárov do iných častí sveta. Toto by sa malo diať simultánne v priebehu života zboru. Je dôležité aj to, aby novozaložené dcérske spoločenstvá, podľa vzoru materského zboru, mali tiež túžbu, aby evanjelium preniklo svet. Je možné, aby zbor v jednej lokalite mal významný vplyv a prispel k hnutiu, ktoré naplní zaslúbenie z textu Skutkov 1:8.

OTÁZKY NA UVAŽOVANIE, ZHRNUTIE A APLIKÁCIU

- Aké sú prekážky vašej vízie a ako ich môžete prekonať?
- Ako môžete propagovať víziu pohľadu cez teleskop vo vašich zboroch?
- Prečo sa len zriedkavo stáva, že by jeden zbor získal celé mesto pre Krista?
- Do ktorej časti je vyťahnutý váš osobný ďalekohľad? A ďalekohľad vášho zboru?

AKČNÝ PLÁN

- Používajúc ilustráciu s ďalekohľadom na Obr. 13.2 začnite zdieľať svoju víziu vo vašom zbore o ďalšom nesení evanjelia.
- Pozrite sa na Obr. 13.3. Pri každej časti ďalekohľadu napíšte, čo je vašim Jeruzalemom, Judeou, Samáriou a končinami zeme. V ktorej oblasti váš zbor aktívne pracuje? Ak je nejaká časť ďalekohľadu, v ktorej sa ešte váš zbor neangažuje, čo môžete urobiť pre to, aby ste to podporili?

Obr. 13.3 Pohľad miestneho zboru cez ďalekohľad**ZDROJE**

Montgomery, Jim. *DAWN 2000: 7 Million More Churches To Go*. (DAWN 2000: Založme ešte 7 miliónov zborov) Pasadena, CA: William Carey Library, 1989.

VÍZIA ZZS

LEKCIA **14**

Mobilizácia

☞ Ciel' lekcie

Cielom tejto lekcie je pomôcť zakladateľom zborov porozumieť strategickej úlohe mobilizácie v hnutí zakladania zborov.

☞ Hlavné body

- Mobilizovať jednoducho znamená zhromaždiť ľudí, aby boli pripravení participovať tam, kde najlepšie prispievajú v spoločnej veci k naplneniu spoločného cieľa.
- Veriaci majú byť mobilizovaní, aby bojovali v plnej sile.
- Charakteristickou črtou efektívnych mobilizátorov je vízia, viera, povzbudzovanie a vplyv.

☞ Požadované výsledky

Po preštudovaní tejto lekcie by každý účastník mal ...

- Porozumieť dôležitosti mobilizácie.
- Poznať hlavné črty efektívneho mobilizátora.
- Participovať na mobilizovaní jednotlivcov a miestnych zborov do hnutia zakladania zborov.

☞ Doporučenia pre inštruktora

Lekciu môžete vyučovať ako diskusiu. Venujte čas diskusii o definícii mobilizácie, pozrite si biblické príklady a diskutujte o tom, ako prakticky môžete robiť mobilizáciu v miestnych zboroch. Majte pripravené príbehy z praxe, myšlienky, nejakú literatúru týkajúcu sa mobilizácie a hovorte o tom s účastníkmi seminára.

ÚVOD

Potreba a nutnosť prežiť počas vojny dominuje vo všetkom, čo ľudia robia a hovoria. Či sú ľudia na frontovej línii, v ohni boja alebo doma, ďaleko od bojov, vojna ovplyvňuje ich vzájomné vzťahy, ich myšlienky, spôsob, ako nakladajú s časom a peniazmi. Volanie počas vojny znie: MOBILIZÁCIA! "Mobilizovať" jednoducho znamená *zhromaždiť ľudí, aby boli pripravení participovať tam, kde najlepšie prispievajú v spoločnej veci k naplneniu spoločného cieľa.*

Počas rastu cirkvi je v stávke osud miliónov ľudí. Mobilizátori vidia expanziu cirkvi tak, aká v skutočnosti je - ako duchovný boj. S bojovným zápalom volajú po mobilizácii. V tejto lekcii budeme hovoriť o dôležitosti mobilizácie, ako aj o niektorých praktických spôsoboch, ktorými mobilizácia môže povzbudiť zbory, aby boli efektívnejšie pri napínaní Veľkého poverenia.

I. ČO JE MOBILIZÁCIA? SÚČASŤOU MOBILIZÁCIE JE:

A. Spoločná vízia

Mobilizácia nie je možná bez spoločnej vízie. Prečo by mali ľudia pracovať spolu, keď sa neusilujú o splnenie rovnakých úloh? K čomu sa ľudia zmobilizujú bez spoločnej vízie?

Spoločná vízia zabezpečuje cieľ mobilizácie. Spoločná vízia môže prísť iba od Boha – iba vízia od Pána môže udržať ľudí v jednote v duchovnom boji. Ako sme už viac krát v lekciiach o vízii povedali - je potrebné pýtať sa na modlitbách: "Čo chce Boh?" To je asi najlepší spôsob, ako podnieť víziu smerujúcu k mobilizácii.

B. Výcvik

Spoločná vízia nesmeruje automaticky k mobilizácii. Ľudia musia byť vycvičení a vystrojení pre naplnenie vízie. Výcvik prirodzene nasleduje víziu. Koľko ľudí vie evanjelizovať, pretože nikdy neboli vycvičení k tomu, ako majú zdieľať svoju vieru? Ak ľudia nie sú pripravovaní slúžiť Bohu tak, ako je potrebné, potom nie sú zmobilizovaní. Mobilizácia sa môže uskutočniť iba vtedy, ak ľudia sú vycvičení.

C. Finančné zdroje

Koľkí by radi slúžili Bohu ako misionári, ale nemajú finančnú podporu! Koľkí by radi hovorili o Kristovi so svojimi susedmi, keby mali ten správny nástroj! Ak ľudia nemajú prostriedky, aby robili to, k čomu ich Boh povoláva, vtedy nie sú zmobilizovaní. Prostriedky môžu mať rôznu formu. Žena dá bicykel zakladateľovi zboru, aby mohol chodiť do tej časti mesta, kde evanjelium nemá žiadneho posla. Toto je finančná podpora. Medzinárodná misijná agentúra zabezpečí pre tím zakladateľov zborov projektor a premietacie plátno na premietanie filmu "Ježiš". Toto je tiež finančná podpora.

Porozmýšľajte o tom, aké zdroje sú potrebné na to, aby začalo a fungovalo hnutie zakladania zborov. Venujte tomu chvíľku a zapíšte si niektoré možnosti.

D. Strategická pozícia

Armáda nie je zmobilizovaná vtedy, keď má svoje rozkazy (víziu), je vycvičená a zabezpečená (finančné zdroje). Mobilizácia sa môže uskutočniť iba vtedy, keď vycvičené mužstvo je v takej *pozícii*, kedy môže vykonávať rozkazy. Keď sú ľudia zmobilizovaní, pracujú na rôznych miestach a rôznymi spôsobmi, ale smerujú k rovnakému cieľu. Ak všetky zbory v regióne duplikujú svoje úsilie a sústreďujú svoje zdroje a pracovníkov na evanjelizáciu konkrétnej skupiny ľudí na úkor inej, vtedy sú zbory biedne zmobilizované. Prieskum môže ukázať, kde zbor je a kde nie je, ukáže, kde sú potreby najakútnejšie a kde vložiť svoje úsilie.

II. PREČO BY SA MALI VERIACI MOBILIZOVAŤ?

Ježiš sa modlil, aby Jeho nasledovníci boli jednotní (Ján 17). On určil, aby cirkev spolupracovala ako telo (1Kor.12, Rim.12). Boh povolal celú cirkev, aby niesla evanjelium do celého sveta. Preto za účelom mobilizácie uschopnil každého veriaceho duchovnými darmi.

Mobilizácia teda nie je iba pekná myšlienka, má zásadný význam. Žiadna časť Tela nemôže bojovať v duchovnom boji osamotene. Cirkev funguje najlepšie vtedy, keď je každá časť zmobilizovaná k dosiahnutiu cieľa. Bez takejto mobilizácie cirkev bojuje oslabená a bez toho, aby bol využitý každý člen tak, ako to Boh zamýšľal.

Žiadna časť Tela
nemôže bojovať
osamotene.
Cirkev potom bojuje
oslabená.

Cirkev je Boží agent pre mobilizáciu. Keď je celé Telo Kristovo vedome zmobilizované, aby bolo svedectvom o Kristovi, vtedy Boh pomáha cirkvi k rýchlejšiemu dosahovaniu cieľa pri činení učeníkov nie len vo vlastnom národe, ale aj v iných národoch! Každá časť Tela musí porozumieť svojej úlohe a každý dar musí objaviť svoje vyjadrenie. Potom všetci členovia Tela spoločne sledujú jeden cieľ.

III. BIBLICKÉ PRÍKLADY MOBILIZÁTOROV**A. Nehemiáš**

Nehemiáš mobilizoval židovský ľud k znovuvybudovaniu múrov Jeruzalema. Urobil to tak, že dal víziu, zabezpečil zdroje, ako aj umiestnil ľudí do strategických pozícií tak, aby mohli využívať svoje obdarovanie. Nehemiášov cieľ a vízia obnovenia múrov Jeruzalema boli výsledkom modlitieb a informácií (prieskumu) o stave Jeruzalema (Neh.1:2-4). Prostriedky pre tento projekt zabezpečil od kráľa Artaxerxa (Neh.2:7-9). Múdro nechal ľudí, aby opravovali časť múra, ktorá bola najbližšie ich domov (Neh.4:22-23).

Mobilizácia židovského ľudu v Jeruzaleme viedla k synergii, čo znamená, že konečný výsledok bol väčší, než súhrn všetkých častí. Múr bol dokončený v priebehu 52 dní, udivujúco rýchlo, čo postupne vzbudzovalo strach v okolitých národoch (Neh.6:15-16). Keď sa Boží ľud zjednotí a pracuje strategicky na naplnení Božieho plánu – Boh požehnáva udivujúcim spôsobom.

B. Barnabáš

Barnabáš sa volal Jozef, ale preto, že používal svoj dar potešovania a povzbudzovania tak efektívne, apoštolovia ho nazvali Barnabášom, "synom potešenia". Bol aj štedrý a finančne dával na Pánovo dielo v Jeruzaleme (Sk.4:36-7). Barnabáš túžil vidieť, ako sa evanjelium šíri do sveta. Slúžil v zbore v Antiochii a potom pracoval ako zakladateľ zborov na Cypre a v Malej Ázii.

Barnabášov najväčší podiel na šírení evanjelia bol v tom, že zmobilizoval apoštola Pavla do efektívnej služby. Keď sa Pavol obrátil na ceste do Damašku, chcel sa pripojiť k učeníkom, ktorí mali pochybnosti, či je pravým učeníkom a báli sa ho. Ale Barnabáš veril Božej premieňajúcej moci v Pavlovom živote. Riskujúc svoju vlastnú povesť a potenciálne aj bezpečnosť veriacich v Jeruzaleme, priviedol Pavla k apoštolom. Vysvetil im, ako sa Pán zjavil Pavlovi a ako Pavol neohrozene kázal evanjelium v Damašku (Sk.9:26-31). Na základe Barnabášovho ubezpečenia bol Pavol apoštolmi prijatý.

Po založení zboru v Antiochii Barnabáš, vidiac veľké možnosti a užitočnosť Pavlovoho obdarovania, išiel do Tarzu a priviedol ho späť do zboru v Antiochii. Pavol sa stal jedným z vodcov tohto zboru a odtiaľ rozšíril svoju službu zakladania zborov cez Cyprus až do Malej Ázie (Sk.13:1-3). V tom všetkom Barnabáš mobilizoval Pavla, aby Pavol mohol pracovať svojím podielom na šírení Božieho kráľovstva. Predstavte si, že by Barnabáš neprevzal úlohu mobilizátora. Mnohé zbory by neboli založené, mnohé epištoly Nového zákona by neboli napísané. Poznáte "Pavla", ktorý potrebuje byť povzbudený a zmobilizovaný?

C. Pavol

Pavol mal jasne veľký podiel na mobilizácii cirkvi. Zmobilizoval veľa zborov v Macedónii a Achaji, aby v čase núdze podporovali cirkev v Jeruzaleme (Rim.15:25-27). Vo svojich epištolách Pavol často učí o duchovných daroch (Rim.12, 1Kor.12, Ef.4) a o tom, aby si zbory uvedomovali, že potenciál, ktorý získali majú použiť na to, čo chce Boh (1Kor.1:4-9, Rim.15:14).

Pri napĺňaní Božieho povolania Pavol mobilizoval mnohých ďalších. Pavol pripravoval Timotea, vyzýval ho, aby odvážne používal svoje duchovné dary a učil ho, aby mobilizoval ešte ďalších (2Tim.2:2). Timoteus nebol v žiadnom prípade jediný, koho Pavol mobilizoval. Posledná Pavlova misijná cesta sa zdá byť "výcvikovo-učeničkou" mobilizačnou cestou, na ktorej, ako čítame, s Pavlom cestovalo sedem ľudí, pričom väčšina z nich sa učila od Pavla (Sk.20:4). Vo svojich listoch Pavol spomína Epafru, Demasa, Archipa, Títa, Fébu a mnohých ďalších. V Rimanom 16, Pavol pozdravuje 27 osôb, ktorých nejakým spôsobom ovplyvnil alebo usmerňoval v službe, podávajúc takto dôkaz o rozsiahlej sieti ľudí, ktorých Pavol mobilizoval na svojich cestách.

IV. VLASTNOSTI EFEKTÍVNYCH MOBILIZÁTOROV

Mobilizácia nie je vecou náhody. Vyžaduje si ľudí, ktorí sú obzvlášť dobrí v mobilizovaní iných. Títo ľudia, mobilizátori, vytvárajú podmienky, aby cirkev mohla prijať víziu, modlia sa, aby sa naplnila, pripravujú a uvoľňujú do služby vodcov a pracovníkov, aby splnili úlohy. Mobilizátorov charakterizujú nasledovné prvky:

A. Vízia

Mobilizátori majú víziu pre svet. Pomáhajú ostatným, ktorí sa ťažšie dokážu pozrieť za miestne viditeľné potreby a povzbudzujú ich, aby verili, že Boh má väčšie plány, než oni dokážu pochopiť. Niektoré regióny nie sú zmobilizované, pretože nemajú víziu. V situácii, kedy je prehlásená Božia vízia, môže vzniknúť spoločné volanie k akcii, čo vedie k mobilizácii.

B. Viera a povzbudzovanie

Mobilizátori sú ľudia viery. Viera znamená hľadiť do reality budúcnosti k tomu, čo Boh môže a chce konať. Ak viera pohne horami, môže tiež prebudiť Telo Kristovo, aby nasledovalo Skutky 1:8 a smerovalo k cieľu podľa textu Matúš 28:18-20? Viera dôveruje Ježišovi, keď povedal, že On zbuduje svoju cirkev. Osoba viery má vášeň pre cirkev.

Mobilizátorova viera ovplyvňuje aj spôsob, akým jedná s ostatnými. Mnohí mobilizátori majú dar povzbudzovania ako Barnabáš, "syn potešenia". Sú schopní hľadiť ponad prekážky a sklamanie a zameriavať sa na pozitívne veci. Mobilizátori pomáhajú kresťanom vidieť, že sú výnimoční, lebo patria Bohu, že Boh ich obdaroval pre službu druhým a že skrze Božiu milosť a Jeho moc môžu zmeniť svet.

C. Vplyv

Mobilizátori sú ľudia vplyvu a tento vplyv investujú do toho, aby sa naplnili Božie ciele. Ľudia ich počúvajú a reagujú na nich, pretože sú dôveryhodní – majú dobrú povest' v cirkvi, služobnícke srdce a skúsenosti v službe. Mnohí mobilizátori sú zameraní na ľudí a majú jedinečnú schopnosť pamätať si mená, tváre a schopnosti ľudí, hoci sa s nimi stretli iba krátko. Sú potom schopní usmerňovať ľudí k zdrojom a príležitostiam, ktoré napomáhajú šíreniu Božieho kráľovstva.

Mobilizátori sú ľudia vplyvu a tento vplyv investujú do toho, aby sa naplnili Božie ciele.

V. PRÍKLADY MOBILIZÁCIE

Miestny zbor je zmobilizovaný, keď sa ľudia v tomto zbore chytia vízie pre evanjelizáciu stratených a potom konajú podľa tejto vízie. Zámery mobilizácie v srdciach ľudí pomáhajú vidieť svet Božimi očami. Väčšia časť mobilizácie sa udeje na najzákladnejšej úrovni – medzi radovými členmi zboru.

Nižšie je niekoľko myšlienok pre mobilizáciu členov miestnych zborov, ktoré im pomôžu chytiť sa vízie pre zasiahanie sveta evanjeliom. Nie je to vyčerpávajúci zoznam, je to skôr motivácia pre ďalšie rozmyšľanie. Určite vám prídu na myseľ ďalšie možnosti.

A. Spoločná modlitba

Jedným z najdôležitejších spôsobov mobilizácie ľudí pre celosvetovú evanjelizáciu je umožniť, aby sa spoločne modlili. Mapy a štatistické údaje z prieskumov môžu povzbudiť ku konkrétnym modlitbám za nespasených ľudí a oblasti vo vašej vlastnej krajine alebo vo svete. Keď sa ľudia začnú modliť a zaujímať sa o nespasených, budú sa chcieť viac angažovať v evanjelizácii. Ako sme už spomenuli v predošlých lekciách, modlitebné pochody a koncerty modlitieb môžu byť neoceniteľnými nástrojmi, ktorými sa Boží Duch dotýka srdc ľudí a kladie na nich bremeno za nespasených.

Príklad

Každý týždeň niekto prednesie krátku správu o konkrétnej krajine alebo skupine ľudí a potom sú spoločné modlitby za prenikanie evanjelia do srdc a mysli konkrétnych ľudí. Modlia sa za to, aby k týmto ľuďom boli vyslaní misionári a aby tu boli založené zbory. Táto modlitebná skupina sa tiež modlila za to, aby Pán vyslal spomedzi členov ich zboru tím zakladateľov zborov, ktorý by pracoval medzi týmito nespasenými ľuďmi. Keď sa modlili za rôzne skupiny nespasených ľudí, Pán dal týmto modlitebníkom konkrétne bremeno za Kazachov v strednej Ázii. V priebehu dvoch rokov sa traja členovia tejto modlitebnej skupinky stali misionármi medzi Kazachmi. Členovia zboru potom prijali Kazachov ako svoj cieľ evanjelizácie a začali vysielat' krátkodobé tímy zdravotníckych pracovníkov, konštruktérov, pracovníkov s deťmi, hudobníkov a podnikateľov do Kazachstanu. Po nejakom čase zbor vyslal dlhodobý tím zakladateľov zborov, aby pracoval v západnom Kazachstane. Pôvodná modlitebná skupinka sa rozišla a teraz sa mesačne stretáva väčšia skupina ľudí a modlí sa za Kazachov.

B.

Detské a mládežnícke programy, nedeľná besiedka

Ak chceme, aby naše deti mali srdce pre svet a aby sa angažovali na diele Božieho kráľovstva, musíme im poskytnúť takéto príležitosti a skúsenosti, pokiaľ sú ešte deťmi. Deti sú dôležitým prvkom v mobilizácii zborov za svetovú evanjelizáciu. Ony sú často spojivkami s nespasenými rodinami. Deti, ktoré vyrastajú v silnej oddanosti Pánovi, v dospelosti Pán často používa významným spôsobom.

Hudba, divadlo, navštevovanie misionárov, divadelné scény a bohoslužby môžu byť nástrojmi na vyučovanie detí o svete, Božej láske a Jeho túžbe získať stratených ľudí. Mobilizátori a vodcovia zborov by mali vysielat' učiteľov besiedok a pracovníkov s deťmi na konferencie a semináre, kde môžu získať poznanie a výcvik potrebný pre vyučovanie detí o svetovej evanjelizácii. Rozhodnutie modliť sa misionársku rodinu alebo udržiavanie písomného kontaktu s misionármi môže rovnako pomôcť deťom angažovať sa v svetovej evanjelizácii, ako aj získať vhlad do misionárskeho života.

Jedným z najlepších spôsobov, ako získať srdcia mladých ľudí pre svet je umožniť im zapojiť sa do praktickej služby. Vodcovia zborov môžu pre nich pripraviť príležitosti pre službu spoločenstva v detských domovoch, starším ľuďom, invalidom, ľuďom v utečeneckých táboroch alebo iných typoch služby, na ktorých sa ich spoločenstvo podieľa. Tieto príležitosti umožňujú mládeži hľadať za ich vlastné potreby a záležitosti a rozvíjať svoje srdce pre iných ľudí. Mládežnícke tímy môžu pomáhať tímom zakladateľov zborov hudbou, scénkami alebo jednoducho zdieľaním evanjelia nespaseným mladým ľuďom v oblasti, kde sa ich domáci zbor usiluje založiť dcérsky zbor. Stretávanie mládežníkov na modlitbách za ich školy a nespasených spolužiakov je tiež efektívnym nástrojom, ktorý im pomôže vidieť, že Boh ich môže použiť ako svojich veľvyslancov v školách.

Príklad

Tento príklad je z roku 1992. Mládežnícky divadelný tím z Holandska prišiel do Maďarska, aby pomohol pri evanjelizácii krátkodobému evanjelizačnému tímu, ktorý pôsobil v baptistickom zbore. V evanjelizačnom divadelnom tíme boli dvaja študenti z Reformovanej pedagogickej fakulty, ktorí prijali víziu založenia vlastného divadelného tímu. Pozvali ďalších siedmich a začali hrať pre miestne zbory. Prostredníctvom ich služby bolo spasených niekoľko ľudí, ktorí sa pridali k tejto skupine. V nasledujúcich troch rokoch mala táto skupina 20 členov s výcvikom. Každý z týchto dvadsiatich ľudí je teraz aktívnym členom niektorého miestneho zboru a piati z nich sú misijnými pracovníkmi na plný úväzok.

C. Mobilizácia dospelých

Na sklonku zániku svojho spoločenstva v dôsledku rôzneho prenasledovania našli v roku 1722 Moravskí bratia slobodu uctievania a rastu na majetku nemeckého grófa Nicolasa Zinzendorfa. Na základe dohody zdôrazňujúcej jednotu, modlitbu, potrebu prijímania sa a odpúšťania medzi veriacimi a s prioritou evanjelizácie, Boží Duch povzbudil túto skupinu v roku 1727 k prvému misijnému hnutiu moderných čias. O roku 1800 toto hnutie vyslalo takmer 1000 misionárov na každý kontinent sveta, budujúc nové spoločenstvá všade tam, kde prišli. Bola to ich skúsenosť, ktorá inšpirovala Williama Careyho v jeho vízii priniesť zvesť evanjelia na Ďaleký východ, čo spustilo mohutné misijné hnutie v 19. storočí.

Pamätajte, že mobilizovať znamená *zhromaždiť ľudí, aby boli pripravení participovať tam, kde môžu čo najlepšie prispieť v spoločnej veci k naplneniu spoločného cieľa*. Dospelí ľudia musia byť presvedčení o dôležitosti svetovej evanjelizácie (spoločný cieľ) a musia vidieť, ako môžu zapadnúť do tohto obrazu. Je potrebné, aby sa mobilizácia uskutočňovala prostredníctvom biblického vyučovania o podstate a cieľoch cirkvi, Veľkého poverenia a úlohe veriaceho v svetovej evanjelizácii. Navyše aj životopisy misionárov, správy o šírení evanjelia vo svete môžu motivovať a inšpirovať ľudí, aby sa podieľali na evanjelizácii a zakladaní zborov.

A konečne, ak poskytujeme ľuďom praktické príležitosti k účasti na evanjelizácii a aktivitách zakladania zborov, pomáha im to nájsť svoje miesto v Božej žatve.

Príklad

Jeden miestny zbor pomáhal utečencom z Kambodže nájsť si domov, nábytok a prácu. Keď sa Kambodžania pýtali, ako by sa im mohli odvdáčiť za ich láskavosť, ľudia zo zboru povedali: "Príďte

na naše bohoslužby.” Kambodžania prišli, ale bol tu problém – keďže nepoznali jazyk, slušne sedeli v lavici, ale nerozumeli ničomu. Zbor na tento problém reagoval tak, že zabezpečil simultánny preklad, aby sa Kambodžania mohli zúčastniť bohoslužby. Vietnamci, Číňania a španielsky hovoriaci ľudia tiež prosili o preklad a bol pre nich zabezpečený. Keď zbor začali navštevovať nepočujúci, zabezpečili im tlmočenie do posunkovej reči. Prostredníctvom kontaktov s ľuďmi rôznych kultúr členovia zboru získali srdce pre svet. Dnes má tento zbor viac ako dvadsať rodín vyslaných na misijné pole sveta a podstatne prispieva na ich finančnú podporu.

ZÁVER

Mobilizácia je duchovné dielo. Efektívni mobilizátori majú víziu, vieru a vplyv. Sú povzbudzovateľmi, ktorí pomáhajú ľuďom, aby využívali svoj Bohom darovaný potenciál. Túžia po tom, aby Božia sláva naplnila zem. Šíria Kristove plány vo svete, a nie svoje záležitosti.

Hnutiu zakladania zborov sa nebude dariť bez efektívnej mobilizácie. Mobilizácia pomáha získavať a uvoľňovať zdroje pre úlohu svetovej evanjelizácie – zakladanie nových zborov medzi nespasenými ľuďmi vo vlastnej krajine, ako aj v iných krajinách. Ak Telo Kristovo nie je zmobilizované, nemôže bojovať v plnej sile.

OTÁZKY NA UVAŽOVANIE, ZHRNUTIE A APLIKÁCIU

- Prečo je mobilizácia dôležitá?
- Používate svoje duchovné obdarovanie s nadšením tak, ako Barnabáš?
- Poznáte niekoho, kto chce slúžiť Pánovi a môže byť zmobilizovaný?
- Poznáte niekoho, kto by mohol byť efektívnym mobilizátorom?
- Akými konkrétnymi spôsobmi môžete pomôcť pri mobilizácii ľudí vo vašom zbore pre evanjelizáciu a zakladanie zborov?
- Ktoré z vlastností mobilizátora naplňate najlepšie? S ktorými máte najväčšie ťažkosti?
- Ako môžete pomôcť svojmu zboru v mobilizácii k šíreniu evanjelia, aby sa reprodukoval zakladaním nových zborov?

AKČNÝ PLÁN

- Začnite slúžiť Bohu svojimi duchovnými darmi pri šírení evanjelia.
- Proste Boha, aby vám položil niekoho na srdce, kto chce slúžiť Pánovi, začnite mu pomáhať a mobilizujte ho.
- Napíšte si tri kroky, ktoré urobíte k mobilizácii vášho zboru pre evanjelizáciu a zakladanie zborov.



Ďalšie kroky

ZAKLADAŤ VIAC ZBOROV

☞ Ciel' lekcie

Cieľom tejto lekcie je pomôcť zakladateľovi zborov rozmýšľať o tom, aké rozhodnutia musí urobiť on sám v súvislosti so svojou budúcou službou, aké rozhodnutia stoja pred zakladateľským tímom a novozaloženým zborom.

☞ Hlavné body

- Keď bol zbor založený, vodcovia by mali premýšľať a svojej úlohe v hnutí zakladania zborov.
- Novozaložené zbory by mali porozumieť svojej úlohe v hnutí zakladania zborov.

☞ Požadované výsledky

Po preštudovaní tejto lekcie by každý účastník mal ...

- Rozumieť, aké sú možnosti pre jeho vlastnú budúcu službu, službu zakladateľského tímu a novozaloženého zboru.
- Pracovať so zakladateľským tímom na ďalších krokoch v službe.
- Pomôcť novozaloženým zborom uvedomiť si ich zodpovednosť vysielat' zakladateľov zborov, aby zakladali dcérske zbory.
- Uvažovať o svojom zaangažovaní sa na usmerňovaní druhých pri formovaní hnutia zakladania zborov vo svojom meste alebo regióne.

☞ Doporučenia pre inštruktórov

Túto lekciu je najlepšie viesť formou diskusie. Hovorte o svojich skúsenostiach, ako ste viedli službu v založenom zbore. Umožnite účastníkom seminára klásť otázky a hovoriť o svojich problémoch, ktorým čelia vo svojej službe.

ÚVOD

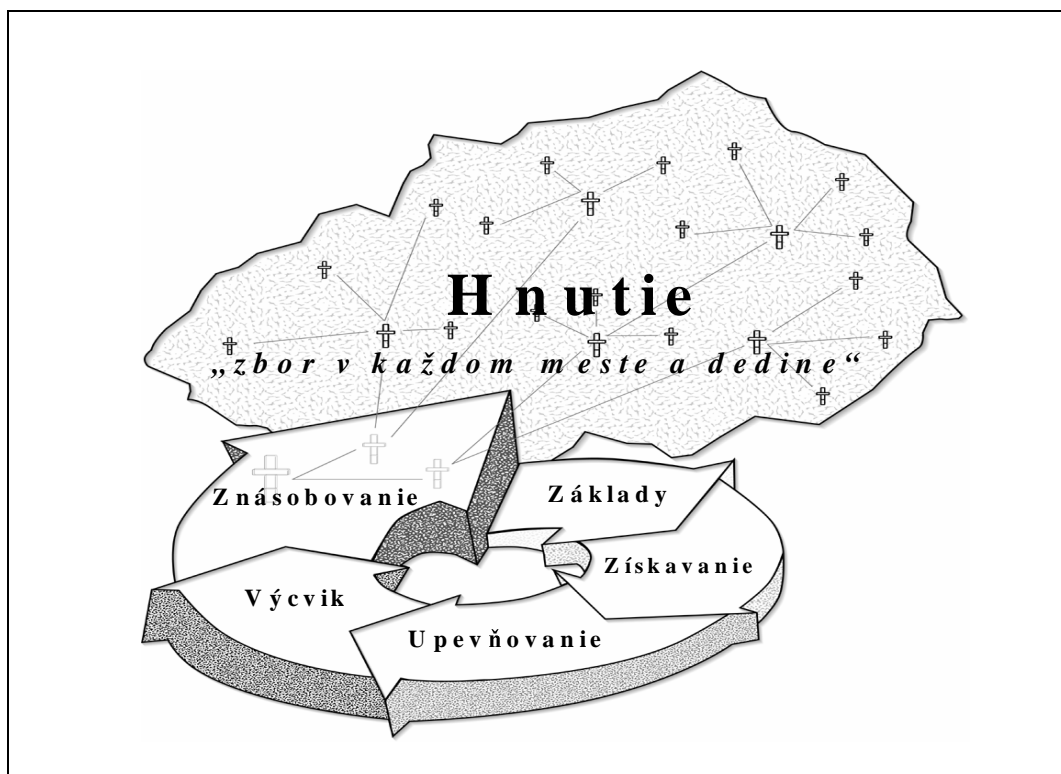
Blížime sa k záveru výcvikového seminára o zakladaní zborov. Možno ste už založili alebo čoskoro založíte zbor. To znamená, že ste dospeli k dôležitému cieľu. Je to však iba jeden krok v procese. Cieľom Veľkého poverenia nie je založiť *jeden zbor*, cieľom je *znásobovanie zborov* po celom svete, zborov, ktoré pripravujú učeníkov, aby boli úplne poslušní Pánovi.

V tejto lekcii budeme hovoriť o úlohe novozaloženého zboru v hnutí zakladania zborov a o možnostiach služby, o ktorých musí uvažovať zakladateľský tím ako o ďalších krokoch v službe smerujúcej k hnutiu zakladania zborov v meste alebo regióne, kde zakladateľský tím pracuje.

I. CYKLUS ZAKLADANIA ZBORU

Cyklus zakladania zboru (Obr. 15.1) predstavuje progresívny charakter našej úlohy. Keď niekto uverí v Krista očakáva sa, že získa ďalších pre Pána. Keď sa založí zbor, tiež sa očakáva, že bude zakladať ďalšie zbory. Úloha nie je splnená, pokiaľ nie sú všetci evanjelizovaní.

Obrázok 15.1 Cyklus zakladania zboru



II. ÚLOHA NOVÉHO ZBORU: ZNÁSOBOVANIE – ZAKLADANIE DCÉRSKÝCH ZBOROV

Keď zbor dosiahne svoj počiatočný cieľ – založenie, musí urobiť niekoľko vážnych rozhodnutí. Prvé sa týka spôsobu evanjelizácie a založenia jedného alebo ďalších zborov. Dúfame, že skrze vašu prácu je novozaložený zbor už „tehotný“ – pripravený pracovať na založení ďalších zborov. Nakoľko rozumieme Božím cieľom, vízia by mala smerovať k hnutiu zakladania zborov šíriacemu sa v geografickej oblasti a/alebo v celej skupine ľudí.

Novozaložený zbor má svoju úlohu pri naplňaní Veľkého poverenia vo svojej miestnej komunite, okolitých komunitách nespasených ľudí a v ostatných častiach sveta (viď Vízia ZZS, Lekcia 13, „Vízia a pohľad cez ďalekohľad“). To si vyžaduje, aby vodcovia novozaloženého zboru pripravovali spoločenstvo na zakladanie zborov, vychovávali a vysielali zakladateľov zborov a misionárov spomedzi vlastných členov a spolupracovali s ostatnými miestnymi zbormi, aby im pomohli naplniť ich Bohom daný mandát evanjelizácie stratených.

A. Udržiavajte víziu pri živote

Vízia, ktorá inšpirovala nový zbor môže zahynúť spolu s ním, ak už je zbor založený a ľudia začnú byť spokojní. Keď si však znovu kladieme otázku – „Čo chce Boh konať v tejto skupine ľudí alebo v tomto regióne?“ – môže to znovu podnietiť túžbu založiť viac zborov. My vieme, že Boh chce, aby všetci počuli evanjelium. Zbory, ktoré poznajú svoje povolanie, prijali záväzok zakladať zbory vo všetkých regiónoch, krajinách a skupinách ľudí.

Keď sa pozriete za miestny zbor, uvidíte širší obraz. Pavol mal geografickú víziu získať región Malej Ázie (Skutky 19:10). Vy tiež môžete mať víziu získania ľudí alebo etnickej skupiny. V Galatským 2:7-8 vidíme, že Peter pracoval so Židmi a Pavol medzi pohanmi. V texte Rimanom 11:13 Pavol odvážne vyhlasuje: „Ja som apoštolom pohanov.“ K získaniu ktorej oblasti povolal Boh vás? Ktoré skupiny ľudí žijúce v tejto oblasti majú počuť evanjelium?

Vodcovia zboru musia neustále ľuďom pripomínať zmysel existencie cirkvi, úlohu a zodpovednosť zboru v naplňaní Veľkého poverenia. Ak vodcovia zboru pripravujú veriaceh pre dielo služby, budú potom rásť duchovne aj v praktickej oblasti, rozvíjajúc svoje zručnosti a víziu. To by malo viesť k službe medzi ľuďmi, ktorí nepočuli evanjelium.

Evanjelium bude mať z dlhodobého hľadiska väčší vplyv, ak celé Telo napreduje spolu. Niektorí ľudia sa chopia vízie rýchlejšie než iní. Tí, ktorí majú víziu by mali neustále povzbudzovať iných, aby napredovali. Tí, ktorí sa hýbu pomalšie môžu dať hnutiu stabilitu. Keďže rozumejú dôležitosťi zakladania zborov z pohľadu naplnenia Veľkého poverenia, sú rozvážni a môžu pomôcť pri uistení, že každý krok vpred je vážny a premyslený. Je potrebné, aby obidva typy ľudí spolupracovali, aby zbor napredoval s evanjeliom pri získavaní danej oblasti.

Spolu s ľuďmi z vášho spoločenstva rozmyšľajte o zodpovednosti vášho zboru vo svete. Definujte svoj Jeruzalem, Judeu a Samáriu a posledné končiny zeme (viď Vízia ZZS, Lekcia 13, "Vízia a pohľad cez ďalekohľad"). Povzbudzujte členov vášho zboru, aby sa zaujímali o rôzne časti sveta, potrebu evanjelizácie a zakladania zborov, ako aj prácu misionárov. Ak máte nedeľnú besiedku, povzbudzujte učiteľov, aby do lekcii zakomponovali témy o svete a živote misionárov.

B. Vyšlite tímy zakladateľov zborov

Model zakladania zboru, ktorý použijete predurčí, ako budete robiť výcvik pracovníkov, financovať projekty, získavať pomoc zvonku, atď. V Manuáli prvom, časť Vízia ZZS je príloha 3A "Modely zakladania zboru", kde je súhrn niekoľkých spôsobov, ktorými vaše spoločenstvo môže zakladať ďalšie zbory.

Ak používate model bunkových skupiniek, potom založenie dcérskych zborov bude celkom jednoduché. Ak sa bunkové skupinky znásobujú, môžu vyslať silnú skupinu, ktorá pod vedením vodcov môže prerásť do nového zboru, ktorý bude evanjelizovať ľudí v rôznych cieľových oblastiach. Niektoré zbory si udržiavajú asi 15 bunkových skupiniek a vždy, keď pribudne ďalších päť nových skupiniek, vyšlú ich pod vedením vodcu bunky (vrátane vodcu zodpovedného za oblasť) ako základ nového zboru.

Nasledovné doporučenia sú užitočné pre ktorýkoľvek model:

1. Modlite sa a hľadajte tých, ktorých Boh povoláva do zakladania zborov.

Modlitba je jedným z najmocnejších nástrojov, ktoré Boh použije, aby vzbudil víziu medzi svojim ľuďmi pre službu svetu. Nový zbor by sa mal modliť za svetovú evanjelizáciu a konkrétne za to, aby Boh vyslal pracovníkov do žatvy na diele zakladania zborov.

Cirkev je Božím prvoradým nástrojom evanjelizácie sveta a zakladanie zborov je úloha, ktorá patrí celej cirkvi. Môžeme preto očakávať, že Boh bude chcieť oddeliť niektorých členov vášho spoločenstva pre prácu zakladania zborov tak, ako tomu bolo v prvej cirkvi (Skutky 13:1-3). Hľadajte ľudí vo vašom zbore, ktorí vnímajú, že Boh chce, aby sa angažovali v zakladaní zborov. Apoštol Pavol často hovoril o takomto povolaní (Rim.1:1, 1Kor.1:1, 2Kor.1:1, Gal.1:1,15-16). Toto vedomie "povolania" Bohom udržiava človeka v službe, hoci nie sú objektívne dôvody pre to, aby v tom pokračoval, alebo keď pocity hovoria: "Ja končím!"

Toto "povolanie" do služby zahŕňa:

- rastúcu víziu služby
- otestovanie charakteru jednotlivca, vízie a služby
- utvrdenie zo strany miestneho zboru, staršovstva, tímu, v ktorom jednotlivec slúži a ostatných zakladateľov zborov
- zmocnenie Svätým Duchom k tomu, aby sa povolanie prejavilo v praxi (1Tim.4:15, Ef.3:7, Kol.1:28-29).

Okrem týchto prvkov hľadajte aj ochotu obetovať sa pre evanjelium. Zakladanie zborov je práca na frontovej línii boja za Božie kráľovstvo. Prví apoštolovia zomreli poväčšine ako mučeníci pre vieru. Zakladatelia zborov budú prinášať obeť. Nie vždy to znamená zomrieť mučeníckou smrťou, stroskotať, byť uväznený, ale môže to znamenať byť nepochopený, vzdať sa osobného pohodlia a pod. Apoštol Pavol hovoril o ochote vzdať sa osobných práv, aby získal ľudí pre Ježiša (1Kor.9).

2. Určte miesto, kde vyšlete tím zakladateľov zborov

Modlite sa a hľadajte Božie vedenie, kde by ste mali vyslať zakladateľov zborov a zakladateľské tímy. Urobte geografický prieskum oblasti, ako aj prieskum o ľuďoch, žijúcich v cieľovej oblasti (viď Manuál prvý, Vízia ZZS, "Princípy prieskumu"). Výsledky

prieskumu využite na to, aby ste určili, aký výcvik bude potrebný pre členov zakladateľského tímu, zmobilizujte spoločenstvo k modlitbám, finančnej podpore a pre zostavenie evanjelizačnej a zakladateľskej stratégie pre danú cieľovú oblasť.

3. Zmobilizujte zdroje zboru na podporu zakladania zborov

Zakladanie zborov sa najlepšie udeje vtedy, keď sú pre tento účel zmobilizované potrebné zdroje. Tieto zdroje zahŕňajú ľudí, ktorí budú v tíme zakladateľov, financie na podporu zakladateľov, materiál a doprava potrebná pre službu zakladania zborov a krátkodobých pomocníkov. Získajte toľko aktívnych ľudí z domáceho zboru, koľko len je možné, hoci aj na krátky čas. Členovia spoločenstva môžu slúžiť zakladateľskému tímu modlitebnými pochodmi, hudbou, evanjelizačnými aktivitami a službou v sociálnej oblasti. To pomôže zakladateľskému tímu nie len niesť bremeno, ale pomôže tiež ľuďom z vysielajúceho zboru v raste vízie zakladania zborov a získavania stratených.

4. Robte výcvik, starajte sa a mentorujte zakladateľský tím

Určte, aký výcvik potrebuje zakladateľský tím. Potrebujú výcvik pre zakladateľov zborov, výcvik pre medzikultúrnu misiu, nejakú odbornú prípravu? Väčšina požadovaného výcviku sa môže uskutočniť neformálne, ale možno bude potrebná aj nejaká odborná príprava v závislosti od potrieb ľudí v cieľovej oblasti. Ak už je tím "v teréne" je dôležité, aby mali pravidelné návštevy niektorého z vodcov zboru, ktorý má dar pastorácie. To umožní, aby zbor aj tím zakladateľov zboru zostávali vzájomne zúčtovateľní. To zabezpečí tímu duchovnú aj praktickú pomoc pri riešení vzťahových aj iných záležitostí, ktoré vyvstávajú počas spoločnej služby tímu. V súvislosti s pastoračnou starostlivosťou je dôležité, aby zakladateľský tím mal mentora alebo niekoľko mentorov, ktorí pomôžu tímu prekonať zložité fázy procesu zakladania zboru.

III. ÚLOHA PÔVODNÉHO ZAKLADATEĽSKÉHO TÍMU: ZAČAŤ ODZNOVA – ZAKLADAŤ NOVÉ ZBORY

Má zakladateľ zboru pokračovať v práci ako "apoštol" alebo "pionier" tým, že sa pustí do zakladania nového zboru, alebo by mal ostať v novozaloženom zbere ako pastor? Odpoveď čiastočne závisí na jeho obdarovaní. Je povolaný byť pastorom, alebo ako zakladateľ zboru "apoštol" či "pionier"? Služba pastora ľuďom v miestnom zbere zamestnáva naplno. "Apoštolovia" a "pionieri" sú evanjelistami na frontovej línii, ktorí sa sťahujú z miesta na miesto a počas svojho života môžu založiť niekoľko zborov. Toto rozhodnutie v súvislosti s budúcou službou závisí aj od toho, ako kto vníma Božiu vôľu. K rozhodnutiu dochádzame na modlitbách.

Uvažujte o nasledovných možnostiach:

A. Zakladateľský tím sa sťahuje

Zakladateľ zboru (alebo tím) presúva vodcovstvo na iných a potom sa vracia do svojho vysielajúceho zboru alebo odchádza zakladať zbor na inom mieste.

Ak zakladateľ zborov má dar byť apoštolom, bude chcieť založiť viac zborov. Mal by byť k tomu povzbudzovaný, ak je to Pánova vôľa. Zakladatelia "pionieri" nesú ako duchovní rodičia časť zodpovednosti za duchovný život ľudí v novom zbere a svoj odchod by mali starostlivo zvážiť. Založiť zbor a odísť skôr, než je zrelý sa podobá rodičovi, ktorý opustí malé dieťa. Apoštol Pavol mal trvalý vzťah so zbormi, ktoré založil – písal im listy, radil, keď vyvstali problémy. Taktiež na začiatku ustanovil starších, ktorí viedli novozaložené zbory, aby mal istotu, že zbor má neustálu opateru. Nad týmto musíme uvažovať, keď rozmýšľame o ďalších krokoch zakladateľského tímu.

Aký je ďalší krok zakladateľa zboru???

Zakladať ďalšie zbory?

Byť pastorom zboru?

Usmerňovať iných pri zakladaní zborov?

Významnou otázkou v tejto súvislosti je: "Komu zveríme vedenie zboru?" Zakladatelia zborov musia pripravovať zbor na budúcich vodcov. Vodcovia sa môžu nájsť priamo v novom zbere. Je múdre, ak v novozaloženom zbere budujeme a poveríme vodcov, ktorí sa podieľali na živote

zboru od jeho počiatku. Alebo, ak pastor nepochádza z tohto zboru, mal by mať dobré pastoračné obdarovanie, ako aj rovnakú víziu a vieru, aké sú vštepené v zbere.

Ľudia nepresúvajú svoju náklonnosť a vernosť ľahko alebo rýchlo. Medzi vodcami zboru a členmi by mali byť väzby. Je dobré, ak máme plán postupných krokov uvádzania nových vodcov do užších vzťahov, než urobiť náhlu zmenu, ktorú môžu ľudia vnímať ako hodenie do ľadovej vody.

B. Tím zakladateľov zboru zostáva, aby sa staral o nový zbor

Zakladateľ zboru zostáva v novom zbere a stáva sa pastorom tohto zboru.

Základnou otázkou teraz je: "Má zakladateľ zboru dar pastorácie?" Ak "pioniersky" typ vodcu zostáva ako pastor a nemá dar pastorácie, členom zboru bude možno chýbať starostlivosť a opatera, akú potrebujú.

V každom prípade, ak sa našiel pastier, vodca "pionier" môže ostať v zbere aby organizoval, pripravoval a viedol zakladateľské tímy, aby boli pripravené odísť zo zboru. Ak nový vodca "pionier" je taktiež schopný byť pastorom zboru, sú tu veľké možnosti pre šírenie evanjelia prostredníctvom ďalšej služby zakladania zborov. Takýto typ pastora sa nebude zaoberať iba pastoráciou zboru, ale obvykle buduje ďalších zakladateľov zborov a tento druh služby v novom zbere.

C. Tím zakladateľov zborov sa stáva koordinačným tímom

Zakladatelia zborov koordinujú iných pri zakladaní zborov v regióne

Koordinovať v tomto kontexte znamená pomáhať ľuďom vidieť ich úlohu pri zapĺňaní miest a krajín zbormi a ukazovať im, že to *dokážu robiť*, kým Boh im ukáže ako. Usmerňovať a koordinovať iných je potrebná stratégia pre šírenie evanjelia v celom regióne. To zahŕňa poskytovanie vízie zakladania zborov a potom výcvik, vystrojenie a mobilizovanie tých, ktorí sa stotožnili s víziou. Tím koordinátorov pozostáva z ľudí, ktorí pracujú spolu, aby dali ľuďom víziu toho, čo Boh chce skrze nich konať a potom im pomáhajú naplniť túto víziu.

Koordinovať znamená pomáhať ľuďom vidieť ich úlohu pri napĺňaní miest, dedín a krajín zbormi a ukazovať im, že to *dokážu robiť*, kým Boh im ukáže ako.

1. Predstavte víziu

Úlohou koordinačného tímu je neustále zdieľať víziu toho, "Aká je Božia vôľa pre tento región, mesto, národ alebo skupinu ľudí?" Predstavovanie vízie (alebo formovanie vízie) zahŕňa kázanie a vyučovanie o zmysle existencie cirkvi, úlohe vodcov v zbere a podstate Veľkého poverenia. Zbory a veriaci si musia neustále pripomínať Božie priority, Jeho vášeň a túžbu zmieriť stratených ľudí so sebou. Ak ľudia reagujú na víziu, koordinačný tím musí byť schopný pomôcť im konať na základe tejto vízie.

2. Začnite organizovať modlitebné úsilie

Modlitba spája naše úsilie s Božím úsilím. Zakladanie zborov je duchovné dielo a vyžaduje si duchovnú prácu. Ak ľudia prijímajú víziu zaplnenia svojej krajiny, regiónu alebo mesta zbormi, koordinačný tím môže začať zvolávať ľudí k spoločným modlitbám za naplnenie tejto vízie. Môžu to byť dvaja-traja jednotlivci alebo skupinka v zbere, ľudia z rôznych zborov, ktorí majú rovnakú víziu, alebo celé zbory, ktoré sa spolu modlia. Cieľom je mať stále sa zväčšujúci okruh ľudí, ktorí sa modlia za zakladanie zborov.

3. *Prípravujte a mentorujte ľudí pre službu zakladania zborov*

Jedným z najlepších spôsobov, ako koordinovať a usmerňovať zakladanie zborov medzi ostatnými zborami je, ak sa novozaložený zbor stane regionálnym výcvikovým centrom. Tým, že usporiadate nejaký výcvik alebo seminár máte ako vodcovia zboru príležitosť ovplyvňovať iných, aby smerovali k zakladaniu zborov (viď Vízia ZZS, Lekcia 16, "Výcvik ako súčasť hnutia zakladania zborov", Manuál piaty). Zakladatelia zborov, ktorí prešli výcvikom sú vyslaní zborami a denomináciami, z ktorých pochádzajú.

4. *Pri zakladaní zborov rozvíjajte spoluprácu*

Často sa stáva, že zbory nemajú vlastné zdroje na to, aby zabezpečili úplný výcvik a podporu zakladateľom zborov. Stále však majú zodpovednosť a potrebu mať svoj podiel na napĺňaní Veľkého poverenia. Koordinačný tím môže pomôcť zborom sformovať spoluprácu, spoločnú podporu a vyslanie misionárov a zakladateľov zborov, aby títo pracovali medzi konkrétnymi skupinami ľudí v konkrétnom regióne.

ZÁVER

Ak je novozaložený zbor už upevnený, musí porozumieť svojej úlohe v hnutí zakladania zborov. Mal by mať túžbu reprodukovať sa prostredníctvom výcviku a vysielania zakladateľov zborov spomedzi svojich členov a modliť sa za celosvetovú evanjelizáciu. Zakladateľský tím by mal urobiť rozhodnutie v súvislosti s budúcnosťou svojej služby a prechodom vodcov v novozaloženom zbore. Je dôležité, aby pri rozhodovaní o ďalších krokoch v službe uvažoval zakladateľský tím o svojom ďalšom angažovaní sa v hnutí zakladania zborov a o raste a znásobovaní nového zboru.

Koordinovanie je kľúčovým prostriedkom v povzbudzovaní hnutí zakladania zborov. Koordinačný tím je skupina ľudí, ktorí pracujú spolu, aby ľuďom dali víziu toho, čo Boh chce konať skrze nich a pomôcť naplniť túto víziu ľuďom, ktorí sa s ňou stotožnili. Úlohou koordinačného tímu je sformovať víziu, zdroje, pripravovať a povzbudzovať veriacich, aby sa rôznymi spôsobmi angažovali v hnutí zakladania zborov. Koordinácia je potrebná preto, aby hnutie zakladania zborov získalo celoregionálny alebo celonárodný charakter.

OTÁZKY NA UVAŽOVANIE, ZHRNUTIE A APLIKÁCIU

- Akú úlohu v zakladaní zborov by ste teraz mali prijať ?
- Má zbor, ktorý zakladáte víziu dcérskeho zboru? Ak nie, aké kroky urobíte, aby ste prešli k tejto vízii?
- Opíšete rozdiel medzi zakladateľom zboru "apoštolom"/"pionierom" a pastorm zboru v zmysle povolania a obdarovania.
- Aké obete musíte priniesť, aby ste mohli uvidieť znásobovanie zborov?
- Ako môžete pomôcť pri koordinovaní ľudí z vášho vysielajúceho alebo novozaloženého zboru, aby sa stali zakladateľmi zborov?

AKČNÝ PLÁN

- Modlite sa spolu a uvažujte s vaším zakladateľským tímom alebo mentorom o tom, aké by mali byť vaše ďalšie kroky v službe.
- Nájdite jedného alebo dvoch potenciálnych zakladateľov zborov vo vašom novozaloženom zbore. Hovorte s nimi o ich vízii a pripravujte ich pre dielo zakladania zborov, nech sa stanú súčasťou zakladateľského tímu.

VÍZIA ZZS

16

LEKCIA

Výcvik ako súčasť hnutia zakladania zborov

PODAJ TO ĎALEJ

☞ Ciel' lekcie

Cielom tejto lekcie je poskytnúť účastníkom seminára praktické rady a usmernenia pre výcvik nových zakladateľov zborov, aby boli stimuláciou hnutia zakladania zborov.

☞ Hlavné body

- Výcvik ako súčasť hnutia
- Proces výcviku zakladateľov zborov
- Iné typy výcviku

☞ Požadované výsledky

Po preštudovaní tejto lekcie by každý účastník mal ...

- Porozumieť, ako začať s výcvikom zakladateľov zborov.
- Poznať princípy výcviku, ktorý vedie k hnutiu.
- Podieľať sa na poskytovaní vízie hnutia, na výcviku a znásobovaní hnutia zakladania zborov.

☞ Doporučenia pre inštruktorev

Zdieľajte sa o tom, ako vznikol tento výcvikový seminár alebo výcvikové strediská vo vašej krajine. Zdôraznite rôzne činnosti tejto lekcie (bod II, A-G - modlitba, zdieľanie vízie, rozhovory s vodcami, atď.) a hovorte o tom, ako to prebiehalo v začiatkoch tohto výcvikového seminára pre zakladateľov zborov.

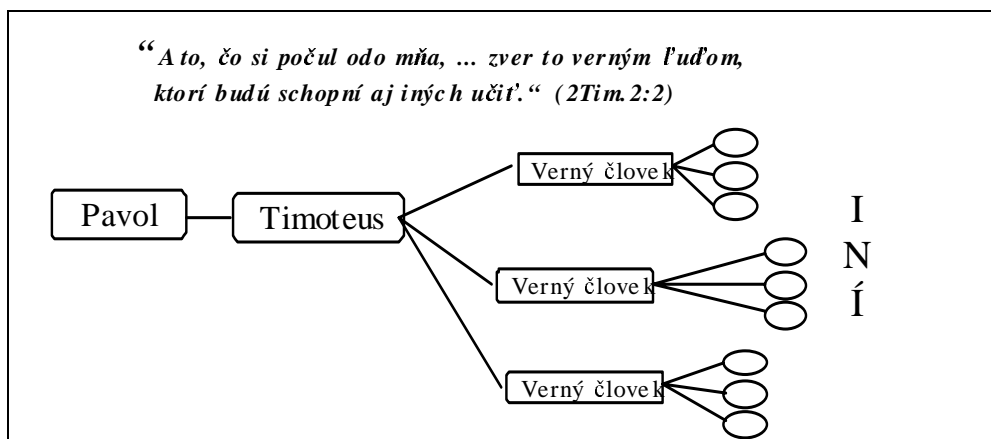
Proste Boha o to, aby vám dal vieru, že tento výcvikový seminár sa bude ďalej reprodukovat'.

I. VÝCVIK AKO SÚČASŤ HNUZIA

Preto, aby sa uskutočňovalo zakladanie zborov saturáciou je potrebné, aby sa zbory zakladali všade! Niektoré zborov musí zakladať, preto je potrebné mať pre túto úlohu dostatok zakladateľov zborov.

Podľa textu v 2Tim.2:2 to, čo Pavol učil Timotea nebolo iba pre Timotea, ale aj preto, aby to podával ďalším. Timoteus mal zodpovednosť hľadať a vyučovať verných ľudí. Títo verní ľudia mali zodpovednosť hľadať a vyučovať ďalších. Pavol, Timoteus, verní ľudia, ďalší ... vyučovanie štyroch generácií! (viď Obr. 16.1) Takto sa uskutočňuje znásobovanie.

Obrázok 16.1 Výcvik ako súčasť hnutia



To znamená, že nie je dôležité iba robiť výcvik všetkých veriacich, ale že každý z nich by mal potom začať sám vyučovať a viesť k učeníctvu niekoho ďalšieho. Zdá sa, že tento druh výcviku sa uskutočňuje viac v kontexte osobného vzťahu, než v nejakej formálnej inštitúcii.

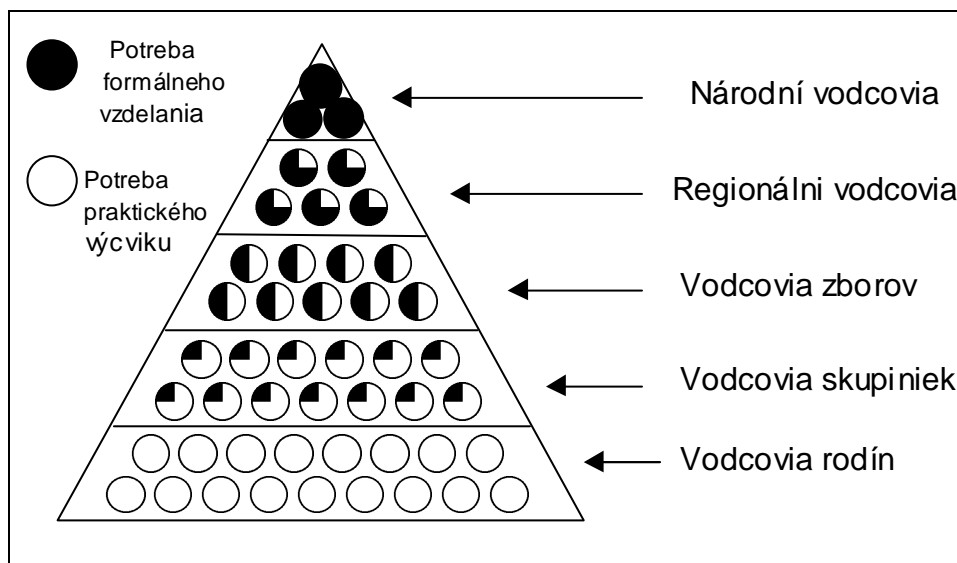
Podobne preto, aby sa hnutie zakladania zborov šírilo a pokračovalo aj v nasledujúcich generáciách, zakladatelia zborov musia neustále pripravovať ďalších. Tak, ako sa apoštolovia stali vodcami a učiteľmi ďalších ľudí, aj niektorí zakladatelia zborov budú musieť robiť výcvik – byť schopní učiť a mentorovať ďalších zakladateľov zborov.

Podľa čoho poznáte, že by ste sa mali zapojiť do výcviku zakladateľov zborov?

- Dotýka sa Boh skrze vás životov iných ľudí?
- Zaujíma vás niektorý predmet tohto výcvikového seminára?
- Chcete učiť iných to, čo ste sa naučili počas svojho výcviku?
- Ste úplne presvedčení, že Boh chce, aby vznikali nové zbory?
- Ste ochotní skúsiť to s Pánom po boku?

Hoci formálne teologické vzdelanie ľudí je pre cirkev dôležité, nie je pre každého. Avšak proces výcviku zrelšieho aj menej zrelého veriaceho je procesom, ktorým by mal prejsť každý. Potreba formálneho vzdelania na úrovni vodcov narastá, hoci počet vodcov klesá. Obrázok 16.2 znázorňuje tento vzťah. Cirkev potrebuje mnohých vodcov rodín, tí však málo potrebujú formálne alebo teologické vzdelanie. Potrebujú skôr užitočný praktický výcvik, ktorý môžu využiť vo svojich rodinných vzťahoch. Byť vodcom v rodine je úloha neformálna, ale veľmi reálna. Vplyv tohto vodcovstva je veľmi silný, dokonca už v mladosti (1Tim.4:12). Na druhej strane národní vodcovia cirkvi by však mali mať potrebné formálne vzdelanie v oblasti teológie, služby, administratívy, financií, atď. Našťastie je však potrebný menší počet národných vodcov, takže cirkev nie je neúmerne zaťažovaná ich výcvikom.

Obrázok 16.2 Výcvik vodcov cirkvi



Je stále ťažšie zabezpečiť výcvik, ak sa pohybujeme k vyšším úrovňam vodcovstva. Cirkve v mnohých častiach sveta jednoducho nie je schopná zabezpečiť výcvik potrebný pre regionálnych a národných vodcov, takže vodcovia musia cestovať do zahraničia. V každom prípade preto, aby sa vytvárali podmienky je dôležité aspoň si uvedomovať potreby vodcov na týchto úrovniach.

Každý zakladateľ zboru robí výcvik a vždy vystrojuje ďalších, aby slúžili v mnohých oblastiach od evanjelizácie až po vodcovstvo v miestnom zbere. Preto, aby rástol potenciál znásobovania zborov je vždy dôležité, aby ste identifikovali a pripravovali ďalších pre dôležitú úlohu budovania nových spoločenstiev. Sú tu ďalší, ktorí potrebujú získať výcvik, ktorý získavate vy na tomto seminári, pričom forma výcvikového procesu nie až taká podstatná.

II. ZÁKLADY VÝCVIKU ZAKLADATEĽOV ZBOROV

Výcvik zakladateľov zborov sa neudeje "len tak". Chce to veľa námahy a modlitieb vyzývať miestne zbory, aby vyslali ľudí, je potrebné pripraviť materiály a potom vyučovať nových zakladateľov zborov. V nasledovných bodoch sú niektoré základné prvky, potrebné pre to, aby výcvik zakladateľov zborov pokračoval a bol poskytovaný ďalším ako súčasť hnutia zakladania zborov.

A. Povzbudzujte k modlitbám

Hnutie zakladania zborov je Božie dielo. Modlitba ukazuje, že očakávame, že Boh bude konať, aby boli neveriaci vnímaví a aby veriaci mali svoj podiel na tomto diele. Skoncentrujte modlitebnú podporu doma aj v zahraničí. Modlite sa a povzbudzujte ďalších, aby sa modlili za pracovníkov pre žatvu, podmienky pre žatvu a za obrátenie ľudí ku Kristovi, ako to prikazujú texty v Matúšovi 9:38, 1Timoteovi 2:1-5 a Rimanom 10:1.

B. Budujte víziu

Budujte v ľuďoch víziu Božej vôle pre ich krajinu, región, mesto alebo dedinu. Pomôžte im prijať víziu, aby každý v ich okolí počul a videl evanjelium kultúrne relevantným spôsobom prostredníctvom svedectva živého zboru. Pomôžte im, aby pracovali na zakladaní zborov, ktoré sa budú znásobovať, rásť a zaplnia krajinu v Božom čase, vtedy, keď On dá podmienky, slobodu a pracovníkov pre žatvu.

Zdieľanie vízie ostatným sa môže robiť rôznymi formami: vo dvojiciach prostredníctvom osobného vplyvu, v malých skupinkách, na stretnutiach veľkých skupín, tak, ako vám Boh dáva možnosti.

C. Stretávajú sa s vodcami a pastormi

Navštevujte vodcov a pastora. Oni sú tí, ktorí majú autoritu a vplyv, aby niesli zodpovednosť a povzbudzovali ľudí k angažovanosti v zakladaní zborov. Oni budú taktiež vedieť, kto z členov ich zboru alebo organizácie má potenciál byť efektívnym zakladateľom zborov.

Keď sa stretnete s pastormi a vodcami, smelo povedzte: “Robíme výcvik pre zakladateľov zborov. Poznáte niekoho od vás, kto by mal záujem o zakladanie zborov?” Hovorte s nimi o užitočnosti výcviku pre zakladateľov zborov, o tom, ako sa môžu do neho zapojiť a uvidieť tak expanziu cirkvi!

D. Vydávajte a rozširujte literatúru

Vydávajte literatúru, ktorá sa zaoberá témami súvisiacimi s hnutím zakladania zborov a výcvikom pre zakladateľov zborov. Literatúra dáva legitimitu tomu, čo robíte a nesie vašu prácu ďalej, než dosiahnete svojou prítomnosťou. Urýchľuje aj znásobovanie vodcov. Manuály o zakladaní zborov, ktoré ste dostali na výcvikových seminároch môžu slúžiť tomuto účelu. Média, ako letáky, časopisy, rozhlas, e-mail a video môžete tiež využiť na tento účel. Výrobná kvalita vašej literatúry alebo média nemusí byť “umelecké dielo”, ale mala by mať podobnú kvalitu ako bežné média a literatúra vo vašej krajine.

E. Hľadajte vodcov

Hľadajte podobne zmýšľajúcich vodcov, ktorí prijímajú víziu zakladania zborov saturáciou. Sú to obvykle vodcovia so sviežim vnímaním, nepreťažení veľkým množstvom nepretržitých zodpovedností a rastúci vo svojich vodcovských schopnostiach.

F. Zapojte sa do siete ďalších výcvikových programov

Preto, aby sa hnutie zakladania zborov šírilo, majú okrem výcviku zakladania zborov zásadný význam aj ďalšie typy výcviku. Výcvik na témy ako sú zakladanie zborov, modlitebné hnutia, evanjelizácia, ako pripravovať a vysielat' misionárov z miestneho zboru, duchovný boj, práca s mládežou, evanjelizácia detí, atď. je dôležitý pre rast a rozvoj hnutia zakladania zborov v krajine. Jednou z vašich úloh pri výcviku zakladania zborov môže byť aj pomoc vytvárať kontakty medzi jednotlivými zakladateľmi, ktorých vyučujete, ako aj sprístupniť im iné možnosti výcviku, ktoré by mohli potrebovať, aby ich služba zakladania zborov bola úspešná.

Rôzne typy výcviku sú dôležité.

G. Očakávajte výsledky

Výsledkom výcviku zakladania zborov by mali byť zbory. Od začiatku je dôležité neočakávať nič menej než to, aby ľudia, ktorí ho absolvujú mali dôveru, že Pán bude budovať svoju cirkev skrze nich. Uistite sa, že jasný cieľ zakladania bunkových skupiniek a zborov je základom výcviku pre zakladateľov zborov. Udržiavajte vysoký štandard; nové zbory, bunkové skupinky a účastníci výcvikového seminára nájdu svoje miesto ako bojovní modlitebníci, organizátori, finanční sponzori, povzbudzovatelia, pomocníci a zakladatelia zborov. Oni všetci sú potrebnými zložkami hnutia zakladania zborov a výcvik by im mal pomôcť nájsť svoje miesto a prácu v zakladaní zborov.

III. PROCES VÝCVIKU ZAKLADATEĽOV ZBOROV

A. Začnite s výcvikom

Môžete učiť zakladateľov zborov preto, že ste boli pozvaní, alebo že ste so svojím tímom zorganizovali výcvikový seminár. Keď ste boli pozvaní učiť na seminári o zakladaní zborov, bude lepšie, ak necháte, aby organizátor určil formu, priebeh a materiálne zabezpečenie. Ak ste organizátormi výcviku, môžete experimentovať s rôznymi formami. Je na vás, aby ste určili obsah materiálov, z ktorých sa bude vyučovať aj to, koho pozvete ako inštruktora – učiteľa.

Nebudte sklamaní výsledkami prvého kola seminára. Trvá určitý čas, kým nájdete najlepších učiteľov aj prostredie na výcvikový seminár. Učte sa zo svojich chýb a neustále vylepšujte výcvik. Boh vás možno prekvapí výsledkami seminára, na ktorom bolo “ťažko”.

B. Hľadajte nových učiteľov

V priebehu výcvikového seminára hľadajte medzi účastníkmi nových učiteľov. Umožnite čo najskôr, aby oni vyučovali. Tí, ktorí sa stanú učiteľmi by mali porozumieť danému predmetu a vedieť, ako budovať iných v ktoromkoľvek aspekte témy, ktorú budú vyučovať.

C. Decentralizujte miesto výcviku

Pripravte geografickú stratégiu výcviku. Nájdite strategické oblasti vašej krajiny alebo regiónu, kde nájdete vnímavosť na výcvik zakladania zborov. Ľudia v tejto oblasti môžu ďalej pokračovať vo výcviku. Aby sa toto mohlo stať, musíte nájsť vodcov spomedzi účastníkov seminára, ktorí aktívne zakladajú zborny a chcú mobilizovať ďalších v ich vlastnej oblasti. Pomôžte im zorganizovať výcvikový seminár tam. Povzbudzujte ich, aby hľadali a pripravovali vodcov v ich regióne. To umožní znásobovanie výcviku a bude to pozitívnym krokom smerujúcim k hnutiu.

D. Presúvajte vodcovstvo na ďalších

Vedte ďalších k vodcovstvu a dohliadajte, aby sa množili výcvikové semináre pre zakladateľov zborov. Neustále hľadajte ľudí s víziou krajiny zaplnenej zbornami a dajte im príležitosť k vedeniu počas výcviku zakladateľov zborov. Snažte sa ustupovať z vodcovskej pozície a robte postupné, ale definitívne kroky k tomu, aby ste ju presunuli na ďalších. Buďte im mentorom, pomáhajte im vo vodcovstve a v raste ich vízie a schopnosti realizovať ju prostredníctvom výcviku ďalších zakladateľov zborov. Povzbudzujte ich k tomu, aby sa aj oni stali mentormi tých, ktorých pripravujú a takéto znásobovanie povedie k hnutiu.

E. Budujte finančné zázemie

Budujte finančné zázemie pre vašu prácu. Ako bude hnutie narastať, budete potrebovať financie na vydávanie materiálov, hrať cestovné náklady a postupne podporovať vodcov, aby pracovali na plný úväzok. Zdravá zmes príspevkov z domácich zdrojov a podpora zvonku by mali postačiť na financovanie potrieb tejto práce. Cieľavedome motivujte prispievanie z domácich zdrojov. Je veľmi dôležité budovať miestne a domáce finančné zázemie. Hnutia zakladania zborov vo svete sú podporované z miestnych zdrojov. To si vyžaduje vyučovanie o predmete správcovstva (viď časť "Správcovstvo" v Manuáli štvrtom).

IV. MENTORING ZAKLADATEĽOV ZBOROV

Výcvik zakladateľov zborov nie je iba záležitosť seminárov. Mentoring je dobrou alternatívou a je vždy cenný ako doplnok seminárov. Mentoring je v zásade cieľavedomý vzťah, kedy niekto s väčšími životnými skúsenosťami vedie a usmerňuje druhého k naplneniu svojich cieľov a zámerov s väčšou osobnou efektívnosťou. Mentor je teda osoba, ktorá usmerňuje a ovplyvňuje rozvoj a rast inej osoby smerom k určitému cieľu. Mentor vedie iného človeka tak, aby tento využil svoj potenciál, zdokonaľoval svoje obdarovanie, talenty a schopnosti tak, ako najlepšie vie. Mentor-kresťan sa usiluje pomôcť svojmu učeníkovi-kresťanovi dosiahnuť jeho Bohom daný potenciál a naplniť Božie ciele pre jeho život na Božiu slávu!

Výcvik zakladateľov zborov nepozostáva iba zo seminárov.

Mentoring zakladateľov zborov má strategický význam. Poznatky účastníkov seminárov pre zakladateľov zborov naznačujú, že tam, kde sa uskutočňuje mentoring sa zakladá viac zborov. A naopak tam, kde nie je žiadny mentoring, výsledkom je málo zborov.

Cieľom mentoringu je zmocnenie. Zmocnenie znamená mať v pravý čas prístup k príslušným Bohom daným možnostiam, pričom výsledkom je pokrok alebo rozvoj v živote a práci učeníka. Vzťah mentor-učeník poskytuje nasledovné výhody:

- Poskytuje podmienky pre úspešný rast a premenu. 2Timoteovi 1: 7-8
- Umožňuje nasledovať určitý model. 1Petra 2:21
- Pomáha rýchlejšie dosiahnuť ciele. Rimanom 16:1-2
- Hrá kľúčovú úlohu v procese dozrievania. Židom 13:7
- Skrze vás majú úžitok ďalší. 2Timoteovi 2:2

Proces mentorovania by mal nadväzovať na praktický výcvik pre zakladateľov zborov a mal by byť od začiatku cieľavedomý. Má zahŕňať jasnú dohodu o vzťahu a stretnutia by sa mali zameriavať na prehľadnosť, usmerňovanie, pomoc a podporu. Mentori majú neustále rozvíjať svoje schopnosti počúvať, klásť otázky, pozorovať a dávať múdre rady.

Existuje možnosť výcviku v mentoringu. Opýtajte sa, prosím, ľudí, ktorí vám dali tento materiál pre výcvik zakladateľov zborov. Základným výsledkom mentoringu je z dlhodobého hľadiska zbožný

život a rast charakteru kresťana, pričom z krátkodobého hľadiska sú výsledkom založené miestne zbory! Takýto model výcviku môže byť pre budúcnosť veľmi prospešný.

ZÁVER

Jednou z najcennejších vecí, ktoré môžete urobiť ku koncu tohto výcvikového seminára je doporučiť tento seminár ďalším. Nebojte sa propagovať výcvik, ktorý práve absolvujete a pozorne hľadajte a mentorujte ďalších potenciálnych zakladateľov zborov, ktorí by mohli tiež mať úžitok z vášho zanietenia a rastúcich skúseností. Tak ako Pavol žiadal Timotea, aby to, čo sa naučil, podal ďalším, je teraz vašou zodpovednosťou podať ďalej to, čo Boh naučil vás.

OTÁZKY NA UVAŽOVANIE, ZHRNUTIE A APLIKÁCIU

- Ako môže vyžadovanie *formálneho* teologického vzdelania brzdíť rast a znásobovanie zborov?
- Prečo je výcvik takou kľúčovou súčasťou toho, čo robí zakladateľ zboru?
- Prečo by mal byť výcvik zakladania zborov decentralizovaný?
- Prečo je mentoring efektívnou súčasťou výcviku zakladateľov zborov?

AKČNÝ PLÁN

- Rozmýšľajte o prostredí, v ktorom zakladáte zbor. S kým by ste mohli začať robiť výcvik pre zakladateľov zborov?
- Ako môžete začať presadzovať víziu vo vašej cieľovej oblasti, regióne, meste alebo krajine?
- Modlite sa a hľadajte miesto, kde by ste mohli začať robiť výcvikový seminár pre zakladateľov zborov. Hovorte s miestnymi vodcami a urobte si plán ako začať s výcvikom. Začnite s výukou zakladateľov zborov podľa tohto plánu.



Mobilizácia vodcov prostredníctvom národných iniciatív

STRATÉGIA DAWN

☞ Cieľ lekcie

Cieľom tejto lekcie je informovať zakladateľov zborov o procese mobilizácie vodcov denominácií a vodcov zborov k systematickému plánovaniu zakladania zborov saturáciou v ich krajine.

☞ Hlavné body

- Stratégia DAWN
- Preto, aby stratégia DAWN bola úspešná, sú potrebné určité podmienky.
- Stratégia DAWN má 12 prvkov

☞ Požadované výsledky

Po preštudovaní tejto lekcie by každý účastník mal ...

- Porozumieť, ako založiť národnú iniciatívu zakladania zborov saturáciou.
- Poznať prvky a potrebné podmienky pre DAWN (Discipling A Whole Nation – Čiňte učeníkov v celom národe)
- Stať sa súčasťou národnej iniciatívy pre naplnenie krajiny zbormi.

☞ Doporučenia pre inštruktora

Pokiaľ máte slovenský preklad knihy DAWN 2000 umožnite účastníkom seminára, aby si ju mohli kúpiť.

Majte na mysli, že Božie načasovanie je súčasťou hnutia zakladania zborov. Aj keby vaša krajina nebola pripravená na DAWN, táto lekcia obsahuje fakty, ktoré by si mal uvedomiť každý účastník seminára.

Bolo by užitočné mať mapu vašej krajiny spolu s demografickými údajmi, aby ste diskusiu usmerňovali k tomu, čo si vyžaduje činenie učeníkov v celej krajine.

ÚVOD

Na začiatku tohto výcvikového programu sme hovorili o pojme “Z”-myslenie. Hovorili sme, že je dôležité pýtať sa “Čo chce konať Boh v mojom regióne, meste, v tejto skupine ľudí alebo v tomto národe?” Z Písma vieme že “jedného dňa bude zem plná známosti Hospodinovej” (Iz.11:9) a že Božou túžbou je, aby “boli všetci spasení a prišli k poznaniu pravdy” (1Tim.2:3-4, 2Pet.3:9). Z Písma tiež vieme, že Boh si vyvolil cirkev, aby bola Jeho reprezentantom na zemi, Jeho prvoradým nástrojom na budovanie Božieho kráľovstva, kým sa nevráti. Jeho túžbou preto je, aby regióny, mestá, skupiny ľudí a národy boli plné živých zborov, ktoré hlásajú Jeho veľkosť všade okolo.

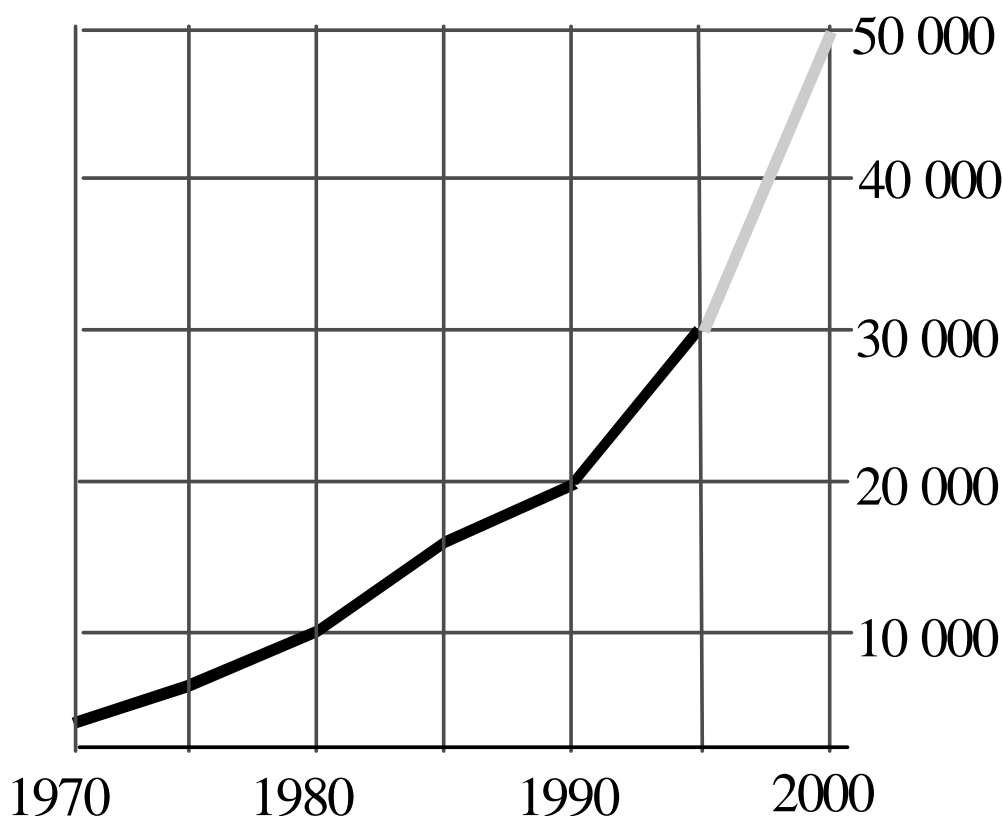
Na začiatku tohto seminára ste mali definovať svoje “Z”, teda oblasť, kde cítite, že vás Boh povoláva, aby ste Mu slúžili. Teraz chceme trochu rozšíriť vaše uvažovanie týmito otázkami:

- Čo chce Boh konať v mojej krajine?
- Čo to znamená, že známost Hospodinova má naplniť moju krajinu?
- Ako môže každý muž, žena a dieťa v mojom národe byť spasený a prísť k poznaniu pravdy?
- Ako sa ja môžem zapojiť do procesu prenikania evanjelia do každej vrstvy spoločnosti v mojej krajine?

I. STRATÉGIA DAWN

Táto lekcia je zostavená podľa knihy Jima Montgomeryho s názvom *DAWN 2000: 7 Million Churches To Go* (Založiť ešte 7 miliónov zborov). Kniha je o jednoduchej stratégii alebo pláne zaplnenia akejkoľvek zemepisnej oblasti zbormi. Obsahuje praktické kroky k uskutočneniu toho, čo Montgomery nazýva *Discipling A Whole Nation* (Čiňte učeníkov v celom národe) - DAWN (dawn-úsvit; nation-národ, štát al. krajina, angl. - pozn.prekl.). Stratégia DAWN pomáha zborom a denomináciám v náraste ich hnutí zakladania zborov na základe synergického efektu, ku ktorému viedla medzidenominačná účasť a spolupráca, kedy sa vodcovia vzájomne zdieľali o svojich cieľoch a výsledkoch, povzbudzovali a podporovali jeden druhého, aby sa evanjelium šírilo v ich krajinách a národoch. Každá z týchto skupín si udržiava svoju identitu, ale všetci spoločne pracujú pre Božie kráľovstvo a naplňajú svoju krajinu zbormi!

Obrázok 17.1. Rast počtu zborov na Filipínach od roku 1970 do roku 2000.



Napríklad, na začiatku sedemdesiatych rokov si vodcovia denominácií na Filipínach stanovili cieľ, že v horizonte 25 rokov – do roku 2000 – spoločne založia 50 000 zborov. Ako ukazuje graf, rast bol stabilný, ale spočiatku nie veľmi dramatický. Avšak so zväčšovaním “žatevného poľa” narastá počet “žatevných síl”, takže je možné dosiahnuť viac z dôvodu rastu zdrojov a počtu pracovníkov.

Od svojho zrodu na Filipínach bola stratégia DAWN úspešne uvedená v ďalších krajinách ako sú Guatemala, Salvador, Ghana, Zimbabwe a India. Vo všetkých týchto prípadoch sa počet zborov dramaticky zvýšil. Iniciatívy DAWN vznikajú aj v krajinách Európy, ktoré sa vo všeobecnosti považujú za krajiny, kde ľudia nereagujú na evanjelium. Napriek tomu stratégia DAWN pomohla vodcom v Nórsku, Anglicku, Dánsku a Belgicku zvýšiť ich úsilie o zakladanie zborov.

II. PODMIENKY POTREBNÉ PRE STRATÉGIU DAWN

Stratégia DAWN je taká užitočná preto, lebo ju môžu použiť už existujúce hnutia, ktoré šíria evanjelium a umožňuje im robiť konkrétne kroky od vízie k skutočnosti. Je nástrojom na nasmerovanie už existujúcich duchovných aktivít. Preto, aby stratégia DAWN bola efektívna, musia v danej krajine existovať určité podmienky pre Božiu aktivitu.

Stratégiu DAWN môžu použiť už existujúce hnutia, ktoré šíria evanjelium a umožňuje im robiť konkrétne kroky od vízie k skutočnosti.

A. Už existujúce hnutia

Evanjelizácia a zakladanie zborov už musí prebiehať. To je dôkaz, že Duch Boží koná, privádza ľudí k sebe a povoláva Boží ľud do Jeho služby. Často sa stáva, že tieto malé hnutia sú izolované jedno od druhého. Ich spájaním v stratégii DAWN sa uskutočňuje synergia a potenciál týchto malých snažení sa môže spájať a získať národy pre Krista. Bez týchto malých hnutí je úloha získania národa pre Krista ako snaha presunúť horu lopatou.

B. Jednota v Tele Kristovom

V Tele Kristovom musí namiesto rozdelenia existovať potrebná jednota, aby sa vodcovia mohli spojiť a povzbudzovať jeden druhého v dosahovaní svojich cieľov (Ján17:21).

C. Zrelé žatevné pole

Stratégia DAWN funguje najlepšie vtedy, keď je pole zrelé, kde sú ľudia vnímaví na evanjelium. Táto stratégia pomáha k rapídneho znásobovaniu zborov tak, aby zrelá úroda bola zožatá, a nevyšla nazmar.

Duchovné hnutia v krajine môžeme prirovnať ku koňom na poli. Stratégia DAWN je ako sedlo a uzda, ktoré pomáhajú viesť kone, aby išli smerom, ktorým chcú jazdci. Jazdci sú schopní spriahnuť všetku silu a energiu svojich koní, aby išli rovnakým smerom. Kresťanskí vodcovia môžu spojiť duchovné hnutia Tela Kristovho v ich krajinách a viesť ich takým smerom, aby šírili evanjelium prostredníctvom saturačného zakladania zborov.

III. DVANÁŠŤ PRVKOV STRATÉGIE DAWN

Kristus buduje svoju cirkev skrze oddanosť, modlitbu a energiu svojho ľudu. Preto, aby sme riadili potenciál sedlom a uzdou na základe stratégie DAWN, vodcovia denominácií a zborov by si mali osvojiť nasledujúcich 12 prvkov, aby si určili a naplnili svoje zakladateľské ciele. Každá denominácia si stanovuje svoje vlastné zakladateľské stratégie a ciele, ktoré sú jednou čiastočkou v spoločnom ciele, ktorý majú ostatné denominácie v duchu jednoty a tým cieľom je krajina plná živých zborov.

A. Neustále budujte víziu šírenia evanjelia

Veriacim je potrebné neustále pripomínať Božie zámery s Jeho ľudom a svetom. Budovať víziu znamená pomôcť ostatným vidieť dediny, mestá a celé národy plné spoločenstiev veriacich, ktorí sú zapálení pre Krista. Budovatelia vízie sú Bohom obdarovaní ľudia, ktorí sa zdieľajú s touto víziou na všetkých úrovniach vodcovstva – od miestnych zborov až po vodcov denominácií.

Budovanie vízie by sa však malo zameriavať na radových veriacich v miestnych zboroch a skupiny ľudí v miestnych zboroch. Ak sa vízia uchyť na tejto úrovni, dostane sa aj k vodcom denominácií. Keď snívate veľké sny a máte veľké vízie ťahá vás to, aby ste vytrvalo pracovali, kým ich nevidíte splnené. Vodca jednej denominácie mal silnú túžbu, aby sa celý jeho kraj zaplnil zborní. Výsledkom boli stovky zborov a tisíce obrátených, ktorí boli vedení k učeníctvu. A naopak, iný vodca denominácie povedal. "My už sme najväčšia denominácia. My nemusíme rásť." Výsledkom bol veľmi pomalý rast. A navyše, táto denominácia už nie je najväčšou denomináciou.

B. Vybudujte a používajte dobré zdroje informácií

Súčasťou stratégie DAWN je prieskum žatevného poľa a žatevných síl v rôznych regiónoch, mestách a skupinách ľudí. Evanjelium sa šíri prostredníctvom tých, ktorí majú nie len veľkú

víziu, ale aj rozumejú, ako sa dá táto vízia reálne naplniť. Chápu, že cesta, ktorá vedie k splneniu ich snov nevedie cez sentimentálne emocionálne fantazírovanie, ale cez konkrétne pochopenie svojej situácie.

Tí, ktorí skúmajú svoje okolie vedia, kto je vnímavý na evanjelium a ako ho čo najlepšie získať. Skúmajú svoje vlastné možnosti, aby vedeli, akí sú veľkí, ako rýchlo rastú, ktoré ich metódy sú efektívne a ktoré sú neefektívne, atď. Študujú iné rastúce zbory a denominácie, aby našli dobré nápady pre svoje vlastné programy. Prieskum je živým nástrojom na šírenie evanjelia.

Prieskum vhodný pre stratégiu DAWN zahŕňa:

- Počet denominácií v krajine
- Počet ich miestnych zborov a členov a/alebo priemerná návštevnosť
- Priemerný ročný nárast každej denominácie
- Metódy, ktoré jednotlivé skupiny používajú, výsledkom ktorých je najväčší nárast
- Počet zborov na celkovú populáciu a každú podskupinu národa
- Vplyvy a faktory, ako história, ekonomika, náboženstvo, kultúra, politika, prírodné katastrofy a iné spoločenské sily, ktoré by mohli indikovať relatívnu vnímavosť populácie
- Metódy a témy, ktoré by sa stretli s najlepšou reakciou pri nesení evanjelia

Analýzy výsledkov prieskumu a čo to znamená pre šírenie evanjelia v danom národe sa obvykle prezentujú na konzultáciách a národných konferenciách (body G, J a K).

C. Buďte závislí na modlitbe

Keď zbory plánujú rásť, niekedy sú obviňované, že sa viac zaujímajú o čísla než o to, aby túžili vidieť, ako bude konať Duch Svätý. Avšak *žiadny významný rast* v zbere nikdy nenastane, pokiaľ nie je podporovaný modlitbou. Keď sa cirkev modlí, Duch Svätý koná. Následný rast v počte a nové zbory sú dobré a potešujú Boha. Pre bližšie informácie si preštudujte v tomto manuáli časť Modlitba, Lekcia 10, "Vedenie modlitieb na podporu hnutia zakladania zborov."

Žiadny významný rast v zbere nikdy nenastane, pokiaľ nie je podporovaný modlitbou.

D. Stanovte motivujúce, realistické a merateľné ciele

Motivujúce ciele podnecujú a mobilizujú ľudí. Laici, ženy aj muži sa budú chcieť angažovať na výzve. Je vzrušujúce spoločne pracovať smerom k hodnotným a motivujúcim cieľom. V stratégii DAWN si každá evangelikálna denominácia, misijná organizácia alebo iná skupina stanovuje vlastné ciele založiť určitý počet zborov k určitému termínu a zostavujú plány, ako svoje ciele dosiahnuť. O týchto cieľoch sa často zdieľajú na národných konferenciách a súhrn týchto cieľov je "národný cieľ", ku ktorému sa delegáti národnej konferencie kolektívne zaväzujú.

Realistické ciele sú také, ktoré nedemotivujú ľudí. Ciele, ktoré nie sú podložené aktuálnymi faktami a termínmi, ktoré nie sú možné, môžu byť horšie než žiadne ciele. Stanoviť si ciele dostatočne vysoké, aby boli výzvou a boli motivujúce, ale pritom dostatočne realistické, znamená vyhnúť sa znechuteniu.

Merateľné ciele umožňujú ľuďom radosť sa z ich dosiahnutia. Konkrétne čísla a konkrétne údaje udržiavajú ľudí v aktivite.

Je dôležité hľadať Boha a určiť *motivujúce ciele* - nie iba ľahko dosiahnuteľné. Ciele stanovené podľa Ducha sú "... *podstatou toho, na čo sa človek nadeje, presvedčením o veciach, ktoré sa nevidia.*" (Žid.11:1) Inými slovami, cieľ, ktorý si určí kresťan je aktom viery, bez ktorej "... *nie je možné páčiť sa Bohu*" (Žid.11:6).

V Strednej Amerike si vodcovia určili cieľ - zakladaním zborov viesť k učeníctvu celý národ (DAWN). Jednému vodcovi sa zdalo, že ciele boli príliš jednoduché. Jeho slová boli: "Toto dokážeme urobiť v tele!" Dožadoval sa toho, aby sa určili viac motivujúce ciele, ktoré si nevyžadujú iba ľudské úsilie, ale aj Božiu moc. Uistite sa, že ciele nie sú také nerealistické, že znechutia ľudí, ak sa nedosiahnu, ale je rovnako dôležité, aby to boli ciele, ktoré dosiahnete iba s Božou pomocou a iba Jemu bude patriť všetka sláva!

E. Podporte privlastnenie si cieľa

V procese stanovovania cieľa je dôležité *dosiahnuť privlastnenie si cieľa*. V jednom rozsiahlom denominančnom programe sa stretli zahraniční misionári a stanovili cieľ v časovom horizonte desiatich rokov. Zažívali potom ťažké časy, keď sa snažili dostať zbor k tomu, aby pracoval na jeho dosiahnutí.

V inom programe sa zase každý mal vyjadriť, aký by mal byť ich cieľ. Hákali sa a bojovali medzi sebou, až kým každý nebol spokojný, že si určili správny cieľ. Keďže teraz už každý "vlastnil" tento cieľ, všetci tvrdo pracovali, aby ho dosiahli. Toto je rozhodujúci krok k úspešnosti rastového programu a prehliadať ho môžeme iba za cenu veľkej straty.

F. Robte výcvik členov

Výcvik je nepostrádateľnou súčasťou každého významného programu rastu. Biblická stratégia je pripraviť svätých pre dielo služby (Ef.4:11,12). V úspešných denomináciách sa robí výcvik členov v každom ohľade rozvoja a služby zborov. To zahŕňa výcvik pre zakladanie zborov, pastoračnú starostlivosť o zbory, zakladanie a vedenie bunkových skupiniek, vedenie nedeľných besiedok, výcvik pre prácu s mládežou, evanjelizácia a vedenie k učeníctvu, modlitebné skupinky, financie, vodcovstvo, práca s médiami a pod.

Výcvik je možný prispôbiť pre každú situáciu – počnúc biblickými školami a teologickými fakultami až po krátkodobé formy štúdia. Rast zboru a znásobovanie sa neuskutoční bez efektívneho výcviku.

G. Poriadajte regionálne konzultácie

Regionálne konzultácie sú prostriedkom, ktorý umožní, aby sa stretli kresťanskí vodcovia, sú príležitosťou k tomu, aby sa lepšie spoznali, modlili sa jeden za druhého, uvažovali o faktoch, ktoré vyplynuli z prieskumu a o tom, ako ich využiť pre šírenie evanjelia v ich regióne. Konzultácie sú taktiež dobrým miestom na zdieľanie vízie, diskusiu o možnostiach a potrebách výcviku, zdieľanie sa o finančných zdrojoch a modeloch zakladania zborov. Konzultácie sú súčasťou formovania a zdieľania vízie členom zborov, súčasťou mobilizácie, ktorá pomáha zasievať a podnecovať hnutie zakladania zborov.

Keď sa vodcovia stretnú, odložia nabok svoje zborové a denominačné rozdiely, hovoria spolu o šírení evanjelia, vtedy Boh koná veľké veci, keď "... povzbudzujú jeden druhého k láske a dobrým skutkom". (Žid.10:24)

H. Vytvorte Radu pre hnutie zakladania zborov

V určitom bode zavádzania stratégie DAWN bude potrebné vytvoriť radu, ktorá by podporovala aktivity hnutia zakladania zborov. Rada dohliada na nasledovné:

- Neustály zber údajov prostredníctvom stáleho národného tímu, ktorý sa zaoberá prieskumom
- Publikovanie údajov o raste a o podnetných prvkoch všetkých denominačných programov
- Seminára a konzultácie vodcov a pastorov denominácií z rôznych regiónov
- Plánovanie národných konferencií, kde sa hodnotí progres a kde sa hľadajú a určujú plány a ciele do budúcnosti

V krajinách, kde sa úspešne využíva stratégia DAWN, sú rady pre hnutie zakladania zborov zložené zo zástupcov rôznych evangelikálnych denominácií a niekedy aj zahraničných misionárov.

I. Získavajte peniaze

Denominácie, ktoré vytvárajú silné, nové rastové programy sú nútené vyhodnocovať celú finančnú štruktúru. Musia vyhodnotiť, ako využili svoje peniaze. Finančné zdroje sa často vkladajú prednostne do náročných evanjelizačných ťažení, až potom do aktivít nižšej priority. V oblasti spravovania finančných prostriedkov je potrebné dobré učenie a tvorivé plánovanie. (Viac informácií o tejto dôležitej téme hľadajte v Manuáli štvrtom, časť Správcovstvo, Lekcia 2, "Spravovanie financií".)

J. Poriadajte konferencie DAWN

Kľúčovým podujatím stratégie DAWN je národná konferencia, kde sa stretnú vodcovia všetkých denominácií a ďalších cirkevných organizácií a spolu uvažujú o tom, ako činiť učeníkov v celom národe a diskutujú o výsledkoch a analýzach prieskumných projektov. Tu sa stretne 50 až 1500 delegátov z každej evangelikálnej denominácie, aby v jednote a oddanosti pracovali na dlhodobej stratégii smerujúcej k spoločnému cieľu. Veľkú konferenciu je potrebné usporiadať preto, aby bolo možné predstaviť stratégiu DAWN, motivovať veľkú skupinu pre tento projekt a povzbudiť ducha nadšenia a jednoty.

Uvedomte si, že je dôležité mať ducha rozsudzovania pri určení načasovania konferencie. Je dôležité, aby sa konferencie zúčastnili delegáti zo všetkých evangelikálnych prúdov v krajine. Je preto dôležité počkať, kým jednota cirkvi je taká, aby to bolo uskutočniteľné. Vo Fínsku to trvalo osem rokov, kým takáto jednota vznikla.

K. Po konferencii robte následné kroky

Po uskutočnení konferencie sa musí rozvíjať následná práca. Vodcovia musia vedieť, aké kroky je potrebné urobiť ďalej (výcvik-mentoring, mobilizovanie zborov, povolanie nových zakladateľov zborov, atď.) a konať podľa toho. Potom musia hľadať tých, ktorí sa zaviazajú konať službu zakladania zborov saturáciou.

L. Neustále vyhodnocujte progres a robte nové plány

Do nasledujúcej konferencie DAWN majú denominácie a mimocirkevné organizácie robiť periodické vyhodnocovanie progresu v dosahovaní cieľov na celonárodnej úrovni. Rada hnutia pre zakladanie zborov môže takéto výsledky publikovať v pravidelnom časopise. To pomôže, aby ľudia mali neustále pred očami cieľ a víziu.

Po úspešnom ukončení programu rastu budú denominácie veľmi pravdepodobne pokračovať v určovaní nových cieľov. Jedna denominácia si určila ciele a ukončila 20-ročný program postupného rastu. Keď uzavrela tento program, členovia a vodcovia sa stretli na spoločnej oslave. Toto môže byť aj čas, kedy sa stanovujú nové ciele a začínajú nové programy.

Ak nepretržite robíme nové plány pre ďalší rast, potom evanjelizácia a zakladanie zborov sa stávajú pevnou súčasťou života zboru, a nie iba aktivitou, ktorou sa zaoberáme raz za čas. Pravidelné vyhodnocovanie rastu, robenie potrebných zmien a príprava nových pracovníkov sa stáva zdravým, dynamickým aspektom života zboru.

ZÁVER

Duchovné hnutie šírenia evanjelia je ako kôň plný života. Stratégia DAWN je ako sedlo a uzda, ktoré umožňujú jazdcovi, aby viedol koňa správnym smerom. Stratégia DAWN si vyžaduje ľudí, ktorí vo viere robia plány, aby sa v ich národe uskutočnili duchovné zmeny. Boh nás zahrnul ako svojich partnerov do veľkej úlohy šírenia evanjelia prostredníctvom *zakladania zborov vo všetkých národoch*. Stanovme si ciele na Božiu slávu a pozorujme, ako koná, keď slúžime v Jeho veci svojmu národu!

OTÁZKY NA UVAŽOVANIE, ZHRNUTIE A APLIKÁCIU

- Kde vidíte znaky duchovného hnutia, ktoré má podobu koňa, ktorý potrebuje sedlo a uzdu?
- V ktorých smeroch je váš región pripravený na DAWN? Ktoré najdôležitejšie priaznivé podmienky a možnosti pre túto stratégiu vnímate vo svojom prostredí? (vymenujte podľa poradia dôležitosti)

AKČNÝ PLÁN

- Rozmýšľajte o ľuďoch, ktorým by ste mohli zdieľať víziu stratégie DAWN. Napíšte si ich mená, modlite sa za nich a vyhľadajte ich. Hovorte im o vízii zakladania zborov a dajte im prečítať túto lekciu.
- Preštudujte si 12 krokov stratégie DAWN (Čiňte učeníkov v celom národe). Ktoré z nich by bolo možné najľahšie uviesť do praxe vo vašom zbore? Preštudujte ich, modlite sa a zostavte program, do ktorého ich zahrniete.

SOURCES

- Montgomery, James H. *DAWN 2000: 7 Million Churches To Go. (Založiť ešte 7 miliónov zborov)* Pasadena, CA: William Carey Library, 1989.
- Montgomery, James H., and Donald A. McGavran. *The Discipling Of A Nation. (Činenie učeníkov v národe)* Colorado Springs, CO: Dawn Ministries, 1992.
- Montgomery, James H. *Then The End Will Come. (Potom príde koniec)* Pasadena, CA: William Carey Library, 1997.
- Wingerd, Roy. *DAWN Research Handbook. (Príručka prieskumu DAWN)* Colorado Springs, CO: Dawn Ministries, 1992.

CIRKEV

CIRKEV

LEKCIA **15**

Napomínanie a káznenie v cirkvi

POKÁNIE A OBNOVENIE

☞ Ciel' lekcie

Cieľom tejto lekcie je vyložiť biblické princípy, ktorými sa riadi napomínanie a káznenie v miestnom zbore.

☞ Hlavné body

- Hoci pojem "káznenie v cirkvi" v Biblii nenachádzame, o tomto koncepte sa tu jasne hovorí a cirkev sa má riadiť usmerneniami Písma.
- Cieľom výchovy a napomínania v cirkvi je vždy pokánie a obnovenie veriaceho, ktorý zhršil.

☞ Požadované výsledky

Po preštudovaní tejto lekcie by každý účastník mal ...

- Porozumieť biblickým princípom, ktoré sa týkajú karhania a napomínania v cirkvi.

☞ Doporučenia pre inštruktora

Túto lekciu začnite tým, že umožníte účastníkom seminára, aby sa zdieľali o pravidlách alebo postupoch pri káznení a napomínaní v zbore, ktoré sú im blízke.

ÚVOD

Hoci káznenie a napomínanie v cirkvi je takou dôležitou duchovnou záležitosťou je to predmet, o ktorom sa málo vie a ešte menej sa aplikuje. Nasledujúce svedectvo rumunského pastora hovorí toto:

"Keď som po prvý raz začal uvažovať o NAPOMÍNANÍ A KÁZNENÍ V CIRKVI, zdalo sa mi, že je to jednoduchá záležitosť, pretože cirkev má v tejto oblasti veľa skúseností. Ale nebolo tomu tak. Len čo som vzal svoju Bibliu a začal vážne štúdium, všimol som si v súvislosti s touto témou niekoľko problémov

Uvedomil som si, že existuje napätie medzi náboženskou kultúrou a posolstvom Písma; medzi náboženskou kultúrou môjho zboru a biblickým modelom. Cítil som napätie v zavedení spoločnej vízie o procese napomínania a káznenia v zbore.

Počas štúdia Písma som zhromaždil veľa materiálu, ktorý sa však iba okrajovo dotýkal tejto témy. Na moje prekvapenie som nenašiel žiadny materiál, ktorý by sa výlučne zaoberal témou napomínania a káznenia v cirkvi.

Hovoril som s mnohými pastormi a vodcami cirkvi, aby som poznal ich filozofiu v tejto oblasti, ale našiel som iba jeden zbor, kde mali svoju filozofiu napísanú. Väčšina zborov necíti pevnú pôdu pod nohami, keď musí aplikovať princípy napomínania a káznenia a problém rieši neurčito alebo povrchno."

Ak sa o napomínaní a káznení v cirkvi v Biblii konkrétne nepíše, ako hovorí náš brat, musíme si odpovedať na niekoľko otázok:

- Je napomínanie a káznenie v cirkvi biblické?
- Čo je to napomínanie a káznenie?
- Ktoré biblické kroky musí urobiť cirkev pri napomínaní a káznení svojho člena?
- Aké sú ciele napomínania a káznenia?

I. BIBLICKÉ PRINCÍPY NAPOMÍNANIA A KÁZNENIA V CIRKVI

Hoci sa pojem *napomínanie a káznenie v cirkvi* v Biblii nevyskytuje, cirkev má toto nariadenie, ktoré sa vyskytuje aspoň v troch novozákonných textoch: 1Korint'anom 5, Matúš 18, a 2Korint'anom 2. Tieto texty podávajú učenie o princípoch týkajúcich sa praktík napomínania a káznenia a tieto princípy môžeme aplikovať v súčasnom živote zboru.

A. Napomínanie a káznenie v cirkvi je biblickým nariadením (1Korint'anom 5)

Napríklad, v zbere v Korinte mali prípad brata, ktorý sa dopustil sexuálnej nemorálnosti (v.1). Apoštol Pavol píše zboru a dáva inštrukcie, ako majú jednať s týmto bratom:

- Vylúčiť ho zo spoločenstva (v.2)
- Vydať ho satanovi (v.5)
- Nestýkať sa s ním, ani nejesť s ním, ani s ostatnými bratmi, ktorí žijú v smilstve, sú lakomci, modlári, opilci alebo rúhači (v.11)
- Vylúčiť zlého človeka spomedzi seba (v.13)

Pavol tiež hovorí o cielei takého káznenia: "...vydať takého satanovi na záhubu tela, aby bol duch spasený v deň Pána Ježiša." (v.5)

B. Napomínanie a káznenie v cirkvi musí obsahovať tieto kroky (Matúš 18)

Ježiš povedal, že keď brat zhreší, musíme dodržať nasledovný postup:

- Najprv s ním hovor v súkromí a ukáž mu jeho chybu. Ak počúvne, vzťah je obnovený (v.15).
- Ak nepočúvne, vezmi dvoch alebo troch svedkov a konfrontuj ho (v.16).
- Ak stále nepočúva, povedz to cirkvi (v.17).
- Ak nepočúvne ani cirkev, jednaj s ním ako s pohanom (v.17).

Poznámka: Niektoré preklady Biblie hovoria "... ak zhreší proti tebe ..." Či je tento hriech proti vám osobne alebo je to hriech, o ktorom viete, platí ten istý princíp.

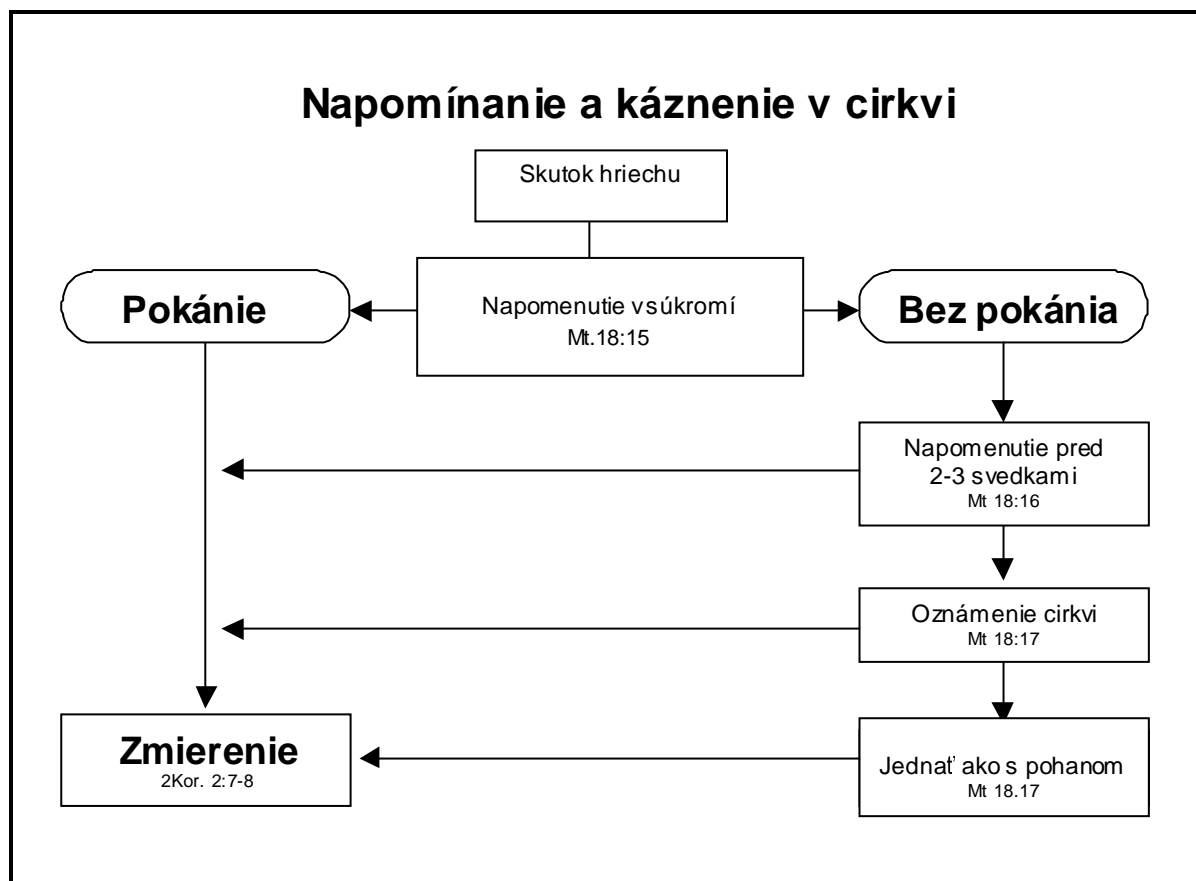
C. Obnovenie kajúceho sa brata je cieľom napomínania a káznenia (2Korint'anom 2)

V druhom liste zboru v Korinte Pavol píše o tom, čo treba robiť, ak človek, ktorý zhrešil, po napomenutí činí pokánie:

- Odpustiť a potešiť (v.7)
- Znovu ho ubezpečiť o vašej láske (v.8)

Dôvod, prečo máme takto jednať je podľa Pavla ten, aby "... vás satan neoklamal" (v.11). Odpustenie a obnovenie sú vlastnosťami Boha, ktorý skrze Ježiša zmieril hriešnika so sebou. Ak cirkev odmieta odrážať tie isté charakterové vlastnosti Krista, satan získava víťazstvo nad cirkvou. My "oklameme" satana, keď odpúšťame a obnovujeme vzťahy s hriešnikom, ktorý činí pokánie.

Obrázok 15.1 Postup pri napomínaní a káznení v cirkvi



II. PRÍPADOVÉ ŠTÚDIE

A. Prípadová štúdia č.1

Juraj je mladý muž, ktorý miluje Pána a aktívne Mu slúži v zbere ako mládežnícky vodca a vedie evanjelizačnú biblickú skupinku v mieste svojho bydliska. Jeho zbor kedysi aktívne svedčil vo svojom okolí, ale teraz sa počet členov znížil z 200 na 30. Keďže mu na tom záležalo, začal sa na všeličo vypytovať.

Starší zboru boli pohoršení a požiadali ho, aby sa s nimi stretol. Bez toho, aby mu dali možnosť vyjadriť svoje obavy mu prikázali, aby sa prestal pýtať a aby o tom s nikým nehovoril. Navyše mu bolo povedané, že už ďalej nemôže viesť mládež ani jeho skupinku.

Juraj cítil, že staršovstvo konalo nespravodlivo a naďalej viedol svoju skupinku. Starší mu prikázali, aby predstúpil pred celé spoločenstvo a bol vylúčený zo zboru. Vodcovia zboru mu poslali list, v ktorom ho obvinili z toho, že sa nepodriadil a neposlúchal autority.

Otázky na uvažovanie

- Bolo hriechom to, že Juraj kládol otázky?
- Bola reakcia staršovstva na jeho pochybnosti správna?
- Ako by to mohli riešiť viac biblickým spôsobom?

B. Prípadová štúdia č.2

Tomáš je starším v zbere. Má vo zvyku robiť nevhodné narážky voči ženám v zbere, ktoré sa preto často cítia v rozpakoch. Hoci sa nedopustil cudzoložstva, ostatní starší zboru cítili, že jeho správanie nie je vhodné na člena staršovstva. Keď sa s ním o tom porozprávali, vyznal svoj hriech pred celým zborom a bol odvolaný z pozície vodcu. Nebol urobený žiadny pokus o zmierenie.

Otázky na uvažovanie

- Mali ostatní starší pravdu, keď Tomáša napomínali pre jeho správanie? Na základe čoho?
- Konali správne, keď ho odvolali z vodcovstva?
- Aké kroky k obnoveniu vzťahov mohli urobiť?

C. Prípadová štúdia č.3

Jakub bol pastorm, ktorého si v zbore veľmi cenili. Keď sa dozvedeli, že jeho slobodná dcéra je tehotná, staršovstvo nebolo jednotné v tom, ako by mali konať. Jedni povedali, že to nie je jeho hriech a už aj tak dosť trpí touto situáciou a obavami o svoju dcéru, a preto by s ním mali jednať milosrdne. Iní povedali, že nenapĺňa biblické požiadavky na staršieho zboru, ktorý má dobre spravovať svoju rodinu, a preto by mal byť káznený. Keďže však nemali nikoho na jeho miesto a ľudia v zbore ho mali radi, rozhodli sa, že neurobia nič.

Otázky na uvažovanie

- Konali starší správne, keď ignorovali problém?
- Ako by mali reagovať na tento problém s milosrdenstvom, ale aj v pravde?

ZÁVER

Napomínanie a káznenie v zbore nie je iba biblické, ale je aj potrebnou súčasťou života zboru. Cieľom nie je trestať, ale obnoviť duchovné zdravie jednotlivca v miestnom zbore. Každý miestny zbor by sa mal za to modliť a starostlivo zostaviť svoje pravidlá pre napomínanie a káznenie.

AKČNÝ PLÁN

- Prečítajte si 1Korint'anom 11:29-32 a odpovedajte na nasledovné otázky:
 1. Prečo sú slabí a chorí medzi veriacimi?
 2. Aký je konečný trest?
 3. Prečo Pán kázni svoje deti?
- Prečítajte si Galatským 6:1-5 a odpovedajte na nasledovné otázky:
 1. Ktoré predpoklady pri "náprave" brata tu uviedol Pavol?
 2. Čo je to "zákon Kristov", ktorý tu Pavol spomína?
 3. Ako by sa mal tento zákon aplikovať pri "náprave" a zmierení s bratom?
- Spolu so svojím tímom zostavte pravidlá napomínania a káznenia pre váš nový zbor.

CIRKEV

LEKCIA **16**

Spoločné uctievanie v miestnom zbore

FORMA A FUNKCIA UCTIEVANIA

☞ Ciel' lekcie

Cieľom tejto lekcie je pomôcť zakladateľom zborov uvažovať nad tým, ako sa forma a funkcia vzťahuje na spoločné uctievanie počas bohoslužieb miestneho zboru.

☞ Hlavné body

- Uctievanie musí byť vedené v duchu (srdce) a v pravde (myseľ).
- Publikom pri uctievaní je Boh.

☞ Požadované výsledky

Po preštudovaní tejto lekcie by každý účastník mal ...

- Porozumieť rozdielu medzi funkciou uctievania a formou uctievania počas bohoslužieb miestneho zboru.
- Porozumieť tomu, ako viesť bohoslužby miestneho zboru, aby boli kultúrne relevantné.

☞ Doporučenia pre inštruktora

Túto lekciu by ste mali viesť takým spôsobom, aby bol dostatok miesta pre reakcie poslucháčov. Začnite tým, že ich vyzvete, aby hovorili o rôznych druhoch bohoslužieb, na ktorých sa zúčastnili. Aké formy uctievania tu spoznali a ako sa pri nich cítili? Do akej miery sa na uctievaní podieľali veriaci? Tieto otázky môžete položiť aj na záver lekcie počas diskusie.

ÚVOD

Rozmýšľajte o rôznych druhoch bohoslužieb, na ktorých ste sa zúčastnili. Uvažujte, čo sa dialo na týchto bohoslužbách – druh hudby, modlitba, kázanie, čítanie z Písma, iné aktivity, atď. V akých smeroch vám tieto bohoslužby pomohli alebo vás brzdili v uctievaní Boha?

Jednou zo záležitostí, v ktorých sa dnešná cirkev najviac rozchádza je forma uctievania počas spoločných bohoslužieb miestneho zboru. Niektoré zbory uprednostňujú tichý, kontemplatívny štýl; iné skôr nadšený. Niektoré zbory nepoužívajú žiadne nástroje, iné používajú iba organ alebo klavír. Ďalšie využívajú rôzne nástroje, ako syntetizátory, gitary, trúbky, husle, flautu, bicie, cimbál a iné. Niektoré zbory majú spevokoly alebo chválospevové skupiny. Iné majú jedného člena zboru, ktorý vedie uctievanie.

Zbory na celom svete, ktoré rastú a znásobujú sa majú bohoslužby, na ktoré ľudia chcú chodiť, lebo im pomáhajú mať zmysluplné spoločenstvo s Bohom a Jeho ľudom.

Nanešťastie, pre mnohých ľudí sú verejné bohoslužby iba rituálom alebo povinnosťou, ktorú je treba si splniť alebo vydržať to, namiesto toho, aby boli inšpirujúcou skúsenosťou. Zbory na celom svete, ktoré rastú a znásobujú sa, majú bohoslužby, na ktoré ľudia chcú chodiť, lebo im pomáhajú mať zmysluplné spoločenstvo s Bohom a Jeho ľudom. Slabý rast je v zboroch, kde sa ľudia zúčastňujú bohoslužieb zo zmyslu pre povinnosť alebo preto, aby urobili Bohu láskavosť

Spoločné bohoslužby sú časom, kedy sa stretnú všetci členovia zboru, aby uctievali Boha. Keď váš novozaložený zbor začne konať bohoslužby je dôležité, aby ste porozumeli funkcii uctievania a aby ste potom boli schopní zvoliť si relevantné formy uctievania, ktoré splnia túto funkciu a pritiahnu ľudí do spoločenstva so živým Bohom (viď Manuál prvý, časť Cirkev, Lekcia 3 "Forma a funkcia").

Je dôležité zostaviť si filozofiu uctievania, ktorá bude viesť plánovanie a prípravu vašich bohoslužieb. Filozofia uctievania je jednoducho vyhlásenie o tom, prečo a ako bude váš zbor alebo bunková skupinka viesť uctievanie. Mala by byť založená na biblických princípoch a zahŕňať dôležité biblické funkcie, ktoré súvisia s uctievaním. To vám pomôže, aby ste pripravili bohoslužby, ktoré sú skutočne Bohu na česť, s biblickým a pozdvihujúcim časom uctievania. Uchráni vás to pred tým, aby ste jednoducho kopírovali zašlý tradicionalizmus, ktorý môže byť neinšpirujúci a zastaralý.

Filozofia uctievania vám pomôže pripraviť bohoslužby, ktoré sú skutočne Bohu na česť, s biblickým a pozdvihujúcim časom uctievania.

I. FUNKCIA UCTIEVANIA

Spoločné bohoslužby oslavujú fakt, že Boh je v centre života zboru. Boh je hodný uctievania. On má konečnú kontrolu nad vesmírom. Miluje svoje stvorenie čistou láskou. On nás aj povolal, aby sme sa stali súčasťou Jeho rodiny na tejto zemi. Toto všetko je dostatočným dôvodom na veľkú radosť a oslavu. Uctievanie sa potom stáva radosným a vďačným uvedomením si Božej absolútnej vyvýšenosti a dobroty. Do uctievania zapájame celú svoju bytosť – myseľ, vôľu, emócie a telo, aby sme vyjadrili tú hlbokú radosť, ktorá sa nedá vyjadriť slovami obyčajnej konverzácie, ale môžeme ju pochopiť v duchovnej sfére svojej bytosti.

A. Vzdávať Bohu chválu a vďaku

Boh v Písme prikazuje svojmu ľudu, aby Mu vzdával chválu a vďaku. Vidíme tiež mnoho príkladov biblických osobností, ktoré vzdávali hold svojmu Stvoriteľovi, od Abraháma v knihe Genезis až po apoštola Jána na ostrove Patmos. Na vyjadrenie "chvály Bohu" sa v hebrejčine aj gréčtine používajú rôzne pojmy. Keď sa pozrieme na tieto pojmy, môžeme získať podrobnejší obraz o podstate, substancii a charaktere uctievania.

1. Hebrejské pojmy

- *halal a tehillah* - *Halal* je slovo, ktoré sa v Starom zákone najčastejšie používa pre slovo "chváliť". Vyskytuje sa asi 88 krát. Znamená predovšetkým "vydať jasný zvuk". Znamená tiež "chváliť sa niečím, oslavovať, nadchýnať sa ..." Právě chvály by mali mať jasný a zreteľný zvuk. Nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, komu sú určené. *Tehillah* (odvodené od *halal*) zdôrazňuje spievanie. Spievame jasnú pieseň chvály Bohu. Niekedy sú piesne a kresťanské hymny nejasné a abstraktné. Piesne uctievania by mali jasne a nespochybniteľne obsahovať chválu Boha (2Kron.20:21-22a, Ž 71:8; 107:32).
- *zamar* – význam je "dotýkať sa strún alebo hrať na strunách". Zmysel je tiež "spievanie chvál za doprovodu hudobných nástrojov" (Ž 9:2; 33:2; 149:3).
- *yadah a todah* – Vzdávať úctu alebo uctievať s vystretými rukami. Vzdávať chválu alebo vďaku. Adorácia s vystretými rukami (1Kron.16:8, Ž 97:12; 99:3).
- *shachah* – skloniť sa, padnúť pred, ležať dolu tvárou v úcte pred niekým, kto je toho hoden (IMojž. 23:12, Iz.60:14a, Ž 29:2b).

2. Grécke pojmy

- *proskuneo* – padnúť na zem a bozkávať nohy toho, kto je toho hoden (Mat.2:11, 1Kor.14:25, Zj.19:4).
- *aineo a epaineo* – velebiť alebo chváliť Boha (Luk.19:37, Sk.2:47, Zj.19:5).
- *eucharisteo* – vďaky vzdávané Bohu ako vyjadrenie vďačnosti (Luk.17:16, 1Tes.5:18; Zj.7:12, 11:17).
- *humneo* – spievať oslavnú hymnu (Mat.26:30).
- *psallo* – hrať na nástroj a spievať (Ef.5:19, Jak.5:13).
- *doxazo* - oslavovať (Ján 17:1b, 1Kor.6:20b, Mat.9:8).
- *eulogeo* – žehnať a chváliť (Mat.5:44, Mar.10:16, Luk.24:53).

Tieto hebrejské a grécke slová demonštrujú, že pravé uctievanie je vyjadrením úprimnej emócie a je vedené Pánom na Jeho chválu a česť. Je tu tiež zrejmé, že je a malo by byť rôznorodé – hudbou, nástrojmi a inými formami.

B. Slúžiť Bohu

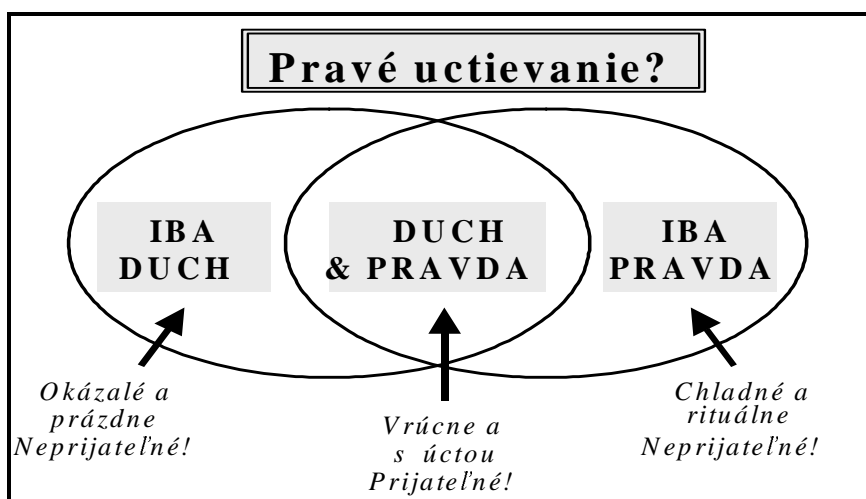
Pravé uctievanie nie je možné bez úplného odovzdania života jednotlivca Bohu a bez toho, aby sme žili v tejto odovzdanosti a konali skutky služby. Kľúčovými slovami, ktoré sa používajú v Biblii na opis funkcie uctievania sú:

- *abad* (hebrejsky) – pracovať pre Boha, slúžiť Bohu, byť poslušný Jeho príkazom (2Mojž.7:16, 5Mojž.10:12, 1Sam.7:3, 2Kron.33:16, Ž 100:2).
- *latreuo* (grécky) – uctievať alebo slúžiť Bohu (Mat.4:10, Sk.27:23, Zj.7:15).
- *latreia* (grécky) – slúžiť Bohu, stáť pred Bohom (Rim.9:4b; 12:1).

C. Ježišov pohľad na uctievanie

V rozhovore so Samaritánkou (Ján 4) Ježiš ukázal ďalšiu pravdu o uctievaní Boha. Povedal, že Bohu ani tak nezáleží na tom, *kde* Ho uctieваме (miesto), ako na tom, *ako* Ho uctieваме (vnútorný postoj) – *v duchu a v pravde*. Tým „ako“ Ježiš nehovorí o *formách* uctievania. Naznačuje skôr dôležitosť emocionálneho a intelektuálneho angažovania sa, a nie kladenie dôrazu na rituál, ako u vtedajších Samaritánov a Židov.

Obrázok 15.1 Pravé uctievanie



Jediné prijateľné uctievanie musí v sebe zahŕňať obidve zložky. Ak uctieваме iba v duchu, riskujeme, že budeme uctievať modlu, falošnú predstavu jediného pravého Boha, ak o ňom nič nevieme. To Boha nepotešuje. Na druhej strane, ak uctieваме iba v pravde, naše uctievanie je chladné a nie je v ňom láska a intimita s Bohom. Ani tento druh uctievania sa Bohu nepáči. *Boh však chce, aby sme svojou myslou porozumeli pravde a uctievali Ho aj citmi z hĺbky svojho srdca.*

Boh chce, aby sme svojou myslou porozumeli pravde a uctievali Ho aj citmi z hĺbky svojho srdca.

D. Prvky bohoslužieb s uctievaním

Počas celej histórie cirkvi vyjadrovali bohoslužby miestnych zborov biblické uctievanie prostredníctvom nasledovných prvkov:

- Piesne, hymny a hudba – spievanie Slova, piesne oslavy, chvály a vďakyvzdania (sústredujú naše emócie a vnútro na Boha).
- Kázeň – kázanie Slova (sústreduje bohoslužby na Boha volaním k poslušnosti)
- Čítanie z Biblie – verejné čítanie Božieho slova (sústreduje našu myseľ na Boha tým, že sa ponára do pravdy).
- Modlitba – komunikácia s Bohom (modlitby chvály, adorácie, vyznávania, príhovorné modlitby)

- Sviatosti – Večera Pánova, krst
- Desiatky a zbierky – dávanie z hmotného majetku Pánovi
- Špeciálne aktivity – hudba, čítanie poézie, scénka, svedectvo, atď.

Forma týchto prvkov sa mení od zboru k zboru podľa denominačných tradícií a miestnej kultúry. Napríklad, niektoré zbory slávia Večeru Pánovu každý týždeň; iné iba prvú nedeľu v mesiaci. Niektoré zbory sa stretávajú v nedeľu ráno na spoločnom uctievaní, iné každý večer, ďalšie dvakrát do roka. Hudba uctievania je tiež rôznorodá. O určení vhodných foriem uctievania budeme hovoriť v nasledujúcom bode.

II. AKO URČIŤ VHODNÉ FORMY UCTIEVANIA

Ako sme hovorili na začiatku tejto lekcie a ako to vidíme v Písme, existujú rôzne formy uctievania. Ktoré faktory by ste mali zvážiť, keď plánujete spoločné bohoslužby s uctievaním? Toto je dôležitá vec, o ktorej by ste mali rozmýšľať spolu s vodcami vášho začínajúceho zboru. Formy uctievania, ktoré si zvolíte sa budú rôzniť v závislosti od zemepisnej oblasti a kultúry. Aj v jednom meste budú ľudia rôzneho veku, vzdelania, kultúrneho a denominačného pozadia vyjadrovať uctievanie Boha rôznymi spôsobmi. Forma uctievania by mala umožniť ľuďom vyjadriť skutočnosť ich viery v Boha (pravda), ako aj emócie a pocity v ich vzťahu k Pánovi (duch).

Aj v jednom meste budú ľudia rôzneho veku, vzdelania, kultúrneho a denominačného pozadia vyjadrovať uctievanie Boha rôznymi spôsobmi.

Formy by mali umožniť ľuďom prísť bližšie k Bohu. Kľúčom pri plánovaní bohoslužieb bude zistiť, ako ľudia vo vašej cieľovej oblasti najprirodzenejšie vyjadrujú lásku, radosť, dôvernú a hlbokú vzťah. Toto sú znaky pravého uctievania. Uctievanie by nikdy nemalo byť strojené, chladné, alebo vyjadrené spôsobom, ktorý je v protiklade s prirodzenosťou a pocitmi veriaceho. Malo by úprimne a jasne vyjadrovať naše city voči Pánovi a naše myšlienky o Ňom.

III. SPOLOČNÉ UCTIEVANIE A ZAKLADANIE ZBOROV

Ako sme už videli aj v týchto materiáloch, jedným z cieľov cirkvi je vyvýšiť Pána. Spoločné uctievanie má teda v cirkvi dôležitú funkciu. Verejné uctievanie je viac, než iba súkromné uctievanie na verejnom mieste. Starý zákon, konkrétne žalmy sú plné príkladov toho, ako Boží ľud spoločne uctieval Boha. V Novom zákone sa mnohé problémy, o ktorých sa hovorí v epištolách, vzťahujú na prax spoločného uctievania (napr. 1 a 2 Korint'anom). Veriaci sú vyzývaní, aby neopúšťali svoj zvyk navštevovať spoločné stretnutia (Žid. 10:25). Spoločné uctievanie nie je zábava. *Členovia spoločenstva nie sú publikum – sú účastníkmi uctievania.* Niektoré zbory robia chybu v tom, že k spoločnému uctievaniu pristupujú, akoby to bolo divadelné predstavenie vedené profesionálmi. Spoločenstvo nie je "publikum" a vedúci uctievania a pastor nie sú "herci na scéne". Do spoločného uctievania má vstupovať celé zhromaždenie.

Publikom pri uctievaní je Boh.

Spoločné uctievanie oslavuje Boha, vytvára priestor pre vyjadrenie jednoty Tela Kristovho (Ján 17, Sk. 2), a posilňuje Telo Kristovo skrze zakúšanie duchovných darov (1 Kor. 12:7nn, Ef. 4:12,13). Toto je svedectvo svetu o Božej prítomnosti uprostred svojho ľudu. Hoci bohoslužby nie sú primárne prostriedkom evanjelizácie, Boh používa spoločné uctievanie k tomu, aby k sebe pritiahol hriešnikov. Avšak takéto uctievanie musí byť úprimné a zo srdca, a nie iba rutina alebo rituál.

Zdá sa, že kvalita bohoslužieb s uctievaním má vplyv na rast zboru. V rokoch 1994-96 uskutočnil Inštitút pre rozvoj cirkvi v Nemecku prieskum vlastností rastúcich zborov po celom svete. Skúmali viac ako 1000 zborov v 32 krajinách piatich kontinentov. Jeden z výsledkov tejto štúdie ukázal, že kľúčovou charakteristikou rastúcich zborov sú inšpirujúce a radostné bohoslužby s uctievaním. Členovia týchto zborov sa tešili na bohoslužby, pretože tu zažili zmysluplné spoločenstvo s Bohom a Jeho ľuďmi a boli pritom povzbudení a budovaní vo viere. Z bohoslužby odchádzali s túžbou byť viac poslušní Bohu – milovať Ho a slúžiť Mu ešte viac a svedčiť o Ňom ostatným ľuďom.

Výsledky štúdie ukázali, že kľúčovou charakteristikou rastúcich zborov sú inšpirujúce a radostné bohoslužby s uctievaním.

ZÁVER

Spoločné uctievanie Boha je jednou z prvoradých funkcií cirkvi. Boh je hodný uctievania. Ježiš povedal, že praví ctitelia uctievať Boha v duchu a v pravde. Počas histórie cirkvi sa ustálilo niekoľko prvkov uctievania na bohoslužbách, keď sa veriaci stretávali, aby chválili Boha "v duchu a v pravde". Týmto prvkami sú spievanie, hudba, modlitba, čítanie z Biblie, kázanie Slova, sviatosti a niektoré špeciálne aktivity. Tieto prvky môžu byť vyjadrené rôznymi vhodnými formami v závislosti na denominačných tradíciách a kultúrnych zvyklostiach. Empirické dôkazy ukazujú, že charakteristickou črtou rastúcich zborov sú inšpirujúce bohoslužby s uctievaním.

OTÁZKY NA UVAŽOVANIE, ZHRNUTIE A APLIKÁCIU

- Prečo je dôležité, aby sa Boží ľud schádzal pri spoločnom uctievaní? Čo je cieľom spoločného uctievania?
- Vymenujte niektoré dôvody, prečo "inšpirujúce" bohoslužby prispievajú k rastu zboru. Aké sú prvky "inšpirujúcich" bohoslužieb s uctievaním?
- Čo to znamená uctievať Hospodina v nádhere svätosti? (1Kron.16:29).
- Je pokľaknutie a klaňanie sa vo vašom zbore alebo denominácii funkciou alebo formou uctievania? (Ž 95:6). Ak je formou, čo je funkciou?
- Dvíhanie rúk pri uctievaní je vo vašom zbore alebo denominácii funkcia alebo forma? (1Tim.2:8) Ak je to forma, čo je funkcia?

AKČNÝ PLÁN

- Urobte si induktívne štúdium Zjavenia 4:8-11 a 5:9-14. Odpovedajte na otázky "Kto?", "Čo?", "Kedy?", "Kde?", "Prečo?", "Ako?".
- Napíšte svoje pozorovania o tom, ako ľudia vo vašej cieľovej oblasti najprirodzenejšie vyjadrujú lásku, radosť a hlboký vzťah.
- Uvažujte o svojom novozaloženom zbore. Ktoré z týchto foriem sú vhodné na vyjadrenie úcty Bohu na vašich bohoslužbách s uctievaním? Ktoré formy z tradície vašej denominácie môžu byť tiež vhodné? Ktoré sú asi nevhodné pre vašu cieľovú skupinu ľudí? Hovorte o svojich záveroch so svojim mentorom.

ZDROJE

- Robinson, Martin and David Spriggs. *Church Planting: The Training Manual. (Zakladanie zborov: Výcvikový manuál)* Oxford, Anglicko: Lynx Communications, 1995.
- Rowlands, Gerald. *Build My Church! (Volume Two). (Budujte moju cirkev!)* Singapore: I.C.M. Publications, 1995.
- Schwartz, Christian A. *Natural Church Development. (Prirodzený rast cirkvi)* Emmelsbüll, Germany: C&P Verlags-GmbH, 1996. (Táto kniha vyšla v 25 jazykoch, o.i. aj v češtine: Přirozený růst církve, vyd. Luxpress, s.r.o., Malířská 6, 170 00 Praha 7)



Ako viesť spoločné uctievanie

PLÁNOVANIE A PRÍPRAVA BOHOSLUŽIEB S UCTIEVANÍM

Ciel' lekcie

Cieľom tejto lekcie je pripraviť účastníkov seminára, aby boli schopní viesť uctievanie v miestnom zbore.

Hlavné body

- Uctievanie je dostatočne dôležité na to, aby si ho pripravili vopred.
- Bohoslužby s uctievaním by mali mať tému.

Požadované výsledky

Po preštudovaní tejto lekcie by každý účastník mal ...

- Porozumieť prvkom bohoslužieb s uctievaním a úlohe vedúceho uctievania v miestnom zbore.
- Vedieť ako efektívne viesť uctievanie.
- Byť schopný efektívne viesť bohoslužby s uctievaním v novozaloženom zbore.

Doporučenia pre inštruktórov

Táto lekcia by mala byť predovšetkým diskusiou. Bolo by užitočné, keby ste na seminári mali skúsených vedúcich uctievania, aby sa mohli zdieľať o tom, ako vedú uctievanie. Ak to je možné, pozvite ich, aby hovorili o svojej spolupráci s pastormi v ich zboroch a o tom, ako plánujú a pripravujú sa na bohoslužby s uctievaním.

Rozdeľte účastníkov do malých skupiniek a dajte im úlohu vypracovať plán bohoslužieb s uctievaním. Potom každá skupinka prednesie všetkým svoj plán.

ÚVOD

Jedným z prvoradých cieľov miestneho zboru je vyvýšiť Pána. V Biblii vidíme, že Boží ľud mal príkaz uctievať a vidíme aj, ako to robil. Uctievanie je svedectvom svetu, že Boh je v našom strede. V predošlej lekcii sme hovorili o funkcii uctievania, prvkoch bohoslužieb s uctievaním a o tom, ako zvoliť vhodné formy uctievania.

Táto lekcia hovorí o úlohe vedúceho uctievania, vlastnostiach vedúceho uctievania, usmerneniach pre vedenie bohoslužieb s uctievaním a o tom, ako plánovať a pripraviť takéto bohoslužby.

I. ÚLOHA VEDÚCEHO UCTIEVANIA

Úlohou vedúceho uctievania je spolupracovať s vodcami zboru pri plánovaní spoločných bohoslužieb. Vedúci uctievania je navyše zodpovedný za vedenie chvál na bohoslužbách. To zahŕňa vedenie alebo povolanie iných k vedeniu rôznych prvkov bohoslužieb – spev-hudba, modlitby, zbierka, sviatosti, atď.

V niektorých zboroch je vedúci uctievania a pastor tá istá osoba. V iných zboroch je vedúci uctievania členom tímu vodcov zboru a úzko spolupracuje s pastormom pri plánovaní a príprave spoločných bohoslužieb. V takomto prípade si pastor obvykle pripravuje kázeň a sviatosti a vedúci uctievania často pripravuje a vedie ostatné prvky bohoslužieb (spev, modlitby, zbierku, špeciálne aktivity, atď.). Ak pastor a vedúci uctievania je tá istá osoba, vtedy je pastor zodpovedný za všetky prvky bohoslužieb. Toto funguje dobre v malých zboroch, ale ako zbor rastie, Boh iste povolá obdarovaných vedúcich uctievania a pastor urobí dobre, ak zverí podiel na vodcovstve týmto obdarovaným ľuďom. To umožní, aby pastor nebol preťažený a taktiež to zabezpečí príležitosť pre rozvoj vodcovstva v zbore.

Ten istý princíp platí aj v novozaloženom zbore. Zakladateľ zboru môže určitý čas viesť uctievanie, keď sa však nájde obdarovaný človek, mal by byť pripravovaný a uvoľnený pre túto službu. Takýmto spôsobom si aj členovia zboru začínajú privlastňovať zodpovednosti v novozaloženom zbore.

II. VLASTNOSTI VEDÚCEHO UCTIEVANIA

Vedúci uctievania by mal spĺňať minimálne takú duchovnú kvalifikáciu, ako ktorýkoľvek vodca v zbore (napr. učiteľ v nedeľnej besiedke, vodca bunkovej skupinky, atď.), niektoré zbory však vyžadujú, aby vedúci uctievania spĺňal duchovnú kvalifikáciu staršieho zboru. Vedúci uctievania by si mali uvedomovať, že v tom, čo robia je určitý dramatický prvok. Ich úlohou je viesť uctievanie takým spôsobom, aby nepritahovali pozornosť na seba, ale na Boha. Mali by byť ľuďmi, ktorí upriamujú spoločnosť na Boha, a nie na seba.

Okrem duchovnej kvalifikácie požadovanej od ostatných vodcov v zbore by mal vedúci uctievania mať aj tieto vlastnosti:

A. Uctievač

Osoba povolaná viesť iných k uctievaniu by mala mať schopnosti a byť "expertom" v uctievaní Boha. Nie je možné viesť iných, pokiaľ sa vodca sám nenaučil požiadavkám a zručnostiam uctievania. Táto osoba by sama mala viesť dobrý život uctievania.

B. Hudobné schopnosti

Dobry vedúci uctievania musí byť schopný v oblasti hudby. Obzvlášť musí vedieť viesť iných k "používaniu" hudby – viesť spev a hru nástrojov, využívanie doprovodnej hudby, atď. V Starom zákone viedli ľud k uctievaniu Boha skúsení hudobníci (1Kron.15:16-22).

C. Duchovné vnímanie

Dobry vedúci uctievania má rozvinutú duchovnú citlivosť na vedenie Ducha Svätého. Uctievanie by malo byť vedené Duchom Svätým. Vedúci uctievania by mal byť schopný vnímať vedenie Ducha Svätého a podľa toho potom viesť uctievanie.

D. Pravá pokora

Dobry vodca sa vždy snaží "skryť za Krista". Mal by byť schopný mať pod kontrolou svoje myšlienky, pocity a emócie, aby ich nevnucoval spoločnosti. Nič tak neničí duchovnú atmosféru bohoslužby ako egoistický vodca, ktorý prezentuje spoločnosti seba samého. Ten, kto vedie uctievanie sa vždy musí snažiť zamerať pozornosť uctievajúcich na Boha.

E. Schopnosť viesť ostatných k uctievaniu

Dobry vedúci uctievania by sa mali vedieť vyhnúť tomu, aby sa počas uctievania "stratili". Jedným z najčastejších príkladov toho je vedúci uctievania, ktorý zatvorí oči a zdá sa, akoby zabudol na všetko, čo sa okolo neho deje. Naopak, musí vnímať, čo sa deje v zhromaždení a povzbudzovať celé spoločnosť, aby sa spolupodieľalo na bohoslužbách. Je možné plne sa vložiť do uctievania a zároveň si uvedomovať ľudí a citlivo na nich reagovať. Takýto vodca by mal byť citlivý na Ducha Svätého a zároveň uplatňovať jemný vplyv počas vedenia bohoslužby.

III. USMERNENIA PRE VEDENIE UCTIEVANIA

Hlboké uctievanie si vyžaduje obdarovanie, vnímavosť na Ducha Svätého a skúsenosť. Forma vašich bohoslužieb s uctievaním bude bezpochyby ovplyvnená tradíciou vašej denominácie a vašimi predošlými skúsenosťami. Existujú však niektoré základné usmernenia, ktoré môžu pomôcť, aby ste na vašich bohoslužbách zakúsili to, ako sú veriaci privedení do Božej blízkosti a ako Ho potešujú.

A. Téma

Je veľkou pomocou, ak si zvolíte ústrednú tému, ktorá sa bude odrážať vo všetkých prvkoch bohoslužieb – v hudbe, kázni, modlitbách, atď. Bohoslužby, na ktorých sa akoby náhodne striedali témy postrádajú moc a majú menší účinok, ako keď si naplánujete zamerať sa na

určitú konkrétnu tému. Postoj “nechajme sa viesť Duchom” často vyjadruje výhovorku, že sme si nedali námahu pripraviť sa vopred – a výsledkom je, že tým utrpia bohoslužby.

B. Prechody

Prepojenie medzi jednotlivými prvkami bohoslužieb je dôležité. Citlivá veta – dve, ktoré nasmerujú myšlienky spoločenstva môžu pomôcť plynule prejsť od nezúčastnenosti k aktívnemu počúvaniu, od úvah ku konaniu. Vedúci uctievania musí byť schopní vnímať, ako koná Boh a prípadne robiť podľa toho malé zmeny. Používanie hudby ako prechodu od jedného prvku bohoslužieb k druhému napomáha plynulosti bohoslužby.

Napríklad, po spievaní niekoľkých “rockovejších” chválospevov môžu doprovodní hudobníci hrať jemnejšiu melódiu ako medzihru, čím pomôžu zhromaždeniu prejsť od víťazného naladenia k tichým úvahám, aby boli pripravení na tiché spievanie alebo prechod k modlitbám, či k iným častiam bohoslužby.

Je veľkou pomocou, keď si zvolíte ústrednú tému, ktorá sa bude odrážať vo všetkých prvkoch bohoslužieb – v hudbe, kázni, modlitbách, atď.

C. Poradie jednotlivých prvkov

Je nejaký zmysel v tom, ako po sebe nasledujú jednotlivé prvky bohoslužby? Napríklad, mala by byť kázeň pred modlitbami, alebo až potom? Večera Pánova by sa mala podávať na začiatku, v strede alebo na konci bohoslužieb? Je rovnováha v tom, kedy ľudia sedia a kedy stoja, v tom, kedy iba počúvajú a kedy sa majú zapojiť do diania? Všimnite si, že niektoré denominácie majú určitý poriadok, podľa ktorého prebiehajú celé bohoslužby.

D. Piesne a hudba

Hudba a spev sú hlavné formy uctievania, ktoré umožňujú ľuďom uctievať Boha svojimi emóciami. V tradičnej aj súčasnej “duchovnej” hudbe existuje veľká rôznorodosť. Keď vyberáte hudbu na bohoslužby, uvažujte o nasledovných bodoch:

1. Piesne, ktoré sa ľahko spievajú

Vyberte piesne, ktoré sa dajú ľahko zaspievať a relatívne ľahko naučiť. Mali by to byť piesne, ktoré zakladateľský tím dobre pozná. Ak chcete predstaviť spoločenstvu novú pieseň, hrajte ju na niektorých iných stretnutiach spoločenstva, aby ľudia mali možnosť naučiť sa ju. Na jednej bohoslužbe nehrajte viac než jednu alebo dve nové piesne. Je zložité uviesť ľudí do uctievania, ak sú príliš vyrušení neznámymi piesňami. Slová novej piesne pripravte do spevníka, na papier alebo na meotar. To veľmi pomôže ľuďom, aby sa mohli podieľať na bohoslužbách.

2. Rôznorodosť

Ak je to možné, snažte sa hrať tradičné aj súčasné piesne a hudbu. Keď jedna z väčších denominácií v Estónsku revidovala svoj spevník na začiatku rokov 1990, komisia zvolená pre túto prácu sa snažila zakomponovať najlepšie tradičné piesne, ako aj súčasné chválospevy, ktoré sa spievali v novozaložených baptistických zboroch. To pomohlo prekonať rozdiely medzi štýlom uctievania starších, tradičných cirkví a štýlom uctievania v novších zboroch.

3. Nálada

Pokúste sa mať piesne s rôznym naladením. Piesne oslavy na začiatku a piesne víťazstva na koniec môžu vystriedať kontemplatívne piesne v iných častiach bohoslužieb. Inštrumentálnu hudbu môžete celkom efektívne využiť na prechod od oslavy ku kontemplácii a späť k oslave. To pomôže, aby bohoslužby neboli “rozhárané” alebo rozbité.

4. Hudobné nástroje

V Písme vidíme, že na vyjadrenie chvály a uctievania Boha sa často používali hudobné nástroje. Hudobné nástroje, ktoré vidíme v Starom zákone (harfa, trúbka, lýra, atď.), boli nástrojmi, ktoré ľudia tej doby bežne používali. Nie je nič posvätné na organe, klavíri alebo gitare. Jeden malý zbor v Bosne-Herzegovine dostal od zborov zo Západu šesť organov. Mysleli si, že tento zbor musí mať organ, aby ľudia mohli "správne" uctievať Boha. Nanešťastie, nikto na organ nevedel hrať, a tak tie organy stáli v pivnici a sadal na nich prach. V tejto oblasti organ nie je bežným nástrojom a veriaci ho nepoužívali vo svojom uctievaní. Hudobníci, ktorí slúžia v uctievaní by mali vedieť "zručne hrať" na svoje nástroje (Ž 33:3). Kto vo vašom spoločenstve má hudobné nadanie? Aké hudobné nástroje sú najbežnejšie medzi ľuďmi vo vašej cieľovej oblasti?

Hudobné nástroje, ktoré vidíme v Starom zákone boli nástrojmi, ktoré ľudia tej doby bežne používali.

V centre hudby by nemala byť šikovnosť a talent hudobníkov, ale veľkosť a majestáť Boha. Všetka hudba na bohoslužbách by mala slúžiť tomu, aby pritiahla ľudí bližšie k Bohu.

E. Technické vybavenie

Je technické vybavenie používané počas bohoslužieb správne nastavené a funkčné? Venujte čas tomu, že prídete skôr, aby ste zistili, či je všetko dobre nastavené a správne funguje, čím pomôžete zvýšiť kvalitu bohoslužieb. Nefungujúca technika môže prekážať ľuďom, aby sa vnútorne zúčastnili bohoslužieb a často odvádza od sústredenia sa na Boha.

F. Skúšky

Predstava, že budeme mať skúšku alebo nácvik uctievania môže často vyvolávať nechúť. Avšak uctievanie Boha je obeť a mali by sme byť ochotní dať Bohu počas spoločného uctievania to najlepšie. Taktiež dobre pripravená hudba, scénka alebo svedectvá naozaj umožnia, aby sa ľudia plnšie oddali uctievaniu. Ich pozornosť neodvádza neurčité hľadanie správneho slova počas svedectva alebo slabo zohratá hudba. Skúška tiež umožní istotu a plynulosť bohoslužby a taktiež sa môžeme ubezpečiť, že jej jednotlivé časti na seba zmysluplne nadväzujú. Nácviky umožnia vedúcemu uctievania sústrediť sa na vedenie Ducha Svätého počas bohoslužieb a nemusí sa koncentrovať na to, aby hudba dobre hrala.

G. Modlitebná príprava

Pred bohoslužbami by sa mali stretnúť na modlitbách vedúci uctievania, vodca zboru a ostatní, ktorí sa podieľajú na priebehu bohoslužieb. Odovzdajte bohoslužby Bohu, modlite sa, aby ich požehnal a aby ich viedol a usmerňoval Duch Svätý. Modlite sa za spasenie každého neveriaceho, ktorý by navštívil bohoslužby, za to, aby jeho srdce bolo privedené k pokániu a viere v Krista. Modlite sa veriacich, aby boli pritianutí bližšie ku Kristovi. Modlite sa, aby Pán ochraňoval čas bohoslužieb pred útokmi toho zlého.

IV. PRÍPRAVA PLÁNU BOHOSLUŽIEB S UCTIEVANÍM - CVIČENIE

Nasledovné kroky vám a vášmu zakladateľskému tímu môžu pomôcť získať skúsenosti v príprave plánu bohoslužieb. Rozdeľte sa do malých skupiniek. Diskutujte o každom z nasledovných krokov a použite vzor plánu bohoslužieb. Potom svoj plán predneste ostatným skupinkám.

A. Krok 1: Zvoľte si tému

Áká bude téma bohoslužieb? Hlavná myšlienka kázne často korešponduje s touto témou. Napríklad, v lekciiach o kázani v tomto manuáli si pripravíte kázeň na text Efežanom 5:15-21. Hlavná myšlienka tohto textu je: "Boh nás chce naplniť Duchom, pretože to vedie k múdrosti a radostnému životu." Témou bohoslužieb by teda mohlo byť: "*Buďte plnení Duchom.*" Ak je práve takýto deň, ako napríklad Letnice, Vianoce alebo Veľká noc, vaša téma s tým bude pravdepodobne súvisieť.

B. Krok 2: Vyberte piesne, hudbu a špeciálne aktivity

Áké piesne alebo hymny použijete na bohoslužbách? Vyberte také, ktoré súvisia s témou – súčasné aj tradičné. Tempo piesní nech je rôzne, odrážajúce oslavu aj kontempláciu. Budete

mať nejakú špeciálnu hudbu – napríklad sólo nástroja alebo sólový spev? Bude tu scénka, ktorá má ilustrovať myšlienku kázne? Budete mať nejaké svedectvá? Uistite sa, že svedectvá, ktoré vyberiete majú súvislosť s témou.

C. Krok 3: Určte časový priebeh bohoslužieb

Určte čas začiatku a ukončenia bohoslužieb. Zahrňte tu každú časť bohoslužieb – piesne, kázeň, iné aktivity, modlitby, čítanie Biblie, atď. Obrázok 17.1 je vzorom plánu bohoslužieb a môžete ho použiť alebo obmeniť, aby ste si určili časový priebeh bohoslužby. Tento plánovací hárok môže použiť vedúci uctievania a pastor ako pomôcku v priebehu bohoslužieb.

D. Krok 4: Napíšte si zoznam potrebného vybavenia

Urobte si zoznam všetkého zariadenia, ktoré bude potrebovať počas bohoslužieb, ako meotar, fólie s piesňami, spevníky, mikrofóny, rekvizity na scénu, atď. Určte osobu, ktorá bude zodpovedná za obstaranie a prípravu vybavenia pred aj počas bohoslužieb.

E. Krok 5: Určte dátum a čas skúšky

Rozhodnite, kedy bude skúška. Uistite sa, že všetci účastníci sa o nej dozvedeli a budú môcť prísť.

F. Krok 6: Venujte čas modlitbám za bohoslužby

Proste Pána, aby viedol a usmerňoval bohoslužby. Modlite sa za srdcia ľudí, aby boli pripravené uctievať Boha. Modlite sa za neveriacich, ktorí by mohli prísť a za to, aby ich srdcia boli otvorené pre Pána. Niektoré zbory majú modlitebné tímy, ktoré sa modlia za bohoslužby počas ich priebehu. Iné zbory majú modlitebné tímy, ktoré prídu skôr a modlia sa alebo sa v tichosti modlia za ľudí, ktorí prichádzajú.

G. Krok 7: Vyhodnoťte bohoslužby

Po skončení bohoslužieb venujte čas vyhodnoteniu. Aký bol priebeh a atmosféra uctievania? Čo je potrebné zmeniť? Čo sa môže využiť opäť? Navštívil Boh vaše zhromaždenie nejakým zvláštnym, spôsobom? Boli nejakí ľudia osobne dotknutí počas bohoslužieb? Bol niekto spasený? To, čo ste poznali z vášho vyhodnotenia zakomponujte do ďalších bohoslužieb.

ZÁVER

Spoločné uctievanie Boha je jednou z hlavných funkcií a privilégiom cirkvi. Vedenie uctievania je dôležitá úloha a nemôže sa brať na ľahkú váhu. Šikovní vedúci uctievania sú pre zbor darom od Boha. Musíme ich hľadať, pripraviť a uvoľniť do služby. Modlitby a príprava plánu bohoslužieb môžu zvýšiť schopnosť spoločenstva uctievať svojho Stvoriteľa. Zvolenie témy, hudby, piesní a ďalších aktivít, určenie priebehu bohoslužieb sú dôležitými aspektami pri vytváraní správneho prostredia pre bohoslužby.

OTÁZKY NA UVAŽOVANIE, ZHRNUTIE A APLIKÁCIU

- Existujú nejaké vyjadrovacie prostriedky, ktoré sa často využívajú vo vašej oblasti, ktoré by ste mohli zakomponovať do vašich bohoslužieb (napr. poézia)?
- Prečo je dôležité venovať čas príprave plánu bohoslužieb?
- Aká by mala byť úloha pastora pri príprave plánu bohoslužieb? Aká by mala byť úloha vedúceho uctievania?
- Opíšte priebeh bohoslužieb, ktoré vás oslovili. Ktoré prvky alebo časti bohoslužieb boli najefektívnejšie? Čo ste sa naučili na týchto bohoslužbách, čo by vám pomohlo pri príprave plánu bohoslužieb vo vašom zbore?

AKČNÝ PLÁN

- Urobte si plán a pripravte bohoslužby. Po ich skončení vyhodnoťte ich efektívnosť. Čo fungovalo dobre? Čo potrebujete zmeniť? Hovorte o výsledkoch s vaším mentorom.
- Ak to je možné, navštívte bohoslužby iného zboru vo vašej cieľovej oblasti alebo blízkom okolí a všimajte si formy uctievania. Čo sa môžete naučiť z vášho pozorovania a aplikovať to vo vašom zbore?

ZDROJE

- Robinson, Martin and David Spriggs. *Church Planting: The Training Manual. (Zakladanie zborov: Výcvikový manuál)* Oxford, Anglicko: Lynx Communications, 1995.
- Rowlands, Gerald. *I Will Build My Church! (Volume Two). (Ja zbudujem svoju cirkev!)* Singapore: I.C.M. Publications, 1995.

CIRKEV

LEKCIA **18**

Miestny zbor a Telo Kristovo v širšom zmysle

PRACOVAŤ SPOLU V PARTNERSTVE

Ciel' lekcie

Cielom tejto lekcie je pomôcť účastníkom naučiť sa princípom efektívnej spolupráce a partnerstva v rámci Tela Kristovho v širšom zmysle, t.j. s ostatnými zbormi, denomináciami, mimocirkevnými organizáciami, atď.

Hlavné body

- Roviny spolupráce sa rôznia v závislosti od úloh a vlastností zaangažovaných skupín.
- Existuje približne desať znakov efektívneho partnerstva.

Požadované výsledky

Po preštudovaní tejto lekcie by každý účastník mal ...

- Porozumieť ako rozvíjať efektívnu spoluprácu a partnerstvo v rôznych oblastiach služby.
- Poznať princípy budovania efektívneho partnerstva.
- Podieľať sa na budovaní partnerstva v širšom rámci služby zakladania zborov.

Doporučenia pre inštruktora

Spojte vašu prednášku s diskusiou. Umožnite účastníkom diskutovať o sústredných kruhoch vzťahov. Využívame tento princíp vo svojom osobnom živote?

I. ARGUMENTY PRE PARTNERSTVO

Existujú dva nezvratné dôvody pre partnerstvo s inými zbormi a misijnými agentúrami v oblasti alebo krajine, ktorá je vo vašom okruhu zodpovednosti. Jeden je teologický a druhý praktický.

A. Teologický argument

Teologický dôvod je základná jednota v Tele Kristovom. Všetci, ktorí sa narodili znova boli adoptovaní do Božej rodiny (Ján 1:12,13). Táto rodina sa tiež nazýva Telom a je len jedno, nie viac (Ef.4:3-6). Vo svojej veľkňazskej modlitbe sa Ježiš modlí za našu jednotu, aby svet poznal, že Ho poslal Otec (Ján 17:20-21). Áno, tajomstvom evanjelia je, že Boh učinil všetkých ľudí jedno v Kristovi a prelomil tak bariéry, ktoré ich oddeľovali. (Ef.3:2-6; Gal.3:26-28). Rozdelenie a konkurencia medzi rôznymi členmi cirkvi boli prekážkou šírenia evanjelia, pohoršením pre neveriacich a úder jednote členov Tela Kristovho.

Ak sme vo všetkej našej rôznosti a odlišnosti časťami Tela Kristovho, mali by sme začať podľa toho konať. Svet uvidí našu jednotu a lásku a bude priťahovaný k viere v Krista.

B. Praktický argument

V krajinách, kde je populácia evangelikálov nižšia ako 2% je vysoko nepravdepodobné, že by jedna denominácia lebo misijná organizácia sama naplnila Veľké poverenie vo svojom národe. Zaplnenie krajiny svedčiacimi spoločenstvami veriacich si vyžaduje účasť všetkých Božích detí v danom národe.

Navyše, ak budeme robiť starostlivý prieskum zistíme, že rôzne misijné organizácie a zbory majú zdroje, ktoré potrebujú aj ostatní. Niektoré zbory vydali dobré materiály o učeníctve. Iné zostavili výcvikové programy pre zbory, ďalšie sa špecializujú na súčasný worship. Niektoré kresťanské organizácie sa špecializujú na médiá, iné na prácu s mládežou, evanjelizáciu cez šport, film Ježiš, atď. Spoločné zdieľanie týchto zdrojov obohacuje celé Telo.

Keď sa spolu modlíme, robíme spoločne prieskum a zdieľame zdroje, môžeme zistiť, že Boh nám poskytuje všetko, čo potrebujeme, aby sme splnili našu úlohu. Nechceme tým povedať, že jednotlivé denominácie by sa mali spájať, alebo zakladať zbory jedna pre druhú. Môžu si udržať svoje odlišnosti a zakladať zbory, ktoré odrážajú ich tradície. Môžu takto konať a súčasne spolupracovať s inými odlišnými skupinami.

Praktický model

Mnohí sa pýtajú, ako je možné spolupracovať s inými zbormi alebo agentúrami, ktoré majú odlišné vlastnosti bez toho, aby ich zbor alebo agentúra stratili vlastnú identitu alebo museli robiť kompromisy v učení alebo tradíciách, ktoré si cenia.

Bude určite užitočné uvažovať o nasledovnej paradigme sústredných kruhov na obrázku 18.1. V strede kruhu je náš zbor alebo zakladateľský tím alebo misijná agentúra. Preto, aby boli súčasťou tejto skupiny, členovia sa potrebujú dohodnúť na fundamentálnych veciach, aby bola možná harmónia v živote aj službe. Je možné spolupracovať s ostatnými evanjelickými zbormi v našom regióne v oblasti prieskumu, modlitieb, rozdeľovania zdrojov a výcviku, aby sme mohli zaplniť región zbormi. Rôzne skupiny spolupracujú na určitej úrovni bez toho, aby obetovali svoju odlišnosť a zároveň umožňujú ostatným skupinám, aby si udržali ich odlišnosť.

Je tiež možné spolupracovať s neevanjelickými skupinami v iniciatívach, ktoré sú prospešné pre celý národ. Ako príklad môže slúžiť spolupráca s neevanjelickou kresťanskou skupinou, ktorá naliehala na vládu, aby podporovala verejnú morálku a biblické hodnoty. Ďalším príkladom môže byť spolupráca pri zabezpečení pomoci obetiam katastrofy.

Obrázok 18.1 Sústredné kruhy vzťahov



C. Príklady partnerstva

Zakladatelia zborov z rôznych denominácií v Rumunsku založili zbory pre svoje denominácie. Medzidenominačne však spolupracujú v týchto oblastiach:

- Modlitba
- Prieskum
- Výcvik pre zakladateľov zborov
- Oblastné stratégie

Každá z denominácií si ponecháva svoje odlišnosti, ale má úžitok z partnerstva, keď spoločne zdieľajú nápady a zdroje (pre výcvik, evanjelizačné aktivity, atď.) Všetky denominácie zaznamenávajú vyšší rast a znásobovanie, čo je výsledkom práce v partnerstve.

II. ÚROVNE ZÁVÄZKU PRE PARTNERSTVO

Existujú rôzne úrovne spolupráce v iniciatívach zakladania zborov, každá z nasledovných úrovní si vyžaduje inú mieru záväzku jednotlivých účastníkov. Neexistuje dobrá ani zlá úroveň. Každá úroveň spolupráce je vhodná pre konkrétnu situáciu. Často býva lepšie, ak potenciálni partneri začnú v rovine konzultácií a keď sa buduje porozumenie a dôvera, rastie aj úroveň partnerstva. Keďže partnerstvo si vyžaduje vzťahy, ak začnete na úrovni partnerstva, môžete (ale nemusíte) mať vzťahy potrebné na udržanie pohybu počas ťažkých dní, ktoré môžu prísť.

A. Úroveň 1: Ignorovanie (Žiadna spolupráca)

Na tejto úrovni je vzájomné ignorovanie až príliš často normálnou situáciou. Kresťanské organizácie fungujú v niektorých mestách vedľa seba a neuvedomujú si, že ostatní, s tou istou vierou a víziou slúžia v tej istej oblasti. V niektorých komunitách sa môžu prekrývať iniciatívy zakladania zborov i inými, pričom sa navzájom ignorujú. Takto sa môžu vynárať zbytočné konflikty.

B. Úroveň 2: Vzájomné uvedomovanie si jeden druhého

Keď si odlišné zbory alebo misijné organizácie v tej istej oblasti uvedomujú jeden druhého a navzájom sa uznávajú ako kresťanské skupiny, začína sa tu budovať určitý zmysel pre komunitu.

C. Úroveň 3: Konzultácie

Konzultácie sa uskutočňujú vtedy, keď sa odlišné skupiny v danej oblasti príležitostne stretnú, aby sa informovali o svojich plánoch a aktivitách zakladania zborov a zaviazu sa, že sa budú navzájom za seba modliť.

D. Úroveň 4: Kooperácia

Toto sa uskutoční vtedy, keď existuje organizovaná výmena informácií a modlitby. Účastníci sa dohodnú na spolupráci na konkrétnych projektoch v ohraničenom časovom rámci. Napríklad, môže to byť celomestský prieskum alebo deň modlitieb a pôstu za sídlisko, kde nie je žiadny zbor.

E. Úroveň 5: Spolupráca alebo partnerstvo

Ak sa skupina zborov alebo misijných organizácií rozhodne spolupracovať pri spustení výcviku pre zakladateľov zborov alebo založení medzidenominačnej biblickej školy, kde každá z týchto skupín niečím prispeje, vzniká partnerstvo. Podieľaním sa na financovaní a iných zdrojoch môže každá denominácia vidieť prírastok zborov a väčšie možnosti pre šírenie Božieho kráľovstva.

III. DESAŤ ZNAKOV EFEKTÍVNEHO PARTNERSTVA

Obrázok 18.2 je tabuľka, ktorá obsahuje desať znakov efektívneho partnerstva. Dôvera medzi partnermi je pravdepodobne najdôležitejšou vlastnosťou partnerstva. Avšak partnerstvo, ktoré nemá jasnú víziu a ciele často nevydrží. Partnerstvo, o ktoré usilujeme je také, ktoré prijíma záväzok naplniť región kresťanskými spoločenstvami.

Podľa vašich skúseností z fungujúceho partnerstva – ktoré znaky bolo najťažšie dosiahnuť? Ak máte skúsenosti s partnerstvom, ktoré zlyhalo, ktoré znaky chýbali, čo prispelo k jeho zlyhaniu?

Obrázok 18.2 Desať znakov efektívneho partnerstva

DESAŤ ZNAKOV EFEKTÍVNEHO PARTNERSTVA

- 1. Efektívne partnerstvo je založené na dôvere, otvorenosti a spoločnom záujme.**
Partnerstvo je viac než koordinácia, plánovanie, stratégie a taktiky.
- 2. Udržiavanie partnerstva si vyžaduje koordinátora.**
Je to osoba, ktorej po vzájomnej dohode bola zverená úloha začať vytvárať partnerstvo a udržiavať oheň pri živote.
- 3. Efektívne partnerstvo sa buduje preto, aby sa uskutočnila konkrétna vízia alebo úloha.**
Úspešné partnerstvá sa zameriavajú viac na "čo" (predmet), než na "ako" (štruktúra). Prednosť má funkcia pred formou.
- 4. Efektívne partnerstvá začínajú identifikovaním potrieb ľudí, ktorých chceme oslovit' alebo slúžiť im.** Nezačínajú spísaním spoločného teologického vyhlásenia. Realistické priority, na základe ktorých budeme konať sa po spoločnej dohode odvíjajú od týchto potrieb, priorít Božieho kráľovstva, prekážok duchovného prelomenia a od zdrojov, ktoré máme k dispozícii alebo nám chýbajú.
- 5. Partnerstvo je proces, nie jednorazová udalosť.** Začatie, skúmanie a obdobie formovania partnerstva často trvá dlhý čas. Dokonca aj také prieskumné stretnutie, ak sa uskutoční príliš skoro, môže zabiť možnosť partnerstva. Nevyhnutne sa vyžaduje osobná dôvera a budovať ju chvíľu trvá.
- 6. Väčšou výzvou býva udržať efektívne partnerstvo, než ho začať.**
Mať istotu, že vízia je živá, cieľ jasný a výsledky sa dostávajú si vyžaduje veľkú koncentráciu a dlhodobý záväzok.
- 7. Efektívne partnerstvo pozostáva z partnerskej služby s jasnou identitou a víziou.**
Všetci partneri musia mať zreteľné vlastné misijné prehlásenie a žiť podľa neho. Inak nikdy neporozumejú tomu, aké je ich miesto v celkovom obraze alebo aký je úžitok zo spoločného úsilia.
- 8. Efektívne partnerstvo oceňuje, dokonca oslavuje rozdiely v histórii, vízii a službe svojich partnerov.** Partnerstvo sa však musí nevyhnutne koncentrovať viac na to, čo majú členovia spoločné, ako napr. vízia, hodnoty a predmet služby, než na rozdiely.
- 9. Efektívne partnerstvo sa sústreďuje na konečný cieľ alebo víziu.**
Nenechá sa odvíjať od cieľa každodennými organizačnými požiadavkami. Je často jednoduché sústrediť sa na prostriedky, než na výsledok.
- 10. Efektívne partnerstvo očakáva problémy a vopred s nimi počíta.** Vedzte, že k budovaniu partnerstva prispieva aj vyrovnávanie sa so zmenami, výhradami, sklamaním, nesplnenými záväzkami, jednoducho so všeličím neočakávaným.

Poznámka: "Desať znakov" sme prevzali od Phila Butlera z Interdev.

OTÁZKY NA UVAŽOVANIE, ZHRNUTIE A APLIKÁCIU

- Akými spôsobmi môžete začať upevňovať vzťahy a budovať dôveru s veriacimi z iných skupín vášho regiónu?
- Aký konkrétny úžitok zo spolupráce pri zakladaní zborov môžu mať zakladatelia zborov z rôznych denominácií vo vašom meste?
- Aký je Boží pohľad na súperenie medzi kresťanskými evangelikálnymi skupinami?
- Ako by mali evangelikáli pristupovať k neevangelikálnym spoločenstvám vo svojom regióne, konkrétne napr. k Pravoslávnej a Rímsko-katolíckej cirkvi?

AKČNÝ PLÁN

- Uvažujte o tom, ktoré zbory alebo misijné organizácie vo vašom regióne patria do vášho vnútorného kruhu, ktoré do druhého a ktoré do tretieho kruhu.
- Znovu si pozrite svoj prieskum vášho regiónu a urobte si zoznam zborov a kresťanských organizácií, ktoré tu pracujú.
- Skontaktujte sa s vodcami skupín v prvom a druhom kruhu a začnite s nimi budovať vzťah. Začnite tým, že sa ich opýtate, aká je ich vízia pre váš región.
- Uvažujte o začatí kontaktov, konzultácií alebo partnerstva so zameraním na zaplnenie vášho regiónu zbormi.

ZDROJE

Butler, Phil. *Effective Partnerships. (Efektívne partnerstvo)* Seattle, WA: INTERDEV, 1990.

CIRKEV

LEKCIA

19

Historický vplyv cirkvi na Slovensku

HISTÓRIA KRESŤANSTVA VO VAŠEJ KRAJINE

☞ Ciel' lekcie

Cieľom tejto lekcie je pomôcť účastníkom seminára pozrieť sa na úlohu cirkvi v ich krajine z pohľadu histórie. Pomôcť účastníkom poučiť sa z víťazstiev a chýb cirkvi v ich krajine.

☞ Požadované výsledky

Po preštudovaní tejto lekcie by každý účastník mal ...

- Porozumieť, ako formulovať základné dejiny cirkvi vo svojej krajine a tomu, ako to ovplyvnilo spoločnosť ako celok.
- Vedieť, že Boh koná v tejto krajine dlhý čas a poznať, ako každá generácia veriacich reagovala na poverenie osloviť stratených vo svojej generácii.
- Podieľať sa na službe zakladania zborov s väčšou vďačnosťou za úsilie predošlých generácií veriacich.

☞ Doporučenia pre inštruktorov

Táto lekcia je špecifická. Majú ju napísať jednotlivci za svoju krajinu. Nasledovný materiál je doporučenou osnovou, ktorá má pomôcť usmerniť prieskum pre túto lekciu. Rozsah práce ohraničte počtom 10 strán.

Túto lekciu vedte tak, že umožníte, aby účastníci prečítali svoje práce a potom diskutujte o hlavných bodoch a o tom, čo sa naučili, čo by sa dalo aplikovať dnes.

Na konci lekcie umožnite účastníkom, aby chválili Boha a ďakovali za kresťanské dedičstvo, ktoré im dal. Modlite sa za cirkev tejto generácie, aby bola soľou a svetlom ľuďom v krajine a aby cirkev mala vplyv na svet.

Inštrukcie pre písanie tejto lekcie

Táto lekcia má pomôcť zakladateľom zborov vidieť, že sú súčasťou historického Božieho hnutia v tejto krajine, získať prehľad a povzbudenie z úsilia zakladania zborov v minulosti. Lekcia je súhrnom histórie cirkvi a má byť napísaná veriacimi danej krajiny. Doporučená osnova lekcie je uvedená nižšie. Vizualne pomôcky, ako napr. mapy, ktoré ukazujú stav kresťanstva v krajine alebo historický rast cirkvi by ste mohli použiť na záver lekcie.

ÚVOD

Napíšte cieľ tejto lekcie a jej rozsah.

I. POČIATKY KRESŤANSTVA

Napíšte, kedy prišlo kresťanstvo do vašej krajiny – kto ho priniesol, odkiaľ.

- Ako zmenilo krajinu ako celok?
- Uvedte, či kresťanstvo získalo inštitucionálny charakter a stalo sa "štátnym náboženstvom". Ako to ovplyvnilo šírenie evanjelia v krajine?
- Uvedte mená významných kresťanských mučeníkov.
- Akým prekážkam čelili kresťania? Ako ich prekonávali?

II. RAST KREŠŤANSTVA

Popíšte základné črty rastu kresťanstva od počiatku po súčasnosť.

- Po prvom vstupe evanjelia do krajiny – aké iné kresťanské hnutia tu prišli? Kedy, kto ich priniesol, ako?
- Aký mali vplyv na spoločnosť ako celok a na rast kresťanstva?
- Opíšte významné obdobia kresťanstva, v ktorých cirkev trpela prenasledovaním, kedy zaznamenala veľký rast alebo o obdobiach, kedy cirkev mala veľký vplyv na spoločenské reformy, alebo zdanlivo žiadny vplyv.
- Spomeňte, aký dôraz kládla cirkev na vysielanie misionárov do iných krajín, za ktoré konkrétne skupiny ľudí alebo za akú sociálnu službu niesla bremeno. Ako to robila?

III. SÚČASNÝ STAV KREŠŤANSTVA

Opíšte súčasný stav cirkvi.

- Čo sa deje v oblasti rastu, nových denominácií, atď.?
- Opíšte súčasný vplyv kresťanstva v krajine v porovnaní s nekresťanskými alebo tradičnými náboženstvami.
- Aký vplyv má kresťanstvo na spoločnosť?
- Čomu všetkému cirkev čelí v súvislosti so šírením evanjelia?

ZÁVER

Napíšte v niekoľkých bodoch, čo ste sa naučili z histórie cirkvi.

- Ako to môžete aplikovať v súvislosti s mandátom cirkvi naplniť Veľké poverenie v tejto generácii?
- Aké sú povzbudenie a varovania pre dnešných zakladateľov zborov?

BIBLIOGRAFIA / ODKAZY

Napíšte zoznam literatúry, ktorú ste použili pri písaní tejto úlohy. Napíšte akýkoľvek odkaz na materiál, ktorý by mohol byť užitočný pre ďalšie informácie alebo štúdium dejín kresťanstva vo vašej krajine.

DUCHOVNÝ CHARAKTER

DUCHOVNÝ
CHARAKTER

14

LEKCIA

Služba zmierenia

RIEŠENIE KONFLIKTOV

☞ Ciel' lekcie

Cieľom tejto lekcie je pripraviť kresťanov na ich prácu – vstupovať do konfliktov s milosrdenstvom a dôverne tak, aby ich mohli vyriešiť bez toho, aby druhých pohoršili alebo aby zničili vzťah.

☞ Hlavné body

- Konflikt je normálny a nemusí znamenať rozvrat.
- Riešením konfliktu sa zaoberá evanjelium.
- Láska je hlavným prvkom pri riešení konfliktu.

☞ Požadované výsledky

Po preštudovaní tejto lekcie by každý účastník mal ...

- Porozumieť, ako evanjelium ovplyvňuje naše konfliktné situácie.
- Vedieť, ako milovať ľudí v konfliktných situáciách.
- Podieľať sa na riešení konfliktu biblickým a zdravým spôsobom.

☞ Doporučenia pre inštruktory

Počas tejto lekcie zobrazíme konflikt v kontexte evanjelia tak, aby sme videli nový spôsob, ako k nemu pristupovať. Možno to vyvolá veľkú diskusiu a otázky. Účastníci možno budú chcieť hovoriť o tom, ako a kedy "odstrihnúť" ľudí z dôvodu nevyriešeného konfliktu. Táto lekcia o tom nehovorí; je skôr o tom, čo robiť, aby sme vyriešili konflikt.

Obsah tejto lekcie je najlepšie ilustrovaný na skutočných príkladoch. Ak je možné, hovorte o svojich vlastných skúsenostiach.

ÚVOD

Žijeme v nedokonalom svete ako vykúpení hriešnici. Písmo nám hovorí "...lebo by nebol pred tebou spravodlivý nikto živý." (Ž 143:2). Aj v našich najlepších chvíľach sme nedokonalí, prechádzame postupným procesom premeny na obraz Ježiša Krista (2Kor.3:18). Behom tohto procesu hovoríme a robíme veci – väčšinou neúmyselne – ktoré pohoršujú iných. Nieкого sa dotkne a vznikne konflikt. Hoci v padlom svete očakávame konflikty, pravdou je, že ak ich neriešime, skončíme tak, že sa navzájom zničíme. Ako Pavol hovorí Galaťanom: "Ale ak sa navzájom hryziete a žeriete, hľadte, aby ste neboli jedni od druhých strávení." (Gal.5:15)

Táto lekcia sa zaoberá riešením konfliktov, ktoré vznikajú medzi jednotlivcami pre osobnostné vlastnosti, a nie z dôvodu očividného hriechu. Či je konflikt dôsledkom hriechu, alebo ak ide o niečo, čo nie je vyriešené medzi jednotlivcami, bude možno potrebné, aby sa tu angažoval aj zbor. (viď časť Cirkve, Lekcia 15, "Napomínanie a káznenie v cirkvi").

Je potrebné, aby zakladateľ zboru udržiaval dobré vzťahy. Hoci sa táto lekcia zaoberá riešením konfliktov, obvykle je lepšie, ak konfliktom predchádzame. Prvá časť "zmluvy" na obr. 15.1 dáva niektoré praktické rady, ako sa vyhnúť konfliktom.

Ako sa nám darí viesť iných, aby žili v harmónii medzi sebou aj s Bohom? Ako uvidíme v tejto lekci, Boh nám dal zodpovednosť a metódy, ako máme riešiť konflikty. Aplikujte osobne toto učenie. Potom budete schopní pomáhať iným "v službe zmierenia" (2Kor.5:18).

I. ÚVODNÉ MYŠLIENKY O RIEŠENÍ KONFLIKTOV

A. Konflikty sú nevyhnutné, pretože sme nedokonalí

Iba dokonalá osoba by prešla životom bez nejakého druhu konfliktu (Jak.3:2). Každý z nás by asi vedel rozprávať celé príbehy o konfliktoch, ktoré sme mali s ľuďmi. Hoci *teologicky* súhlasíme s textom Gal.5:24—“ *A tí, ktorí sú Kristoví, ukrižovali svoje telo s jeho vášňami a žiadosťami*” – zo *skúseností* vieme, že sme ďaleko od života bez hriechu. Nemalo by nás teda prekvapovať, že vznikajú konflikty. Zároveň by sme ich však nemali fatalisticky prijímať ako potrebnú súčasť nášho kresťanského životného štýlu. Budeme skúmať, ako Kristus chce, aby sme riešili konflikty a zmierili sa s druhými.

B. Ťažkosti konfrontácie

Niektoré konflikty môžu byť ľahko vyriešené priznaním si chyby, prosbou o odpustenie alebo tým, že urobíme potrebné zmeny. Iné konflikty si možno vyžadujú konfrontáciu. Čo vám napadne, keď počujete slovo “konfrontácia”? Obyčajne myslíme na niečo “negatívne”. Nasledovné bežné výroky o konfrontácii v skutočnosti nie sú pravdivé, ale bránia ľuďom, aby jednali s inými otvorene:

1. Konfrontácia je vždy deštruktívna.
2. Keď sa ocitneme v konfrontácii, najdôležitejšia vec je vyhrať.
3. V konflikte a konfrontácii nakoniec zvíťazí sila.
4. Konfrontácia a konflikty ničia vzťahy.

Ani jeden z týchto výrokov nie je pravdivý. Ale pretože si často myslíme, že sú pravdivé, z času na čas nám bránia v riešení problémov vo vzťahoch.

Keď ako kresťania hovoríme o konfrontácii a riešení konfliktov, hovoríme o tom, ako pristupovať k druhej osobe, s ktorou sme v konflikte v duchu lásky a s túžbou po zmierení. To neznamená, že by sme mali chodiť okolo horúcej kaše a vyhýbať sa koreňu problému. Máme hovoriť pravdu navzájom medzi sebou, pretože všetci sme časťami Tela (Ef.4:25). Máme hovoriť tak, aby “... nevychádzalo nijaké mrzké slovo z vašich úst, ale ak je nejaké dobré na vzdelanie, práve potrebné, aby dalo milosť tým, ktorí počúvajú.” (Ef.4:29)

C. Aké sú dôsledky, keď sa vyhýbame riešeniu konfliktov

Ak odmietame zapojiť sa do riešenia konfliktu v zbere, doma, v práci alebo s priateľmi, môže to mať zhubné dôsledky. Možno vás učili, že lepšie je byť ticho, ale keď takto konáte, vo vnútri narastá hnev a zožiera ako rakovina. Text Efežanom 4:26-27 nám radí, aby sme “nenechali zapadnúť slnko nad naším hnevom.” Ak tak nerobíme, “dávame miesto diablovej”.

Príklad č.1

Človek vo vašom novozaloženom zbere má nejaké zvyky, s ktorými nie je ľahké žiť. Prešiel celým zborom v snahe nájsť si priateľov, ale bez úspechu. Nakoniec pochopí, že tu nie je vítaný a tak buď prestane chodiť do spoločenstva, alebo odíde do iného.

Príklad č.2

Istá žena v zbere mala problémy s hygienou. Bolo potrebné, aby s ňou niekto o tom hovoril. Konečne sa niekto v zbere odhodlal hovoriť s ňou, ale bolo to ťažké a nieslo to so sebou isté riziko. Žena by sa mohla nahnevať a cítila by sa strašne trápne. Ale všetko sa udialo s láskou a ona bola schopná to prijať. Láska umožnila priblížiť sa k tejto žene preto, aby jej pomohli, a nie aby bola odstrčená.

Venuje pár minút tomu, že vysvetlíte, ako by ste vy konfrontovali osoby spomenuté v uvedených príkladoch.

II. RIEŠENÍM KONFLIKTOV SA ZAOBERÁ EVANJELIUM

A. Evanjelium nás oslobodzuje k riešeniu konfliktov

Evanjelium nás oslobodzuje, aby sme sa mohli priblížiť k ľuďom vo veciach, ktoré sa nás dotkli. Preto, aby sme mohli plne zakúsiť túto slobodu, musíme najprv porozumieť svojim vlastným slabostiam a obavám. Ak rozumieme tomu, čo sa nás dotýka, môžeme čeliť konfrontácii bez pocitu ohrozenia.

V nasledujúcich bodoch sú bežné dôvody, pre ktoré sa ľudia vyhýbajú konfliktom. Keď vidíme to, čoho sa bojíme v súvislosti s konfliktom, začína byť jasné, že evanjelium je odpoveďou.

- Strach, že sa mýlim
- Strach, že prehrám
- Strach z odmietnutia
- Strach z toho, čo si pomyslia ostatní
- Strach, že mi to vrátia

Vzťahuje sa na vás niektorý z týchto strachov? Ak áno, problém je možno v tom, čo si o sebe myslíte. Osoba, ktorá má strach z uvedených vecí, možno rada slúži ... ale viac jej (mu) záleží na tom, čo si o nej (o ňom) myslia a čo prežíva vo svojich pocitoch. Keď však rozmýšľame o evanjeliu, potom rozumieme, že Ježiš je ten, ktorý dáva spravodlivosť a dobrú povesť. V takomto prípade tieto strachy skutočne nie sú problémom. Naše bezpečie a dobrá povesť je v Kristovi. Sme vedení láskou a túžbou slúžiť, a nie strachom, trestom alebo snahou vyzeráť dobre. Ľudia sa cítia oveľa bezpečnejšie s tými, ktorým nezáleží príliš na tom, čo si o nich kto myslí. Keď rozumieme svojmu postaveniu v Kristovi, získavate dôveru jednať s druhými otvorene.

Keď rozumieme svojmu postaveniu v Kristovi, získavate dôveru jednať s druhými otvorene.

B. Evanjelium predstavuje model riešenia konfliktov

V liste zboru, ktorý založil v Efeze Pavol opisuje konflikt, ktorý vznikol medzi Židmi a pohanmi a hovorí aj o zmierení, ktoré je možné skrze kríž (Ef.2:11-16). Sama podstata evanjelia nám ukazuje, ako milovať jeden druhého aj v konflikte.

Keď sme v konflikte s inou osobou, myslíme si prirodzene: "Ja mám pravdu a ty sa mýliš." Keď takto konáme, držíme sa svojej vlastnej spravodlivosti a ukazujeme svoju slepotu voči svojim chybám a hriechom. Jednoducho nechceme pripustiť vlastnú nedostatočnosť a potrebu odpustenia.

Ako protiklad k postoj "Ja mám pravdu a ty sa mýliš" nám zvesť evanjelia ukazuje príklad iného prístupu ku konfliktu. Preto, aby vyriešil neprekonateľný konflikt medzi ľudstvom a jeho Stvoriteľom, Ježiš sa vzdal svojich práv, prijal postoj pokory (Filip.2:5-8) a trpel (1Pet.3:18), čím umožnil riešenie.

Aké by to bolo, keby sme prijali takýto postoj k druhým? Nebolo by jednoduchšie riešiť konflikty, keby sme mali viac ochoty k pokore namiesto toho, aby sme chránili svoju pýchu? Takýto postoj má pre nás Ježiš. Jeho príklad nás vedie k tomu, aby sme vedeli vzdať sa svojho "práva mať pravdu" a skôr uvažovať o potrebách iných, než o svojich vlastných (Filip.2:2-3).

III. UČENIE NOVÉHO ZÁKONA O RIEŠENÍ KONFLIKTOV

A. Matúš 18:15-17

Ježiš ukazuje veľmi jasne, čo očakáva od svojich nasledovníkov v súvislosti s riešením konfliktov. Prečítajte tento text a všimnite si princípy riešenia konfliktov, ktoré ukazuje Ježiš:

- Napíšte, aké princípy ste našli v tomto texte.
- Všimnite si, že pred týmto textom o konflikte je podobenstvo o stratenej ovci a za ním nasleduje podobenstvo o nemilosrdnom sluhovi. Čo si myslíte, že hovorí tento kontext o veršoch 15-17?

Jedna kresťanská skupina, ktorá pracuje vo východnej Európe, napísala nasledovnú zmluvu o vzťahoch, založenú na tomto texte. Je to model, ktorý môžete použiť vo vašom zbore.

Obrázok 15.1 Zmluva o riešení konfliktov

My, členovia _____, berúc vážne príkazy Písma žiť v harmónii ako bratia a sestry a ukazovať svetu lásku Kristovu prostredníctvom lásky medzi nami, sa touto zmluvou navzájom zaväzujeme k nasledovnému:

1. Starostlivo budem chrániť bezúhonnosť a česť ostatných členov tímu tak, že nebudem prijímať ohováranie ani sa podieľať na ohováraní ostatných členov tímu.
2. Budem povzbudzovať a pozitívne sa vyjadrovať o ostatných členoch tímu.
3. Budem sa riadiť biblickým učením o riešení konfliktov (Mat.18:15-17a) a odpúšťaní (Mat. 6:12; Ef.4:32).
4. Pripomeniem a povzbudím toho, kto sa akokoľvek negatívne vyjadrí o niekom, aby išiel za ním a hľadali medzi sebou riešenie konfliktu.
5. Aktívne bude usilovať o zmierenie a obnovenie vzťahu s každým, kto by porušil túto zmluvu, a budem očakávať, že rovnako sa bude jednať aj so mnou, keby som zlyhal.

Biblické princípy pre riešenie konfliktov (ako ich predstavuje text Matúš 18:15-17) a hriechu, ktorého sa dopustil jeden člen tímu voči druhému:

1. Všetky konflikty sa majú riešiť vo dvojici. Nikto, vrátane vodcu tímu, nebude počúvať sťažnosti, pokiaľ sa dotyčná osoba s modlitbou nepokúsi riešiť konflikt s druhou osobou.
2. Do procesu riešenia sa majú zapojiť iba tí, ktorých sa problém týka.
3. Ak sa konflikt nevyriešil vo dvojici, je potrebná konzultácia s vodcom tímu. (Ak je vodca zaangažovaný v probléme, vyberie sa iný člen tímu, aby rozhodol, nie však manželský partner zaangažovaných osôb.)
4. Ak sa konflikt stále nevyriešil, prednesie sa vodcovi tímu a ďalším dvom svedkom (nie však manželským partnerom).
5. Ak sa riešenie stále nedosiahlo, záležitosť sa prednesie na rozhodnutie pred celý tím.

B. 2 Korint'anom 5:17-21

Náš postoj voči konfliktom sa radikálne odlišuje od postoja sveta. Ako sme už v tejto lekcii povedali, Ježiš zobral náš hriech, aby sme my mohli mať Jeho spravodlivosť (2Kor.5:21). Všimnite si v tomto kontexte Pavlove slová Korint'anom:

Ale to všetko z Boha, ktorý nás zmieril sám so sebou skrze Ježiša Krista a dal nám službu zmierenia, jako že Bôh bol v Kristovi mieriac so sebou svet, nepočítajúc im ich hriechov a položil do nás slovo zmierenia. Tedy za Krista posolstvom, jako čo by sám Bôh napomínal skrze nás, prosíme za Krista, zmierte sa s Bohom!" (2Kor.5:20)

Je zaujímavé všimnúť si, že hneď po tom, ako Pavol píše o našom zmierení s Bohom skrze Krista hovorí, že Kristus nám dal *službu zmierenia* a že sme Kristovi poslovia. Inými slovami, z Pavlových slov vyplýva, že máme robiť pre iných to, čo Kristus urobil pre nás.

IV. MILOVAŤ DRUHÝCH

Keď sa pozrieme na konfliktné situácie, je dôležité smerovať k obnoveniu vzťahu. Konfrontácia je príležitosť pomôcť ľuďom. Nikdy nie je zámerom potrestať alebo zničiť. Kľúčový je tu postoj lásky k ľuďom, s ktorými pracujeme.

Matúš 5:40-41 je úžasným miestom, kde Ježiš hovorí, čo máme robiť s ľuďmi, ktorí sú proti nám. Máme milovať nepriateľov a modliť sa za tých, ktorí nás prenasledujú (Mat.5:44). Je nám povedané, že máme robiť veci, ktoré prekvapia ľudí, ako napríklad ísť dve míle namiesto jednej (Mat.5:41), alebo im dať viac, než si pýtajú (Mat.5:40). Toto je ofenzíva lásky, do ktorej nás Ježiš povoláva. Toto sú zbrane, ktoré nám On dal, aby sme nimi bojovali.

V liste Rimanom 12:14-21 vidíme, že Pavol vyjadril tie isté myšlienky, aké sme teraz počuli v slovách Ježiša. Postojom kresťana, ktorý čelí nepriateľskému prostrediu je žehnanie, stotožnenie sa s ľuďmi okolo, život v harmónii s ostatnými, nemstiť sa, dobrým premáhať zlé.

Príklad

Mladá kresťanka – doktorka mala rok pracovať v štátnej nemocnici v sociálnej službe. Všetci jej nadriadení boli nekresťania a pripravili jej ťažké časy. Po niekoľkých mesiacoch bola pripravená odísť a vrátiť sa domov. Keď sa radila, ako má riešiť tieto konflikty, bolo jej povedané, aby robila dobre tým, ktorí ju prenasledujú. Jej jednoduchým riešením bolo, že upiekla koláč ako darček pre svoju nadriadenú. Toto jednoduché gesto plus mnoho modlitieb zlomilo odpor jej nadriadenej. Zvyšné mesiace jej sociálnej služby boli úplne odlišné od tých predošlých. Nie všetky situácie sa dajú riešiť takto jednoducho. Ale musíme veriť, že existuje riešenie pre každú situáciu, pretože Ježiš Kristus je zvrchovaným Pánom nad týmto svetom.

V. PRAKTICKÉ RADY PRE RIEŠENIE KONFLIKTOV

A. Ako pristupovať ku konfliktu

1. Skúmajte svoje motívy

Je veľmi dôležité všímať si, aké sú vaše myšlienky, keď ste s niekým v konflikte. Sú motivované pýchou alebo milujúcou túžbou slúžiť? Nikdy nebudete mať dokonale čisté motívy, ale je veľmi dôležité, aby ste vedeli o tomto probléme a prosili Boha, aby vám to ukázal na vašom živote ešte pred tým, než o tom budete hovoriť niekomu inému. Pamätajte na brvno a triesku (Mat 7:3-5).

2. Nedomnievajte sa, že rozumiete celej situácii

Domnienky sú v konflikte smrteľné. Nikdy sa nedomnievajte, že poznáte celú situáciu a nikdy nepočúvajte iba jednu stranu. Jediné, v čom môžete mať istotu je, že nepoznáte úplne celú záležitosť a je dôležité, aby ste pátrali. Veľmi dôležité je tu počúvať a pýtať sa.

Príklad

V jednom novozałożenom zbore v Európe raz v nedeľu ráno chýbal meotar. Každý si myslel, že ho niekto ukradol. Celá hudba sa musela zmeniť, bohoslužby začali neskôr. Nakoniec vošiel jeden z členov zboru aj s meotárom. Vodcovia si, samozrejme, mysleli, že si ho požičal a hnevali sa, že ho nevrátil včas. Neskôr zistili, že meotar si požičali ľudia z jednej misijnej organizácie, ktorá sídlila v tej iste budove a keď videli tohto muža, ako vstupuje do budovy podali mu ho, aby sa vyhlil trápnej situácii!

3. Začnite u seba

Ak je problém medzi vami a inou osobou je dobré, ak predpokladáte, že ste urobili niečo, čím ste jej ublížili. Ak rozumiete evanjeliu a tomu, čo Kristus pre vás urobil, tak nie ste nad tým. Bolo by dobré zistiť, čím ste sa jej dotkli, aby ste to mohli napraviť. Zistíte hlavnú príčinu konfliktu. Prírodnou tendenciou je vidieť najprv očividné, viditeľné časti problému. Napríklad, ohovárali ste niekoho za jeho chrbtom a ten človek sa o tom

dozvedel ... a teraz sa na vás hnevá. To, čo je očividné je fakt, že ste ohovárali alebo opakovali niečo, čo nie je pravda. Ale podstata, koreň problému je v nedostatku lojality voči tomuto človeku, ktorý nám bráni, aby sme chránili jeho bezúhonnosť. Táto nelojalnosť je to, čo máme riešiť. Možno sme sa zaplietli do ohovárania tohto človeka, lebo na neho žiarlime a chceli sme ho zraziť z jeho privilegovaného miesta. Opäť, máme riešiť svoju žiarlivosť, vyznať ju a činiť pokánie.

4. *Začnite povzbudením*

Je dobré, keď začneme povzbudením, keď sa chystáme niekoho kritizovať. Musia na ňom byť dobré veci a to, čo chceme povedať môžeme zmierniť týmito dobrými slovami. Povzbudenie potešuje srdce (Prísl.15:30; 25:11).

B. Ako prijímať kritiku od druhých

1. *Pozrite sa na ňu objektívne*

Niektorá kritika je dobrá, niektorá zlá. Jedna je užitočná, iná škodlivá. Neprijímajte kritiku hneď ako bernú mincu. Podržte ju pred sebou a skúmajte jej pravdivosť. V každej kritike sú obvykle zrnká pravdy. Vezmite si tie, ktoré sú užitočné a aplikujte ich vo svojom živote a zvyšok odhodte.

2. *Neberte si ju k srdcu, pokiaľ sa nepotvrdí*

Preberte kritiku s inými pred tým, než ju vezmete vážne. Opýtajte sa ľudí, ktorým dôverujete, či súhlasia s takýmto názorom na vás.

3. *Počúvajte s myšlienkou. "Som tak rád, že nevie všetko!"*

Ak rozumieme evanjeliu, uľahčí nám to žiť s kritikou. Vieme, že náš život je v Kristu a vieme, že sme "hriešnici". Keď vidíme hriech, nie je to pre nás takým prekvapením. Niekedy je bolestné vidieť, ako naše hriechy ubližujú iným, ale keď to vidíme a činíme pokánie, prináša to väčšiu slávu Ježišovi a to je to, čo chceme. Evanjelium ukazuje, že kritika nezabíja, ani nie je neočakávaná. Je prostriedkom rastu v poznávaní Kristovej milosti.

ZÁVER

Neriešené konflikty môžu byť záležitosťami, ktoré najviac ničia nás aj naše vzťahy s inými. Ak máte nevyriešený konflikt s iným kresťanom, spolupracovníkom alebo členom rodiny, urobte teraz kroky k zmiereniu. Nájdime odvahu milovať iných tak, ako Ježiš miluje nás.

OTÁZKY NA UVAŽOVANIE, ZHRNUTIE A APLIKÁCIU

- Prečo ľudia váhajú, keď majú vstúpiť do konfrontácie s druhými?
- Kedy bola konfrontácia s niekým druhým pre vás požehnaním?
- Kedy môže byť škodlivé vyhýbať sa konfrontácii s bratom alebo sestrou v Kristu?
- Čo môžete urobiť pre to, aby ste ľahšie zvládali konfrontáciu?

AKČNÝ PLÁN

Nasledovné cvičenie vám pomôže nacvičiť si riešenie konfliktov vo vašich osobných vzťahoch:

- Predstavte si svoje vzťahy a zistite, či máte okolo seba ľudí, ktorí sa voči vám previnili a voči ktorým ste sa previnili vy.
- Skúmajte, čo je podstatou konfliktu – riešte koreň problému.
- Hovorte s tou osobou (osobami) a usilujte o zmierenie a riešenie konfliktu.

DUCHOVNÝ
CHARAKTER

15

LEKCIA

Morálna bezúhonnosť zakladateľov zborov

PENIAZE, SEX & MOC

☞ Ciel' lekcie

Cieľom tejto lekcie je povzbudiť zakladateľov zborov aby sa radovali z vecí, ktoré im dal Boh, ale zároveň aby boli bdeli pred pascou satana, ktorou je zneužívanie peňazí, sexu a moci.

☞ Hlavné body

- Úprimní veriaci by si mali priznať svoje sklony zlyhávať v morálnej oblasti.
- Satan obvykle útočí na oblasť peňazí, sexu a moci.
- Bez nadprirodzených cností, ku ktorým máme z Božej milosti prístup, nemôžeme byť dobrí.

☞ Požadované výsledky

Po preštudovaní tejto lekcie by každý účastník mal ...

- Porozumieť niektorým úkladom satana, ktoré nám bránia radowať sa z dobrých darov nášho Stvoriteľa.
- Poznať základné princípy proaktívneho úsilia o morálnu bezúhonnosť v oblastiach populárnych kompromisov.

☞ Doporučenia pre inštruktorov

Bolo by jednoduché skĺznuť k štekľivým detailom známych afér a zlyhaní alebo hromžiť proti zlu dnešných dní. Ak by ste tak urobili, miniete sa hlavnej myšlienky. Vieme príliš veľa o rôznych škandáloch; potrebujeme riešenia. Radšej si zvolte vyzdvihnúť pozitívne príklady z Písma, ako AJ z vášho života a skúseností v službe.

ÚVOD

Satan nie je veľmi tvorivý. Rozmýšľajte, aké sú morálne zlyhanie v službe kresťanov; väčšina sa točí okolo peňazí, sexu a moci. Boh dal dobré dary svojim deťom, ale naše sklony k hriechu, sebeckému zisku alebo pôžitku nás často vedú k zneužívaniu Jeho darov. Naša morálna bezúhonnosť sa môže tak ľahko porušiť. Keď sa však zameriame na Božiu slávu, naše peniaze, ľudská sexualita a vplyv môžu byť na dobré v službe pre Božie kráľovstvo.

Lucifer sa pravdepodobne trápi pri pomyslení, že my, len o málo menší než anjeli (Žid.2:6-7) budeme participovať na jeho súdení. Ten, ktorý oklamáva naše duše chce, aby sme pochybovali o dôležitosti morálnej bezúhonnosti. Ten, ktorý chcel ukradnúť Bohu Jeho slávu ešte stále striehne, aby ukradol majestát a bázeň, ktorá sa dvíha k Bohu od spoločenstiev kresťanov, ktoré chceme budovať. Vodcovia sú vždy výborným cieľom. Nepriateľ našej viery bude hľadať možnosť, aby naštrbil náš vplyv alebo vyradil nás z vodcovstva tým, že ponúka sladké pokušenie peňazí, sexu a moci. Jeho spôsoby nie sú ničím novým.

Morálna čistota zakladateľov zborov hlboko ovplyvňuje šírku aj hĺbku služby. Ľudia sú priťahovaní k evanjeliu a vychovávaní k dospelosti a službe – aké vzory budú napodobňovať? Charakter zakladateľa zborov zanechá nezameniteľnú pečať na zboroch, ako aj na povesti služby v regióne alebo celej krajine. My sme slabí, ale Ten, ktorý je v nás je väčší než ten, ktorý je vo svete (1Ján 4:4).

Vodcovia sú vždy výborným cieľom. Nepriateľ našej viery bude hľadať možnosť, aby naštrbil náš vplyv alebo vyradil nás z vodcovstva tým, že ponúka sladké pokušenie peňazí, sexu a moci.

I. POPULÁRNE TRIO: PENIAZE, SEX, A MOC

A. Majetok

Keď hovoríme o majetku, nevzťahujeme to iba na peniaze, ale taktiež na všetok majetok alebo zdroje, či už patria nám osobne, alebo sú vlastníctvom cirkvi. (viď lekcie o správcovstve v Manuáli štvrtom).

1. Varovania

Na začiatku bolo ľuďom povedané, aby si podmanili zem a vládli nad ňou. Všetko dal Stvoriteľ ľuďom, najvyšším zo všetkých stvorených bytostí (1Mojž.1:28-30). Máme mať majetok a zaobchádzať s ním ako Boží správcovia. Peniaze, materiálne vlastníctvo a zdroje vo všeobecnosti sú nám k dispozícii a očakáva sa od nás, že ich budeme múdro požívať. Problémom je, že len zriedka si myslíme, že máme dosť; pochybujeme o Božej múdrosti. Láska k peniazom sa považuje za koreň všetkého zla (1Tim.6:10). Žiadostivosť, závišť, lakomstvo a iné hriechy sú živé zdanlivo neuhasiteľnou žiadosťou očí. Preto je v Ježišovom učení v Biblii viac zmienok o peniazoch, než o iných témach – viac, než dokonca o spasení. Náš Spasiteľ rozumie, s čím ľudia zápasia a dostatočne nás varuje pred nebezpečenstvom, ktoré sa nachádza v honbe za majetkom. Boh nám ho dal, aby bol na dobré (a MÔŽE byť), ale často máme otvorené dvere pre satana, aby ho použil na škodu.

2. Návyky

Keď bol Ježiš pokúšaný na púšti, uspokojenie túžob tela bolo prvou skúškou (Mat.4:1-11). Keď bol vyzvaný, aby premenil kamene na chlieb, Pán odpovedal, že nie iba samotným chlebom bude človek živý, ale každým slovom, ktoré vychádza z úst Božích. Zháňanie jedla, peňazí a majetku nemá byť našou prioritou. Protielikom na tieto sklony je usilovať o to, aby sme poznali Božie cesty a chodili po nich. Každá z týchto vecí je dôležitá. Učeníci lovili ryby, aby mali jedlo a príjem. Ježiš hovoril svojim nasledovníkom, aby platili dane a majetok mala prvá cirkev spoločný. Ale otázkou je priorita; tam, kde sú naše poklady, tam budú aj naše srdcia. Čudujeme sa, prečo sú niektoré srdcia chladné ako dotyk kovu?

... kde sú vaše poklady, tam budú aj vaše srdcia. Čudujeme sa, prečo sú niektoré srdcia chladné ako dotyk kovu?

Hoden je pracovník svojej mzdy (Luk.10:7) a ten, kto sa nestará o svoju rodinu je horší než neveriaci (1Tim.5:8). Bohatý mladý muž veril, aj si možno myslel, že dodržiava tieto princípy (Luk.18:18-30). Avšak Ježiš, keď odpovedal na jeho otázku o večnom živote, povedal bohatému mláďencovi, aby predal všetko, čo má a rozdelil to chudobným. Bohatý mláďenec to neurobil – jeho priority neboli správne.

Naše priority musia byť založené na pravde, že všetko, čo máme, patrí Bohu. Boli sme kúpení za vysokú cenu a nepatríme sami sebe. Desiatky a zbierky sú prostriedkom, aby sme dali svoj podiel do spoločnej činnosti kresťanského spoločenstva. Každý z nás, obzvlášť vodcovia, ktorí sú vzormi, máme byť Božími správcami peňazí, materiálnych statkov a zdrojov, ktoré máme. Narábanie s financiami a zdrojmi určenými na kresťanskú službu je bežnou záležitosťou pre vodcov; byť múdrymi správcami znamená konzultovať s tými, ktorí dávajú peniaze, ako aj s tými, ktorí majú zodpovednosť za ich použitie. Je potrebné aplikovať dobré správcovské návyky, či máme veľa alebo málo. Keď sa dívame na nových vodcov, dobrým meradlom je: "Nad málom si bol verný, nad mnohým ťa ustanovím."(Mt 25:21).

B. Čistota v oblasti sexu

Hovoríme o ľudskej sexualite a oslavujeme fakt, nás Boh stvoril ako mužov a ženy. Sme odlišní a sme tu jeden pre druhého. Sám trojjediný Boh navrhol krásu usporiadaných vzťahov. Pretože sme boli stворení pre spoločenstvo je logické, že očakávame Boží model pre naše vzťahy v Kristu, či sú to vzťahy medzi manželom a manželkou, dcérou a otcom, mužmi a ženami. Očakávame priťahovanie vo vzťahoch; to je súčasť Božieho stvorenja. A od nás sa očakáva, že budeme správcami celého stvorenstva. Uvažujme o ľudskej sexualite v celej šírke – od obyčajného uvedomenia si odlišnosti až po najintímnejšie telesné vzťahy.

1. Varovania

V rajskej záhrade sa Adam a Eva prechádzali nahí aj so svojim Stvoriteľom; ich sexualita bola krásne akceptovanou súčasťou Božieho plánu. Podľa Stvoriteľovho zámeru vzišla žena z muža a bola partnerkou, ktorej krásu muž veľmi oceňoval. Keď však do sveta neposlušnosťou vstúpil hriech, strach a hanba viedli Adama a Evu, aby zakrývali svoju sexualitu.

Boh od nás očakáva, a povzbudzuje nás k tomu, aby sme mali medzi sebou vzťahy v mnohých rovinách, ale taktiež dáva princípy pre tieto vzťahy a to najintímnejšie spoločenstvo ohraničil najvyššou úrovňou záväzku. Kresťanskí vodcovia nie sú zbavení agresívnej žiadosti tela. So vzbúreneckou neodbytnosťou (ktorú my, nie Boh, poznáme najlepšie) ľudstvo bezočivo strháva tie figové listy, odkrýva a oddáva sa tomu, čo mu nepatrí. Nie je to výsmech Boha; Jeho cesty sú dokonalé.

Boh nás povzbudzuje k tomu, aby sme mali medzi sebou vzťahy v mnohých rovinách ...ale taktiež ... to najintímnejšie spoločenstvo ohraničil najvyššou úrovňou záväzku.

2. Návyky

Keby Ježiš podľahol satanovmu pokúšaniam, že Mu dá všetky poklady sveta, potom by bol Ježiš braný na zodpovednosť za hedonizmus – hriech pôžitkárstva, ako konečného zmyslu života. Kristus odmietol to, čo je "prijemné" a znovu citoval Písmo: "Odíď odo mňa, satan! Lebo je napísané: Pánovi, svojmu Bohu, sa budeš klaňať a jemu samému budeš svätoslúžiť!" (Mat.4:10).

Ako zakladatelia zborov sme vodcami s víziou – vieme, kam smerujeme. Tak tomu je aj s budovaním a udrzaním morálneho profilu. Uvažujte o starozákonnom hrdinovi Jozefovi – ktorý prijal Boží štandard. Bol verný, či bol obľúbeným synom alebo väzneným otrokom (1Mojž.37). Vyhol sa situácii, kde bolo pokušenie (1Mojž.39). Jozef odmietol poddať sa hriechu.

Najdôležitejšou súčasťou snahy dať sexualitu na správne, vznešené miesto, je jedna s opačným pohlavím kristovským spôsobom – s úctou. Úcta je dar milosti. Skrze nás ukazuje hodnotu, ktorú dal Boh človeku. Ukazuje, že si ho vážite. Úcta je to, čo preukazujeme ľuďom bez toho, že by si to museli zaslúžiť a nie je závislá na našich pocitoch alebo na tom, či je niekto úctivý k nám. Text Efežanom 5 nám prikazuje, aby sme jednali s manželkou tak, ako Kristus jedná s cirkvou – s úctou. Takéto vyjadrovanie úcty, ktorú by sme mali prejavovať opačnému pohlaviu je cnosťou, ktorá pomáha chrániť naše ľudské sklony k zneužívaniu. Takýmto žehnaním mužov a žien sa môžeme chrániť proti zneužívaniu daru sexuality, ktorý nám dal Boh.

Mnoho ľudí si váži druhých kvôli ich charakteru. Manželská vernosť je najposvätnejším testom charakteru každého muža alebo ženy. Najlepšou obranou nášho manželstva je dobrý útok – kultivovaný a láskyplný vzťah. Prikázania však nie sú iba pre tých, ktorí žijú v manželstve, pretože pokušenia sú reálne aj pre slobodných zakladateľov zborov.

C. Autorita a postavenie

Ako vodcovia na určitej úrovni, s autoritou a postavením, máme niekde nejaký vplyv. Požívanie tohto vplyvu je moc. Pýcha však často rozhoduje o tom, na čie dobro – svoje alebo iných – túto moc použijeme. Moc môže byť silou zla alebo silou dobra. Ako zakladatelia zborov túžime po tom, aby náš vplyv bol využitý na uschopnenie iných k tomu, čo pre nich Boh zamýšľa.

1. Varovania

V roku 1986, kedy haitský diktátor Duvalier ušiel z tohto karibského ostrova, dočasnej vlády sa ujali traja ľudia z vojenských a civilných kruhov, kým nezorganizujú demokratické voľby. Plastickejšiu ilustráciu toho, ako moc korumpuje, by sme asi sotva našli. V nasledujúcich mesiacoch sa úspešným autokratom stal generál armády oblečený v jednoduchej uniforme. Vždy, keď sa objavil na verejnosti mal na sebe viac medailí a stužiek a jeho tvár bola skrivená zovretými čelustami. Nastúpila korupcia moci; možnosť vplyvu spravodlivosti a slobody bola obetovaná na oltár pýchy a osobného zisku.

Každý zakladateľ zboru, ktorý evanjelizuje, vedie iných k učeníctvu a pripravuje ich pre službu nedúfa v nič menej, ako ovplyvniť ich smerovanie k dobrému, k nášmu Pánovi. My uplatňujeme určitý druh moci, pretože sme sa ujali vedenia. Ale moc je dvojsečným mečom; môže otvoriť dvere pre Kristovo dielo alebo, ak sa zneužije, privedie nás k túžbe po sebeckom zisku. Je vždy nebezpečné, ak vodca prekročí určitú hranicu a používa svoju moc, aby živila jeho pýchu.

... moc je dvojsečným mečom; môže otvoriť dvere pre Kristovo dielo alebo, ak sa zneužije, privedie nás k túžbe po sebeckom zisku.

2. Návyky

Diabol urobil niekoľko úskokov voči nášmu Pánovi na začiatku Jeho služby. Pokúšal Ho, aby sa hodil dolu z okraja chrámu a skúsil, či Otec pošle anjelov, aby Ho zachránili. Diabol chcel, aby Ježiš bol úplne pragmatický, a nie aby uplatnil svoju vieru. Keby Ježiš podľahol hriechu pragmatizmu, nebol by žiadny kríž ani spasenie. Pragmatizmus funguje iba chvíľu, ale z dlhodobého hľadiska je deštruktívny. Kristus odpovedal citovaním Písma a prísne pokarhal satana, že pokúša Boha. Ako zakladatelia zborov sme pravidelne v pokušení využiť svoju moc a robiť čokoľvek sa nám zdá práve teraz najlepšie; teda konať pragmaticky. Avšak náš koncept vodcovstva je veľmi odlišný od spôsobu riadenia vo svete. Narábanie s mocou podľa Božích pravidiel priamo súvisí s našim chápaním a praktizovaním kristovského vodcovstva (viď Manuál štvrtý, Lekcia 6, "Slúžiace vodcovstvo").

Bohom daná vízia do budúcnosti a zameranie na výsledky, ktoré chceme dosiahnuť by mali viesť zakladateľov zborov k veľkej závislosti na Bohu. Iba Jeho moc nás môže vystrojiť na cestu. A keďže my, ako vodcovia máme vernosť mnohých nasledovníkov, je veľmi dôležité, aby sme ich aj svoju vernosť orientovali voči Kristovi. Ľudské bytosti neboli stvorené preto, aby podporovali rešpekt a moc, ktorú dnes tak často majú ľudskí vodcovia. Preto, aby sme mali istotu, že nepoužívame svoju moc nevhodne, musíme mať podelenú službu a v našom úsilí zakladania zborov určiť vzájomnú zodpovednosť.

II. VŠEOBECNÉ PRINCÍPY MORÁLNEJ BEZÚHONNOSTI

Máme hľadať najprv "Božie kráľovstvo a jeho spravodlivosť" (Mat.6:33). Pokiaľ nedávame prvé veci pred všetko ostatné, ďalšie veci nebudú nasledovať. Bez nadprirodzených cností prirodzené cnosti zlyhajú. Bez Božej milosti nemôžeme byť svätí. Bez lásky sa spravodlivosť mení na krutosť. Bez nádeje sa odvaha mení na slepé zúfalstvo. Bez viery sa svetská múdrosť mení na bláznovstvo pred Bohom. Dve roviny – prirodzená a nadprirodzená – patria spolu. (Kreeft, s.72,73)

Pokušenie je nevyhnutné, ale nemusíme byť skleslí, víťazstvo je zabezpečené. Máme pravdu, na ktorej sme závislí a naše víťazstvo nad pokušením je silným svedectvom pre kresťanov aj nekresťanov. Buďme napodobňovateľmi Krista, ktorý bol pokúšaný vo všetkom ako my, ale bol bez hriechu." (Žid.4.15).

Zodpovedanie sa jeden druhému zabezpečuje užitočnú prevenciu pred zlyhaním a je pre mnohých zdrojom povzbudenia. Takéto zodpovedanie sa môže byť medzi blízkymi priateľmi alebo spolupracovníkmi. Taktiež aj malé spoločenstvo, skupina biblického štúdia, ktorá sa s modlitbou na to zameriava, môže byť užitočná. Nieкто uprednostňuje formálne štruktúry zodpovedania sa, iní majú menej formálny prístup, ale princípom je: "dvaja sa majú lepšie ako jeden." (Kaz.4:9,10). Vzájomné zodpovedanie sa nás posilňuje v našom úsilí o morálnu bezúhonnosť.

Preteky vyhráva ten, kto pretrhne cieľovú pásku. Vytrvalosť je veľmi dôležitá, pretože tak veľa vodcov dobre beží, ale menej ich aj skončí dobre. Biblia sama to bohato ilustruje. Bežme tak, aby sme zvíťazili. Uvažujme o Jóbovom živote a rozhodnime sa hľadiť ponad okolnosti do budúcnosti. "Lebo zná, aká je cesta u mňa; keď ma bude skúšať, vyjdem ako zlato." (Jób 23:10).

Takáto vytrvalosť je dôsledkom:

- Pohľadu **dovnútra** pri hľadaní **morálnej čistoty**; "... zložme každé bremeno a ľahko obkľučujúci hriech a tak s trpezlivosťou bežme pred nami ležiaci beh o závod." (Žid.12:1).
- Pohľadu **hore** pri hľadaní **stability**; "... hľadiac ta na Veľvodcu viery a dokonávateľa Ježiša ..." (Žid.12:2).
- Pohľadu **vonku** pri hľadaní **služby**; " Stíhajte pokoj so všetkými a posvätenie, ... dozerajúc, aby niekto nezaostával od milosti Božej ..." (Žid.12:14,15).
- Pohľadu **dopredu s nádejou**; " Preto, keď prijímame nepohnutelné kráľovstvo, buďme vďační a vďakou svätoslúžme ľúbe Bohu s úctou a bážňou Božou ..." (Žid.12:28).

III. ÚŽITOK MORÁLNEJ BEZÚHONNOSTI

A. Pokojný život

Keď sú vaše skutky dôsledkom vašej viery, potom zakúšate vnútorný pokoj. Bezsenné noci a hľadanie pocíťované hlboko vo vnútri môžu byť výsledkom kompromisov v morálnej oblasti.

B. Disciplinovaný život

Neexistuje žiadny efektívny vodca, ktorý by postrádal sebadisciplínu. Morálna bezúhonnosť je uholným kameňom, na ktorom spočívajú všetky ostatné oblasti života. Zakladateľ zborov, ktorý je natoľko disciplinovaný, že zvládol tú VEĽKÚ oblasť morálnej čistoty zisťuje, že je potom ľahšie získať disciplínu aj v ostatných oblastiach života.

Zakladateľ zborov, ktorý je natoľko disciplinovaný, že zvládol tú VEĽKÚ oblasť morálnej čistoty zisťuje, že je potom ľahšie získať disciplínu aj v ostatných oblastiach života.

C. Získanie rešpektu

Efektívny zakladateľ zborov rozumie, že rešpekt a vplyv vyrastajú z bezúhonného života. Bezúhonnosť je kľúčom k zotrvaní vo vodcovstve počas celej cesty.

D. Pozitívny odkaz

Zakladateľ zboru, ktorý žije v morálnej bezúhonnosti môže zanechať oveľa väčší odkaz a dar, než je iba súhrn výsledkov, ktoré dosiahol pri zakladaní spoločenstiev.

IV. MORÁLNA BEZÚHONNOSŤ NIEČO STOJÍ

Zakladatelia zborov, slobodní alebo žijúci v manželstve, sami alebo v tíme možno zistia, že cesta k morálnej čistote nie je hladko vydláždzená. Niektoré ťažké boje môžu byť Kristovým nástrojom, ktorý On používa, aby nás priviedol k prehĺbeniu charakteru alebo viditeľnejšiemu svedectvu o Ňom a o Jeho cestách. Máme záruku Jeho prítomnosti a Jeho moci, pokiaľ kráčame spoločne. Nemáme však zaručený úspech navonok. Nevieme, či Zacheus niekedy získal späť svoje bohatstvo (Luk.19:8). Jozef sa dostal do väzenia na základe falošného obvinenia a radšej utiekol, ako by mal ležať s Putifarovou ženou (1Mojž. 39:12-20). A Dávid bol nestále na úteku, ale odmietol siahnuť na "pomazaného Hospodínovho", keď mal dobrú príležitosť zabiť kráľa Saula v jaskyni. (1Sam.24)

Možno vás prenasleduje hriech ešte z čias, kedy ste porušili svoju bezúhonnosť. Úprimnosť je vzácna a užitočná cnosť. Vyznajme hriech, ktorý nás tak ľahko obkľučuje (Žid.12:1) a vezmime Boha za slovo. On je verný a odpúšťa naše hriechy (1Ján 1:9). Možno však máme dlhy, ktoré je treba splatiť, rany, ktoré je treba ošetriť, vzťahy, ktoré je treba napraviť. Nesme zodpovednosť za svoju minulosť, ale nedovoľme, aby včerajšok určoval našu poslušnosť na dnes a zajtra. Morálna čistota môže byť znakom nášho duchovného vodcovstva a úsilie zakladania zborov môže mať zisk z našich čestných charakterov.

ZÁVER

Zakladatelia zborov, nedajme sa oklamať. Nemusíme byť ako Noe, aby sa svet smial veriacim. Nekresťania sa budú naďalej vystatovať hriešnym správaním. Morálka dnešného sveta je ako loď, ktorá stratila kormidlo (morálna čistota je preč) a čo je horšie, ani nenájde cestu, pokiaľ nenájde kormidlo (absolútna pravda sa popiera). Máme život zachraňujúce poslanie, uskutočnenie ktorého si vyžaduje každý kúsok nášho kristovského charakteru a morálnej čistoty. Božie slovo, Biblia, nám ukazuje cestu. Miestne zbory sú kormidlom, ktoré riadi spoločnosť soľou a svetlom – a vedie ju späť k morálnej bezúhonnosti a k tomu, aby bola miestom pre Božie spoločenstvá. Jednotliví nasledovníci Krista, ktorí konajú dielo evanjelizácie volajú hriešnikov k zmiereniu sa s Bohom aj medzi sebou navzájom.

Zakladatelia zborov, v Božej misii na zemi máte strategické postavenie. Pamätajte na to, komu patríte a konajte podľa toho. Morálna bezúhonnosť je pre zakladateľa zborov fundamentálnou potrebou.

OTÁZKY NA UVAŽOVANIE, ZHRNUTIE A APLIKÁCIU

- Ako súkromné zlyhanie v oblasti morálky ovplyvňuje verejnú službu? A čo keď osobne poznáme hriech iného služobníka?
- Ak ľudia zlyhajú v jednej oblasti, majú sklony zlyhať aj v inej oblasti? Ako môžu Božie pravidlá (modely) v jednej oblasti pomôcť posilneniu bezúhonnosti v iných oblastiach?
- Je ľahšie udržať si morálnu čistotu čím ste dlhšie v službe?
- Ako môže konkrétne zodpovedanie sa iným veriacim pomôcť pri udržaní si morálnej bezúhonnosti?
- Čo môžeme urobiť pre to, aby sme bránili pokračovaniu kompromisov v kresťanských hodnotách, zatiaľ čo spoločnosť neustále mení pravidlá vhodného morálneho správania?
- Venovali sme sa predovšetkým problému peňazí, sexu a moci. Uvažujte a diskutujte o možných vzťahoch medzi nimi a ďalšími prvkami morálnej bezúhonnosti, ako sú: úprimnosť, vernosť, vyváženosť, súcit, sebaovládanie, múdrosť, radosť, dôvera, vytrvalosť.

AKČNÝ PLÁN

- Opýtajte sa svojho manželského partnera a/alebo jedného alebo dvoch blízkych priateľov. "V ktorej oblasti môjho života je menej viditeľná morálna bezúhonnosť?"
- Podľa toho, čo ste poznali (ALEBO podľa Božieho usmernenia po úprimnom sebakúmaní) modlite sa a určte si stratégiu a konkrétne kroky, ktoré budú smerovať k posilneniu slabších miest vášho charakteru. Je to možno oblasť vášho zlyhávania, ale nemusí byť; môže to byť oblasť, v ktorej vaše osobné konanie ešte neovplyvnilo iných.
- Svoju stratégiu rozvrhnite do dvoch týždňov. Nemusí byť komplexná, ale musí byť konkrétna.
- Hovorte svojmu partnerovi (ak žijete v manželstve) a aspoň jednému alebo dvom priateľom na čom pracujete a čo ste sa v tomto procese naučili.
- Snažte sa vyššie uvedené veci urobiť v priebehu troch mesiacov odkedy ste začali študovať túto lekciu.

ZDROJE

- Dyer, Charles. *The Power of Personal Integrity*. (Sila osobnej bezúhonnosti) Wheaton, IL: Tyndale House Publishers, 1997.
- Hendricks, Howard, ed. *A Life of Integrity*. (Život v bezúhonnosti) Sisters, OR: Multnomah Books, 1997.
- Kreeft, Peter. *Back to Virtue*. (Späť k cnostiam) Fort Collins, CO: Ignatius Press, 1992.
- Searcy, Nelson, Chad Hall and Kelley Edwards. "Integrity; Searching for Cracks". (Bezúhonnosť; hľadanie trhlin) *SmartLeadership Mag-Ezine* (October, 1998): www.SmartLeadership.com.

MODLITBA

MODLITBA

10

LEKCIA

Vedenie modlitieb za hnutie zakladania zborov

AKO POMÔČŤ INÝM MODLIŤ SA ZA ZAKLADANIE ZBOROV

☞ Cieľ lekcie

Cieľom tejto lekcie je poskytnúť zakladateľom zborov niekoľko myšlienok o mobilizovaní k modlitbám za hnutie zakladania zborov.

☞ Hlavné body

- Hnutie zakladania zborov si vyžaduje, aby modlitebná podpora smerovala k "Z".
- Musíme hľadať a budovať vodcov, ktorí budú koordinovať modlitebné hnutie.

☞ Požadované výsledky

Po preštudovaní tejto lekcie by každý účastník mal ...

- Vedieť ako mobilizovať iných k modlitbám na podporu úsilia o zakladanie zborov.
- Zúčastňovať sa na modlitebných podujatiach, ktoré majú základný význam pre mestské, regionálne a celonárodné hnutie zakladania zborov.

☞ Doporučenia pre inštruktora

Túto lekcii využite na praktické vedenie diskusie o tom, ako usmerňovať modlitby, ktoré vedú k zakladaniu zborov saturáciou. Umožnite účastníkom, aby sa podelili so svojimi skúsenosťami z koncertov modlitieb alebo modlitebnej mobilizácie za mesto alebo región. Diskutujte o tom, aké kroky musí každý urobiť k tomu, aby pomohli k modlitebnej mobilizácii za svoju denomináciu, mesto, región, národ.

Poskytnite účastníkom všetky potrebné zdroje alebo kontaktné informácie týkajúce sa modlitebných hnutí, ktoré už prebiehajú v ich mestách, regióne a krajine.

ÚVOD

Na začiatku toho výcvikového seminára (Manuál prvý, časť Modlitba, Lekcia 3 "Ako viesť k modlitbám") sme hovorili o tom, že apoštol Pavol vnímal modlitbu ako živú súčasť evanjelizácie a zakladania zborov. Hovorili sme o rôznych stratégiách mobilizácie k modlitbám na podporu vašej služby zakladania zborov. Preto, aby sa uskutočnilo mestské, regionálne a celonárodné hnutie zakladania zborov, je potrebné, aby sa k modlitbám mobilizovalo vo veľkých rozmeroch a so zameraním na evanjelizáciu a zakladanie zborov. Modlitebná stratégia za hnutie zakladania zborov sa musí sústrediť na bod, o ktorý ide – na každú dedinu, mesto v našej krajine a každú skupinu nespasených ľudí.

Je veľa rôznych možností, ako môžu ľudia organizovať koncerty modlitieb za mesto alebo národ. V Kórei nie je neobvyklé, že zbory strávia celú noc na modlitbách, idú na "modlitebnú horu", aby sa postili a modlili, alebo vstávajú na modlitby každé ráno o 5.00. V Amerike sa kresťania stretávajú na zvláštne dni modlitieb, akým je napríklad Národný deň modlitieb. Ľudia si môžu oddeliť jednu hodinu počas dňa, aby sa modlili konkrétne za svoju krajinu. V Európe idú tímy ľudí po tej istej ceste ako križiaci – z Anglicka do Istanbulu a modlia sa za zmierenie a obrátenie ku Kristovi v mestách a dedinách, ktorými prechádzajú.

Strategická modlitba v širokom meradle si vyžaduje určité kľúčové prvky: prieskum, formovanie vízie, výcvik, hľadanie a prepojenie vodcov modlitieb. V tejto lekcii budeme hovoriť o týchto prvkoch, ktoré sú potrebné pre mobilizáciu modlitieb za mestské, regionálne a celonárodné hnutie zakladania zborov.

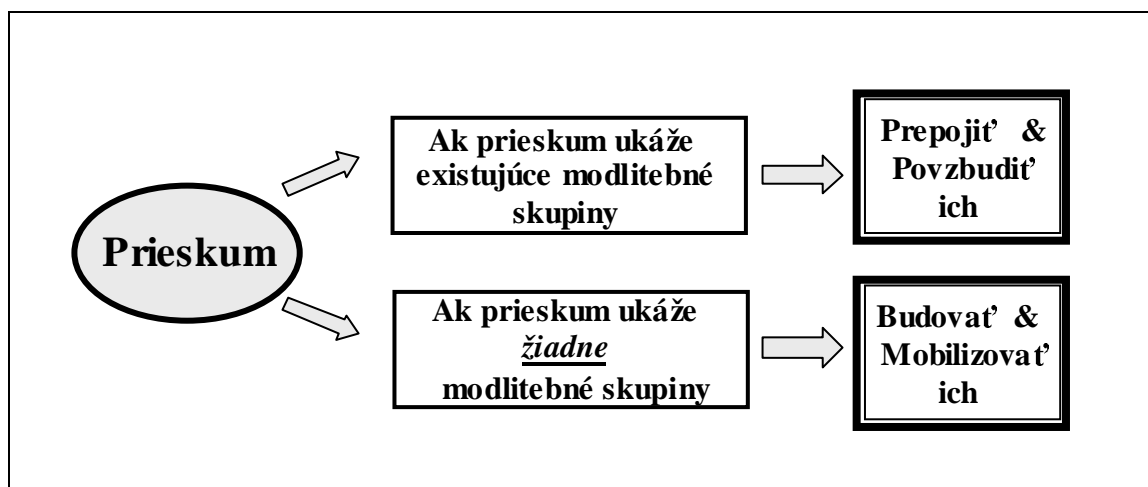
I. PRIESKUM

Pretože Boh túži po zmierení ľudí so sebou a po tom, aby Jeho sláva bola hlásaná medzi národmi je pravdepodobné, že Duch Svätý už položil ľuďom bremeno modliť sa na svoje okolie, región, mesto a národ. Prvým krokom k mobilizácii modlitieb v širšom meradle je hľadanie ľudí, ktorí majú bremeno modlitieb. V niektorých krajinách sú to vysoko organizované skupiny mužov alebo žien, ako napríklad Spoločenstvo Lýdia. Na iných miestach to môžu byť roztrúsení jednotlivci, ktorí sa sami modlia za šírenie evanjelia.

Stratégia, ktorú zostavíte a zakomponujete do modlitebnej mobilizácie bude závisieť od toho, čo vám ukázal prieskum. Ak zistíte, že existujú modlitebné skupiny a siete, vaša práca sa možno sústreďí na to, aby ste prepojili tieto modlitebné skupiny s evanjelizáciou a službou zakladania zborov, aby modlitby boli zamerané na konkrétne aktivity šírenia evanjelia. Modlitebné skupiny a siete sú často izolované od evanjelizácie a úsilia zakladania zborov a tak sú pre tieto aktivity stratenými zdrojmi. Vaša stratégia sa zameria predovšetkým na sústreďovanie informácií medzi modlitebnými skupinami a evanjelizačnými a zakladateľskými aktivitami. Mohla by tiež zahŕňať aj povzbudzovanie a mentoring týchto modlitebných skupín alebo vodcov siete a mobilizáciu modlitieb za ďalšie časti vášho mesta, regiónu a krajiny. Ďalšou súčasťou vašej stratégie by mohlo byť zorganizovanie spoločného stretnutia týchto modlitebných skupín a ich zborov na pravidelnom väčšom koncerte modlitieb. Keďže koncerty modlitieb sa zameriavajú na chvály a uctievanie Boha a na šírenie evanjelia, sú dobrým nástrojom na demonštrovanie jednoty kresťanov, radosti z rôznorodosti Tela a môžu byť odrazovým mostíkom k ďalšej spolupráci.

Na druhej strane, ak váš prieskum ukáže veľmi malú aktivitu v oblasti organizovaných modlitieb, vaša stratégia sa zameria na to, aby ste prosili Pána, aby vás viedol k potenciálnym vodcom modlitieb. Môžete sa tiež zamerať na formovanie vízie a mobilizáciu k strategickým modlitbám na úrovni členov miestnych zborov.

Obrázok 10.1 Výsledky prieskumu



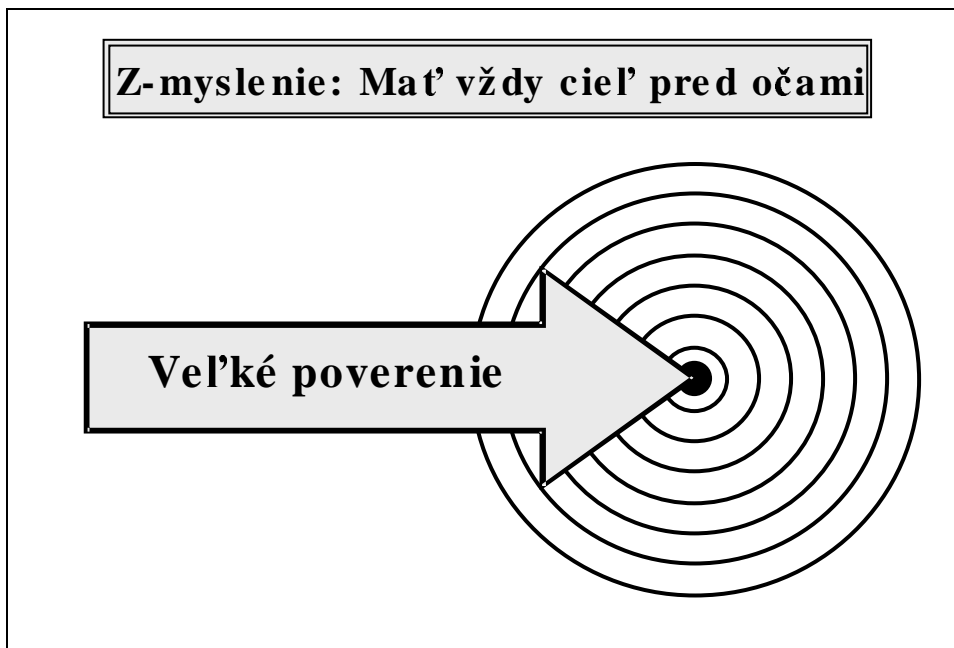
II. FORMOVANIE VÍZIE – ČO CHCE BOH PRE TOTO MIESTO?

Nedostatok modlitieb často pochádza z nedostatku vízie. Ľudia venujú čas a úsilie veciam, o ktorých majú presvedčenie, že sú dôležité alebo pre ktoré majú hlbokú vášeň. Kľúčovým prvkom v modlitebnej mobilizácii za hnutie zakladania zborov je poskytnúť ľuďom víziu toho, čo chce Boh, aby sa stalo v tomto meste, regióne alebo krajine. Ľudia musia v sebe roznieť vášeň pre veci Božieho srdca – pre Jeho túžbu zmieriť hriešneho človeka so sebou, vykúpiť ľudstvo z jeho poviazania hriechom a obnoviť spoločenstvo s človekom skrze Ježiša Krista. Boh si vyvolil svojich ľudí, aby boli veľvyslancami dobrej zvesti o zmierení so strateným a umierajúcim svetom (2Kor.5:18-20). Keď kresťania získavajú cit pre svoje povolanie byť veľvyslancami Krista, budú potom prirodzene chcieť angažovať sa v Božích zámeroch.

Ďalšou súčasťou formovania alebo budovania vízie je poskytnúť ľuďom určitý obraz o tom, čo je "Z" – ako budú vyzerať ľudia v meste, dedine a národe, keď budú získaní pre učeníctvo. Koľko zborov tu bude? Aké percento ľudí by boli kresťania? Prirovnajte "Z" k reálnej situácii dnes. *Koľko zborov tu teraz existuje? Aké percento populácie sú aktívni kresťania?* Potom dajte výzvu – *Koľko zborov potrebujeme založiť, aby sa ľudia v tomto meste, regióne alebo krajine stali učeníkmi? Koľko ľudí má*

uveriť v Krista? (Vid' Manuál prvý, časť Vízia ZZS, Lekcia 1 "Z"-myslenie a časť Cirkvev, Lekcia 2 "Cieľ cirkvi")

Obrázok 10.2 "Z"-myslenie



Tretím prvkom formovania a budovania vízie je pomôcť ľuďom, aby videli strategickú úlohu modlitby v evanjelizácii a zakladaní zborov. Keď budú skúmať modlitby apoštola Pavla a veci, za ktoré sa modlil, získajú víziu o dôležitosti ich modlitieb za šírenie evanjelia v ich okolí. (Vid' Manuál prvý, časť Modlitba, Lekcia 3, "Ako viesť k modlitbám")

III. ROBTE VÝCVIK ĽUDÍ A VYZBROJTE ICH, ABY SA MODLILI ZA ZAKLADANIE ZBOROV SATURÁCIU

Keď ľudia prijali víziu o tom, čo Boh chce pre ich okolie, mesto, región a národ a o úlohe modlitby v šírení evanjelia, bude potrebné, aby dostali praktické rady a pomoc, ako sa modlitebne podieľať na šírení evanjelia. Mali by ste byť schopní zabezpečiť praktický výcvik v rôznych metódach modlitieb, ako sú

- Modlitebné trojice
- Modlitebné pochody
- Budovanie podporného modlitebného tímu za službu zakladania zborov
- Duchovný boj
- Vzájomné poskytovanie informácií medzi modlitebnými skupinami a evanjelizačnými a zakladateľskými aktivitami
- Koncerty modlitieb
- Národné dni modlitby
- Modlitba a pôst

Väčšia časť tohto druhu výcviku bude vychádzať z vašich osobných skúseností s modlitbou vo vašej službe zakladania zboru. O týchto témach sme hovorili na jednotlivých výcvikových seminároch. Pamätajte na to, že modlitba je viac vecou presvedčenia, než učenia. Keď ľudia trávajú čas na modlitbách, Boh im ukáže, kde sa majú zapojiť a ukáže im, aby tvorivým spôsobom mobilizovali k modlitbám vo svojej oblasti vplyvu.

IV. HĽADAJTE VODCOV MODLITEBNEJ SIETE

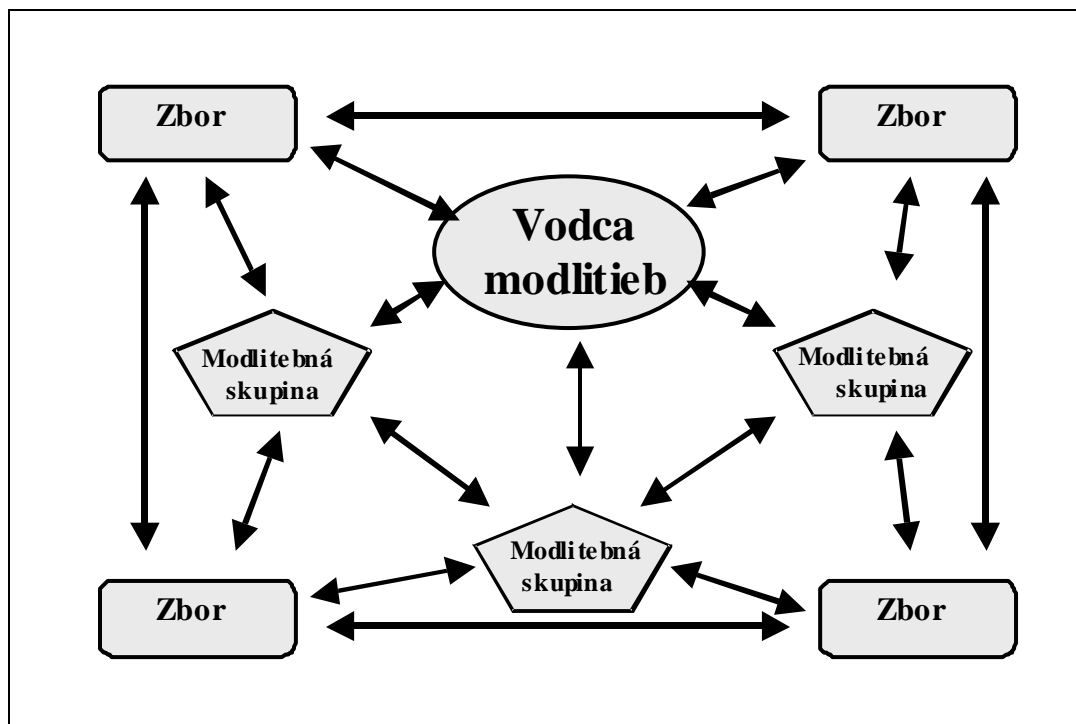
Preto, aby akékoľvek hnutie bolo efektívne, musí mať vodcov. Keď robíte prieskum a formulujete víziu, proste Boha, aby vás viedol k mužom a ženám, ktorí majú konkrétne bremeno za modlitby

a majú vodcovské schopnosti. Títo modlitebníci formulujú víziu, zabezpečia výcvik a zameriavajú modlitby na problémy súvisiace so šírením evanjelia v meste, regióne a národe. Musia byť neustále informovaní o evanjelizačných aktivitách a o službe zakladania zborov, aby tak mohli mobilizovať k modlitbám na podporu týchto aktivít. V nasledovných bodoch uvádzame niektoré vlastnosti, ktoré by mali mať vodcovia modlitieb:

- Majú postoj pokory a poddanosti voči vodcom zboru. Sami seba nepovažujú za dôležitejších, než sú ich vodcovia zboru.
- Vedia dobre usmerňovať priebeh modlitebných stretnutí – sú schopní udržať modlitebné stretnutie v zameraní sa na predmet modlitieb a vedia zabrániť tomu, aby sa modlitby uberali nevhodným alebo neužitočným smerom.
- Sú silne oddaní Kristovi a verní v duchovných disciplínach, ako sú čítanie Biblie, osobná modlitba, spoločenstvo, atď.
- Majú dobré vzťahy s ľuďmi a dobrú povesť medzi veriacimi v ich zbere.
- Sú emocionálne vyrovnaní. Vodcovia modlitieb sa naučili kontrolovať svoje emocionálne výkyvy a nedovolia, aby emócie riadili ich modlitby.
- Nie sú náchylní ku klebetám; vedia udržať dôvernosi.
- Rozumejú vízii zakladania zborov saturáciou. Sú schopní komunikovať víziu ostatným.
- Vedia usmerňovať tok informácií medzi modlitebnými skupinami a aktivitami evanjelizácie a zakladania zborov.

Vodcovia modlitieb pracujú na rôznych úrovniach modlitebného hnutia. Niektorí sú vodcovia konkrétnych modlitebných skupiniek – napríklad v miestnom zbere alebo skupiniek pozostávajúcich z členov rôznych zborov miestnej komunity. Iní môžu byť vodcami modlitebných sietí – malých skupiniek alebo jednotlivcov po celom regióne, v meste alebo v krajine – ľudí, ktorí sú prepojení spoločným bremenom za šírenie evanjelia v danej oblasti alebo v konkrétnej skupine ľudí. Denominácie budú možno potrebovať určiť modlitebných koordinátorov, ktorí by boli zodpovední za to, aby pomáhali zborom svojej denominácie zostaviť a využívať modlitebné stratégie.

Obrázok 10.3 Vodcovia modlitieb usmerňujú modlitby



Národní vodcovia modlitieb sústreďujú modlitby na potreby, ktoré sa dotýkajú celej krajiny. Povzbudzujú taktiež k modlitbám za ľudí, ktorí slúžia vo vláde, armáde, atď. Zjednocujú modlitebné siete po celej krajine, aby sa modlili za konkrétne potreby a môžu koordinovať aktivity, ako napr. národný deň modlitieb. Títo národní vodcovia môžu byť zapojení do siete národných vodcov modlitieb z krajín celého sveta.

PRÍKLAD

V Rumunsku sme mohli vidieť počiatočné znaky modlitebného hnutia. Skupina troch žien z Alba Iulie sa začala modliť za seba navzájom a za svojich manželov. Potom postupovali v modlitbách za svoje zbory, za ich región, za národ a za to, aby boli zakladané nové zbory. Toto spoločenstvo sa rozrástlo na viac ako 30 skupiniek a v nich sa približne 150 žien zapojilo do modlitieb. Rozšírili sa do Bukurešti, kde vydali modlitebný bulletin za Rumunsko, ktorý sa používal v cele krajine aj mimo nej. V meste Sibiu sa spoločne modlia dva zbory, ktoré nie sú z rovnakej denominácie. V Kluži organizujú raz mesačne ženské modlitebné stretnutie, ktoré je otvorené všetkým zborom. Často ho navštevujú aj neobrátené ženy a niektoré z nich uverili prostredníctvom týchto spoločenstiev.

ZÁVER

Podporné modlitby a modlitebné iniciatívy nie sú novou myšlienkou. Nimi sa pripájame k Bohu a Jeho konaniu. Od čias prvých kresťanov bola modlitba považovaná za živú súčasť evanjelizácie a zakladania zborov. Bez ohľadu na to, či modlitby majú miestny, celomestský, regionálny alebo celonárodný rozmer, cieľom usmerňovania modlitieb a modlitebných hnutí je vznik kristocentrických, rastúcich zborov, ktoré sú dostupné v celej krajine tak, aby každý človek mohol počuť a vidieť evanjelium spôsobom, ktorý je relevantný v jeho situácii.

OTÁZKY NA UVAŽOVANIE, ZHRNUTIE A APLIKÁCIU

- Aké sú vaše osobné skúsenosti s modlitebnou mobilizáciou za saturačné zakladanie zborov?
- Viete o nejakých národných, regionálnych alebo miestnych modlitebných sieťach?
- Akým spôsobom môžete udržiavať dobrú komunikáciu medzi vašim modlitebným tímom a vašou službou zakladania zborov?
- Spoločne diskutujte o tom, ako môžete vy, ako zakladatelia zborov zdieľať víziu zakladania zborov saturáciou a spoločnej modlitby s inými zborními aj so zborními vo vašej denominácii.
- Zúčastnili ste sa niekedy modlitebného zhromaždenia alebo koncertu modlitieb? Aké to bolo? Ako by ste mohli zorganizovať koncert modlitieb vo vašom meste?
- Aká je Božia vôľa v súvislosti s modlitbou vo vašom živote? Je modlitba, ako priorita, pre vodcu nediskutovateľnou záležitosťou?
- Prečo modlitba nie je ešte viac živou súčasťou našich životov a služby?

AKČNÝ PLÁN

Zhrňte rôzne aspekty mobilizácie k modlitbám za zakladanie zborov saturáciou. Určte, aké kroky urobíte k tomu, aby ste pomohli mobilizovať modlitby za vaše mesto, región alebo krajinu.

ZDROJE

- Livingston, Glenn. *Prayer that Strengthens and Expands the Church. (Modlitba, ktorá posilňuje a rozširuje cirkev)* South Holland, IL: The Bible League, 1999. (Túto publikáciu, ktorú vydala *Alliance for Saturation Church Planting* môžete získať v The Bible League, 16801 Van Dam Road, South Holland, IL, 60473 USA. Tel 1-800-334-7017. E-mail: BibleLeague@xc.org).
- Mills, Brian. *DAWN Europa Prayer Manual.* (Modlitebný manuál DAWN-Európa) England: DAWN Europa, 1994.

MODLITBA

LEKCIA

11,12

Koncert modlitieb

VZDÁVANIE VĎAKY BOHU ZA JEHO VERNOSŤ

☞ Ciel' lekcie

Cieľom tejto lekcie je oslava dobroty a vernosti Pána počas celého výcvikového programu.

☞ Hlavné body

- Vzdávanie vďaky Bohu za Jeho vernosť.
- Prosby o požehnanie našej služby aj v budúcnosti.

☞ Požadované výsledky

Na konci tejto lekcie by každý účastník mal ...

- Byť povzbudený z toho, ako si pripomínal Božie požehnanie v priebehu mesiacov tohto výcviku.
- Prijat' výzvu dôverovať Bohu, že bude konať ešte väčšie veci v jeho osobnom živote aj v službe.
- Prijat' výzvu sformovať alebo participovať na spoločenstve zakladateľov zborov, aby mohol prijímať pomoc a povzbudenie aj po ukončení tohto výcvikového seminára.

☞ Doporučenia pre inštruktorov

Tento dvojhodinový koncert modlitieb by mal nasledovať po vyučovaní lekcie o modlitbe a mal by sa uskutočniť na záver tohto Seminára pre zakladateľov zborov. Starostlivo ho pripravte, aby bol časom povzbudením, požehnaním a oslavou. Vyberte dvoch alebo troch ľudí, aby sa podelili o to, ako Pán požehnával ich úsilie o zakladanie zboru. Potom sa rozdeľte do menších skupín, aby sa mohlo zdieľať viac ľudí. Potom sa opäť spojte a majte spoločný čas chvál a uctievania.

Pripravte si mapu svojej krajiny a napíšte zoznam skupín ľudí, ktoré ešte neboli oslovené evanjeliom a použite ho počas koncertu modlitieb. Môžete taktiež použiť aj Lekciu 18 – Cirkev, kde sme hovorili o histórii kresťanstva v krajine, aby bola podkladom pre chvály za Božiu vernosť voči svojmu ľudu v tejto krajine a vďaky za Jeho túžbu naplniť ju svojou slávou.

Poznámka: Žalm 67 je výborný text ako téma pre tento koncert modlitieb.

I. CHVÁLTE BOHA ZA TO, ŽE JE VERNÝM BOHOM

Spolu spievajte niekoľko piesní, ktoré sa zameriavajú na ďakovanie Bohu za Jeho vernosť.

Požiadajte účastníkov, aby rozmyšľali o niektorých krátkych úsekoch Písma, ktoré sa vzťahujú na Božiu vernosť a aby tieto texty prečítali nahlas, keď im prídu na myseľ.

II. PRIPOMÍNAJTE SI BOŽIE POŽEHNANIE V MINULOSTI

A. Požehnanie každého z nás osobne

Hovorte krátke svedectvá o tom, ako Pán konal pri vašom spasení a osobnom raste.

B. Požehnanie našich rodín

Hovorte svedectvá o tom, ako Pán konal vo vašich rodinách.

C. Požehnanie v našej službe zakladania zborov

- Umožnite, aby sa dvaja alebo traja zdieľali o tom, akým spôsobom požehnával Pán ich službu zakladania zborov alebo o tom, čo ich Pán naučil počas tohto seminára.

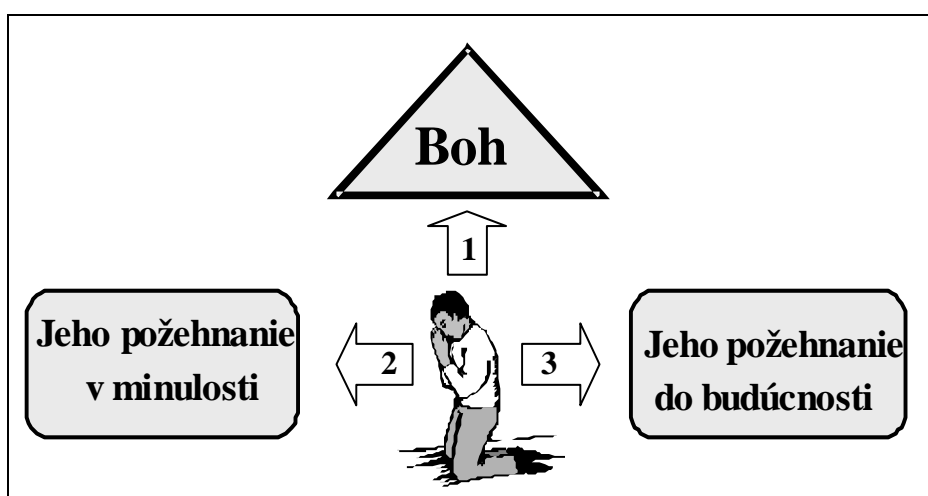
- Umožnite, aby sa v malých skupinách mohol každý, kto chce zdieľať o Božom požehnaní.

D. Požehnanie cirkvi v našom národe

V časti Cirkev, Lekcia 19, "Historický vplyv cirkvi na Slovensku" sme hovorili o základných bodoch histórie kresťanstva vo vašej krajine. Tieto fakty použite, aby usmerňovali vaše modlitby.

- Ďakujte Bohu za prvých misionárov, ktorí priniesli evanjelium do vašej krajiny.
- Ďakujte Bohu, že pripravil srdcia prvých veriacich, aby prijali evanjelium.
- Chváľte Boha za kresťanských mučeníkov – tých, ktorí zomreli pre svoju vieru vo vašej krajine.
- Ďakujte Mu za misionárov, ktorí boli vyslaní z vašej krajiny do iných častí sveta.
- Chváľte Boha za Jeho ochranu cirkvi v priebehu dejín.

Obrázok 12.1 Ďakujte Bohu ...



III. MODLITE SA ZA POKRAČOVANIE SLUŽBY ZAKLADANIA ZBOROV

Rozdeľte sa do malých skupín a modlite sa za seba navzájom a za vašu službu. Modlite sa za šírenie Božieho kráľovstva v mestách a regiónoch, kde pracujú zakladatelia zborov. Modlite sa za slobodu a odvahu hlásať evanjelium.

Modlite sa spoločne za celý národ. Proste Boha, aby pokračoval rast a šírenie Jeho kráľovstva a aby ono prenikalo do všetkých oblastí krajiny. Modlite sa, aby evanjelium prenikalo k nespaseným skupinám ľudí. Použite mapu Slovenska a zoznam skupín nespasených ľudí ako pomôcku pri tomto čase modlitieb.

IV. OSLAVUJTE BOŽIU DOBROTU PIESŇAMI A UCTIEVANÍM

Poznámka: Možno budete chcieť v závere plánovať pokračovanie stretávania a spoločenstva zakladateľov zborov, ktorí by sa stretávali podľa regiónov pravidelne (mesačne alebo štvrťročne) na modlitby, zdieľanie, pokračovanie vo vzdelávaní a povzbudzovaní zakladateľov zborov v ich službe.

VODCOVSTVO

VODCOVSTVO

11

LEKCIA

Uvoľnenie vodcov do služby

☞ Ciel' lekcie

Cieľom tejto lekcie je zdôrazniť dôležitosť uvoľnenia vodcov, aby sa plne zapojili do služby, a nie iba delegovať im úlohy.

☞ Hlavné body

- Uvoľnenie ide ďalej, než delegovanie – znamená umožniť vodcom niest' ich vlastnú službu.
- S vodcami, ktorých sme uvoľnili do služby musíme byť v kontakte.

☞ Požadované výsledky

Po preštudovaní tejto lekcie by každý účastník mal ...

- Poznať rozdiel medzi delegovaním a uvoľnením.
- Byť oddaný službe zmocňovania a uvoľnenia ďalších do služby.

ÚVOD

V tomto manuáli sme už hovorili o dôležitosti delegovania úloh ďalším schopným ľuďom tak, aby vodca nemusel robiť všetku prácu. Mnohí vodcovia sa naučili, že môžu naozaj zvýšiť svoju efektívnosť, keď strávia viac času výcvikom a vystrojovaním ďalších pre službu, než by ju všetku mali robiť sami. Je tu však ďalší dôležitý krok v procese výcviku, ktorý ide ďalej, než delegovanie. Týmto krokom je *uvoľnenie do služby*. Keď *uvoľňujeme* nových vodcov do služby, umožňujeme im, aby plne pracovali ako vodcovia *bez našej kontroly*. Oni robia svoje vlastné rozhodnutia a plánujú svoje vlastné aktivity. Inými slovami uvoľnenie vodcov znamená umožniť im *niest' ich vlastnú službu*, a nie to, že iba pomáhajú nám v *našej službe*. V tom je podstatný rozdiel.

Uvoľnenie vodcov do služby znamená umožniť im *niest' ich vlastnú službu*.

I. ZAKLADATELIA ZBOROV MUSIA UVOĽNIŤ ĎALŠÍCH DO SLUŽBY

Vodcovia zboru sa znásobujú tak, že hľadajú a budujú iných. Mnohí vodcovia sa snažia budovať okolo seba svoju službu, ale Boh nás volá k tomu, aby sme činili učeníkov a pripravovali ďalších (2Tim.2:2). Cieľom by teda malo byť, aby rástli noví vodcovia, ktorí sami vedú ich službu.

A. Príklad Jána Krstiteľa

Asi najlepším príkladom vodcu, ktorý uvoľňuje iných do služby je Ján Krstiteľ. Objavil sa ešte pred Ježišom a získal veľa nasledovníkov (Mar.1:5). Mal to privilégium, že ukázal prvým učeníkom na Ježiša (Ján 1:35-36). S týmito slovami v mysli uvažujte o Jánovej odpovedi, keď služba Ježiša začala prevyšovať Jánovu službu. Prečítajte si text Ján 3:22-30 a odpovedajte na nasledovné otázky:

- Aký problém znepokojoval Jánových učeníkov vo verši 26?
- Čo si myslíte, prečo ich to znepokojovalo?
- Akú odpoveď asi očakávali od Jána? Prečo?
- Aké slovo Ján použil vo verši 29, aby vyjadril svoj postoj voči tejto situácii?
- Čo si myslíte o Jánovom zhrnutí vo verši 30? Bol úprimný? Čo asi pociťoval vo svojich emóciách, keď povedal toto vyhlásenie?
- Je Jánova odpoveď rovnaká alebo odlišná od postojov kresťanských vodcov, ktorých poznáte, keď služba niekoho iného prevýšila ich službu?

Pravdou je, že to bola služba Ježiša, z ktorej bol Ján nadšený, keď videl, že sa jej darí. Zaiste, Ježiš nemohol urobiť vo svojej službe nič nesprávne. Ale aké je to riziko, že uvoľníme do služby niekoho, kto snáď nebude pracovať tak “dokonale” ako my?

B. Príklad Pavla

Pavol je asi najlepším príkladom vodcu, ktorý pripravoval a uvoľnil iných pre službu. Nový zákon obsahuje dlhý zoznam ľudí, ktorí cestovali s Pavlom alebo sa učili od neho a potom pokračovali v diele cirkvi. Popri známejších vodcoch ako boli Timoteus, Títus, Sílas, Priscilla a Akvila môžeme nájsť zoznam ďalších v závere väčšiny Pavlových listov. Pavol obvyčajne strávil veľmi krátky čas v každom zo zborov, ktoré založil – všade približne od jedného týždňa po maximálne asi dva roky.

Ako mohol Pavol stráviť taký krátky čas výcvikom vodcov a potom odísť a nechať to na nich? Nebál sa, že by mohli urobiť niečo nesprávne? Zaiste, Pavol mal obavy o túto možnosť. A problémy naozaj boli. Napríklad v zbore v Korinte mali neporiadok. Ukazuje sa však, že dva faktory pomáhali Pavlovi riešiť tieto záležitosti:

1. *Priorita zvestovania evanjelia národom*

Veľké poverenie nám prikazuje činiť učeníkmi všetky národy. Je to ohromná úloha, ale nemáme na výber. My to musíme robiť. Pavol tomu rozumel a považoval za dôležitejšie zasiahnuť svet evanjeliom Ježiša Krista než sa obávať o skutočnosť, že iní vodcovia budú robiť veci možno iným spôsobom, než ktorý by uprednostnil on. Oni možno aj robili chyby a omyly. Prečítajte si text Filip.1:15-18 a odpovedajte na nasledovné otázky:

- Podľa veršov 15-17 opíšte dva spôsoby kázania, ktoré iní robili, kým bol Pavol vo väzení. Čo si myslíte o týchto dvoch spôsoboch služby? Prečo?
- Čo bolo pre Pavla najdôležitejšou vecou podľa verša 18?
- Aká bola Pavlova reakcia na kázanie zo správneho motívu?
- Aká bola Pavlova reakcia na kázanie zo zlých motívov?
- Myslíte si, že pre Pavla boli motívy dôležité?
- Prečo bol Pavol schopný takto reagovať?
- Ako reagujete vy, keď niekto káže evanjelium spôsobom, s ktorým nesúhlasíte alebo keď máte pochybnosti o jeho motívoch?

Je dôležitejšie zasiahnuť svet evanjeliom Ježiša Krista než sa obávať o skutočnosť, že iní vodcovia budú možno robiť veci iným spôsobom, než ktorý by sme uprednostnili my.

Rozumejte, prosím, že neobhajujeme kázanie z falošných motívov. Ani Pavol to nerobil. Pavol sa radoval, že evanjelium sa káže akýmikoľvek prostriedkami; v liste Galaťanom jasne hovorí, že to musí byť evanjelium spasenia milosťou skrze vieru v Krista – nie falošné evanjelium. V porovnaní s dôležitosťou kázania evanjelia boli ostatné záležitosti pre Pavla sekundárne.

2. *Cirkev patrí Pánovi*

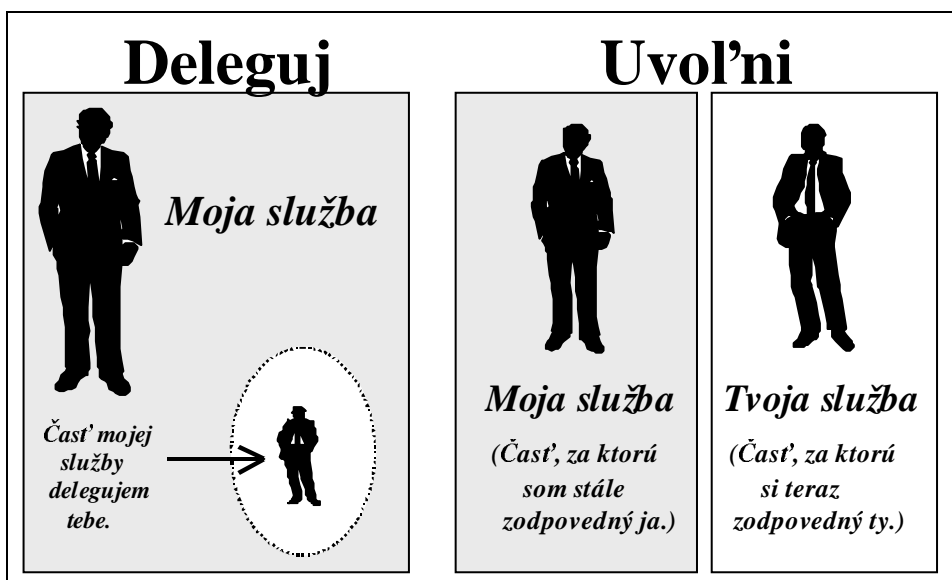
Druhý faktor, ktorý, ako sa zdá, pomáhal Pavlovi rýchlo uvoľniť do služby ďalších vodcov bola jeho dôvera, že cirkev patrí Pánovi a že On zaslúbil, že ju bude budovať (Mat.16:18). Ako zakladatelia zborov alebo vodcovia zborov nenesieme konečnú zodpovednosť za rast cirkvi. Pavol to jasne vyjadril v 1Korint'anom 3:5-7. Boh môže použiť množstvo ľudí, aby viedli cirkev k zrelosti tak, ako použil Pavla a Apolla.

Táto dôvera nie je pre nás výhovorkou, aby sme nemuseli urobiť to najlepšie pre to, aby sme boli vernými vodcami. Vylučuje však každú zodpovednosť súdiť službu iných. Boh sám bude súdiť ich motívy a skutky (1Kor.4:5). Tento fakt by nám mal umožniť, aby sme uvoľnili do služby, ktorých sme pre službu pripravili a potom pokojne nechali, aby ich viedol Pán a používal ich podľa svojej vôle.

II. PROBLÉMY PRI UVOĽNENÍ DO SLUŽBY

Uvoľniť vodcov do služby znamená dať od nich ruky preč a umožniť Pánovi, aby ich viedol tak, aby Mu slúžili. Vo fáze výcviku, kedy delegujete službu, umožnite novému vodcovi, aby mal zodpovednosť za určitú ohraničenú oblasť vašej služby, veďte ho a hodnotte. Väčšinu oblastí však máte pod kontrolou vy a nesiete konečnú zodpovednosť za službu, ktorú ste mu delegovali. Uvoľnenie do služby je ďalším krokom od delegovania a predpokladá, že nový vodca už dokázal svoju vernosť a schopnosti. Teraz je čas pomôcť mu nájsť jeho vlastnú službu a uvoľniť ho, aby ju mohol konať. Obrázok 11.1 ukazuje kontrast medzi delegovaním a uvoľnením

Obrázok 11.1 Uvoľnenie vs. delegovanie



Keď uvoľníte nového vodcu do služby, môžete mu jednoducho odovzdať časť vašej služby, ktorú ste doteraz robili vy. Avšak, v protiklade k delegovaniu, on je teraz zodpovedný za túto službu pred Pánom – nie pred vami. Príkladom tohto druhu uvoľnenia do služby môže byť zakladateľ zboru, ktorý odovzdá vedenie nového zboru svojmu učeníkovi-vodcovi a odíde inde, aby zakladal ďalší zbor. Tento druh uvoľnenia do služby ilustruje obrázok 11.1. V inom prípade môže nový vodca začať úplne novú službu. Napríklad, zakladateľ zboru môže ostať v novom zbere ako pastor, ale môže robiť výcvik pre nového zakladateľa zboru, ktorý pôjde zakladať ďalší zbor – ideálne by bolo s finančnou podporou “materského” zboru.

Proces uvoľňovania do služby nie je taký jednoduchý, ako by sa mohlo zdať. Dôverovať Bohu, že bude konať v živote ľudí, ktorých vedieme je proti ľudskej prirodzenosti a každý vodca stojí pred dvomi vážnymi výzvami.

A. Strach, že sa novému vodcovi bude dariť

Keď ľudia prechádzajú prípravou a sú vyslaní do služby, niektorí z nich pravdepodobne preukážu väčšie obdarovanie a talenty než vodca. Začnú tiež získavať hlbšie chápanie vízie vodcu a možno budú chcieť urobiť zmeny. Táto strata kontroly môže viesť k tomu, že vodca sa cíti ohrozený, ak sa bojí o svoju povesť alebo pozíciu. Duchovný vodca musí odstrániť túto prekážku tela v jeho vlastnom duchovnom raste aj v raste zboru.

Strata kontroly môže viesť k tomu, že vodca sa cíti ohrozený, ak sa bojí o svoju povesť alebo pozíciu.

Túto prekážku môžeme prekonať jedine skrze vieru a dôveru v Boha. Vodca, ktorý sa cíti bezpečne v tom, kým je v Kristovi môže dôverovať, že tak, ako Boh koná v jeho živote, koná aj v životoch ľudí, ktorých vedie. Preto, keď Boh povoláva svojich ľudí do služby, je to naozaj Jeho dielo a Jeho povesť, ktorá je v stávke, a nie vodcova. Vodca musí mať dôveru, že chodí v poslušnosti Pánovi, keď zmocňuje a uvoľňuje ľudí do služby a potom odovzdať všetku svoju úzkosť a strach o svoju povesť a pozíciu Pánovi (Filip.4:6-7, 1Pet.5:7).

Našou túžbou, ako kresťanov, by nemala byť naša povest' a sláva, ale to, aby Boh bol oslávený v našich životoch, v našej službe a vo svete. Kresťanskí vodcovia by sa mali radovať z toho, že vidia, ako Boh pozdvihuje iných, ktorí môžu šíriť veci Krista ďalej a ďalej, než by to dokázali iba sami a nemali by iným závidieť ich obdarovania a talenty.

Kresťanskí vodcovia by sa mali radovať z toho, že vidia, ako Boh pozdvihuje iných, ktorí môžu naďalej šíriť veci Krista a ďalej, než by to dokázali iba sami.

Ako sme videli v niekoľkých situáciách, apoštol Barnabáš je výborným príkladom vodcu, ktorý sa cíti bezpečne. Keď bol v Antiochii uvedomil si, že Pavlove obdarovania by mali byť využité v tamojšom zbore. Barnabáš mohol byť ticho a neurobiť nič.

Namiesto toho Barnabáš cestoval veľkú diaľku do Tarzu, našiel Pavla a priviedol ho späť do Antiochie (Sk.11:25-26). Barnabáš sa nesnažil chrániť "svoje teritórium" v Antiochii, ale vzal na seba riziko a priviedol Pavla do služby so sebou. Nakoniec vidíme, že Pavol prekonal Barnabáša čo sa týka významu a povesti jeho služby, ale bolo to na väčšiu slávu Boha a na šírenie Jeho kráľovstva.

B. Strach, že sa novému vodcovi nebude dariť

Na druhej strane, ľudia, uvoľnení do služby možno nebudú takí kompetentní ako vodca a možno nebudú veci robiť tak, ako by to od nich vodca očakával. Vodca, ktorý sa cíti bezpečne verí, že Boh mocne koná v ľuďoch, pre nich a skrze nich a je slobodný umožniť zdravé riziko.

Vodca, ktorý sa cíti bezpečne taktiež rozumie, že *zlyhávanie je potrebnou súčasťou učenia sa a rastu*. Ilustrácia z rodičovstva: dieťa, ktoré sa učí chodiť spadne niekoľkokrát, kým konečne začne chodiť samo. Keď dieťa spadne, rodič ho zodvihne, povie povzbudzujúce slová a nechá ho, aby to skúsalo ďalej. Nezačne kričať: "Zlyhal si! Úplne si ma strápnil! Už ťa viac nenechám chodiť!"

Keď Ježiš pripravoval svojich učeníkov, zlyhávanie často používal ako príležitosť k učeniu. Petrovo zapretie je toho dramatickým príkladom. Ježiš dovolil, aby Peter zlyhal a povedal mu, že to bude viesť k tomu, aby Peter posilňoval bratov (Luk.22:31-32). V procese výcviku vás Boh používa, aby ste korigovali a povzbudzovali svojho učeníka-vodcu. Pán bude naďalej v ňom konať – či už s vašou účasťou alebo bez nej. Dôverujte Bohu, že dokončí dielo, ktoré začal (Filip.1:6).

III. PRINCÍPY UVOĽŇOVANIA DO SLUŽBY

Je niekoľko princípov, ktoré sa dajú aplikovať vo väčšine situácií, kedy prepustíme ľudí do služby. Hlavnou myšlienkou je, že musíte naďalej pokračovať v dobrom vzťahu s novým vodcom a zdržíte sa toho, aby ste ho kontrolovali alebo potláčali.

A. Rozvíjajte a udržiavajte hlboké vzťahy

Blízke vzťahy sú prirodzeným spôsobom služby iným. Uvoľnenie do služby je prirodzené, keď si ľudia vytvorili väzby dôvery. Ježiš putoval, pracoval, jedol, smial sa modlil sa so svojimi učeníkmi. V tomto procese s nimi budoval blízke vzťahy. Svojich učeníkov prepustil do služby s dôverou, že ďalej dobre pôjdu. Koniec-koncov, boli "s Ním". (Mar.3:14-15).

Uvoľňovanie je prirodzené, keď si ľudia vytvorili väzby dôvery.

Pavol hovorí, ako medzi Tesaloničanmi zdieľal nie len evanjelium, ale aj svoju *dušu* (1Tes.2:8). Pavol tiež opisuje Timotea ako svojho "syna", ktorý " ... nasledoval moje učenie, môj spôsob života, úmysel, moju vieru, zhovievavosť, lásku, trpezlivosť ..." (2Tim.3:10). To musí byť cieľom zakladateľa zborov, aby budoval také isté blízke vzťahy s tými, ktorých chce uvoľniť do služby.

B. Uistite nových vodcov, aby neustále žili s víziou

Mnoho vodcov mylne predpokladá, že ľudia okolo nich majú víziu ako oni. Brať toto na ľahkú váhu môže byť veľkou chybou. Aj keď víziu artikulujeme veľakrát a opakujú ju aj budúci vodcovia, nemusí to stačiť. Udržiavajte víziu v nových vodcoch. Ak horí v ich srdciach tak, ako vo vašich, budete nadšení z výsledkov, ktoré potom dosiahnu.

C. S uvoľnením do služby nečakajte príliš dlho

Ľudia sa učia tak, že niečo robia. Čím skôr umožníte novým vodcom, aby slúžili, tým skôr dosiahnu svoj plný potenciál. Biblia nás varuje pred príliš rýchlym ustanovovaním vodcov (1Tim.3:6), ale aj opak môže byť nesprávny. V Starom zákone kráľ Saul priviedol pohromu na seba a svoju rodinu, keď sa snažil zabrániť Dávidovi, aby sa ujal úlohy, ktorú mu určil Boh.

D. Očakávajte chyby

Keď ľudia berú riziko, často zlyhávajú. Ak existuje priestor pre zlyhanie, ľudia budú častejšie skúšať nové veci. Ak tí, ktorých ste viedli robia chyby, musíte ich znovu ubezpečiť, že im dôverujete. Buďte milosrdní a trpezliví a každú chybu využite ako príležitosť k učeniu. Keď učeníci nemohli vyhnúť démonov, Ježiš to využil ako príležitosť učiť ich o dôležitosti viery v službu vyslobodzovania (Mat.17:19-21). Vyučovanie o dávaní alebo poslušnosti pravdepodobne padne na ušiach, ktoré boli v tom momente hluché. Niet však pochybností o tom, že učeníci počúvali pozorne, keďže Ježišovo učenie bolo nápravou ich zlyhania, ktoré práve zakúsili.

Ak existuje priestor pre zlyhanie, ľudia budú častejšie skúšať nové veci.

E. Dôverujte Bohu, že koná skrze druhých

Boh koná skrze iných, ako konal skrze vás. Toto musíte komunikovať ľuďom, ktorých pripravujete na službu. Ak ľudia nepochopia, že im dôverujete, nikdy nebudú riskovať a teda nebudú rásť. Ježiš mal takúto dôveru voči svojim učeníkom, že vyhlásil, že budú konať ešte väčšie veci, než On (Ján 14:12). Očakávajte, že služba bude pod vedením druhých rásť.

F. Vyhnite sa závislosti

“Pripravujte pre službu a uvoľnite do služby” ďalších tak, aby neboli neustále závislí na vás ako vodcovi. Ako mohol Pavol venovať tak málo času zakladaniu nových zborov? Vedel, kedy má ísť preč z cesty. Vedel, že v jeho prítomnosti ako “veľkého vodcu” bolo niečo, čo bránilo v rozvoji “dobrých” vodcov. Predstavte si, že by ostal dlhší čas v Lystre. Kto by kázal, keď tam bol Pavol? Pravdepodobne nikto, iba Pavol, pretože on bol v tom taký dobrý. V takomto prípade by iní nemali príležitosť rozvíjať svoje schopnosti kázať. Pavol strávil krátky čas na každom mieste, aby si ostatní uvedomili, že nemôžu byť vo všetkom závislí na ňom. Museli robiť veci sami. (Allen 1962:93)

Prítomnosť “veľkého vodcu” bráni rozvoju “dobrých” vodcov.

Istý zakladateľ zborov v Európe raz v spoločenstve oznámil, že nasledujúci týždeň nebude prítomný, pretože má stretnutie v inom meste. Niekedy si úmyselne plánoval stretnutia, aby nebol k dispozícii. V takýchto situáciách slúžia učeníci a tým rastú. Ak neplánujete odovzdávanie služby, potom vaši učeníci budú na vás príliš dlho závislí.

IV. UDRŽIAVAJTE KONTAKT S TÝMI, KTORÝCH STE UVOĽNILI DO SLUŽBY

Hoci Ježiš fyzicky opustil svojich učeníkov, uistil ich pred tým, že pošle svojho Ducha a nebudú bez Jeho vplyvu (Ján 14:16-18). Tak, ako ani Ježiš nezanechal úplne tých, ktorých prepustil do služby, aj pre tých, ktorých sme my uvoľnili do služby je udržiavanie kontaktu s nami dôležitý pre inšpiráciu a zodpovedanie sa.

Zmysluplné stretnutia sú srdcom pokračujúceho vzťahu s novým vodcom. Napríklad, ak noví vodcovia zakladajú dcérske zbor, môžete sa s nimi stretávať raz mesačne alebo týždenne. Počas týchto stretnutí venujte čas nasledovnému:

- Hovorte o tom, aké schopnosti potrebujú, o poznání a záležitostiach, ktoré osobne riešia.
- Rozoberte všetky dôležité vzťahy v ich životoch (v rodine, službe).
- Diskutujte o tom, čo sa udialo v súvislosti so službou od vášho posledného stretnutia.
- Pýtajte sa, kam smeruje služba – aká je ich vízia?
- Pýtajte sa, čo môžete urobiť, aby ste im pomohli dosiahnuť ich víziu.

OTÁZKY NA UVAŽOVANIE, ZHRNUTIE A APLIKÁCIU

- Prečo je uvoľnenie do služby také dôležité?
- Koľko ľudí vo vašom zbore má zodpovednosť v službe?
- Ako dlho pracoval apoštol Pavol s veriacimi pred tým, než odišiel a zveril im pokračovanie práce v novom zbore?
- Čo sa stane, ak váš materský zbor odmietne uvoľniť nových vodcov do novej služby?

AKČNÝ PLÁN

Kedy a ako plánujete uvoľniť do služby vášho učeníka-vodcu? Vidíte ho alebo ju, že preberá niektoré vaše bývalé zodpovednosti, alebo rozvíja svoju vlastnú službu? Urobte si plán a začnite pracovať na tom, aby ste ho prepustili do služby a aby dosiahol svoj plný potenciál.

ZDROJE

- Martin, Robert W. *Mentoring Guidelines for Church Planters. (Zásady mentoringu pre zakladateľov zborov)* Budapest, Hungary: The Alliance For Saturation Church Planting, 1997. (Táto publikácia *Alliance for Saturation Church Planting* je k dispozícii prostredníctvom The Bible League, 16801 Van Dam Road, South Holland, IL, 60473 USA. tel 1-800-334-7017. E-mail: BibleLeague@xc.org)
- Steffen, Tom A. "Leadership: Ten Implications for Cross-Cultural Church Planters." ("Vodcovstvo: Desať implikácií pre medzikultúrnych zakladateľov zborov") N.p., n.d.
- Allen, Roland. *Missionary Methods - St. Paul's or Ours? (Metódy misionára – Pavlove alebo naše?)* Grand Rapids, MI: Wm. B. Eerdmans, 1962.

VODCOVSTVO

LEKCIA 12

Vedenie hnutia

Cieľ lekcie

Cieľom tohto workshopu je uvažovať o druhoch vodcovstva potrebných k vedeniu hnutia zakladania zborov.

Hlavné body

- Vodcovia hnutia hlboko túžia po Božej vízii pre cirkvi a efektívne ju komunikujú ďalším.
- Vodcovia hnutia motivujú a usmerňujú iných, aby podporovali šírenie hnutia zakladania zborov.

Požadované výsledky

Po ukončení tohto workshopu by každý účastník mal ...

- Poznať druh vodcovstva, ktorý je potrebný pre začatie a podporovanie hnutia zakladania zborov vo svojom prostredí.
- Byť oddaný v modlitbách, aby sa Boh postaral o potrebných vodcov, aby vzniklo hnutie zakladania zborov v ich krajine.

Príloha

12A Vodcovia hnutia

Poznámka pre inštruktorov

Toto je workshop. Po krátkom úvode sa rozdeľte do malých skupín a v každej skupine uvažujte o určených otázkach.

ÚVOD

Ježiš, náš vodca povedal: "Ja zbudujem svoju cirkev." Keď povedal o svojich zámeroch, ukázal model slúžiaceho vodcu, ktorý slúži, káže a hlása vôľu svojho Otca iným. Konajúc takto Ježiš podnietil hnutie cirkvi do všetkých končín zeme. To je to hnutie, ktoré nás priviedlo až do bodu, kde sme teraz. Musíme si položiť otázku: "Aký druh vodcovstva najefektívnejšie podporí hnutie cirkvi?"

Hnutie zakladania zborov si vyžaduje veľa typov vodcov, napríklad vizionárov, administrátorov, mentorov, učiteľov, povzbudzovateľov. Hoci pracujú rôznymi spôsobmi a na rôznych úrovniach, majú jedno spoločné: všetci sú nástrojmi Boha, ktorý používa ich Bohom daný vplyv, aby mobilizovali Telo Kristovo k naplneniu Veľkého poverenia.

Rozdeľte sa do malých skupín. V každej skupine uvažujte o nasledovnom:

1. Skúste si predstaviť víziu hnutia zakladania zborov vo vašej krajine. Ako by toto hnutie vyzeralo?
2. Keď uvažujete o rôznych typoch vodcov potrebných pre hnutie zakladania zborov, napíšte zoznam schopností potrebných pre vodcov na rôznych úrovniach.
3. Vymenujte vodcov vo vašej krajine, ktorí sú príkladom týchto schopností.
4. Keď budete čítať nasledovné príklady zo sveta, snažte sa identifikovať, aký typ vodcov je potrebný, aby vo vašej krajine mohlo vzniknúť takéto hnutie.

Príklad z Uruguaja:

Jason Carlisle, dieťa misionárov, ktorý zostal v Uruguaji ako misionár, je zakladateľom Siete duchovného boja. Táto Sieť sa snaží zjednotiť celé Telo Kristovo k strategickej modlitbe. Účastníci pochádzajú väčšinou z evanjelických denominácií. Niektoré aktivity Siete zahŕňajú vydávanie bulletinov - modlitebných sprievodcov s každodennými modlitbami za národ, modlitbami za hlavné podujatia a udalosti a informácie o modlitebných workshopoch v zboroch.

Napíšte niektoré oblasti, v ktorých by boli potrební vodcovia na rôznych úrovniach, ak by malo vzniknúť takéto modlitebné hnutie vo vašej krajine.

Príklad zo Zimbabwe:

Víziu založiť 10.000 zborov a vyškoliť 10.000 vodcov predstavili v roku 1984/85 Jim Montgomery a Ted Olson (misionári zo zahraničia, ktorí tu prišli vyučovať o vízii). V roku 1986 ľudia prijali víziu; v roku 1989 sa začal národný prieskum, ktorý bol ukončený v roku 1991. V roku 1992 zorganizovali kongres s viac ako 500 vodcami z rôznych zborov. Až do tohto času nebola žiadna jednota medzi vodcami. (správa od Xolisani Dlamini z Ibero-Amerického kongresu DAWN '98).

Na základe tohto príkladu napíšte niekoľko potrebných vecí pre vedenie národného hnutia.

- Aký druh vodcovstva by bol potrebný, aby sa toto mohlo udiť vo vašej krajine?
- Viete o ľuďoch, ktorí by boli povzbudení k prevzatíu niektorého typu vodcovstva?
- Aká môže byť v tom vaša úloha?

Príklad z Rumunska:

Zakladateľský tím zahraničných misionárov cestoval po Rumunsku, aby hľadal ľudí, ktorým Boh dal podobné bremeno za celú krajinu. Zhruba jeden z desiatich vodcov mal toto bremeno. Požiadali sme ich, aby viedli výcvik o myslení ZZS pre zakladateľov zborov v tejto oblasti. Myslíte si, že zobrali všetko o vízii ZZS? Nie, nie na 100%. Často však veľmi dobre formulovali jeden aspekt vízie a tak sme ich poprosili, aby vyučovali o tomto konkrétnom bode.

Keď sme sa s týmito mužmi podieľali spoločne na službe výcviku a vyučovania o vízii, strávili sme spolu viac času a oni plnšie pochopili víziu ZZS. Boh ich zvrchovane viedol k tomu, aby mali skúsenosť s konceptom ZZS a tým sa posunuli k novým úrovňam vodcovstva v hnutí. Zo zakladateľov zborov sa zmenili na učiteľov o zakladaní zborov, potom začali učiť učiteľov a stali sa koordinátormi služby ZZS v krajine.

V tom čase sme my, ako ľudia zo zahraničia cítili, že by sme mali odísť z tejto krajiny, aby sme nezasahovali do toho, čo Boh konal skrze týchto mužov. Dnes vedú svoj aspekt hnutia, ktoré Boh chcel, aby začalo v Rumunsku.

- Hovorte o tom, ako zahraniční misionári a národní vodcovia spolupracovali v začiatkoch hnutia v Rumunsku.
- Ako môžu tieto dve skupiny užšie spolupracovať vo vašej krajine?
- Ktorí vodcovia vo vašej krajine prijali niektorý aspekt vízie ZZS?
- Ako ich môžete povzbudiť, aby sa zúčastnili výcviku?

AKČNÝ PLÁN

V tomto workshope ste určili niektoré potreby vodcovstva. Začnite sa modliť, aby Boh povolal vodcov-usmerňovateľov, ktorí sú potrební, aby začalo a fungovalo hnutie zakladania zborov vo vašej krajine. Zároveň sa modlite, aby vám Boh ukázal, kde je vaše miesto v Jeho pláne naplňania Veľkého poverenia.



Vodcovia hnutia

I. HNUZIA SI VYŽADUJÚ ŠPECIÁLNE TYPY VODCOV

Podľa svojho zvrchovaného načasovania si Boh povolá vodcov, aby vzbudil a šíril hnutie zakladania zborov. Títo vodcovia sú kvalitatívne odlišní od iných. Sú vedení otázkou "Čo chce Boh?" Vodcovia ako John Knox zo Škótska, ktorý sa modlil – Pane, daj mi Škótsko, lebo zomriem!" sú výborným príkladom. Títo vodcovia nezačínajú iba programy alebo nezakladajú inštitúcie, ale ako uvidíme, inšpirujú hnutia, ktoré mobilizujú veriacich k dosiahnutiu cieľa – nárastu služby zakladania zborov.

V skratke, vodcovia, ktorí podporujú hnutia zakladania zborov sú Božími nástrojmi a On používa vplyv, ktorý im dal, aby mobilizovali Telo Kristovo smerom k naplneniu Veľkého poverenia prostredníctvom zakladania zborov. Hnutia zakladania zborov obvykle pozostávajú z kombinácie vodcov, ktorí majú vplyv na rôznych úrovniach života cirkvi. Niektorí z týchto vodcov, ako spomenutý John Knox, motivujú denominácie a národy k šíreniu Božieho kráľovstva. Iní (je ich viac) priamo usmerňujú spoločenstvá, aby mali vplyv v regióne. Nakoniec je tu najväčší počet miestnych vodcov, ktorí usmerňujú spoluveriacich k horlivejšej evanjelizácii a k zakladaniu zborov. Títo miestni vodcovia môžu byť vodcovia bunkových skupiniek, zakladatelia zborov, pastori-diakoni, evanjelisti a tí, ktorí vedú iných k učeníctvu.

Hnutia zakladania zborov obvykle pozostávajú z kombinácie vodcov, ktorí majú vplyv na rôznych úrovniach života cirkvi.

II. VODCOVIA HNUZIA KOMUNIKUJÚ VÍZIU

Vodcovia, ktorí povzbudzujú a podporujú hnutie sú vizionári. Vizionára môžeme opísať ako človeka, ktorý má postoj očakávania a nádeje a ktorý sa díva za súčasnosť do budúcnosti z Božej perspektívy. Zakladatelia zborov nevyňašli víziu, ako by sa to mohlo zdať iným. Vizia je skutočne Božou víziou. Vodcovia hnutia ju iba odkryli tým, že sa pýtali: "Čo chce Boh?"

Vodcovia hnutia zakladania zborov majú neochvejné presvedčenie, že Boh chce, aby Jeho cirkev bola upevnená takým spôsobom, aby každý muž, žena a dieťa mali prístup k svedectvu evanjelia. Vodcovia hnutia poznali dôležitosť presvedčivého komunikovania tejto vízie ďalším veriacim. Požadujú oddanosť tejto vízii takým spôsobom, aby sa ostatní cítili zodpovední za jej naplnenie

Vodcovia hnutia zakladania zborov majú neochvejné presvedčenie, že Boh chce, aby Jeho cirkev bola upevnená.

Každý čin začína myšlienkou. Keď si niekto chce postaviť dom, začne projektom. Keď niekto chce začať podnikanie, musí mať jasne definovaný plán, čo bude podnikanie poskytovať a ako bude fungovať. Keď umelec chce namaľovať obraz, má najprv myšlienku alebo pocit, ktoré chce vyjadriť. V týchto príkladoch sú dve stvorenia – najprv je stvorený obraz v myslí a potom je stvorený hmatateľný predmet.

V niektorých regiónoch nie je hnutie, pretože Telo Kristovo nemá jeho víziu. Ako sa ľudia môžu usilovať o niečo, ak o tom nemajú predstavu? Vodcovia hnutia maľujú obraz Božích túžob. Hlásajú "Z" a ukazujú dôvod pre mobilizáciu.

III. VODCOVIA HNUZIA SÚ MOBILIZÁTORI

Vodcovia hnutia vnímajú expanziu cirkvi tak, akou v pravde je – ako duchovný boj. Uvedomujúc si, že v tomto duchovnom boji nemôžu bojovať sami, volajú k mobilizácii. Tak, ako v čase vojny, keď nutnosť a potreba prežiť dominuje vo všetkom, čo ľudia hovoria a robia, tak zmobilizovaná cirkev spoločne koná, aby dosiahla to, čo chce Boh. "Mobilizovať" znamená zhromaždiť ľudí, aby boli pripravení podľa svojich

Vodcovia hnutia vnímajú expanziu cirkvi tak, akou v pravde je – ako duchovný boj.

schopností podieľať sa na spoločnej veci. Vodcovia hnutia vedia, že keď sa celé Telo Kristovo vedome zmobilizuje k svedectvu o Kristovi, Boh posilní cirkev, aby dosiahla cieľ – činiť učeníkov.

Chce to duchovnú osobu, ktorá by mobilizovala zbory do duchovného boja. Chce to niekoho, kto pozná Boha a vie, čo Boh chce. Vodcovia hnutia vedia rozpoznávať časy a vnímajú vedenie Ducha, aby vedeli čo má robiť cirkev. Preto, aby rozvíjali duchovnú hĺbku, vodcovia hnutia trávia čas nad Božím slovom, na modlitbách a v pôstoch, v spoločensťve s Tým, ktorý buduje cirkev, s naším Spasiteľom a Pánom Ježišom Kristom, prvým Vodcom hnutia.

IV. VODCOVIA HNUZIA SÚ USMERŇOVATEĽMI

O kresťanských vodcoch sa tradične vyučuje ako o takých, ktorí “konajú” službu. Text Efežanom 4:11-12 učí, že prácou vodcov by malo byť predovšetkým predkladať víziu a vystrojiť ostatných, aby bolo isté, že služba sa uskutoční. Vodcovia hnutia sú usmerňovateľmi, tými, ktorí povzbudzujú a uschopňujú ostatných, aby používali svoje obdarovania. Hoci vodcovia hnutia môžu byť veľmi aktívni ľudia, ktorí stále niečo robia, správnejšie je opísať ich nie ako tých, ktorí “robia”, ale ako tých, ktorí “spôsobujú, aby boli veci urobené”. Sú známi tým, že strategicky inšpirujú iných k činnosti. Keď vodcovia hnutia pracujú, tí, ktorí chcú slúžiť Bohu, sa k nim chcú pridať. Jedným zo znakov úspešnosti vodcov-usmerňovateľov je nárast efektívnosti služby iných ľudí.

Vodca hnutia je ako poľnohospodár, ktorý zaseje semeno, obrába pôdu a polieva ju, ale nemá moc spôsobiť, aby semeno naozaj rástlo (1Kor.3:6-7). Úlohou poľnohospodára je starať sa o to, čo zasial, odstraňovať prekážky v raste a zabezpečiť najlepšie možné prostredie pre rozvoj a rast. Situácia je podobná aj u vodcu hnutia. Je ako poľnohospodár, ktorý “robí” a spôsobuje, aby veci boli urobené”.

Obrázok 12.1 Dva typy vodcov



ZÁVER

Keď Ježiš ukončil svoju pozemskú službu, dal svojim nasledovníkom mandát, aby viedli tak, ako viedol On (Ján 20:21). Dostatočne ich pripravil tak, aby aplikovaním toho, čo sa naučili od Neho mali podobný (alebo ešte väčší) vplyv (Ján 14:12).

Tým, ktorí nasledujú vodcu dnes je prikázané, aby viedli tak, ako viedol on. Pamätajte na Ježišov jedinečný postoj. Žil ako služobník, hlboko miloval svojich nasledovníkov, ktorých naučil niešť víziu - toto je vodcovstvo v jeho najlepšej podobe. Toto je Vodca veľkého hnutia, ktorý sa dotýka životov a premieňa svet.

BUNKOVÉ SKUPINKY

BUNKOVÉ
SKUPINKY

12

LEKCIA

Bunky, ktoré saturujú cez miestne zbory

Cieľ lekcie

Cieľom tejto lekcie je vysvetliť, ako plánovať a uskutočňovať službu bunkových skupiniek v existujúcom zbere.

Hlavné body

- Bunkové skupinky môže používať akýkoľvek zbor, ktorý chce rásť a naplniť Veľké poverenie.

Požadované výsledky

Po preštudovaní tejto lekcie by každý účastník mal ...

- Rozumieť, že bunkové skupinky sa môžu používať v existujúcom zbere na posilnenie spoločenstva, učeníctva, evanjelizácie a budovanie vodcov.
- Rozmýšľať o pozitívnom a negatívnom vplyve, ktorý môžu mať bunkové skupinky na existujúcu službu v zbere.
- Rozmýšľať o tom, aké kroky je potrebné urobiť, aby sme plánovali a uskutočnili používanie bunkových skupiniek v existujúcom zbere.

ÚVOD

Cieľom hnutia nových zborov je naplniť Veľké poverenie a zasiahnúť “posledné končiny zeme” (Skutky 1:8) dobrou zvesťou Ježiša Krista. Spoločenstvo, učeníctvo a evanjelizácia v bunkových skupinkách zabezpečuje stavebné prvky, ktoré existujúci zbor potrebuje, aby prostredníctvom týchto skupiniek mohol začať nový zbor. Zbory, ktoré majú víziu znásobovania nepoužívajú bunkové skupinky iba na založenie dcérskych zborov, ale taktiež na obnovovanie a rast vlastného zboru. Bunkové skupinky zaiste nie sú jediným spôsobom, ako sa toto môže stať, ale sú efektívnou metódou ako priniesť nový život a zameranie sa na službu zboru. Prostredníctvom bunkových skupiniek môžu existujúce miestne zbory saturovať (nasýtiť, zaplniť) svoj “Jeruzalem” t.j. svoje mesto relevantným a životaschopným svedectvom o Kristovi.

Keď sa pozrieme na úžitok služby v skupinkách je očividné, že je veľa dôvodov, pre ktoré by aj tradičný zbor chcel použiť model bunkových skupiniek. Bunkové skupinky umožňujú členom v existujúcom zbere budovať a posilňovať vzájomné vzťahy. Keď trávajú spolu čas, spoznávajú radosti a bremená jedni druhých a sú schopní naplniť biblické prikázanie milovať sa navzájom (Ján 13:34-35) a niesť bremená jedni druhých (Gal.6:2).

Prostredníctvom bunkových skupiniek sa členovia učia rozpoznávať svoje duchovné dary, rozvíjať ich a používať. Namiesto toho, aby väčšinu služby konalo len niekoľko (často prepracovaných) vodcov v zbere, prostredníctvom skupiniek sa do služby učeníctva, starostlivosti o iných a evanjelizácie môže zapájať stále viac a viac členov. Skupinky umožňujú budovanie a prípravu nových vodcov z radov členov zboru. Výsledkom evanjelizácie v skupinkách je rast zboru.

Bunkové skupinky v zbere zároveň často menia dynamiku služby. Vodcovia zboru musia byť verní tomuto typu služby a mať v nej aktívnu úlohu. Pred tým, než v zbere začne služba bunkových skupiniek, je potrebné modliť sa a hovoriť o niektorých záležitostiach. Keď bolo rozhodnuté o zakomponovaní služby bunkových skupiniek do fungovania zboru, vodcovia musia zostaviť plán a potom pod vedením Ducha Svätého tento plán v zbere uskutočňovať.

I. VYHODNOCOVANIE

Preto, aby sme mohli používať bunkové skupinky v zbere, musíme starostlivo premyslieť niekoľko záležitostí. Pre účely tejto lekcie budeme predpokladať, že zakladateľ zboru pracoval s bunkovými skupinkami a rád by túto službu predstavil vo svojom domácom zbere. Musí stráviť určitý čas s pastormi a vodcami zboru, aby im vysvetlil koncept a výhody bunkových skupiniek. Musí taktiež s nimi diskutovať o veciach, ktoré ovplyvňujú rozhodnutie, či používať bunkové skupinky v zbere.

Pri uvažovaní o zavedení bunkových skupiniek v zbere je potrebné diskutovať s vodcami zboru o nasledovnom:

A. Vízia

Akú víziu majú vodcovia pre zbor? Je možné využiť bunkové skupinky na podporu a povzbudenie vízie? Bunkové skupinky môžu byť základom väčšej stratégie služby. Ak predpokladáme, že evanjelizácia a rast sa uskutočňuje v skupinkách, ako môžu byť reprodukovateľné skupinky využité v celkovej stratégii služby? Chce zbor rásť do počtu, chce založiť dcérske zbory, alebo chce vyslať niektorých členov ako misijný tím do iných miest? Vodcovia zboru musia urobiť rozhodnutie o vízii a stratégii služby bunkových skupiniek vo vzťahu k celkovej vízii služby zboru.

B. Angažovanosť

Jedným z najdôležitejších faktorov, ktoré ovplyvnia úspech alebo zlyhanie služby bunkových skupiniek v zbere je úroveň angažovanosti medzi vodcami zboru. Musia rozumieť užitočnosti, funkcii a cieľom služby bunkových skupiniek. Musia rozumieť tomu, že bunková skupinka nie je jednoducho malá skupinka, kde ľudia spoločne študujú Bibliu. Biblické štúdium je, samozrejme, súčasťou skupinky, ale nie je jej hlavným účelom. Hlavným účelom je skúsenosť s Telom Kristovým v akcii: uctievanie Pána, budovanie veriacich a evanjelizácia stratených. Sú vodcovia ochotní angažovať sa v tomto dôraze na službu skupiniek? Na strane vodcov zboru bude potrebná určitá flexibilita, aby mohli urobiť nejaké zmeny, keď sa v zbere začnú zakladať bunkové skupinky.

Jedným z najdôležitejších faktorov, ktoré ovplyvnia úspech alebo zlyhanie služby bunkových skupiniek v zbere je úroveň angažovanosti medzi vodcami zboru.

C. Existujúca služba

Fungovanie bunkových skupiniek v zbere bude podporovať a povzbudzovať službu evanjelizácie, učeníctvo a budovanie vodcov. Pozorne musíme uvažovať o vplyve, ktorý bunkové skupinky môžu mať na existujúcu službu v zbere. V niektorých zboroch môžu bunkové skupinky dopĺňať službu, ktorá už existuje. Bunkové skupinky však môžu aj "konkurovať" existujúcej službe v zbere alebo ju narušiť. Niekedy sa služba bunkových skupiniek ukáže ako efektívnejšia, než ostatné už existujúce služby. Napríklad, ak zbor robil evanjelizáciu vedením verejných kampaní, počet ľudí, ktorí obvykle reagovali na túto službu bol dosť nízky. Ak sa darí evanjelizácii prostredníctvom vzťahov v bunkových skupinkách, vodca existujúcej služby evanjelizácie sa môže cítiť "ohrozený" bunkovými skupinkami. Toto môže viesť k problémom medzi tými, ktorí robili službu "takým spôsobom, ako sa to robilo vždy" a medzi tými, ktorí slúžia v bunkových skupinkách.

Diskutujte o používaní bunkových skupiniek s každým vodcom nejakej služby v zbere, aby ste vedeli, ako to vníma. Sú tu nejaké oblasti potenciálneho konfliktu? Ak budeme zakladať bunkové skupinky, bude potrebné zmeniť niektorú existujúcu službu (napr. učeníctvo) alebo niektorú službu vylúčiť? O týchto otázkach bude potrebné rozmýšľať pred tým, než začneme v zbere s bunkovými skupinkami.

D. Tradícia vs. nové myšlienky

Pre niektorých ľudí v zbere bude možno koncept bunkových skupiniek niečo cudzie alebo strašné. Možno budú odporovať používaniu bunkových skupiniek, obzvlášť vtedy, ak nikdy nezažili službu v skupinkách. Niektorí ľudia majú odpor voči službe skupiniek preto, lebo kedysi v minulosti boli možno v nejakej skupinke, ale nefungovala dobre. Bude potrebné venovať dosť času a energie, aby sme pomohli členom zboru vidieť úžitok z používania skupiniek v zbere.

V závislosti od zboru, pre niektorých členov zboru môže byť základný princíp evanjelizácie prostredníctvom vzťahov v skupinkách ťažko prijateľnou vecou. Ak nikdy príliš neevanjelizovali, ak to robili inak alebo ak je pre nich myšlienka vytvárania priateľstva s neveriacimi nepríjemná predstava, ťažko budú súhlasiť s potrebou bunkových skupiniek, v ktorých evanjelizácia vzťahmi je vrcholnou prioritou.

E. Miesto

Bez ohľadu na počet skupiniek, ktoré na začiatku vzniknú, každá skupinka bude potrebovať miesto, kde by sa každý týždeň stretávala. V niektorých kultúrach je prijateľné stretávať sa v domácnostiach a nebol by v tom problém. V iných kultúrach by bolo ťažšie tento problém riešiť. Vodcovia musia zvážiť, kde sa budú prvé skupiny stretávať, obzvlášť v súvislosti s tým, že v priebehu rokov potenciálne narastie počet skupiniek. Za predpokladu, že skupinky rastú a rozmnožujú sa, kde sa budú stretávať? O tom treba hovoriť pred začatím skupiniek, aby tento problém nevznikol neskôr, keď už sú skupinky zrelé na rozdelenie.

F. Vodcovia

Na začiatku musia vodcovia zboru rozhodnúť, kto je kvalifikovaný a aj k dispozícii, aby sa stal vodcom prvých buniek (viď Manuál tretí, Bunkové skupinky, Lekcia 9 "Výcvik nových vedúcich bunkových skupiniek") Títo ľudia musia prejsť prípravou, aby vedeli úspešne viesť svoje skupinky. Táto príprava môže pozostávať z lekcí o bunkových skupinkách, vodcovstve a metódach štúdia Biblie v týchto manuáloch. Budúcich vodcov môžeme vyučovať aj podľa iných lekcí v manuáloch podľa toho, aké sú ich potreby a skúsenosti.

Od začiatku fungovania bunkových skupiniek by mal byť určený spôsob dohľadu nad skupinkami (budeme o tom hovoriť v Lekcii 13 "Dohľad nad skupinkami"). Nieкто musí byť určený ako mentor vodcov bunkových skupiniek a musí byť ochotný stretávať sa s nimi aspoň raz za mesiac a taktiež pre nich pripraviť nepretržité vyučovanie a povzbudzovanie. Mentor môže vytvoriť bunkovú skupinku z vodcov buniek, aby im poskytoval neustálu podporu, vyučovanie a povzbudzovanie.

Pamätajte na to, že na začiatku nemôžete mať viac skupiniek, než máte vodcov skupiniek. Niektoré zbory sa rozhodli podeliť celý zbor do skupiniek, iné začnú iba s tými ľuďmi, ktorí majú záujem o tento typ služby. Ak vodcovia zboru otvorene pozvú každého, kto chce byť v skupinke, môže vzniknúť problém, že sa prihlási viac ľudí, než je potrebný počet vodcov.

Pamätajte na to, že na začiatku nemôžete mať viac skupiniek, než máte vodcov skupiniek.

Všetko vyššie spomenuté sa musí vziať do súvahy, keď sa zbor rozhodne začať s bunkovými skupinkami. Potom, ako vodcovia zboru prediskutovali požívanie služby bunkových skupiniek vo svojom zbore je potrebné, aby sa modlili za to, či začať alebo nezačať tento typ služby. Toto rozhodnutie bude mať hlboký dopad na život členov zboru a nemalo by sa brať na ľahkú váhu. Ak Duch Svätý potvrdí používanie skupiniek v zbore, potom vodcovia zboru musia rozhodnúť, ako skupinky začnú a ako budú fungovať.

II. PLÁNOVANIE A FUNGOVANIE

Každý plán zostavený pre službu bunkových skupiniek v zbore bude jedinečný a bude odrážať odlišnosti a vlastnosti daného zboru. Hoci sa v detailoch môžu plány jednotlivých zborov odlišovať, existujú určité kroky, ktoré musíme plánovať a uskutočniť, aby v zbore mohla začať služba bunkových skupiniek.

A. Krok 1 – Zostavte víziu služby, ktorá zahŕňa bunkové skupinky

Pastor (pastori) a vodcovia zboru musia rozumieť cieľu služby bunkových skupiniek. Mali by taktiež rozumieť funkcii skupinky, ako aj tomu, ako funguje služba v bunkovej skupinke. Mali by byť schopní vysvetliť úžitok bunkových skupiniek tomu, komu táto myšlienka nie je blízka. Musia súhlasiť so službou bunkových skupiniek v zbore a podporovať ju.

Celková stratégia služby by mala byť premyslená na modlitbách. Ako zapadnú bunkové skupinky do vízie a cieľov zboru? Budú skupinky slúžiť iba na rast a učenie v zbore? Chce zbor založiť jeden alebo viac dcérskych zborov? Chce zbor vyslať tímy misionárov, aby začali

službu bunkových skupiniek v iných oblastiach? Celková stratégia bude viesť a riadiť službu skupiniek tak, aby rástli a budovali sa vo vzájomnej interakcii.

B. Krok 2 – Začnite zdieľať víziu spoločenstvu

Pastori a vodcovia zboru musia začať zdieľať spoločenstvu víziu a užitočnosť bunkových skupiniek. Musia ukázať, ako skupinky zapadajú do cieľov zboru a že posilnia zbor a jeho službu. Mali by taktiež vysvetliť, aký úžitok majú skupinky pre jednotlivých členov zboru.

C. Krok 3 – Vyberte vodcov a vyučujte ich

Určte tých, ktorí by boli kvalifikovaní a ochotní viesť bunkové skupinky. Venujte čas tomu, aby ste im vysvetlili ciele, výhody, koncept, atď. bunkových skupiniek. Povedzte im, aby sa modlili a uvažovali o vedení jednej zo skupiniek.

Rozhodnite sa, akým spôsobom budete dohliadať na vodcov skupiniek. Aspoň jeden človek musí byť zodpovedný za mentorovanie vodcov buniek, jemu sa budú zodpovedať a on im bude poskytovať pomoc s problémami a otázkami. Jedným spôsobom, ako mentorovať a viesť budúcich vodcov buniek môže byť založenie skupinky, v ktorej oni budú členmi. Táto skupinka by sa mala stretávať niekoľko mesiacov pred tým, než v zbore začnú fungovať ostatné skupinky. To umožní vodcom, aby mali vyučovanie aj skúsenosť v službe bunkových skupiniek. Človek, ktorý vedie túto bunku vodcov by mal byť ten istý, ktorý bude neskôr mentorom vodcov bunkových skupiniek. Táto skupinka vodcov by sa mala naďalej pravidelne stretávať (asi raz mesačne) aj potom, ako začnú bunkové skupinky. Tu by mal byť čas na spoločenstvo, vyučovanie a diskutovanie o problémoch a otázkach v jednotlivých skupinkách.

Bunková skupinka vodcov by mala slúžiť na prípravu budúcich vodcov bunkových skupiniek.

Vyučujte budúcich vodcov buniek vo všetkých aspektoch služby bunkových skupiniek. Ako minimum by malo byť vyučovanie lekcií z týchto manuálov o bunkových skupinkách, metódach štúdia Biblie a o vodcovstve.

D. Krok 4 – Začnite s novými bunkovými skupinkami

Po niekoľkých mesiacoch stretávania a vyučovania v skupinke vodcov buniek by mali títo vodcovia začať plánovať vlastné skupinky. Kedy sa bude stretávať každá skupinka (t.j. v ktorý deň a o ktorej hodine)? Kde sa bude každá skupinka stretávať? Za predpokladu, že niektorí ľudia v spoločenstve vyjadrili záujem byť v skupinke, ako určíme, do ktorej skupinky prídu?

Je potrebné vykonať veľa počiatočných príprav, kým sa začnú stretávať prvé bunkové skupinky (viď Manuál druhý, Bunkové skupinky, Lekcia 2 "Princípy vedenia bunkovej skupinky" a Lekcia 3 "Ako začať bunkovú skupinku"). Mentor vodcov bunkových skupiniek by mal pomôcť a povzbudiť každého vodcu, aby bol pripravený na prvé, dôležité stretnutie.

Bolo by užitočné určiť dátum začatia nových bunkových skupiniek a oznámiť to spoločenstvu, aby sa mohlo modliť za túto novú službu a zároveň aby sa mohli ľudia tešiť, kedy začne. To pomôže vypôsobiť nadšenie a očakávanie nových skupiniek.

E. Krok 5 – Zabezpečte neustále hodnotenie a upravovanie služby bunkových skupiniek

Vodcovia zboru by mali z času na čas hodnotiť fungovanie bunkových skupiniek. Ako v každom druhu služby aj tu bude možno potrebné robiť úpravy počiatočných plánov a predstáv. Buďte otvorení vedeniu Ducha Svätého a neustále sa modlite za skupinky a ich vodcov, aby ich Boh používal na budovanie zboru a naplnenie Jeho cieľov a zámerov.

OTÁZKY NA UVAŽOVANIE, ZHRNUTIE A APLIKÁCIU

- Keď uvažujeme o výhodách bunkových skupiniek v oblasti spoločenstva, učeníctva, evanjelizácie a budovania vodcov – prečo by nemohol každý zbor využívať službu bunkových skupiniek?
- Predpokladajme, že zbor sa rozhodol začať s bunkovými skupinkami. Ako sa môžete vyhnúť “konkurencii” medzi existujúcou službou učeníctva a evanjelizácie a tou istou službou v bunkových skupinkách?
- Prečo je dôležité mať v zbore mentora pre vodcov bunkových skupiniek? Čo je jeho úlohou a aké sú jeho zodpovednosti?
- Prečo by mala vzniknúť bunková skupinka budúcich vodcov skupiniek pred tým, než vôbec začnú fungovať nové bunkové skupinky? Aký úžitok môže priniesť zapojenie sa vodcov zboru do tejto “vodcovskej” bunky?
- Aký je celkový cieľ používania bunkových skupiniek v štruktúre existujúceho zboru?

AKČNÝ PLÁN

- Rozmýšľajte o zbore, ktorý považujete za svoj “domovský” zbor. Aká je jeho vízia? Aké ma ciele? Bolo by možné použiť bunkové skupinky na pomoc pri dosahovaní týchto cieľov?
- Aké problémy alebo ťažkosti by vznikli, keby ste vo vašom zbore začali bunkové skupinky?
- Písomne zostavte stručný plán používania služby bunkových skupiniek v tomto zbore (alebo akomkoľvek zbore, ktorý vám je veľmi blízky). Ako by ste realizovali tento plán?
- Rozmýšľajte o zboroch, ktoré poznáte, ktorým by pomohla služba bunkových skupiniek. Ako by ste im priblížili koncepciu bunkových skupiniek, aby boli tieto zbory posilnené a aby im pomohla dosiahnuť ich ciele? Boli by ste ochotní pomôcť im začať službu bunkových skupiniek v zbore? Starostlivo o tom rozmýšľajte a modlite sa.

BUNKOVÉ
SKUPINKY

13

LEKCIA

Dohľad nad bunkami

STAROSTLIVOSŤ O VODCOV BUNIEK A ICH KOORDINÁCIA

☞ Ciel' lekcie

Cieľom tejto lekcie je motivovať každého účastníka seminára k zostaveniu štruktúry dohľadu, aby podporovala a udržiavala rast jeho služby bunkových skupiniek.

☞ Hlavné body

- Úloha koordinátorov a administrátorov
- Musí existovať štruktúra dohľadu nad službou bunkových skupiniek.

☞ Požadované výsledky

Po preštudovaní tejto lekcie by každý účastník mal ...

- Rozumieť výhodám a potrebosti nejakého typu dohliadacej štruktúry v službe bunkových skupiniek.
- Poznať úlohy a zodpovednosti každej osoby v štruktúre dohľadu a to, ako prispieva k rastu a úspešnosti buniek.
- Zostaviť základný plán fungovania štruktúry dohľadu vo svojej službe bunkových skupiniek, pokiaľ ešte žiadny nezostavil.

☞ Príloha

13A Bunkové skupinky: Posledný krok

☞ Doporučenia pre inštruktórov

V bode "Akčný plán" dostanú účastníci úlohu prečítať si Prílohu 13A "Bunkové skupinky: Posledný krok" a vytvoriť základný plán štruktúry dohľadu v ich službe bunkových skupiniek. Keďže toto je posledná lekcia o bunkových skupinkách, určite tieto plány vyhodnoťte vy alebo iný inštruktór.

ÚVOD

Tím troch misionárov (Peter, Sandra a Michal) pracovali posledné tri roky v meste s asi 35.000 obyvateľmi. Každý z nich založil niekoľko bunkových skupiniek a niektoré z nich sa niekoľkokrát rozdelili. Keby sa niekto pozrel na počet skupiniek a počet ľudí, ktorí boli spasení, zdalo by sa, že ich služba bola doposiaľ úspešná.

Ako však skupinky rástli a delili sa, Peter, Sandra a Michal boli stále viac a viac sklamaní. Každý z nich mal problémy a otázky v súvislosti s prípravou nových vodcov-učeníkov a nemali nikoho, kto by im poradil. Sú takí zaneprázdnení, že sa navzájom vidia veľmi zriedka a vyzerá to, akoby každý z nich mal svoju vlastnú oddelenú službu. Keď Peter, Sandra a Michal začínali pracovať v tomto meste, Peter mal víziu, že začnú niekoľko nových zborov na bunkovom princípe. Teraz je každý taký zaneprázdnený so svojimi skupinkami, že už o tom ani nehovoria.

Peter, Sandra a Michal však nevedia, že v niekoľkých najnovších skupinkách majú problém, že niektorí skúsenejší vodcovia by chceli pomôcť, ale nikto im o tom nepovedal, ani ich nepožiadali o pomoc. Dve skupinky majú v pláne uskutočniť evanjelizáciu v tej istej časti mesta, kým zvyšná časť mesta je bez akejkoľvek služby svedectva o Kristovi. Peter je rád, že skupinky neustále rastú a rozmnožujú sa, ale zdá sa mu, že akosi by dokázali viac, keby našli spôsob, ako harmonicky spolupracovať.

Čo si Peter neuvedomuje je skutočnosť, že v ich službe bunkových skupiniek chýba administratívny aspekt. Niektorí by mal dohliadať na bunky, aby organizoval a koordinoval ich aktivity v snahe evanjelizovať ich mesto.

Na nešťastie, v mnohých ľuďoch, ktorí slúžia, vyvoláva slovo "administratívne" predstavu nudnej papierovej roboty a nepotrebného vyrušovania. "Administratívne" niekedy znamená dokonca autoritu, hierarchiu a kontrolu a preto je niečím, čomu sa chcú ľudia vo svojej službe radšej vyhnúť. Avšak administratívne, ktoré je správne postavené a aplikované môže pomôcť pri využívaní Božích zdrojov a umožňuje, aby služba bola plodná.

Administratívne je absolútne potrebné, aby sa skrze používanie princípov bunkových skupiniek uskutočnilo hnutie zakladania zborov.

Administratívne je zásadným aspektom služby bunkových skupiniek a je **absolútne potrebné**, aby sa skrze používanie princípov bunkových skupiniek uskutočnilo hnutie zakladania zborov. Administratívne vo forme štruktúry dohľadu je potrebnou zložkou širšej vízie služby, obzvlášť vtedy, keď bunkové skupinky začnú rásť a znásobovať sa.

I. DOHĽAD NAD BUNKOVÝMI SKUPINKAMI

Vo všeobecnom zmysle je ten, ktorý "dohliada" osobou, dozerajúcou na prácu inej osoby. On alebo ona sú zodpovední za to, aby bolo isté, že práca sa vykonáva dobre a včas. V službe bunkových skupiniek je potrebný človek, ktorý by mal takýto dohľad a aby pomáhal vodcom bunkových skupiniek s "prácou", ktorá sa deje v bunkových skupinkách. Tí, ktorí sú zodpovední za takýto dohľad "nekontrolujú", ani nenúti vodcov buniek, aby robili veci tak, ako chcú oni; poskytujú skôr vzhľad do vecí, múdrosť a praktickú radu vodcom tak, aby bunkové skupinky boli v ich službe efektívne.

A. Význam dohľadu

Bez ohľadu na to, ako sa v službe používa princíp bunkových skupiniek, musíme uvažovať nad tým, ako zabezpečíme dohľad nad bunkami v kontexte konkrétnej služby. Je niekoľko dôvodov, pre ktoré je potrebný určitý druh dohľadu nad službou bunkových skupiniek:

Koordinácia: Skupinky, ktoré majú dohľad majú štruktúru vedenia, ktoré je schopné koordinovať jednotlivé skupinky vo svetle celkovej stratégie služby. Keď jednotlivé skupinky slúžia, je tu koordinácia, ktorá umožňuje, aby úsilie každej bunky prispievalo k uskutočneniu celkovej služby. Koordinácia je výsledkom schopnosti vidieť celý obraz toho, čo sa deje (alebo mohlo by sa diať) mimo jednotlivých bunkových skupiniek.

Povedzme napríklad, že celkovým cieľom konkrétnej služby bunkových skupiniek je evanjelizovať celé mesto alebo dedinu a založiť tri nové zbory. Ak je úsilie buniek koordinované, sú schopné rozšíriť sa po meste a "neprekrývať" sa navzájom. Vykonaný prieskum ukáže rôzne cieľové oblasti v meste a každá skupinka si určí svoj "okruh zodpovednosti" v oblasti, kde bude evanjelizovať. Takýmto spôsobom sú bunky schopné efektívne svedčiť po celom meste. Keď príde čas založiť nové zbory, koordinácia medzi bunkami zabezpečí vyvážené a primerané spojenie buniek do zborov.

Poradenstvo: Keď je vybudovaný určitý typ štruktúry dohľadu, každý vodca bunkovej skupinky má niekoho, na koho sa môže obrátiť s otázkami, problémami a ťažkosťami. Je to štrukturované prostredie, v ktorom sa vodcovia skupiniek môžu učiť jeden od druhého, ako aj od iných skúsenejších vodcov. Namiesto toho, aby vodcovia sami bojovali s problémami a otázkami, majú tu niekoho, na koho sa môžu obrátiť o pomoc a radu.

Vodcovia buniek neustále slúžia potrebám ľudí vo svojich skupinkách, ale nikto neslúži im. Jedným z najdôležitejších aspektov dohľadu nad bunkami je ten, že poskytuje starostlivosť a výchovu vodcom bunkových skupiniek.

Jedným z najdôležitejších aspektov dohľadu nad bunkami je ten, že poskytuje starostlivosť a výchovu vodcom bunkových skupiniek.

Zodpovedanie sa: Každá bunková skupinka bude mať svoje vlastné ciele, ktoré prispievajú k celkovému cieľu služby. Vodcovia bunkových skupiniek potrebujú niekoho, komu sa zodpovedajú za napĺňanie týchto cieľov. Ciele každej skupinky sa môžu periodicky vyhodnocovať a ak je potrebné aj upravovať. Obzvlášť užitočné pre nové bunky a vodcov je pomôcť im modliť sa a rozmyšľať o Božej vôli pre ich skupinku a pomôcť im stanoviť si reálne ciele. Vodca bunkovej skupinky, ktorý sa zodpovedá nemusí "čakať, ako to dopadne", ale usiluje sa pomôcť skupinke uskutočniť cieľ, ktorý im predložil Boh.

Bezúhonnosť: Jednou z výhod služby v skupinkách je, že noví veriaci sú vedení k učeníctvu a v bunkách sú budovaní aj noví vodcovia. Avšak nedostatočná zrelosť v spojení s prehnanou horlivosťou môže byť niekedy nebezpečnou kombináciou. Môže sa stať, že skupinka zide z cesty a začne nesprávne vykladať a/alebo aplikovať Písmo. Štruktúra dohľadu môže poskytnúť "prehľad" potrieb skupiniek tak, aby sa preháňanie, extrémny alebo dokonca falošné učenie nestali problémom. Skupinka, ktorá je ponechaná sama na seba môže skončiť v nesprávnom výklade a učení Božieho slova.

B. Štruktúra dohľadu

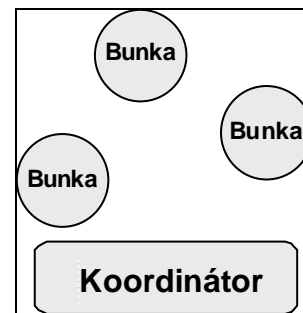
Bez ohľadu na to, ako sa robí dohľad nad bunkovými skupinkami, základná koncepcia je rovnaká: musí tu byť štruktúra, aby koordinovala a pomáhala vodcom buniek v ich snahe budovať ľudí a službu v ich skupinkách. Ľuďom, ktorí majú na starosti dohľad sa vodcovia zodpovedajú za napĺňanie úloh a cieľov v skupinke; ich úlohou je sledovať aj učenie a duchovný rast vodcu aj členov skupinky.

Typická štruktúra dohľadu nad bunkami obvykle pozostáva z dvoch úrovní: prvú úroveň budeme nazývať koordinátormi, ktorí pracujú priamo s vodcami buniek. Druhú úroveň nazveme administrátormi, ktorí pracujú predovšetkým s koordinátormi. Koordinátori aj administrátori majú špecifické úlohy a zodpovednosti pomáhať budovať vodcov bunkových skupiniek a službu v bunkových skupinkách.

1. Koordinátor

Keďže úlohou koordinátora je hlavne usmerňovať a vyučovať vodcov buniek, koordinátor by mal pred tým, než bude určený do tejto funkcie stráviť určitý čas vedením bunkovej skupinky. Aby služba vodcov bunkových skupiniek bola úspešná, potrebujú mať niekoho, kto bude ich mentorom. Koordinátor sa má angažovať v nasledovných oblastiach života a služby vodcu bunkovej skupinky:

- Problémy v skupinke – Koordinátor sa pravidelne stretáva s vodcami buniek. U niektorých druhov služby to môže byť raz do týždňa, inokedy to môže byť raz do mesiaca. Môže to byť neformálne stretnutie, alebo koordinátor môže vytvoriť "vodcovskú" bunkovú skupinku. Na týchto stretnutiach vodcovia buniek môžu klásť otázky, diskutovať o problémoch a navzájom sa učiť zo svojich skúseností.
- Osobný duchovný rast – Koordinátor by si mal dať za cieľ stráviť čas individuálne s vodcami buniek a ich rodinami, aby ich mohol lepšie spoznať a lepšie rozumieť, čo sa deje v živote každého vodcu. Toto by mal byť neformálny čas zdieľania a spoločenstva, napríklad pri spoločnom jedle alebo pri káve doma u vodcu.
- Príprava vodcu-učeníka – Jednou z najťažších oblastí služby vodcu skupinky je budovanie vodcu-učeníka. Začínajúci vodcovia bunkových skupiniek nikdy aktívne nepripravovali niekoho iného na vodcovskú úlohu a tak budú mať v tejto oblasti veľa otázok a problémov. Koordinátor môže hovoriť o praktických spôsoboch, ako on alebo ona pripravovali vodcu-učeníka vo svojich bývalých skupinkách.
- Plánovanie a zodpovedanie sa – Koordinátor má zodpovednosť pomáhať vodcom buniek stanoviť ciele a plány služby a brať ich na zodpovednosť za dosahovanie týchto cieľov. To pozostáva z určenia "okruhu zodpovednosti" každej skupinky, aby jej členovia rozumeli, kde budú pracovať (v akej geografickej oblasti) a akú vrstvu populácie budú evanjelizovať. Koordinátor tiež musí pomôcť pri zostavení plánu znásobovania bunky a pomôcť realizovať tento plán. Každý vodca bunky by mal tiež mať svoj plán duchovného budovania každého člena skupinky a plánovať evanjelizáciu a iné aktivity skupinky. Kontrola a upravovanie týchto plánov s bunkovým vodcom má zásadný význam pre rast a úspešnosť každej skupinky.
- Praktické schopnosti v službe – Koordinátor by mal tiež zabezpečiť neustály výcvik a vyučovanie pre vodcov buniek, aby ich pripravil pre plodnú službu. Koordinátor by sa mal snažiť pripraviť vyučovanie podľa potrieb, ktoré práve vyvstali v živote a službe vodcov. Vyučovanie by malo poskytnúť praktickú pomoc pri riešení životných problémov a situácií, ktorým vodcovia čelia.



Každý vodca bunky by mal mať svoj plán duchovného budovania každého člena skupinky.

- **Povzbudzovanie** – Je dobrou myšlienkou, aby koordinátor z času na čas navštívil skupinky, aby tak jasne rozumel, čo sa v skupinkách študuje a vyučuje. Každý kontext služby je iný, ale koordinátor by mal mať prehľad o tom, koľko členov má každá skupinka, koľko ľudí sa chodí iba pozrieť na skupinky, kde sa stretávajú a o tom, aké problémy práve riešia vodcovia.
- **Modlitba** – Koordinátor sa musí modliť s vodcami buniek a mal by sa za nich modliť aj vo svojich osobných modlitbách. On alebo ona by mali neustále hľadať spôsoby ako pomáhať vodcom, aby ich služba bola úspešná a aby rástli v zrelosti a na Kristovu podobu.

Preto, že je potrebné venovať veľa času a energie starostlivosti a budovaniu jednotlivých vodcov, koordinátor (koordinátorka) by nemal byť zodpovedný za viac než štyri alebo päť bunkových skupiniek.

2. Administrátor

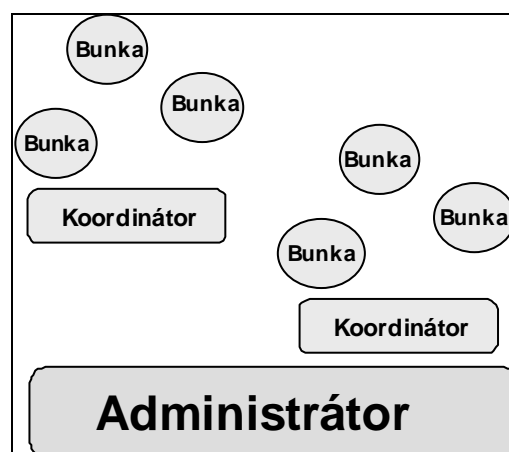
Úloha administrátora sa líši od úlohy koordinátora hlavne v tom, že administrátor nepracuje priamo s vodcami bunkových skupiniek – pracuje hlavne s koordinátormi. Administrátor by mal byť skúsený v službe bunkových skupiniek tým, že sám bol vodcom bunky a koordinátorom. Administrátor sa zaujíma o život a službu každého koordinátora, ako aj o celkové riadenie služby bunkových skupiniek. Administrátor je mentorom koordinátorov tak, ako koordinátori sú mentormi vodcov bunkových skupiniek.

Administrátor by sa mal pravidelne stretávať s koordinátormi, nie menej než raz do mesiaca. Na týchto stretnutiach koordinátori hovoria o prograse a aktivitách každej bunkovej skupinky, za ktorú sú zodpovední. Pre účely vedenia záznamov môže administrátor vypracovať písomný formulár, ktorý môže každý koordinátor vyplniť údajmi o bunkách.

Jednou z najdôležitejších funkcií administrátora je monitorovať a povzbudzovať koordinované úsilie bunkových skupiniek. Administrátor musí mať v mysli celý obraz služby a musí si byť istý, že každý koordinátor rozumie úlohe každej skupinky v tomto pláne. Napríklad, konkrétnym cieľom služby bunkových skupiniek je založiť dva nové zbory v okruhu mesta. Dvaja koordinátori pracujú s nezávislými bunkami, tretí koordinátor má tiež nezávislé bunkové skupinky, ako aj skupinky, ktoré práve vznikli v ich zbore. Je zodpovednosťou administrátora, aby pomohol koordinátorom rozumieť, ako môžu všetky skupinky spoločne pracovať pri formovaní týchto dvoch nových zborov a aké kroky je potrebné urobiť, aby sa to uskutočnilo.

Keď sú problémy v skupinkách alebo v živote koordinátora, administrátor je vždy k dispozícii, aby počúval, modlil sa a poskytol radu. Administrátor (administrátorka) by si mal vyčleniť čas na pravidelné modlitby s každým koordinátorom, ako aj na neodkladné modlitby v skupinkách.

V niektorých zboroch sa rozhodli pravidelne (asi raz mesačne) fyzicky zhromaždiť všetky bunkové skupinky, aby mali spoločné uctievanie, spoločenstvo a/alebo vyučovanie. Niekedy sa o týchto stretnutiach hovorí ako o "čase oslavy". Ak sa konajú takéto stretnutia, administrátor (alebo koordinátor, ak v zbore nie je funkcia administrátora) je zodpovedný za vedenie tohto spoločného času a môže poprosiť koordinátorov, aby pomohli s uctievaním alebo vyučovaním.



V niektorých zboroch sa rozhodli pravidelne (asi raz mesačne) fyzicky zhromaždiť všetky bunkové skupinky, aby mali spoločné uctievanie, spoločenstvo a/alebo vyučovanie.

II. ŠTRUKTÚRA DOHĽADU PRI RÔZNYCH MODELOCH SLUŽBY BUNKOVÝCH SKUPINIEK

Fyzická organizácia služby bunkových skupiniek mnohokrát určuje formu štruktúry dohľadu. V Manuáli druhom, v Lekcii 6 "Filozofia služby bunkovej skupinky" boli prezentované rôzne modely, ktoré môžeme využiť v službe bunkových skupiniek. V nasledujúcich bodoch si stručne zopakujeme každý model spolu s typom štruktúry dohľadu, ktorý by sme mohli použiť pri danom modeli:

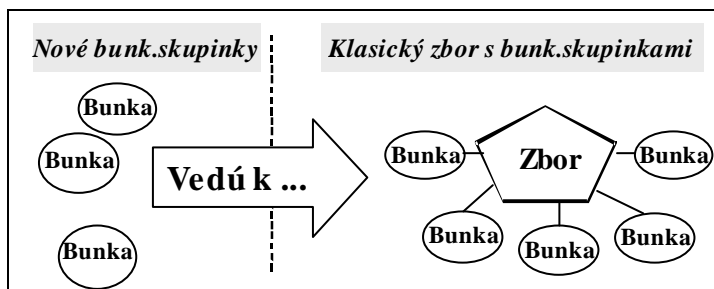
A. Model 1: Bunkové skupinky, ktoré vytvoria klasický zbor

V tejto situácii jedna alebo viac skupiniek rastie a znásobuje sa, pokiaľ nie sú schopné založiť nový klasický zbor. Tento zbor sa stretáva v centrálnej lokalite a má klasické bohoslužby s uctievaním, ktoré sú prijateľné v miestnom prostredí a kultúre. Zbor bude naďalej využívať službu bunkových skupiniek na evangelizáciu, spoločenstvo, učeníctvo a neustály rast zboru.

Môže tiež začať tradičné "programy" služby, ako napr. nedeľnú besiedku, službu žien, víkendové evangelizácie detí a pod. Obrázok 13.2 ilustruje tento model.

V takomto prípade je štruktúra dohľadu potrebná dlho pred tým, než vznikne zbor. Tento model si vyžaduje aspoň jedného koordinátora, aby mal prehľad o službe jednotlivých bunkových skupiniek a pomáhal vodcom koordinovať ich úsilie pri zakladaní zboru. Je zaujímavé všimnúť si, že po založení zboru, kedy bunky naďalej rastú a znásobujú sa, koordinátor sa môže stať "diakonom" alebo "starším" zodpovedným za službu bunkových skupiniek.

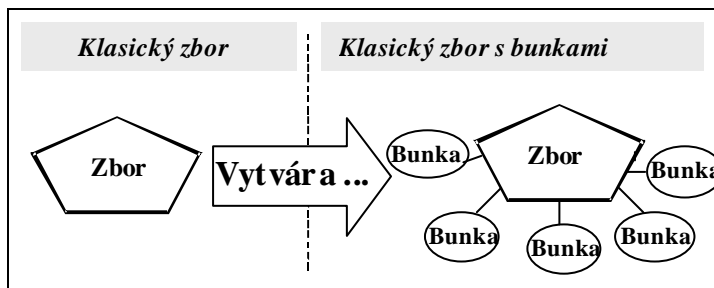
Obrázok 13.2 Bunky založia zbor



B. Model 2: Existujúci zbor začne používať princíp bunkových skupiniek

Existujúci zbor môže začať používať princíp bunkových skupiniek kvôli spoločenstvu, evangelizácii a učeníctvu (viď Bunkové skupinky, Lekcia 12). Vodcovia tohto zboru musia určiť, koľko skupiniek je potrebné alebo možné založiť na základe počtu členov zboru a počtu ľudí, ktorí by absolvovali prípravu pre vodcov buniek. Po čase zbor začne rásť tým, že rastú bunkové skupinky a znásobujú sa. Takéto usporiadanie je znázornené na obrázku 13.3.

Obrázok 13.3 Bunky vytvorené v zbere



Štruktúru dohľadu budú v tejto situácii tvoriť existujúci vodcovia zboru v úlohách koordinátora a administrátora. Diakoni alebo starší môžu byť koordinátormi a pastor alebo tím pastorov sa môžu najlogickejšie rozhodnúť pre úlohu administrátora. Keď skupinky rastú a znásobia sa, bunkoví vodcovia začnú plniť úlohy koordinátorov prípadne administrátorov.

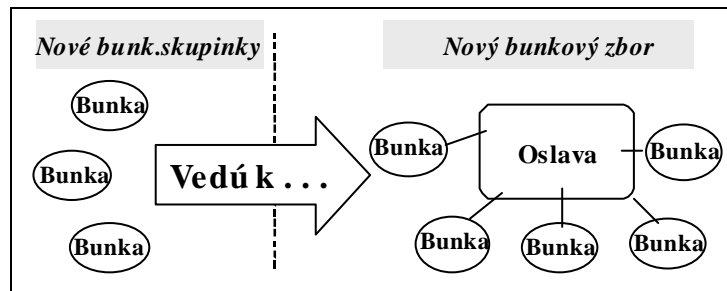
C. Model 3: Bunkové skupinky, ktoré založia bunkový zbor

Bunkový zbor sa od klasického zboru líši tým, že tu nie je stála budova zboru ani pravidelné nedeľné bohoslužby a zbor tu nie je preto, aby vytváral a viedol "programy". Zbor pozostáva zo samotných buniek a všetky funkcie sa uskutočňujú v každej bunke, vrátane krstu a Večere Pánovej. Bunky sa pravidelne stretávajú (napr. raz mesačne) na "oslavnom" stretnutí. Je to čas

povzbudzovania, spoločenstva, uctievania a/alebo vyučovania. Bunkové skupinky sa považujú za súčasť jedného veľkého zboru. Obrázok 13.4 ilustruje tento model.

Štruktúra dohľadu v bunkovom zbere je mnohokrát jednoduchá a hierarchická. Každých päť skupiniek má koordinátora a piati koordinátori majú administrátora. Ak počet skupiniek narastá, vznikne potreba pre ďalšiu úroveň mentorov, ktorí sa niekedy nazývajú "pastormi buniek", ktorí majú na starosti administrátorov.

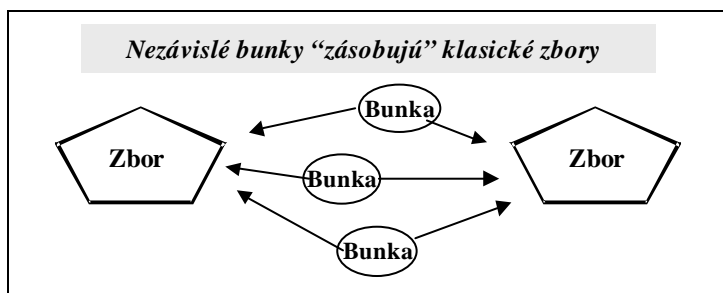
Obrázok 13.4 Bunky založia bunkový zbor



D. Model 4: Niekoľko buniek rastie, delí sa a "zásobuje" existujúce miestne zbory

Nepožaduje sa, aby bunkové skupinky priamo založili nové zbory. Môže byť strategickjšie budovať a posilňovať existujúce zbory, ktoré po určitom čase založia dcérske zbory. Bunky vznikajú nezávisle na existujúcich zboroch. Na bunkové skupinky prichádzajú noví ľudia a sú povzbudzovaní k tomu, aby začali navštevovať miestny zbor. Naďalej ostávajú členmi bunkovej skupinky a zároveň navštevujú zbor. Tento proces ilustruje obrázok 13.5.

Obrázok 13.5 Bunky "zásobujú" zbory



V tejto situácii môže jeden z vodcov buniek plniť úlohu koordinátora, aby mohol organizovať snahu buniek budovať miestne zbory v danej oblasti. Ak sa jeden alebo viac zborov po určitom čase rozhodne vytvárať bunkové skupinky, bude potrebné vytvoriť a použiť inú štruktúru dohľadu.

III. APLIKÁCIE PRE VAŠU SLUŽBU BUNKOVÝCH SKUPINIEK

Tituly, ktoré majú ľudia v štruktúre dohľadu ako "koordinátor" a "administrátor", nie sú dôležité. V kontexte vašej služby môžete tieto funkcie nazvať tak, ako považujete za vhodné a zrozumiteľné. Najdôležitejšie je to, že to sú ľudia, ktorí uskutočňujú funkciu koordinátorov a administrátorov v danej štruktúre dohľadu. To sú ľudia potrební na to, aby pomáhali bunkovým skupinkám dosahovať ciele, ktoré im určil Boh.

Situácia, v ktorej sa nachádzate bude určovať, kto bude naplňovať tieto vodcovské úlohy. Ak bunky začali ako nezávislé na existujúcom zbere, najskúsenejší vodca často zastáva úlohu koordinátora v čase, keď bunky začnú rásť a deliť sa.

Možno požívate bunkové skupinky v klasickom zbere, aby ste pomohli rastu zboru (a prípadne založili nové, dcérske zbory). V takejto situácii potrebujete múdrosť a opatrnosť pri rozhodovaní, koho poveríte úlohou koordinátora a administrátora. Vždy uprednostnite ľudí, ktorí sami boli vodcami skupiniek a majú skúsenosti so životom v bunkových skupinkách. V klasických zboroch však môžu vyvstať problémy, ak sú do týchto úloh určení existujúci vodcovia, ktorí nikdy neboli súčasťou služby bunkových skupiniek. Ak sa nachádzate v takejto situácii, je potrebné veľa modlitieb a rozsudzovania. Ak nemáte inú možnosť, než poveriť týmito funkciami vodcov neskúsených v službe buniek, urobte všetko, čo sa dá, aby ste im pomohli pochopiť princípy, výhody a odlišnosti služby bunkových skupiniek. Po určitom čase môžu úlohy vodcov v štruktúre dohľadu prevziať vodcovia z bunkových skupiniek.

Nanešťastie, jednou z prvých vecí, na ktorú myslíme v súvislosti s akoukoľvek hierarchickou štruktúrou je prvok kontroly. Je dôležité, aby sme rozumeli, že štruktúra dohľadu nie je na to, aby sme mali *pod kontrolou* službu bunkových skupiniek. Každý vodca v hierarchii organizácie by nemal mať pod kontrolou bunkové skupinky, ale mal by robiť všetko, čo môže pre to, aby pripravoval, zmocňoval a uvoľňoval do služby bunkové skupinky akýmkoľvek spôsobom, ako ich vedie Duch Svätý. Hnutie bunkových skupiniek pod vedením Ducha Svätého je (v zmysle ľudských zásahov) v skutočnosti často "nekontrolovateľné". S vernou poslušnosťou Božieho ľudu máme Jemu úplne odovzdať naše životy, čas a talenty, aby ich používal v službe a skrze službu bunkových skupiniek.

Štruktúra dohľadu nie je na to, aby sme mali pod kontrolou službu bunkových skupiniek, ale na prípravu, zmocnenie a uvoľnenie bunkových skupiniek do služby.

OTÁZKY NA UVAŽOVANIE, ZHRNUTIE A APLIKÁCIU

- Vysvetlite, prečo je potrebný určitý typ štruktúry dohľadu, keď pracujeme v službe bunkových skupiniek. Prečo nenechať bunky nech robia, čo chcú? Aké sú výhody existencie štruktúry dohľadu?
- Svojimi slovami stručne vyjadrite funkciu administrovania, ktoré by malo existovať v každej rozvíjajúcej sa službe bunkových skupiniek.
- Ak sa teraz angažujete v službe bunkových skupiniek a ešte nemáte koordinátora, koho by ste mohli poveriť touto úlohou? Uvažujete o tom, že ňou v budúcnosti niekoho poveríte?
- V čom sa odlišuje úloha administrátora od úlohy koordinátora?
- Je možné, aby koordinátori a administrátori boli naďalej aj vodcami bunkových skupiniek?

AKČNÝ PLÁN

- Prečítajte si Prílohu 13A "Bunkové skupinky: Posledný krok". skôr, než začnete plánovať určitý typ štruktúry dohľadu, uvažujte na modlitbách o tom, aká je Božia vôľa pre vašu službu bunkových skupiniek.
- Potom zostavte jednoduchý plán štruktúry dohľadu, ktorá je potrebná pre vašu službu. Rozmýšľajte, aké slová by ste použili na označenie funkcie koordinátora a administrátora. Aj keď máte možno iba niekoľko bunkových skupiniek, koho by ste poverili úlohou koordinátora týchto skupiniek? Keď Duch Svätý koná a vaše skupinky rastú a delia sa, koho v budúcnosti poveríte úlohou koordinátora a administrátora? Odkiaľ prídu a aký výcvik a skúsenosti budú potrebovať, aby boli pripravení na tento druh služby? Aký typ štruktúry dohľadu potrebujete, aby ste udržali a povzbudili rast, po ktorom Boh túži vo vašich skupinkách? Aký typ štruktúry dohľadu sa bude najlepšie hodiť pre model služby, podľa ktorého pracujete? Nakreslite do vášho plánu obrázok modelu služby bunkových skupiniek, ktorý používate vrátane štruktúry dohľadu, ktorú ste si pre váš model zvolili.
- Vyhodnoťte svoj plán štruktúry dohľadu so svojim mentorom alebo s učiteľom tejto lekcie.



Bunkové skupinky: Posledný krok

I. SRDCE PRE NÁRODY

Keď študujeme Bibliu jasne vidíme, že Boh túži dať sa poznať všetkým národom zeme. V texte 2Mojž.19:5,6 Boh hovorí Mojžišovi, aby povedal Izraelu, že "... ak naozaj budete poslúchať môj hlas a budete ostríhať moju zmluvu, budete mi zvláštnym vlastníctvom nad všetky národy, lebo veď moja je celá zem. A vy mi budete kráľovstvom kňazov a svätým národom." Až do príchodu Krista bol národ Izraela Bohom vyvoleným nástrojom na svedectvo o Jeho zvrchovanosti a sláve. Žalm 96:2-3 hovorí: "Spievajte Hospodinovi; dobrorečte jeho menu; zvestujte jeho spasenie zo dňa na deň! Rozprávajte jeho slávu medzi národami, všade medzi všetkými ľuďmi jeho divy."

Keď Ježiš prišiel, naplnil starozmluvný zákon (Rim.10:4), ustanovil cirkev (Mat.16:18) a prikázal svojim učeníkom, aby boli Jeho svedkami (Sk.1:8) "až do posledných končín zeme". Cirkev sa stala nástrojom, prostredníctvom ktorého Boh túži dať poznať svoju lásku a milosť všetkým ľuďom.

Naším motívom pri zakladaní nových zborov je naplnenie prikázania, ktoré nám dal Kristus vo Veľkom poverení. Uvedomili sme si, že bunkové skupinky sú jeden spôsob služby, ktorým môžeme pomôcť zakladať rastúce, zdravé a reprodukovajúce sa zbory. Strávili sme veľa času diskutovaním o detailoch a fungovaní služby bunkových skupiniek.

Je dôležité poznať a rozumieť špecifikám služby bunkových skupiniek. Spôsob života bunkových skupiniek vidíme na príkladoch prvej cirkvi v Jeruzaleme (Skutky 2:42-47). Bunkové skupinky sú jedným spôsobom ako to napodobniť a zabezpečiť, aby sa to isté dialo v našich zboroch a službe dnes.

Uvedomili sme si, že bunkové skupinky sú jeden spôsob služby, ktorým môžeme pomôcť zakladať zdravé a reprodukovajúce sa zbory.

Je však dôležité, aby sme mali v mysli "celý obraz" toho, aká je Božia vôľa pre našu službu. Akú úlohu majú bunkové skupinky v napínaní Veľkého poverenia? Čo by sa malo diať vo vašich skupinkách, aby ste sa stále viac a viac blížili k naplneniu tohto cieľa? Stačí založiť niekoľko skupiniek a vidieť, ako sa znásobujú, alebo chce Boh viac? Aký je "posledný krok", ktorý majú urobiť bunkové skupinky k naplneniu prikázania, ktoré dal Kristus pred 2000 rokmi?

II. ZNÁSOBOVANIE VIEROU

Jednou z hlavných rozlišovacích vlastností bunkových skupiniek je, že sa rozmnožujú delením. Delenie alebo znásobovanie sa musí diať, ak majú skupinky ostať "nažive" – bez toho by stagnovali v raste a zomreli. Znásobovanie nie je motiváciou pre evanjelizáciu v bunkách, ale umožňuje, aby sa táto evanjelizácia neustále uskutočňovala. Vždy je ešte veľa "miesta" pre viac neveriacich a mladých kresťanov v rastúcich bunkách.

Každý z nás chápe a súhlasí s potrebou multiplikácie v službe bunkových skupiniek. Ako často však "ohraničujeme" Božiu moc a Jeho zvrchovanosť svojimi vlastnými obmedzeniami vo viere a vízií! Vidíme našu službu bunkových skupiniek takými očami, ako ju vidí Boh? Keby sme videli svoju službu tak, ako ju vidí Boh, aké hranice a obmedzenia by sme mali odstrániť? Čo by vyzeralo inak? Ako by sme rozumeli dôležitosti a potenciálnemu vplyvu našich bunkových skupiniek?

Keď začíname pracovať s bunkovými skupinkami prvý raz, je ťažké rozmýšľať ďalej než o tom, ako ich začať, ako pripraviť vodcu-učeníka a pracovať na tom, aby sa bunky znásobovali. O skupinkách sa veľa učíme na chybách, problémoch a radoostiach, ktoré zažijeme ako vodcovia skupiniek. Rýchlo si začneme uvedomovať, že potrebujeme, aby oddelené bunky pracovali spolu v harmónii a spolupráci medzi sebou, aby uskutočňovali ciele služby v širšom kontexte. Po určitom čase

začneme rozmýšľať o nejakom type organizačnej štruktúry, potrebnej pre koordináciu služieb viacerých bunkových skupiniek.

Izaiáš 40:26 hovorí: "Pozdvihnite svoje oči k výšinám a vidzte, kto to všetko stvoril? Ten, ktorý vyvodí ich vojsko v plnom počte, volá ich všetky podľa mena. Pre množstvo vlády a preto, že je mocný a silný, niktoré nesmie chýbať." V našej službe bunkových skupiniek tiež potrebujeme "pozdvihnúť oči k výšinám". Ak sa dívame všade, len nie na Boha, uvažujeme len o tom, čo môžeme urobiť z vlastných síl. Keď sa ale pozrieme k Bohu, začneme rozumieť Jeho moci a sile a tomu, čo On môže urobiť skrze nás.

Keby sme mali oči, ktoré vidia to, čo vidí Boh, boli by sme užasnutí, vystrašení alebo asi oboje. Neohraničuje náš nedostatok viery našu schopnosť byť použitý Bohom v plnej miere Jeho vôle pre naše životy a službu? Viera nás uschopňuje snívať veľké sny a pokúšať sa o veľké veci pre Boha, ak si uvedomujeme, že Jeho sila je k dispozícii aby umocnila naše úsilie.

Viera sa nestará o všetky naše obmedzenia a nedostatočnosť. Viera sa skôr zameriava na Božie predpoklady a schopnosti učiniť to, po čom On túži. Viera vidí zdanlivo nedosiahnuteľný, nepraktický cieľ a potom je ochotná vykročiť a nechať sa Bohom použiť na dosiahnutie toho, čo by ľudsky povedané, bolo "nemožné". Viera nerozumie presne ako dosiahnuť konkrétny cieľ alebo úlohu, ale rozumie, že Boh je schopný splniť ju prostredníctvom ľudí, ktorí sú ochotní nechať sa použiť bez ohľadu na ich situáciu a okolnosti.

Spomenuli sme, že vodcovia bunkových skupiniek by sa mali snažiť *uvoľniť* tieto skupinky, aby slúžili v moci Svätého Ducha a pod Jeho vedením. Keď sú v bunkovej skupinke ľudia, ktorí v poslušnosti úplne odovzdali svoje životy, čas a talenty Pánovi, potom Duch Svätý má ľudí, s ktorými môže konať a skrze ktorých bude donášať mnoho ovocia.

Vodcovia bunkových skupiniek by sa mali snažiť *uvoľniť* tieto skupinky, aby slúžili v moci Ducha Svätého a pod Jeho vedením.

Byť úplne odovzdaný Bohu znamená mať vieru, ktorá nám umožní slúžiť v ťažkých podmienkach, prekonať zdanlivo nemožné prekážky a prestať akceptovať obmedzenia, ktoré by nám svet chcel položiť. Musíme sa modliť, aby nám Boh dal takú vieru, aby sme mohli byť použítí prostredníctvom našich buniek k uskutočneniu veľkých vecí, ktoré má Boh vo svojom srdci.

III. ZBORY PRE NÁRODY

Ak cieľom našej služby je mať znásobujúce sa bunkové skupinky, ktoré vytvoria zbory, koľko by bolo dosť? Čo keby sme mali niekoľko skupiniek aktívnych v službe v našom meste? Čo tak 10 skupiniek, alebo 50, alebo dokonca 500 skupiniek?

Text v 2Petra 3:9 hovorí o Božom srdci voči strateným: "Neodkladá Pán váhajúc so zasľúbením, ako ho niektorí majú za takého, ktorý váha a odkladá; ale zhovieva vzhľadom na nás, pretože nechce, aby niektorí zahynuli, ale aby všetci prišli ku pokániu." Túžbou nášho srdca by tiež malo byť získať "všetkých" zachraňujúcou zvesťou o Ježišovi. Potrebujeme dostatok skupiniek, ktoré by slúžili nie iba vo svojom okolí, ale v celých mestách, regiónoch krajiny. Ježiš povedal o viere, že dokáže pohnúť horou (Mat. 17:20). Máme dosť viery, aby sme videli celú krajinu zaplnenú bunkovými skupinkami, ktoré zasiahnu stratených, budujú veriacich a hlásajú dobrú zvesť o Ježišovi Kristovi, kým sa nevráti?

Keď naša služba bunkových skupiniek prestane byť limitovaná naším nedostatkom viery a krátkozrakosťou, stane sa potom užitočnou v Božích rukách. Keď naše skupinky majú víziu nie iba pre najbližšiu budúcnosť, ale pre čas, kedy celá krajina bude nasýtená zbormi, potom Boh ich začne používať spôsobom, o ktorom sa nám nikdy nesnívalo, že by bol možný.

Toto je potom "posledný" krok, ktorý musíme urobiť, ak naše bunkové skupinky majú pomôcť pri naplnení Veľkého poverenia. Týmto posledným krokom je povzbudzovanie všetkých vodcov a členov buniek, aby ich bunky použil Boh takým spôsobom, ako On túži. Je to proces ukazovania širšej a širšej vízie, vyzývanie vodcov buniek, aby "pozdvihli svoje oči" k nebu a videli svoju krajinu naplnenú slávou Hospodinovou. Je to proces aktívnej práce smerujúcej k tomuto cieľu prostredníctvom skupiniek.

Iba vtedy, keď naša služba bunkovými skupinkami má oči, ktoré vidia a vieru, ktorá prijme výzvu uvidíme, ako Duch Svätý začne používať tieto skupinky úžasným a zázračným spôsobom. Iba vtedy, keď sa vrúčne modlíme za svoje národy začne Boh konať dielo znásobovania buniek, ktoré budú mať dopad na celé mestá, regióny a krajiny.

Tento posledný krok v našej službe bunkových skupiniek je jednoducho "Krok Viery". Je to posledný krok, ktorý musíme urobiť, ak naša služba pri napĺňaní Veľkého poverenia má byť použitá Svätým Duchom Božím. Nemusíme sa báť zlyhania. William Carey, misionár-pionier v Indii raz povedal: "Pokúšajte sa o veľké veci pre Boha; očakávajte veľké veci od Boha."

"Pokúšajte sa o veľké veci pre Boha; očakávajte veľké veci od Boha."

-William Carey

Sila je Pánova – musíme byť služobníkmi, skrze ktorých bude táto moc prúdiť. Vízia je Pánova – potrebujeme jednoducho oči, ktoré sú ochotné vidieť ju. Splnenie úlohy je taktiež Pánovo – musíme veriť tomu, že naše úsilie vedie k splneniu úlohy, ktoré zaslúbil Boh sám.

Boh čaká na verných služobníkov, ktorí urobia tento "Krok Viery" s Ním. Budeš ty jedným z nich?

KÁZANIE

KÁZANIE

1

LEKCIA

Biblické kázanie I

AKO POROZUMIEŤ ZVESTI

☞ Ciel' lekcie

Cielom tejto lekcie je vysvetliť, ako zostaviť zvesť, ktorá je verná obsahu textu a ako jasne komunikovať hlavnú myšlienku textu.

☞ Hlavné body

- Skôr, než vlastné myšlienky rečníka, by kázeň mala nájsť a komunikovať zvesť Biblie.
- Existuje veľa druhov štruktúry kázania. Výber je ovplyvnený textom, poslucháčmi a rečníkom.

☞ Požadované výsledky

Po preštudovaní tejto lekcie by každý účastník mal ...

- Rozumieť, ako používať *predmet* a *doplnok* aby objasnil a jednoducho vyjadril hlavnú myšlienku zvesti.
- Poznať hlavné body štruktúry kázania.
- Poznať rôzne typy kázaní, ktoré môžeme prezentovať.

ÚVOD

Biblické kázanie je božská a ľudská záležitosť. V kázaní Boh hovorí k mysliam a srdciam ľudí a privádza ich k viere a zrelosti v Kristovi, ale činí tak prostredníctvom ľudských komunikátorov. V tomto procese sú tri činitele – Božie slovo, Duch Svätý a kazateľ. Zodpovednosťou kazateľa je mať istotu, že hovorí Božie poslanstvo v moci Duha Svätého.

Konečným cieľom biblického kázania je presvedčiť ľudí, aby verili prezentovaným informáciám a konali podľa toho. Preto, aby sa toto mohlo stať, cieľom kazateľa je komunikovať pravdu Slova spôsobom, ktorý:

- Presvedčí myseľ
- Prebudí predstavivosť
- Pohne vôľu
- Pichne v svedomí
- Dotkne sa emócií

Na to, či sa tento cieľ dosiahne alebo nie, majú vplyv tri hlavné faktory: 1) poslanstvo textu, 2) poslucháči a 3) rečník. Zvesť musí presne odrážať to, čo Boh chce komunikovať. Poslucháči musia vidieť súvislosť medzi ich životom a zvesťou. Rečník musí prezentovať zvesť takým spôsobom, ktorý je jasný a neodkláňa sa od témy zvesti. Každá lekcia tejto časti sa zameriava na jeden z týchto troch aspektov.

Keď uvažujeme o zostavovaní a podávaní biblickej zvesti, robíme tak na základe niekoľkých predpokladov:

- Chceme, aby zvesť bola založená na Božom slove viac, než na našich myšlienkach alebo na myšlienkach, ktoré sme počuli od iných.
- Použili sme induktívnu metódu štúdia, aby sme objavili význam textu, ktorý budeme kázať iným.
- Sme v situácii, kedy "jednosmerná" forma komunikácie, akou je kázanie je efektívnejšia, než "dvojsmerná" metóda, akou je induktívne štúdium Biblie alebo jednoducho konverzácia o Pánovi.
- Niektorí, hoci nie všetci účastníci tohto seminára budú podávať kázne bežným spôsobom kázania. Princípy dobrého biblického kázania sa dajú aplikovať v mnohých situáciách: na zhromaždeniach

Niektorí, hoci nie všetci budú podávať kázne bežným spôsobom kázania.

zboru, mládežníckych stretnutiach, skupinkách žien, evanjelizačných podujatiach, atď. Kazatelia – muži aj ženy z nich budú mať úžitok.

I. INDUKTÍVNE ŠTÚDIUM BIBLIE – PEVNÝ ZÁKLAD

Založiť zvesť Písma na induktívnom štúdiu biblického textu je najlepší spôsob, ako mať istotu, že prezentujeme Božie posolstvo a nie svoje vlastné myšlienky. Disciplinované štúdium textu spolu s modlitbami je teda základom toho, aby si bol kazateľ istý, že naozaj prezentuje Božie posolstvo. Pamätajte na to, že Bibliu študujeme induktívne preto, aby sme rozoznali pôvodný zámer autora.

Nakoľko porozumieme a potom kážeme pôvodný zámer Písma, natoľko kážeme Božie slovo, a nie naše myšlienky. Metódy štúdia Biblie, lekcie 2-7 v Manuáli prvom vysvetľujú, ako robiť induktívne biblické štúdium. Z týchto lekcií si zopakujte princípy pozorovania, výkladu a aplikácie.

II. HLAVNÁ MYŠLIENKA

Všetkými diskusiami o efektívnom hovorení na verejnosti sa tiahne jedna spoločná niť. Efektívny rečník buduje svoje posolstvo okolo jednoduchej dôležitej myšlienky. Tak to robili klasickí rétorici, moderní teoretici komunikácie a uznávaní kazatelia. Keďže naše mysle hľadajú jednotu a poriadok, je zásadné, aby sme kázali takým spôsobom, aby tieto charakteristiky boli zrejme našim poslucháčom.

Svoje kázne budujeme okolo ústrednej myšlienky a všetko, čo hovoríme by malo priamo alebo nepriamo podporovať túto tému. Preto je dôležité vybrať text Písma, ktorý obsahuje túto ústrednú myšlienku. Ak text, ktorý ste si vybrali obsahuje niekoľko ústredných myšlienok, pravdepodobne ste získali materiál nie na jednu, ale na viac kázni.

Svoje kázne budujeme okolo ústrednej myšlienky a všetko, čo hovoríme by malo priamo alebo nepriamo podporovať túto tému.
--

A. Objasnite hlavnú myšlienku (tému)

Pri vyjadrení hlavnej myšlienky textu nám často pomôže, ak nájdeme dva základné prvky: *predmet* a *doplnok*. Táto metóda je podobná situácii, kedy sa snažíme vyjadriť biblický princíp vo fáze výkladu pri induktívnom štúdiu Biblie. Avšak "biblické princípy", ktoré vyplývajú z induktívneho štúdia sú často trochu dlhé a komplexné. Hlavnú myšlienku môžeme často skrátiť a ľahšie vyjadriť v posolstve, keď začneme s princípom textu, nájdeme *predmet* a *doplnok* a držíme sa významu textu.

Predmet je téma alebo námet, o ktorom hovorí text. Obvykle to býva osoba, miesto, vec alebo myšlienka. Môže sa vyjadriť podstatným menom a obvykle nie je formuláciou celej myšlienky. *Predmetom* konkrétneho textu môže byť láska, učeníctvo, Ježiš, cirkev, pokánie, atď. V niektorých prípadoch *predmetom* môže byť fráza, ktorá má funkciu podstatného mena. Príkladom takéhoto predmetu je: "milujúci Boh", "odpúšťajte druhým", "byť naplnený Duchom Svätým" alebo "túžba páčiť sa Bohu vo všetkom".

Doplnok je fráza, ktorá "doplňa" predmet tým, že vysvetľuje, čo hovorí text "o predmete". *Doplnok* môže mať zmysel sám osebe, ale keď ho pridáme k predmetu, sformuje ucelenú myšlienku, ktorá dáva zmysel a ľahko sa komunikuje.

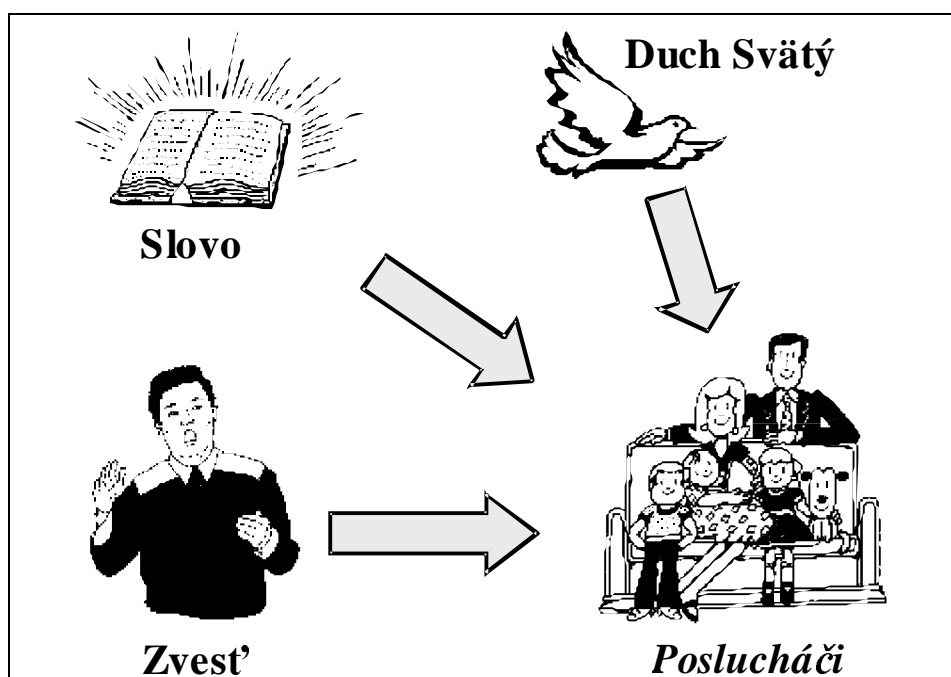
Tabuľka 1.1 Predmet a doplnok

Text:	Predmet:	Doplnok:	Hlavná myšlienka:
Prísl. 9:10	Bázeň pred Bohom	... je počiatkom múdrosti.	Počiatkom múdrosti je bázeň pred Bohom.
Rim.8:32	Boh, ktorý nám dal svojho Syna	... nám dá všetko, čo potrebujeme.	Boh, ktorý nám dal svojho Syna nám dá všetko, čo potrebujeme.
Žid.10:14	Jedna obeť Kristova	... nás zdokonalila navždy.	Jedna obeť Kristova nás zdokonalila navždy.
Rim.1:16	Evanjelium	... je mocou Božou na spasenie.	Evanjelium je mocou Božou na spasenie.
1Kor.15:55	Smrť	... stratila svoju moc nad veriacim.	Smrť stratila svoju moc nad veriacim.

B. Určte cieľ kázania

Keď ste našli hlavnú myšlienku, ktorú sa biblický pisateľ snažil komunikovať, máte jadro, okolo ktorého budete budovať svoju kázeň. Ďalším krokom je určiť cieľ kázne. Chcete, aby kázeň spôsobila, aby poslucháč uveril zvesti a konal podľa toho. To, čo konkrétne chcete, aby poslucháč urobil je cieľ vášho kázania. Nemali by ste sa snažiť vyvolať takúto odozvu vlastnými silami – to je práca Ducha Svätého. Ak ste však porozumeli, akú odozvu chce Pán vyvolať daným textom, kázanie by ste mali zostaviť takým spôsobom, aby smerovalo k tomuto cieľu.

Obrázok 1.2 Tri faktory pri kázaní



Obrázok 1.2 ilustruje ako by mali Slovo, Duch Svätý a zvest' spolu pracovať, aby ovplyvnili poslucháča. Toto je prípad, kedy kazateľ má cit pre zmysel textu a vedenie Duchom Svätým. Rečník, ktorý úprimne a na modlitbách skúma zmysel textu by mal očakávať, že sa toto stane.

III. ŠTRUKTÚRA KÁZANIA

Dobrá kázeň, ako ktorýkoľvek iný verejný prejav, pozostáva obvykle z niekoľkých častí. Tieto časti sú ako stavebné bloky. Sú takmer vždy prítomné, hoci poriadok a relatívna dôležitosť každého sa môže meniť. Opäť, úzko to súvisí so schopnosťami kazateľa. Vedieť, ako ich usporiadať si vyžaduje prax. Je to viac umenie než veda.

A. Úvod

Kázeň by mala mať nejaký úvod bez ohľadu na to, či ho takto označíme, alebo nie. Ak v úvode nezískate pozornosť poslucháčov a ich záujem o zvesť, ktorú chcete predniesť, kázanie je potom naozaj plytvaním času. Ich telá môžu byť s vami prítomné v miestnosti, ale ich mysle sú ďaleko.

Úlohou úvodu je teda splniť nasledovné:

1. *Zaistiť pozornosť poslucháčov.*
2. *Prezentovať predmet kázne.*
3. *Dať predmet kázne do súvislosti s potrebami poslucháčov.*

V prvých momentoch kázania sa poslucháči môžu rozhodnúť, či budú rečníka počúvať alebo ignorovať. Dobre premyslený úvod môže zájsť ďaleko v ich presvedčení, že máte čo povedať a že by stálo za to počúvať vás. Slabý úvod môže spôsobiť opak. Dobrý úvod si vyžaduje, aby ste rozumeli poslucháčom. To bude predmetom nasledujúcej lekcie.

V prvých momentoch kázania sa poslucháči môžu rozhodnúť, či budú rečníka počúvať alebo ignorovať.

B. Jadro

Jadrom kázne je základný obsah. V tejto časti obvykle vysvetľujeme zmysel Písma, ako aj jeho súvislosť so súčasnou situáciou poslucháčov. Teraz by ste mali pomôcť poslucháčom objaviť hlavnú myšlienku, ktorú ste našli počas svojho induktívneho štúdia. Keďže pravdepodobne nebudete mať dost času na to, aby ste prešli celým procesom, ani aby ste uviedli všetky myšlienky vášho pozorovania bude potrebné, aby ste si starostlivo vybrali tie, ktoré sú najdôležitejšie. Zamerajte sa na fakty, ktoré rýchlo a jasne demonštrujú hlavnú myšlienku a ktoré vedú do cieľa, ako ste mu porozumeli.

Jadro je srdcom kázne. Malo by vychádzať zo Slova. Ak je kázanie prehustené ilustráciami, osobnými komentármi, citovanými príbehmi alebo čímkoľvek ďalším, nie je to biblická zvesť. Udržiavajte text v centre.

C. Záver

Záver je časom, kedy zhrniete, čo ste povedali v kázni a voláte poslucháčov k reakcii a záväzku. To neznamená, že s aplikáciou kázania musíte počkať až do konca. Aplikáciu môžete vyjadriť v ktoromkoľvek bode. Niektorí kazatelia si myslia, že efektívne kázanie by malo mať nasledovnú štruktúru:

1. Povedzte im, čo sa chystáte povedať = Úvod
2. Povedzte im to = Jadro
3. Povedzte im, čo ste im povedali = Záver

Opakovanie, ak sa robí zaujímavým spôsobom, môže byť úžasným prostriedkom učenia. Kázeň by mala vždy končiť vysvetlením toho, aká je požadovaná odozva bez ohľadu na to, či ste ju v kázni spomenuli alebo nie. Toto by mala byť posledná vec, ktorú poslucháči počuli a najdôležitejšia vec, ktorú si vezmú so sebou domov po skončení kázania.

Záver by mal pozostávať z jedného alebo viacerých nasledovných prvkov:

- Súhrn hlavných bodov
- Ilustrácia, ktorá spája hlavné body a ústrednú myšlienku
- Citát, ktorý spĺňa tú istú úlohu ako ilustrácia
- Otázka
- Modlitba
- Konkrétne pokyny alebo výzva k činu

D. Ilustrácie

Ilustrácia je určená na to, aby vniesla svetlo alebo umožnila lepšie porozumenie hlavnej myšlienky, učenia alebo toho, čo vyplynulo z kázania. Ilustráciu môžeme použiť v každom bode kázne – v úvode, v jadre alebo v závere. Je užitočná vtedy, keď chcete položiť nejaký dôraz v učení alebo vysvetliť zložitejší text. Pamätajte, že ilustrácia má prispieť k porozumeniu prezentovanej kázne. Nepoužívajte ilustráciu iba preto, aby ste ju použili.

Existujú tri typy ilustrácií, ktoré môžeme použiť v kázni: biblická ilustrácia, ilustrácia nepochádzajúca z Biblie a ilustrácia predmetom.

1. *Biblické ilustrácie*

Biblia je plná úžasných, jasných ilustrácií. Niekedy vieme nájsť modernú ilustráciu, ktorá nám môže tiež poslúžiť, ale často nevieme. Kto môže vylepšiť podobenstvo o stratenej ovci, príklady o poľných ľaliach alebo mužovi, ktorý si postavil dom na piesku? Ak tieto ilustrácie hovoria jasne, môžeme ich použiť. Príklady biblických ilustrácií zahŕňajú:

- Životy ľudí spomenutých v texte. Napríklad Filipským 2:19-30.
- Odvolávky a konkordancia vám pomôžu nájsť ďalšie biblické texty, ktoré hovoria o rovnakom predmete a pomáhajú ho vysvetliť. Princípom je použiť Písmo na vykladanie Písma.
- Biblické príbehy. Mnoho príbehov zo Starého zákona pomáha vysvetliť princípy Nového zákona. Napríklad život Jonáša je výbornou ilustráciou toho, že Boh požaduje našu úplnú poslušnosť.
- Mapy. Mapa oblasti, kde sa odohral určitý dej môže často pomôcť porozumieť biblickému textu.
- Informácie získané z kontextu. Text pred Ef. 5:15-21 a za ním nám pomáha rozumieť tomu, čo znamená byť naplnený Svätým Duchom.

2. *Ilustrácie nepochádzajúce z Biblie*

Nebojte sa použiť ilustrácie, ktoré nepochádzajú z Písma, pokiaľ dobre vystihujú danú myšlienku. Mnohokrát takéto ilustrácie ešte lepšie zapoja poslucháčov do kontextu. Toto obzvlášť platí vtedy, keď poslucháči príliš nepoznajú Bibliu. V takýchto prípadoch by sa stratil zmysel mnohých textov alebo príkladov a je lepšie vybrať niečo, čomu rozumejú. Takýmito ilustráciami môžu byť:

- Aktuálne udalosti. Biblické pravdy sú nadčasové. Často sú však zrozumiteľnejšie, keď ich ilustrujeme na aktuálnych udalostiach. Články v novinách a časopisoch sú často veľmi užitočné.
- Pozorovania z každodenného života.
- Osobné zážitky a skúsenosti. Osobné skúsenosti sú často najsilnejšími ilustráciami, ale dávajte si pozor, aby ste nerobili zo seba hrdinu.
- Ilustrácie z prírody. Obrázok morského vtáka, pokojne stojaceho na pobrežnej skale, na ktorej sa triešťa vlny je krásnou ilustráciou kresťana stojaceho na svojej skale, Pánovi Ježišovi Kristovi.
- Historické pozadie. Je dôležité vedieť o nemorálnom živote v Efeze, aby sme plne rozumeli Pavlovým slovám v Liste Efežanom 5.

3. *Ilustrácie predmetom*

Ilustrácie predmetom sú v komunikácii efektívnym nástrojom, pretože sú založené na princípe, že učenie nového konceptu sa uľahčí vtedy, keď urobíme most medzi známym a neznámym. Opíšeme a ukážeme predmet, ktorý je poslucháčom bežne známy. Potom urobíme porovnanie medzi ním a novým konceptom, ktorý prezentujeme. Predmet nie je presne taký istý ako predstavovaný koncept, je podobný iba v určitom zmysle. Poslucháč potom porozumie niektorým aspektom novej pravdy a je pripravený hodnotiť aj ostatné aspekty.

Jednou veľkou výhodou ilustrácií predmetom je, že vedú veľmi efektívne pritiahnúť pozornosť poslucháčov. Kristus často používal takéto predmety na ilustráciu vo svojej službe. Celá príroda podľa Neho odrážala pravdy o Bohu. Ježiš použil nasledovné predmety na ilustráciu:

- Skutočná voda a živá voda (Ján 4:7-15, žena pri studni)
- Dieťa a úprimnosť viery (Mat. 19:13-15)
- Nasýtenie piatich tisícov a "chlieb života" (Ján 6)

Niekoľko ďalších ilustrácií predmetmi, ktoré môžeme použiť sú:

- Cestná mapa (Ján 14:6)
- Pohár mlieka (1Pet. 2:2, Žid. 5:12,13)
- Kus mydla (1Ján 1:9)
- Pohár vody a bochník chleba (Ján 4, 6)
- Sviečka alebo baterka (Ján 8:12)
- Dvere alebo brána (Ján 10:1-10)
- Obrázok ovce alebo skutočná ovca (Iz. 53:6; Ž 23)
- Meč (Žid. 4:12)
- Peňažná bankovka a zabalený darček (Rim. 6:23)
- Magnetofón nezapojený do siete – nenapojení na zdroj duchovnej sily nemôžeme nič robiť (Ján 15:5)

IV. TYPY KÁZNÍ

Je veľa typov kázni. Dobrý rečník by mal byť schopný používať podľa potreby niekoľko z nich. Sú akoby nástrojmi v rukách remeselníka. Každý typ je vhodný v konkrétnej situácii a úlohe. Kazateľ, ako remeselník musí vedieť, kedy a kde môže byť najefektívnejšie využitý. Formy kázni uvedené nižšie nie sú vyčerpávacím zoznamom. Variácií je veľké množstvo. V kázni môžete naraz využiť kombináciu niekoľkých foriem.

A. Didaktická

Tento druh kázne v zásade prezentuje fakty. Najčastejšie sa používa na vysvetlenie doktrín. Je veľmi efektívne, keď hlavným cieľom kázania je *informovať*. Môže to pomôcť vyvolať zmenu v *chápaní*. Mnohé z novozákonných epištól majú didaktický štýl. Majú tendenciu zdôrazňovať logiku a rozum.

B. Vrucne meditatívna (devocionálna)

Táto forma kázania sa zameriava skôr na duchovnú odozvu než na fakty alebo poznanie. Ak didaktická forma je zameraná na "hlavu", devocionálna je zameraná na "srdce" poslucháča. Takáto kázeň zdôrazňuje emócie a často obsahuje veľmi emocionálne ilustrácie. Žalmy sú príkladom devocionálnej knihy.

C. Rozprávačská (naratívna)

Rozprávačské kázne sú postavené na jednom alebo viacerých príbehoch. Tieto príbehy môžu, ale nemusia byť biblické. Pravda Božieho slova je votkaná do príbehu. Príbeh slúži ako rámec, ktorý pomáha poslucháčovi usporiadať si vyučované pravdy a porozumieť im. Takéto kázne sa veľmi dobre zapamätajú. Musíme si však dávať pozor, aby príbeh nezatlačil do úzadia pravdu Slova a nestal sa autoritou.

D. Opytovacia

Kým mnohé kázne sa zameriavajú na poskytovanie odpovedí, opytovací štýl môže byť veľmi efektívny. Kazatelia často kladú otázky, ktoré si nikto nekladie, a preto záujem je slabý. Ak rečník vie jasne artikulovať závažné otázky, ktoré sa týkajú poslucháčov, môžu sa do kázne viac ponoriť. Prestávajú byť pasívnymi poslucháčmi, môžu mať očakávanie a hľadajú odpovede na otázky, ktoré boli v kázni nastolené. Keď prostredníctvom kázne objavia v Božom slove odpovede, výsledok môže byť veľmi pozitívny.

E. "Kruhová" alebo "lineárna"

Väčšina kázaní na Západe sú vo svojom postupe "lineárne" a teda mnoho kázaní zdôrazňuje hlavné body alebo systematicky buduje kázanie. V mnohých krajinách je však lepšie zrozumiteľný "kruhový" štýl kázania. „Lineárne“ kázanie sa zaoberá jedným bodom a potom postupuje k ďalšiemu. „Kruhový“ štýl sa naproti tomu opakovane vracia k jednému bodu z rôznych uhlov pohľadu. Tieto dva typy môžeme prirovnať k prehliadke galérie. Postupovanie od obrazu k obrazu je „lineárny“ prístup. Keď chodíme okolo zaujímavej sochy a dívame sa na ňu z rôznych pohľadov, ide o „kruhový“ prístup. Obidva prístupy majú svoju hodnotu v závislosti od predmetu, nad ktorým uvažujeme a od záujmu poslucháčov.

ZÁVER

Božie slovo je "živé a účinné" (Žid.4:12). Biblické kázanie je jasné komunikovanie Božieho slova takým spôsobom, že jeho moc premieňa toho, kto počúva. Kazateľ má veľkú zodpovednosť, aby nekomunikoval svoje vlastné myšlienky, ale posolstvo od Boha. Pochopenie Božieho slova prostredníctvom pozorného štúdia a modlitieb je prvým krokom pri príprave kázne. Keď kázate Božie slovo, venujte štúdiu potrebný čas.

OTÁZKY NA UVAŽOVANIE, ZHRNUTIE A APLIKÁCIU

- Rozmýšľajte o najlepších kazateľoch, ktorých ste počuli. Ktoré vlastnosti ich kazateľského štýlu spôsobili, že ich kázanie bolo efektívne?
- Prečo má byť kázeň založená na induktívnom biblickom štúdiu?
- Aká je funkcia biblického kázania? Sú rôzne formy, ako vykonávať túto funkciu?

AKČNÝ PLÁN

- Vyberte si jedno evanjelium a pri jeho čítaní si robte zoznam ilustrácií, ktoré tu sú použité.
- Zvoľte si niektorú izbu vo vašom byte alebo dome a pozrite sa na predmety, ktoré by mohli byť použité ako ilustrácia predmetmi na ilustrovanie nejakej biblickej pravdy. Budte tvoriví. Zistíte, že aj jednoduché veci môžu mocným spôsobom ilustrovať zložité biblické koncepty.

KÁZANIE
LEKCIA **2**

Biblické kázanie II

AKO POROZUMIEŤ POSLUCHÁČOM

☞ Ciel' lekcie

Cielom tejto lekcie je zdôrazniť, že v procese prípravy kázania je dôležité porozumieť poslucháčom, ktorých chceme osloviť.

☞ Hlavné body

- Ježiš, Peter a Pavol prispôbili svoje kázne svojim poslucháčom.
- Keď poslucháči objavia pravdu textu sami, je to silnejšie a ľahšie zapamätateľné než keď k nim jednoducho iba hovoríme.
- Dobrá kázeň demonštruje, že biblické postavy a dnešný moderný poslucháč majú "spoločné korene".

☞ Požadované výsledky

Po preštudovaní tejto lekcie by každý poslucháč mal ...

- Porozumieť, že novozákonní kazatelia obmieňali spôsob kázania podľa toho, aké mali publikum.
- Snažiť sa pomôcť poslucháčom objaviť zmysel textu, na základe ktorého káže.

ÚVOD

V lekciiach o metódach štúdia Biblie sme zdôrazňovali, že je dôležité skôr nájsť význam a zmysel textu než v ňom hľadať vlastné myšlienky. Vo fáze aplikácie sme prízvukovali, že je dôležité prirovnať biblický kontext k našej situácii, aby sme porozumeli, čo máme robiť. Keď induktívnu metódu používame pri osobnom štúdiu Biblie, môžeme predpokladať, že svoju situáciu poznáme. Keď robíme štúdium v malej skupinke, tiež očakávame, že každý člen skupinky si uvedomuje svoju situáciu a je schopný urobiť primeranú aplikáciu pre svoj život.

Keď robíme induktívne štúdium ako základ pre kázanie, nemali by sme predpokladať, že rozumieme poslucháčom. Skôr by sme v rámci prípravy mali venovať dost' času rozmyšľaniu o tom, kto bude počúvať našu zvesť a aké asi sú ich potreby. V dlhodobej, stabilnej situácii zboru to je trochu ľahšie, pretože pastor časom spoznáva svojich ľudí. V situácii zakladania zborov sme v prúde nových kontaktov s ľuďmi, ktorí sú pozývaní počúvať Božie slovo a ktorých málo poznáme. Na evanjelizačnom stretnutí vo veľkej skupine nevieme o väčšine poslucháčov takmer nič. Vyžaduje si to určité úsilie skúmať hlavné potreby typického poslucháča v publiku a ešte väčšie úsilie, ak chceme poznávať osobné potreby každého, kto sa zúčastňuje kázania. Výsledkom je však oveľa efektívnejšia kázeň.

V rámci prípravy kázania by sme mali venovať dost' času rozmyšľaniu o tom, kto bude počúvať našu zvesť.

I. KÁZANIE V NOVOM ZÁKONE

Keď sa dívame na kázanie v Novom zákone vidíme, že ľudia nekázali jednoducho to isté pri každej príležitosti, ale prispôbili svoju zvesť potrebám a duchovnej úrovni poslucháčov.

A. Kázanie Ježiša

Ježiš je asi najlepším príkladom majstra komunikácie, akého kedy svet videl. Ako Boh mal hlbší vhľad do potrieb svojich poslucháčov, než aký by sme my mohli vôbec niekedy získať. Stále však aplikuje princíp prispôbenia zvesti potrebám poslucháčov. Uvážte, ako odlišne hovoril Ježiš s farizejmi než so svojimi učeníkmi. Farizejom, ktorí odmietali počúvať adresoval príkre varovania o poslednom súde (Mat.23). Pre učeníkov boli Jeho slová viac pozývaním a povzbudzovaním (Ján 14).

Ježiš podával svoju zvesť aj zrozumiteľným spôsobom. Žene pri studni hovoril o vode (Ján 4). Farizejovi Nikodémovi však hovoril o téme znovuzrodenia z Ducha (Ján 3). V Matúšovi 13:10-15 Ježiš vysvetľuje svojim učeníkom, že iným káže v podobenstvách, *aby nerozumeli pravde*, ktorú nie sú ochotní poslúchať. Avšak svojim učeníkom vysvetlil úplne všetko (Mar.4:33-34).

B. Kázanie Petra

Peter sa učil od Majstra Kazateľa – Ježiša. Aj on starostlivo prispôbil zvesť poslucháčom. Tento fakt pomôže ilustrovať jedno prirovnanie. Uvažujte o tom, ako odlišne kázal zástupu Židov na Letnice a ako pohanom v Kornéliovom dome. Židom začal okamžite citovať starozákonného proroka Joela (Skutky 2:17-21). Tento text im bol veľmi známy a vážili si starozákonné Písma. V tejto krátkej kázni použil ďalšie dva citáty z Dávidových žalmov. Táto kázeň bola Židom jasne zrozumiteľná a viedla k veľkému pokániu.

Petrova reč k pohanom v Kornéliovom dome bola veľmi odlišná. Nie sú tu žiadne citáty zo Starého zákona. Namiesto toho Peter začal s vysvetlením, že Boh nie je zaujatý, ale prijíma ľudí zo všetkých národov (Skutky 10:34-35). To udrelo na citlivú strunu tejto skupiny, na ktorú sa Židia dlho pozerali zvrchu. Keď získal ich pozornosť, Peter sa rýchlo presunil k službe a smrti Ježiša. A opäť, výsledok bol dramatický.

C. Kázanie Pavla

Tabuľka 2.1 porovnáva kázne, ktoré Pavol kázal rôznym skupinám počas svojej služby zakladania zborov v knihe Skutkov.

Tabuľka 2.1 Pavlove kázne

Text	Poslucháči	Úvod	Podstata zvesti
Skutky 13:16-41	Neveriaci Židia v Pisidskej Antiochii	<ul style="list-style-type: none"> Staré dejiny Izraela so starozákonnými citátmi 	<ul style="list-style-type: none"> Potreba pokánie Kristus
Skutky 17:22-31	Neveriaci pohanovia v Aténach	<ul style="list-style-type: none"> Ich oltáre 	<ul style="list-style-type: none"> Božia všadeprítomnosť Vzkriesenie Krista
Skutky 20:18-35	Starší efezského zboru v Miléte	<ul style="list-style-type: none"> Pavlov život medzi nimi 	<ul style="list-style-type: none"> Pavlova túžba slúžiť Ich zodpovednosť za stádo
Skutky 22:1-21	Neveriaci dav Židov v Jeruzaleme	<ul style="list-style-type: none"> Pavlovo pozadie ako farizeja a prenasledovateľa cirkvi 	<ul style="list-style-type: none"> Pavlovo obrátenie (svedectvo) Pavlova misia medzi pohanmi
Skutky 26:2-23	Neveriaci židovský kráľ Herodes Agrippa	<ul style="list-style-type: none"> Pochvala Agrippovi Pavlov život v minulosti 	<ul style="list-style-type: none"> Pavlov život v minulosti Pavlovo obrátenie Odpustenie skrze Krista

Toto porovnanie zvyrazňuje niekoľko faktov:

- Prvý – vidíme značný rozdiel medzi Pavlovou zvesťou veriacim starším z Efezu a každému inému. Pavol im hovoril o záväzku a ich zodpovednosti slúžiť Bohu starostlivosťou o stádo. Pri iných skupinách sa Pavol zamerával na potrebu pokánia a na Krista – to jest na evanjelium.
- Druhý – Pavol často používal svoje osobné svedectvo pri obidvoch skupinách. Svedectvo o jeho osobnej duchovnej ceste bolo pre Pavla veľkou prioritou bez ohľadu na to, ku komu hovoril.
- Tretí – Pavol vynaložil všetko úsilie, aby sa identifikoval s konkrétnou skupinou a aby získal jej záujem o počúvanie jeho zvesti. Ten sa ešte prehľbil, keď v Aténach ako ilustráciu pre kázeň použil falošných bohov.

II. ZAMERAJTE SA NA POSLUCHÁČOV

Až príliš často sa stáva, že kazatelia hovoria svoju zvesť, ale málo pritom myslia na svojich poslucháčov. Ako často ste počuli niekoho kázať o "ohni pekelnom a síre" a pokání na spasenie pri zhromaždení zboru, kde nebol ani jeden človek známy ako neveriaci? V druhom extréme zas kazatelia venujú veľa času kázaniu neveriacim o kresťanskej morálke a živote, pričom oni nie sú pripravení na nič iné než na evanjelium.

Až príliš často sa stáva, že kazatelia hovoria svoju zvesť, ale málo pritom myslia na svojich poslucháčov.

Ak sa naše kázanie má podobať na tie, ktoré máme v Novom zákone, musíme venovať pozornosť charakteru publika a kázať svoju zvesť tak, aby bola vhodná a zrozumiteľná. Existuje viac charakteristických čŕt, ktoré by sme mali zväžiť.

A. Dôležité charakteristické črty publika

Vlastnosti publika, ktoré by mohli byť dôležité sa líšia od skupiny k skupine. Zoznam, ktorý uvádzame nižšie je len čiastkový. Čas a skúsenosti vám pomôžu poznať, aké otázky je treba si klásť.

- Vek – Starší a mladší ľudia sa dívajú na život veľmi odlišne a majú sklony počúvať aj odlišné kázania. Je dôležité prispôbiť podľa toho obsah aj spôsob podania kázne.
- Duchovná úroveň - ľudia musia počuť posolstvo, ktoré zodpovedá ich úrovni duchovnej zrelosti a pomáha im posunúť sa na vyššiu úroveň. Nemali by sme plytvať komplikovanými pravdami pri neveriacich (Mat. 7:6). Nemali by sme ani opakovať základné pravdy tým, ktorí by mali rásť (Žid. 6:1-3).
- Vzdelanie – je dôležité nehovoriť ani príliš zložitým ani príliš jednoduchým spôsobom. Úroveň vzdelaniam publika nám dá návod, aby sme zvolili vhodnú úroveň.
- Zájmy – ak chcete získať pozornosť publika, musíte hovoriť o veciach, ktoré ich zaujímajú. To je možné vtedy, ak viete, aké sú ich záujmy.
- Etnické pozadie – ľudia z rôzneho etnického pozadia vidia veci očami svojho svetonázoru, ktorý môže byť odlišný od svetonázoru rečníka. Je dôležité poznať tieto odlišnosti.
- Náboženské pozadie – náboženská tradícia ide veľmi hlboko a nemôžeme si ju nevšímať. Vec, ktorá má pre nás istý zmysel môže mať úplne iný zmysel pre osobu, ktorá sa na ňu díva očami iného náboženstva.
- Rodinný stav - slobodní ľudia, manželské páry, rozvedení, vdovci, starí rodičia majú odlišné potreby, ktoré súvisia s ich rodinnou situáciou. Musíme mať istotu, že naša zvesť napĺňa tieto potreby.
- Zamestnanie – profesia alebo postavenie v práci taktiež ovplyvňuje naše potreby a záujmy.
- Pohlavie – ženy aj muži vnímajú rovnaké veci rôznymi spôsobmi. Aké je zloženie vášho publika?

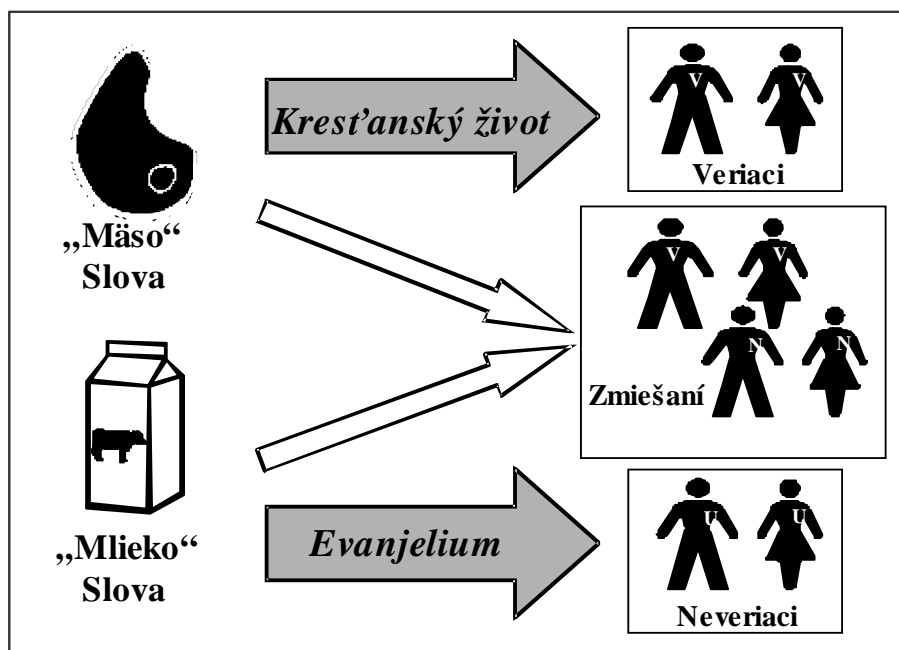
B. Čo potrebuje publikum

Môže by nebezpečné zovšeobecňovať, ale keď sa spätne pozrieme na príklady kázania apoštola Pavla, môžeme získať určité chápanie. Neveriacim kázal evanjelium, ale veriacim kázal o oddanosti. To vyzerá jednoducho, ale často sa to prehliada. Niektorým duchovným pravdám je ťažšie rozumieť, než iným. Neveriaci človek môže rozumieť evanjeliu iba vtedy, ak

ho usvedčí Duch Svätý. Podávať mu „mäso“ Písma je plytváním. A takisto až príliš veľa veriacich je sytených rovnakou diétou „mlieka“ a preto zostávajú slabí a nepripravení na službu. Obrázok 2.2 ilustruje fakt, že každá skupina ľudí potrebuje vhodný „pokrm“ Slova, ktorý je pre nich správny.

Z obrázka je zrejmé, že evanjelium je pre neveriacich a pravdy o oddanosti a kresťanskom živote sú pre zreých veriacich. Ak je publikum zmiešané, kázeň by mala túto rôznorodosť odrážať.

Obrázok 2.2 Vhodný „pokrm“



Mohli by sme tiež poznamenať, že ak človek aj uveril v Krista, nemusí byť okamžite a automaticky pripravený pre duchovnú pravdu. Je tu bežné obdobie rastu nových veriacich, kedy neustále potrebujú, aby evanjelium bolo v nich upevňované a vysvetľované, ale keď rastú, mali by začať prijímať viac „mäsa a menej mlieka“. Keď si teda pripravujete kázeň, musíte uvažovať o pomere medzi veriacimi a neveriacimi, ale taktiež o tom, či potrebujú viac „mlieko“ alebo „mäso“.

III. POMÔŽTE POSLUCHÁČOM OBJAVIŤ

Bez ohľadu na to, aká je miera rastu vašich poslucháčov, vaše kázanie bude silnejšie a lepšie zapamätateľné, ak im otvorí Slovo a umožní im objaviť v ňom pravdu. Nestačí, aby sa jednoducho iba učili od vás alebo počúvali veci, ktoré vy hovoríte. Sami musia vstupovať do kontaktu s Písmom. V tomto zmysle sa biblické kázanie podobá na objavovanie, o ktorom sme hovorili v lekciiach o induktívnej metóde štúdia Biblie.

Vaši poslucháči musia sami vstupovať do kontaktu s Písmom.

Predstavte si, že niekto vám pošle list a vy idete na poštu, aby ste si ho vyzdvihli. Avšak namiesto toho, aby vám poštová úradníčka vydala list, aby ste si ho mohli prečítať, otvorí ho, potichu prečíta a potom vám povie, čo je tam približne napísané. Boli by ste spokojní? Nechceli by ste si ten list prečítať sami? To je presne to, čo kazatelia často robia. V súkromí študujú Božie slovo a potom sa postavia pred ostatných a zhrnú to, čo si z neho zapamätali. Je nekonečne lepšie, ak kazateľ otvorí Božie slovo pre nás a vedie nás v našom vlastnom štúdiu právd, ktoré obsahuje.

Prečo by sme sa vlastne mali namáhať s kázaním? Prečo jednoducho nedať ľuďom Bibliu a nenacháť ich, aby si čítali? Pretože veľa veciam v Biblii je ťažko rozumieť. (Dokonca aj Peter si to myslel v 2Pet.3:15-16.). Niektorí musia vysvetliť komplikované miesta a ukázať, ako aplikovať pravdy do života. Biblické kázanie môže pomáhať vysvetľovať podobnosť medzi biblickým kontextom a súčasnou situáciou poslucháčov. Vyžaduje

Kazateľ má pomôcť vybudovať most medzi poslucháčmi a Slovom tak, aby ho mohli sami objaviť.

si to schopnosť a citlivosť vedieť, kedy je potrebné pomôcť im objavovať pravdy bez toho, aby sme boli prekážkou medzi nimi a Bibliou. Aby sa toto mohlo uskutočniť, musíme venovať čas tomu, aby sme dobre spoznali svojich poslucháčov a potom prispôbili kázanie ich potrebám.

OTÁZKY NA UVAŽOVANIE, ZHRNUTIE A APLIKÁCIU

- Čo si myslíte, ako Pavol zvládol záležitosť s modlami v Skutkoch 17? Ako by ste vy prezentovali toto posolstvo v rovnakej situácii?
- Akým spôsobom sa dá najlepšie “vyvážiť strava” v kázaní pre zmiešanú skupinu ľudí?
- Ktoré veci sú podľa vás “mäso” a ktoré sú “mlieko”?

AKČNÝ PLÁN

- Prečítajte si znovu zoznam charakteristických črt publika v časti II A a potom skúmajte, akej skupine ľudí slúžite vy. Ku každej vlastnosti napíšte krátke vyjadrenie, ktoré sa vzťahuje na vašu skupinu. Sú ešte nejaké iné dôležité črty, ktoré by ste pridali do zoznamu, aby ste dostatočne opísali vašich poslucháčov? Čo sa ešte stále potrebujete o nich naučiť, aby ste kázali spôsobom, ktorý najefektívnejšie napĺňa ich potreby?
- Teraz skúste ohodnotiť svoju kázeň, ktorú ste naposledy kázali, alebo ktorú si čoskoro budete pripravovať. Vychádza vašej skupine v ústrety? Prečo áno, prečo nie? Ako by ste mohli svoju kázeň vylepšiť, aby bola relevantná, zaujímavá a aplikovateľná?

KÁZANIE

3

LEKCIA

Biblické kázanie III

AKO POROZUMIEŤ SEBE

☞ Ciel' lekcie

Cielom tejto lekcie je pomôcť účastníkom seminára zlepšiť svoju osobnú prípravu a prezentáciu kázania, aby vzrástla jeho efektívnosť?

☞ Hlavné body

- Život, svedectvo a štýl kazateľa môže umocňovať poslanstvo alebo z neho uberať.
- Hlas, afektované gestá a obliekanie sa môžu vylepšovať snahou a praxou.

☞ Požadované výsledky

Po preštudovaní tejto lekcie by každý účastník mal ...

- Porozumieť nutnosti osobnej duchovnej prípravy na kázanie.
- Vedieť lepšie ovládať svoj hlas a afektované gestá počas kázania.
- Poznať techniku efektívnejšieho čítania Biblie.

ÚVOD

Hovorili sme o tom, že poznanie štruktúry kázania a porozumenie poslucháčom sú kľúčom k efektívnemu biblickému kázaniu. Tretím faktorom je rečník. Obrázok 3.1 ilustruje, ako slová rečníka môžu pomôcť objasniť a vysvetliť zvesť Božieho Slova poslucháčom, alebo ich môžu od toho odviesť.

Rečník ovplyvňuje naše vnímanie zvesti minimálne dvomi spôsobmi. Prvým je fakt, že kedykoľvek nám niekto niečo hovorí, podvedome filtrujeme jeho slová podľa toho, aký je náš názor na tohto človeka. Ak ho považujeme za spoľahlivého, inteligentného a dôveryhodného, to, čo hovorí bude pre nás prijateľnejšie. Ak na druhej strane rečníkovi nedôverujeme alebo sa nám nepáči, máme sklony ignorovať alebo znižovať hodnotu toho, čo hovorí. To isté sa deje pri kázaní.

Je tu ešte druhý spôsob, ktorým rečník ovplyvňuje to, čo hovorí. Aj keď hovorí človek, ktorého máme radi a dôverujeme mu, môže nám uniknúť obsah jeho reči, ak robí niečo, čo vyrušuje alebo ak jeho "reč tela" je v protiklade s tým, čo hovorí. Možno nám hovorí o niečom, čo sa stalo, ale vyzerá nesústredene.

To, čo vidíme, môže prevážiť nad tým, čo počúvame.

Prirodzene začneme uvažovať, na čo asi v skutočnosti myslí a nezameriame sa na to, čo hovorí. Možno si všimneme, že mu po rukáve lezie chrobák a celkom nám ujde, čo hovorí. To, čo *vidíme* môže prevážiť nad tým, čo *počúvame*. A opäť, to isté platí aj pri kázaní.

V tejto lekcii budeme hovoriť o niekoľkých dôležitých oblastiach, ktoré sa týkajú rečníka. Asi najdôležitejšou vecou je duchovný a emocionálny stav rečníka a jeho fyzický výzor. Pozrieme sa na každý z nich.

I. DUCHOVNÝ STAV

Kázanie je duchovnou aktivitou. Sme závislí na Duchu Svätom, aby niesol slová, ktoré hovoríme a aplikoval ich v srdciach poslucháčov. Preto, aby sme mali istotu, že sa toto deje, musíme sa pozrieť zblízka na svoj duchovný život.

A. Bud'te sami sebou

Ľudia môžu často "chytiť falš". Potom aj kazatelia s dobrým úmyslom "zmenia osobnosť", keď sa postaví pred ľudí, aby kázali alebo rozprávali. Ich hlas alebo slovník sa môže dramaticky

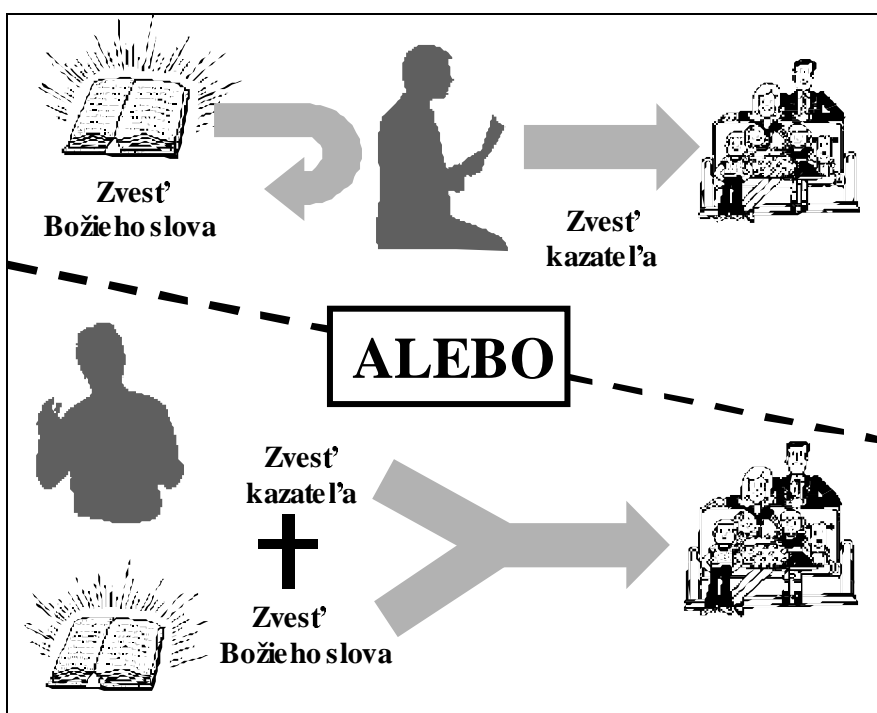
zmeniť. V najhoršom prípade si vezmú niečo ako “svätožiaru”, ktorá má presvedčiť ľudí, aby počúvali, ale ak to nie je pravdivý odraz ich duchovného života, dosiahnu opačný efekt.

Boh v skutočnosti stvoril každého z nás jedinečným spôsobom, aby sme Mu mohli slúžiť tak, ako to chce On. Pre Mojžiša to bola ťažká pravda. V texte 2Mojž.4:10-12, vysvetľuje, že jeho ťažkopádna reč bude brzdiť jeho poslanstvo Izraelitom v egyptskom zajatí. Boh pokarhal Mojžiša. On stvoril Mojžiša presne takého, akým ho chcel mať – vrátane ťažkopádnej reči. Keď si myslíme, že by sme mali byť niekým iným alebo konať akosi inak než nás Pán stvoril, aby sme mohli komunikovať Jeho poslanstvo, potom Mu robíme vážnu “medvediu službu”.

Boh stvoril každého z nás jedinečným spôsobom, aby sme Mu mohli slúžiť tak, ako to chce On.

To, samozrejme, neznamená, že by sme sa nemali zlepšovať v schopnosti rozprávať alebo rásť vo vzťahu k Pánovi. Mali by sme. Hovoríme však, že ak neustále rastieme, nemali by sme predstierať, že sme oveľa ďalej, než sme. Je dôležité, aby poslucháči vedeli, že sme hriešnici, spasení z milosti tak, ako oni. Mali by sme byť príkladom duchovného rastu, nie dokonalosti.

Obrázok 3.1 Pomáhame zvesti, alebo ju brzdíme?



B. Dávajte pozor, ako chodíte s Pánom

Pavol radil Timoteovi, aby jeho rast a život ovplyvňovali jeho službu (1Tim.4:16) a zdá sa, že to je platný princíp pre každého, kto chce kázať Božie slovo. Jednu z najudivujúcejších novozákonných výziev nachádzame v Skutkoch 4:13. V tomto texte stoja Peter a Ján pred vtedajšími najvzdelanejšími náboženskými autoritami. Napriek faktu, že boli nevzdelanými rybármi, z ich reči vyžaruje sebadôvera. Prečo? Pretože žili s Ježišom. Dokonca aj neveriaci členovia Sanhedrinu spoznali tento fakt.

Naším zámerom nie je hovoriť proti vzdelaniu a výcviku. Apoštola Pavla Boh tiež mocne používal, a Pavol mal najvyššie možné náboženské vzdelanie. Pointa je v tom, že dokonca aj *nevzdelaných* ľudí môže Boh mocne používať, ak s Ním majú živý duchovný vzťah. Nezáleží na tom, akým výcvikom ste prešli a aké je vaše pozadie. Boh vás môže použiť na akejkoľvek úrovni, keď zostanete blízko pri Ňom. Toto je najdôležitejším faktorom v pravom biblickom kázaní.

II. EMOCIONÁLNY STAV

Kazatelia, alebo potenciálni kazatelia majú tendenciu dopúšťať sa jedného z dvoch emocionálnych extrémov. Niektorí si myslia, že nebudú schopní dobre kázať a ovláda ich strach. Môže to byť také vážne, že môžu odmietajú hovoriť, hoci majú povedať dôležité veci. Druhým extrémom môže byť, že sme si takí istí svojimi schopnosťami, že upadáme do pýchy.

Kazatelia, alebo potenciálni kazatelia majú tendenciu dopúšťať sa jedného z dvoch emocionálnych extrémov.

A. Strach z rozprávania na verejnosti

Niekedy je strach dobrý. Je to normálna emócia, ktorú nám Boh dal zámerné. Správna miera strachu môže:

- Zbystriť náš rozum
- Motivovať, aby sme sa čo najviac snažili
- Pomôcť si uvedomiť svoju závislosť na Bohu

Aj skúsení kazatelia majú často trému alebo sa pred tým, než začnú hovoriť cítia neisto. Reprezentovať Kráľa kráľov je obrovská úloha, ktorej nikto z nás nie je hoden. Keď si pripomínáme tento fakt, pomôže nám to vyhnúť sa pýche alebo závislosti na svojich vlastných schopnostiach.

1. Príčiny strachu

Je veľa príčin strachu. Najčastejšie sú:

- Strach zo zlyhania. Často sa bojíme, že urobíme niečo hlúpe a ľudia sa z nás budú smiať.
- Strach z neznámeho. Budeme hovoriť pred veľa ľuďmi a nikdy pred tým sme to nerobili.
- Strach z odmietnutia. Budú ma akceptovať?
- Strach z nepriateľstva. Ako budú reagovať na to, čo poviem?
- Strach zo zlyhania. Môže byť vtedy, keď sme nedostatočne pripravení.

2. Ako ovládať strach.

Je niekoľko vecí, ktoré môžeme urobiť, aby sme ovládli alebo premožli nezdravý strach.

- Dajte kázanie Bohu, ktorý je s vami a stará sa o vás.
- Robte všetko pre Pána. Chceme pochvalu od Neho, nie od ľudí.
- Pamätajte, že vaše poslanstvo je veľmi dôležité, je to Božie slovo. Sústreďte sa na poslanstvo a na to, že poslucháči ho veľmi potrebujú počuť.
- Dobré si pripravte svoje štúdium; poznajte zvesť, ktorú chcete prezentovať.

3. Ako ovládať napätie, ktoré pochádza zo strachu.

Je niekoľko telesných cvičení, ktoré môžete urobiť vždy, keď sa chystáte hovoriť a ktoré vám pomôžu zredukovať napätie, ktoré cítite v súvislosti so strachom.

- Odpočinite si pred tým, než budete hovoriť. Položte sa do uvoľnenej polohy a sústreďte sa na to, aby sa uvoľnili svaly na krku, chrbte, rukách a nohách.
- Ovládajte svoje dýchanie. Pred tým, než budete hovoriť, zhlboka sa nadýchnite, aby ste naplnili svoje pľúca čerstvým vzduchom. Urobte to niekoľko krát. Počas kázania robte pravidelné pauzy, aby ste sa mohli zhlboka nadýchnuť. Nehovorte rýchlo.

B. Pýcha

Opakom strachu je pýcha. Pýcha je bežným hriešnym postojom – obzvlášť medzi tými, ktorí verejne slúžia a hovoria. Pavol varuje Timotea, že mladý kresťan môže ľahko padnúť do tejto pasce, ak ho príliš skoro dosadíme na príliš vysokú pozíciu v zbere (1Tim.3:6). Avšak takmer každý kresťan by vedel uviesť príklady skúsenejších kresťanských vodcov, ktorí utrpeli rovnakú porážku.

Tí, ktorí dovoľia, aby ich ovládala pýcha zabúdajú, že skutočný duchovný rast prichádza jedine skrze prácu Ducha Svätého v srdciach poslucháčov. Schopný, pyšný rečník môže byť zaujímavý, zábavný a môže byť príjemné počúvať ho. Ľudia sa môžu za ním hrnúť, aby ho počúvali. Avšak nemá schopnosť spôsobiť duchovný rast. Čo sa týka Božieho kráľovstva, jeho kázne sú v lepšom prípade mrhaním času, v horšom prípade hriechom.

Skutočný duchovný rast prichádza jedine skrze prácu Ducha Svätého v srdciach poslucháčov.

III. FYZICKÉ PRVKY

Hoci kázanie je duchovná aktivita, dobré schopnosti hovoriť na verejnosti uľahčujú počúvanie zvesti. Hovoriť na verejnosti sa dá naučiť. Niektorí ľudia majú prirodzený talent rozprávať na verejnosti, ale ak sa učíme niektorým užitočným technikám, každý môže byť efektívnym rečníkom. Kázanie je špeciálnou formou verejného prejavu. Je to hlásanie Božieho slova na verejnosti. Je dôležité, aby nejaké afektované gestá alebo narábanie s hlasom neodvzdali ľudí od sústredenia sa na kázeň.

Je veľa techník verejného prejavu, ktoré pomáhajú kazateľovi. Ich využívanie, dobrá príprava a prax umožnia, aby ste kázali efektívne a aby vaši ľudia rástli v porozumení Božieho slova, v poslušnosti a prehlbovaní vzťahu s Ním.

A. Ovládanie hlasu

Bude ľahšie počúvať rečníka, ak vie, ako môže ovládať svoj hlas a prispôbiť ho akustike miestnosti, v ktorej hovorí.

1. Charakteristické vlastnosti hlasu

a. Sila

- Meňte silu svojho hlasu, aby vyjadroval emócie a význam vášho posolstva.

b. Tón

- Meňte svoj tón, aby nebol príliš silný, ani príliš nevýrazný.
- Je dobré nahráť svoj hlas na magnetofón a počúvať ho. Môžete potom meniť svoj hlas tak, aby ste hovorili najpriateľnejším tónom.
- Nehovorte monotónne. Obmieňajte tón svojho hlasu.

c. Výslovnosť

- Keď hovoríte na verejnosti, mali by ste dostatočne otvárať ústa, aby ste mohli zreteľne vyslovovať slová.

d. Rytmus alebo rýchlosť

- Nemali by ste hovoriť veľmi rýchlo ani veľmi pomaly.
- Nervozita často spôsobuje, že hovoríme rýchlo. Skúste povedať nahlas svoju kázeň, keď ste sami a kontrolujte rýchlosť svojej reči.
- Rytmus alebo rýchlosť vašej reči musíte prispôbiť publiku. Ľudia musia byť schopní sledovať vás a rozumieť vám bez ťažkostí.
- Robte pauzy kreatívne tak, ako to robíte pri bežnej konverzácii.

2. Prispôbte svoj hlas akustike miestnosti

Preto, aby ste si boli istí, že každý v miestnosti vás počuje, musíte hovoriť tak, ako by ste hovorili k osobe na konci miestnosti. Je to dôležité hlavne vtedy, keď nemáte ozvučovaciu aparatúru. Ak akustika miestnosti je zlá, svoj hlas musíte prispôbiť nasledovne:

- Hovorte pomalšie.
- Používajte kratšie vety, robte medzi nimi pauzy.
- Starostlivo vyslovujte slová.
- Meňte tón.
- Slová sprevádzajte pohybmi tela.
- Hovorte nižším tónom hlasu.

B. Zovňajšok

Fyzický výzor rečníka je tiež dôležitý. Keď hovoríte na verejnosti, mali by ste uvažovať o nasledovných oblastiach:

1. Oblečenie

Prvý dojem je dôležitý. Neoblečte sa príliš nápadne, ani príliš jednoducho. Nechcete priťahovať pozornosť na seba, ale na Boha. Oblečte sa spôsobom, ktorý je vhodný v skupine ľudí, ktorým slúžite.

2. Postoj

Poslucháči nás najprv vidia, až potom počujú. Spôsobom, akým ideme k rečníckemu pultu alebo na kazateľnicu tiež niečo poslucháčom komunikujeme. Keď idete k rečníckemu pultu chcete, aby ľudia vedeli, že pre nich máte posolstvo od Boha. To je dôležitá správa. Choďte preto so vzpriamenou hlavou a dôstojne.

Keď stojíte pred skupinou ľudí, vyberte ruky z vreciek a nedržte sa rečníckeho pultu. Ruky nechajte voľné a keď komunikujete, prirodzene nimi gestikulujte. Vyhnite sa nasledovným pozíciám:

- Vojenská – telo je vzpriamené a strnulé, ruky založené za chrbtom. To signalizuje tvrdosť a napätie.
- Malátna – Nestojte s celou váhou na jednej nohe so spustenými plecami. Komunikuje to lenivosť a nedostatok záujmu.
- Kňazská – V tejto pozícii sa snažíme vyzerat' extrémne sväto. Strnulo vzpriamení s rukami zloženými ako pri modlitbe.
- Lev – Kazateľ chodí z jednej strany rečníckeho pultu na druhú ako lev v kletke.

Vaša pozícia alebo postoj má vyjadrovať emócie posolstva. Hovoríte k poslucháčom svojím hlasom a svojím telom. Nech sa postoj vášho tela mení prirodzene s hlasom. Vaše telo aj hlas budú potom pri komunikácii pracovať spolu, nie proti sebe.

3 Gestá

Keď sa rozprávate s priateľmi, robíte gestá hlavou, plecami, rukami, nohami, tvárou. Používate celé telo. Keď hovoríte kázeň, buďte takí prirodzení, ako keď hovoríte so svojimi priateľmi.

- Gestá by mali byť autentické a prirodzené. Mali by sprevádzať kázanie, ako sprevádzajú konverzáciu s priateľmi.
- Nie je potrebné usmievať sa celý čas. Bolo by to falošné, pretože niekedy budete kázať aj o potrebe pokánia. Vaša mimika by mala vyjadrovať prirodzenú emóciu kázania.
- S poslucháčmi udržiavajte očný kontakt. Chcete im dať vedieť, že sa o nich osobne zaujímate. Najlepšie to vyjadríte tým, že s nimi budete udržiavať očný kontakt. Taktiež chcete vedieť, či reagujú na vašu zvesť. Budete to vedieť tak, že im budete čítať z očí.

C. Čítanie s výkladom

Pred tým, než prečítate poslucháčom biblický text, musíte rozumieť jeho učeniu. Najprv by ste mali porozumieť tomu, čo sa autor snažil komunikovať, aby ste boli Božím nástrojom pri prednášaní textu.

- Text čítajte pozorne, aspoň trikrát.
- Dávajte pozor na interpunkciu.
- Skúmajte slovník. Ak tu sú slová, ktoré nepoznáte, vyhľadajte si ich v slovníku.
- Všímajte si tému a učenie textu. Taktiež si všímajte, ako sa téma vyvíja.
- Upozornite na dôvod, pre ktorý autor zaradil tento text do biblického rozprávania. Preto je dôležité, aby ste poznali kontext.
- Ak sú v texte spomenutí ľudia, upozornite na ich vlastnosti.
- Ak text je biblickým príbehom, vyjadrite vo svojom čítaní vývoj príbehu od jeho začiatku, cez priebeh deja, jeho vyvrcholenie a záver. Snažte sa vyjadriť emócie príbehu a jeho vývoj svojím hlasom.

Čítate Božie slovo, tak ho čítajte presvedčivo a s nadšením.

OTÁZKY NA UVAŽOVANIE, ZHRNUTIE A APLIKÁCIU

- Rozmýšľajte o efektívnom kazateľovi, ktorého poznáte. Aké sú prvky jeho rečnického štýlu, ktoré činia jeho kázanie efektívnym? Opíšte ako používa svoj hlas a reč tela.
- Povedzte, ktoré dve užitočné myšlienky ste získali z tejto lekcie, ktoré vám pomôžu zlepšiť efektívnosť vášho kázania?

AKČNÝ PLÁN

Poproste svojho priateľa, aby použil magnetofón (alebo videokameru, ak je dostupná) a nahral vás, keď budete kázať. Potom si vypočujte nahrávku a ohodnoťte používanie svojho hlasu podľa parametrov uvedených v tejto lekci. Ak máte videozáznam, skúmajte svoj výzor a reč tela. Ak máte iba magnetofónový záznam, poproste svojho priateľa, ktorý vás nahrával, aby si všimol tieto veci a ohodnotil vás.

RODINA

RODINA

3

LEKCIA

Služba rodine

WORKSHOP

☞ Ciel' lekcie

Cielom tejto lekcie je poskytnúť príležitosť na otvorenú a úprimnú diskusiu o veciach, ktoré môžu mať dopad na zakladateľa zboru a vyváženosť medzi službou a rodinou.

☞ Hlavné body

- Musí existovať rovnováha medzi časom stráveným v službe rodine a službe zboru.
- V živote a službe zakladateľa zboru vzniknú problémy, ktoré priamo súvisia s partnerom a deťmi. Tieto problémy musíme rozoznať, otvorene o nich hovoriť a zakladateľ zboru sa musí rozhodnúť modliť sa za ne a riešiť ich.

☞ Požadované výsledky

Výsledkom tohto workshopu by malo byť ...

- Poznanie, že pre zakladateľa zboru je rovnováha a jednota v manželstve a v domácnosti základom zdravej služby.
- Odhodlanie rozumieť členom rodiny a tomu, ako sú ovplyvnené ich životy a ako ich životy ovplyvňuje služba zakladateľa zboru. Snaha udržať rovnováhu a jednotu v rodine a v manželstve.

☞ Doporučenia pre inštruktorov

Príklady, ktoré tu uvádzame sú iba na to, aby stimulovali diskusiu o potrebe hľadania rovnováhy medzi službou zakladateľa zboru a rodinou. Buďte slobodní použiť svoj vlastný príklad a otázky do diskusie, ale zabezpečte, aby sa diskusia dotýkala tém ako slúžiace vodcovstvo, riešenie konfliktov, ako v rodine robiť správne rozhodnutia, spôsoby, ktorými môžeme vyjadriť lásku manželskému partnerovi, prijatie svojich aj partnerových slabostí a predností, atď. Pozorne si pripravte túto tému tým, že si prečítate všetky príbehy a potom zostavíte svoju lekciu na základe vecí, ktoré sa týkajú účastníkov seminára. Príbehy a otázky k nim môžu aj nemusia adekvátne vyjadrovať potreby vo vašej situácii. V takomto prípade buďte slobodní použiť svoje príklady a otázky.

ÚVOD

Často počujeme otázku: "Čo je na prvom mieste; rodina alebo služba? Odpoveď znie – ani jedno, ani druhé. Na prvom mieste je BOH. Pretože Ho milujeme, preto Mu slúžime. Uložil nám určité úlohy a všetky sú súčasťou našej služby Jemu. Snaha oddeliť rodinu a službu je ako snaha oddeliť náš duchovný život od služby. Je to nemožné, pretože sú prepletené. Naše rodiny sú súčasťou našej služby.

Kľúčom k efektívnej službe v zbere a v rodine je rovnováha. Niektorí zakladatelia zboru a pastori berú svoju oddanosť službe v zbere extrémne a účinne ignorujú svoju rodinu. Toto je v priamom rozpore s biblickým príkazom, aby otec učil a vychovával svoje deti (5Mojž. 6:7, Prísł.22:6). Ako to môže otec robiť, keď nevidí svoje deti ani s nimi netrávi čas? Uvažujte o kňazovi Élim, ktorého dvaja synovia boli takí zlí, že ich Boh zabil (1 Sam.2:34). Boh nám dal zodpovednosť za výchovu našich detí pretože vie, že samé od seba nebudú vedieť robiť správne rozhodnutia.

Niektorí zakladatelia zborov sú v opačnom extrémne – sú príliš zaujatí svojimi rodinami až do takej miery, že nenapĺňajú povolanie, ktoré im Boh dal ako pastorom a/alebo zakladateľom zborov. Veľmi ľahko sa môže stať, že rodina sa stane niečím, čo nás odvádza od oddanosti Bohu. Ježiš varuje v Matúšovi 10:37, že každý, kto miluje svoju rodinu viac než Jeho, nie je Ho hoden.

Vlastnosti dozorcov a diakonov v 1Timoteovi 3 požadujú vyvázenejší pohľad – vodca v zbere má byť mužom jednej ženy a dobre spravovať deti a domácnosť. Tak ako sa jednotlivci, ktorí morálne zlyhali diskvalifikovali zo služby, tak sa diskvalifikujú aj jednotlivci, ktorí zlyhávajú v rodinnom živote. Každý

zakladateľ zboru, ktorý je ženatý sa musí snažiť udržiavať správnu rovnováhu medzi časom, ktorý strávi so svojou manželkou a deťmi a časom, ktorý strávi v zbere. Obidvoje je služba a obidvoje je jeho povolanie.

AKO VIESTĚ TENTO WORKSHOP

Nasledovné príbehy hovoria o situáciách a problémoch, ktoré sú medzi zakladateľmi zborov bežné. Keď budete s nimi pracovať, hľadajte podobnosť s vaším vlastným životom a službou

- Rozdeľte sa do malých skupín a začnite s lekciami. Každá skupina bude rozoberať iba jeden príbeh.
- Nájdite biblické princípy, ktoré by sa mali v danej situácii aplikovať.
- Po ukončení práce v skupinkách sa spojte a každá skupinka nech prezentuje svoje závery.

I. PRÍBEH JEDNA – IGOR A DANKA

Ukolísaný hojdaním vlaku sa Igor uložil na príjemný spánok. Prežil päť rušných dní na výcvikovom seminári a bol veľmi povzbudený tým, čo sa naučil a spoločnosťou s ostatnými, ktorí mali rovnakú túžbu ako on - zakladať nové zbory. Na seminári vládla taká jednota! Každý rozumel jeho zápasom a starostiam, keďže všetci boli v počiatočnej fáze zakladania zborov. Ich čas modlitieb bol uctievajúci a posilňujúci.

Počas toho, ako Igor zaspával, rozjímal o pokračovaní jeho služby zakladania zboru, cítil nádherný pokoj a nanovo vnímal mocnú Božiu prítomnosť vo svojom živote. Nevedel sa dočkať, kedy bude môcť so svojím zakladateľským tímom hovoriť o nových myšlienkach a kedy ich začnú uvádzať do svojej služby.

Približne v tom istom čase, ako Igor zaspával bola Danka uprostred ďalšej rodinnej katastrofy od Igorovho odchodu. Keď kolísala ich najmenšie dieťa (8-mesačné dievčatko) cítila, že sa asi zblázni. V priebehu posledných dvoch dní všetky tri deti ochoreli na chrípku a najmenšia Katka mala teraz vysokú horúčku a zvracala. Danka bola vyčerpaná. Neustále potreby jej detí a sústavné upratovanie neporiadku v súvislosti s ošetrovaním detí v chrípke ju priviedli na pokraj fyzických síl.

Chrípka však bola iba posledným z niekoľkých problémov, odkedy Igor odišiel. Okrem toho, že mala viac práce z dôvodu, že Igor nebol doma, pokazila sa im chladnička a cez dieru v streche prenikol počas poslednej búrky dážď a poškodil tapety v obývačke.

Keďže v tomto meste bývali iba niekoľko mesiacov, nemala nikoho, koho by mohla poprosiť o pomoc, alebo s kým by sa mohla aspoň porozprávať. Tešila sa na Igorov návrat. Jeho pomoc potrebovala, ale oveľa viac než to sa chcela s niekým porozprávať o ťažkostiach vo svojom srdci a v duši v súvislosti s ich životom v tejto oblasti, ďaleko od svojej rodiny a priateľov a o ľahšom spôsobe života.

Keď sa Igor a Danka zvitáli vo dverách, boli veľmi radi, že sa vidia. Danka sa nevedela dočkať, kedy bude rozprávať o udalostiach uplynulého týždňa, ale boli tu urgentnejšie problémy, ktoré si vyžadovali Igorovu pozornosť.

OTÁZKY NA UVAŽOVANIE

1. Ktoré urgentné veci mal Igor urobiť, aby zlepšil situáciu?
2. Ako by mal Igor reagovať na situáciu, ktorú našiel doma?
3. Povedzte, o čom chcel asi Igor hovoriť, keď si spolu s Dankou sadli, aby sa porozprávali?
4. Aké bremená asi nesie Danko, o ktorých by sa chcela s niekým porozprávať?
5. Igorova služby si vyžaduje, aby bol často preč z domu – niekedy aj celý týždeň. Čo môže urobiť pre to, aby predišiel ďalším takýmto stresujúcim situáciám ako boli tieto?
6. Ako môže povzbudiť Danku a pomôcť jej, aby videla, že je jeho partnerkou v službe?
7. Ako si môže zakladateľ zboru určiť, koľko času si potrebuje rezervovať alebo oddeliť na starostlivosť o potreby rodiny?

II. PRÍBEH DVA – ANDREA A TIBOR

Andrea sa radovala z mladého otca, ktorého jej manžel Tibor práve viedol k Pánovi. Bola z Tibora celá šťastná, pretože Pán ho úžasne používal. Za posledných šesť mesiacov sa ich nový zbor rozrástol zo zopár rodín na 15 členov. Boli povzbudení touto službou, ale Andreu stále prenasledovali tie starosti a pocity. Hovorila Tiborovi, že sa potrebuje s ním porozprávať, ale zdalo sa, že je vždy taký zaneprázdnený svojou službou, že nemali čas rozprávať sa spolu. Domov sa vracal každý večer veľmi neskoro a na smrť unavený. Povedal, že bude lepšie, keď sa porozprávajú, keď bude čerstvý, ale potom ráno skoro vstával a išiel preč z domu na stretnutie alebo rozhovor s nejakým novoobráteným človekom, potom mal vyučovanie v jednej z bunkových skupiniek, ktoré sa stretávali v ich okolí. Okrem svojich starostí s pocitmi začala byť žiarlivá. Táto služba zakladania zborov začala úplne pohlcovať Tiborovu lásku a zaujala Andreino miesto v jeho živote. Mala pocity, ktoré nechcela cítiť. Chcela podporovať Tibora a jeho službu. Tomu sa zaviazala pre Pánom aj Tiborovi. Ale cítila sa taká izolovaná. Bývali v meste, kde pred tým, než prišli nebol žiadny zbor a donedávna ani žiadni veriaci. Teraz sa obrátili nejaké ženy a bol vedené k učeníctvu, ale nikdy by jej nerozumeli ako manželke pastora. Chcela sa cítiť ako súčasť Tiborovej služby, ale až do tejto chvíle sa na nej nepodieľala, ani jej nikto nepovedal, aby sa zapojila. Čo by mohla urobiť, aby Tibor trochu spomalil a mohol dosť dlho s ňou hovoriť o bremenách jej srdca?

OTÁZKY NA UVAŽOVANIE

1. Zdá sa podľa faktov príbehu, že Tibor komunikoval s Andreou o jej potrebách ako jeho manželky?
2. Myslíte si, že Tibor zapojil Andreu do jeho služby zakladania zborov? Bolo partnerstvo a jednota v ich živote?
3. V ktorých smeroch Tibor zlyhal ako manžel?
4. Ako by ste prakticky poradili Tiborovi, aby ste mu pomohli zlepšiť jeho komunikáciu s manželkou?
5. Čo by ste povedali v súvislosti s "rovnováhou" v tomto manželstve?
6. Ako Tibor žil podľa textu Efežanom 5:25-26?
7. Ako môže Tibor efektívne zapojiť Andreu do služby?

III. PRÍBEH TRI – PETER A JEHO RODINA

Peter mal dlhý týždeň. Urobil nejaké vážne chyby ako manžel a otec. Bol pokorený vlastnými hriešnymi spôsobmi a teraz, po vyznaní a pokání život zase nabral pozitívnejšiu výzor. Ale keď sa ho niekto opýtal, ako sa mal v posledných dňoch, musel priznať, že bol ešte stále nahnevaný. Tu je jeho príbeh:

Jedného dňa jeho 18-ročný syn Roman sledoval doma film na videu. Požičal si ho od jedného svojho priateľa. Peter vošiel do izby a sadol si k Romanovi. Onedlho prišla Lenka, Petrova manželka a pridala sa k nim. Po pár minútach bolo Lenke jasné, že tento film nie je vhodný na to, aby ho sledovali kresťania. Povedala to Petrovi a odišla z izby. Peter išiel za ňou a vysvetlil jej, že Roman je už dosť starý na to, aby sa sám rozhodol o tom, na čo by sa mal pozerat' a na čo nie. Lenka argumentovala, že je to ich zodpovednosť ako rodičov, pokiaľ ich deti bývajú v ich dome, aby rozhodli, čo budú deti sledovať, čítať a hovoriť. Peter sa hneval, že mu takto protirečila, obzvlášť pred Romanom. Bolo to ponižujúce, že jemu, ako hlave rodiny protirečila manželka. A tak trochu z pomstychtivosti nesúhlasil s jej názorom a dovolil Romanovi, aby dopozeral film.

Keď sa večer chystali spať, Lenka opäť vytiahla celú vec, ale Peter odmietol ustúpiť zo svojej pozície. Teraz mal ešte väčší hnev na Lenku a odmietol modliť sa s ňou pred spaním. Na druhý deň ráno, po noci, kedy spal mizerne, sa Peter chystal mať stíšenie. Nemohol sa sústrediť na čítanie Biblie, nemohol sa modliť, pretože bol taký nahnevaný. Pri raňajkách oznámil celej rodine, že vo svojom dome zakazuje púšťanie akýchkoľvek videofilmov a nebudú žiadne výnimky. Ostatné deti nemali ani potuchy o čo ide, ale podľa otcovho hlasu a sĺz v očiach mamy pochopili, že medzi nimi nie je nič v poriadku. Peter sa z celej situácie cítil hrozne. Je pastorom. Služí pri zakladaní zborov a hovorí ľuďom o Kristovej láske a radosť v živote kresťana. A teraz kvôli tomuto problému nemá ani lásku ani radosť vo svojom živote. Ale bolo tu ešte niečo. Vedel, že jeho manželka má pravdu a že je v jeho zodpovednosti určovať duchovný tón v rodine. Bol ale príliš hrdý, aby si pripustil zlyhanie. Tiež vedel, že je neposlušný Písmu, pretože nemiloval svoju manželku tak, ako Kristus

miluje cirkev. Ten hnev, ktorý pociťoval bol v skutočnosti hnevom na svoje vlastné telo, pretože on a Lenka sú jedným telom. Musel napraviť túto situáciu. Pri najbližšom spoločnom jedle, keď bola celá rodina opäť spolu sa ospravedlnil za niekoľko vecí, ktoré urobil zle. Urobil to v zlomenosti a so slzami a poprosil svoju rodinu o odpustenie. Modlili sa spolu a potom mali užitočný rozhovor o tom, aké miesto má video v ich rodine.

OTÁZKY NA UVAŽOVANIE

1. Roman je 18-ročný mladý muž! Prečo sa cíti slobodný pozeráť si nevhodné filmy na videu jeho rodičov?
2. Podľa toho, ako Peter reagoval na Lenku – aké základné kresťanské vlastnosti chýbajú v jeho živote?
3. Je spoločné jedlo rodiny vhodným časom na diskusiu o tomto, alebo akomkoľvek dôležitom probléme v rodine?
4. Prečo existujú rozdielne názory v myslení kresťanského páru na jasné záležitosti týkajúce sa duchovných a morálnych aspektov života?
5. Čo môžete povedať o komunikácii a porozumení medzi Petrom a Lenkou až do teraz?
6. Mal sa Peter cítiť ponížený tým, že mu Lenka odporovala?
7. Ako sa dá v budúcnosti vyhnúť takýmto situáciám?

IV. PRÍBEH ŠTYRI – ANIČKA A MIRO

"Uvidíme sa zajtra!" – povedala Anička a zatvorila dvere za poslednou návštevou. Bolo už po polnoci a mala akurát toľko energie, aby pozbierala hrnčeky od čaju a dala ich do výlevky a potom už len odpadla do postele. Jej manžel Miro sa tiež chystal spať.

Skoro ráno zazvonil telefón. Anička ho rýchlo bežala zodvihnúť, aby nerušil Mira pri štúdiu Biblie. Bol to priateľ z neďalekého mesta, ktorý prechádzal cez ich mesto. "Môžem sa dnes večer u vás zastaviť?" – opýtal sa. Znamenalo to pre ňu prácu navyše, ale ako by mohla povedať nie?

Za posledných šesť mesiacov sa ich život dosť zmenil, odkedy začal zakladať zbor. Anička sa nepamätá, že by boli niekedy predtým tak zaneprázdnení. Ak neboli niekde vonku na okolí, zdalo sa, akoby celé okolie bolo v ich byte. Ľudia prichádzali na biblické štúdium, poradiť sa alebo na nejaké stretnutie takmer každú hodinu. Aničku to nepohoršovalo: ľudia si uvedomovali to, čo už ona vedela – že Miro má srdce pastiera. Snažila sa hovoriť si, že musí podporovať svojho manžela. Ale iba preto, aby Miro mohol hovoriť s ľuďmi a pomáhať im, znamenalo to, že všetky povinnosti sú iba na nej?

Anička sa v mysli vrátila do minulého júna, kedy boli vyslaní ako zakladatelia zboru. Ich pastor ich povzbudzoval, aby pracovali spoločne a dopĺňali sa navzájom. Pastor vedel, že Aničkin dar evanjelizácie bude dôležitý pre zakladanie zboru. Bola to pravda – prví veriaci v ich zbore boli ľudia, s ktorými sa Anička zoznámila a svedčila im. Ale teraz si musela priznať, že má málo času ísť von a robiť to, čo má najradšej: hovoriť ľuďom o Kristovi. Niečo sa musí zmeniť, a to rýchlo.

OTÁZKY NA UVAŽOVANIE

1. Svedčí Aničkin a Mirov životný štýl o rovnováhe v ich živote? Vysvetlite svoju odpoveď.
2. Aké boli Aničkiné nevyslovené očakávania? Čo na to Miro?
3. Ako by mohol Miro pomôcť svojej manželke používať svoje dary?
4. Je možné, aby manželský partner bol rovnocenným partnerom v službe? (viď Skutky 18:24-26).

V. PRÍBEH PÄŤ – RENÁTA A JEJ RODINA

Podľa výzoru tváre svojho otca by Renáta povedala, že asi urobila niečo zlé. Zabudla upratať, alebo to bol iba jeho pokračujúci nesúhlas s jej rozhodnutím nasledovať Krista? Vždy sa snažila starostlivo pomáhať doma pred tým, než išla vonku pracovať so svojím tímom zakladateľov zborov. Jej otec jej dával jasne najavo, že 26-ročné dievča má tráviť svoj čas hľadaním si manžela, a nie vedením ženskej učenickej skupinky.

V ten večer bolo na ich učenickej skupinke veľmi dobre. Jej spolupracovník Matúš ju povzbudil, aby pokračovala s vyučovaním žien o tom, ako budovať zbor a poznať lepšie Krista. "Neviem, čo by sme bez tvojej pomoci robili" – povedal jej. "Teraz sa nedá, aby moja manželka viedla skupinku, keď máme dve malé deti. Sme takí vďační, že si k dispozícii."

Renátina mama vošla do izby a vrátila ju späť do reality. "Renáta" – začala, "potrebujeme, aby si zajtra večer bola doma."

"Mami", - odpovedala Renáta, "vieš, že zajtra večer mám stretnutie s tímom."

"Ó, áno" – povedala mama sarkasticky, "dôležití ľudia v tvojom živote. Ako som len mohla zabudnúť!"

Renáta sa snažila ovládať a rýchlo vyšla z izby. Vedela, že si má ctiť svojich rodičov, ale slová, ktoré mala na jazyku boli ďaleko od úcty. To, čo cítila bola zmes hnevu a pocitov viny. Prečo musí vždy tak zle reagovať na komentáre rodičov? Prečo jej naschvál niečo naplánujú, len aby ju zdržali od toho, k čomu ju povoláva Boh?

Viac než čokoľvek iné si želala, aby si mohla dovoliť osamostatniť sa, ale slúžiť pri zakladaní zboru znamenalo, že mohla pracovať iba na polovičný úväzok ako účtovníčka. Okrem toho, ešte stále sa považovalo za niečo čudné, aby slobodná žena žila mimo ochrany rodičovského domova.

Niekedy sa Renáta cítila, akoby žila v dvoch svetoch: v tíme zakladateľov zborov, kde ju chválili a oceňovali ako kľúčového hráča a doma, kde ju kritizovali a jednali s ňou ako s otrockom. Vedela, ktorému svetu dáva prednosť, ale tiež vedela, že aspoň teraz, musí žiť v obidvoch.

OTÁZKY NA UVAŽOVANIE

1. Je problém iba v Renátiných rodičoch, alebo robí Renáta niečo, čím k nemu prispieva? Ak áno, čo je to?
2. Ako si môže ctiť svojich rodičov, keď majú námietky voči tomu, ako trávi čas?
3. Čo by ste poradili Renáte, keby sa prišla s vami poradiť o svojej situácii?
4. Čo musíme osobitne zvážiť, keď slobodná žena pomáha pri zakladaní zboru? Ako môžu byť ostatní zakladatelia zboru citliví na tieto veci?